புதுயுக மலர்-9

கீர்த்தனாஞ்ஜலி

(556 இன்னிசைப் பாடல்கள்)

யோகி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதியார்
பாடியது

புதுயுக நிலையம்
புதுச்சேரி
1947

முதற் பதிப்பு : 1947

விலை ரூபா : மூன்றரை

Price Rs. 3/8

ஸ்ரீ அரவிந்த ஆஸ்ரம அச்சகம் : புதுச்சேரி

பதிப்புரை

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியாரின் இசைப் பாடல்கள் எங்கும் பரவியிருக்கின்றன. கச்சேரிகள், அரங்குகள், ரேடியோக்கள், நாட்டிய மன்றங்கள், வெள்ளித்திரைகள் எங்கும் அவை இன்னிசை அருவியாகச் சலசலத் தோடுகின்றன. சுத்தானந்தர் பாடியவை ஏராளம். பத்து வயது முதல் பதினெட்டு வயது வரையில் அவர் பாடியவை மறைந்தன. அதன் பிறகு பாடியவற்றுள் சிதம்பர கீதம், தேவ கானம், சாதன கீதம், ஹரி கீர்த்தனங்கள், சன்மார்க்கப் பாடல்கள், தியானமாலை, அன்பு மாலை, யோக மாலை, ஐக்கிய கீதம் முதலியவை நமக்குக் கிடைக்கின்றன. இந்தக் கீதங்களையெல்லாம் நிரல்பட வைத்துச் செப்பனிட்டு இக் கீர்த்தனாஞ்ஜலியாக உலகிற்குத் தருகிறார் சுத்தானந்தர். இதுதான் அவரது கீர்த்தனங்களின் திருத்தமான தூயபிரதி. இந்தக் கீர்த்தனங்களைப் பாடப் பாட, கேட்கக் கேட்க மானிடவாழ்க்கை அருட்பொலிவெய்தித் தெய்வத்தன்மை பெறும். இப் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு சமயங்களிற் பாடியது. அதன்பின் சரித்திர நிகழ்ச்சிகள் உண்டு.

சுத்தானந்தர் வேதாகம தத்துவங்களையும், உலக மதங்களையும், யோக மார்க்கங்களையும் அறிந்து அனுபவித்த கவியோகி. அவருக்கு மூர்த்தி மத சாதி சமய பேதமே கிடையாது. கடவுள் ஒன்றே, உலகும் ஒன்றே, உயிரும் ஒன்றே, மனித சமுதாயமும் ஒன்றே. எல்லாரும் தியான சாதனத்தாலும் தூய வாழ்வாலும் கடவுளுணர்ச்சி பெற்று, ஜீவனை இன்பக்கலையாக்கலாம் என்பதே அவர் கொள்கை.

இக் கீர்த்தனாஞ்ஜலியில் பல யோகரகசியங்களும் சாதன ரகசியங்களும் உள்ளன. பாடப்பாட அவை புலப்படும்.

இப்பாடல்கள் பரம்பொருளையே போற்றுகின்றன. நடராஜன், சிவன், முருகன், கண்ணன், ஹரி, சக்தி என்ற பெயர்களெல்லாம் ஒரே பரம்பொருளின் பெருமையைப் போற்றுவனவேயாம். இதை மனதில் நன்றாகக் கருதி, மூர்த்தி பேதம் பாராட்டாமல் இப் பாடல்களை எல்லாரும் பாடுக.

சுத்தானந்தரின் பாடல்களை இசையரங்குகளிலும், வானொலியிலும், நாடகமன்றங்களிலும், திரைகளிலும் பாடிப் பரப்பும் புலவர்மணிகளுக்கெல்லாம் நன்றி. இப் பாடல்களைப் பாடம் வைத்து ஆதரிக்கும் இசைக் கழகங்களுக்கு நன்றி.

இசையின்பம் இறையின்பமே!

புதுச்சேரி
24–11–1947

புது யுக நிலையம்.

பொருள் அடக்கம்

எண்	பொருள்	பக்கம்
1.	சிதம்பர கீதம்	1
2.	தேவ கானம்	42
3.	முருகோபாசனை	82
4.	சக்தி பரவசம்	92
5.	ஹரி பஜனை	119
6.	சாதன கீதம்	148
7.	சுத்த சன்மார்க்க கீர்த்தனங்கள்	174
8.	ஐக்கிய கீதம்	199
9.	அன்பு மாலை	209

(பாட்டின் தலைப்புகளுக்கு, பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதியைக் காண்க).

உ

சுத்தானந்தர் அருளிய

கீர்த்தனாஞ்ஜலி

1. சிதம்பர கீதம்

1. கருணை செய்வாய்

(ஹம்ஸத்வனி) (ஆதி)

ப : கருணை செய்வாய்—கஜவதனா,
கான ரஸம் பொங்கும் ஞான வரந் தந்தே (கருணை)

அ : அருளோங்கும் சுத்த சக்தி சிவ காமி,
அம்பிகை சுதனே நம்பினேன் உனையே ! (கருணை)

ச : தீங்கனி பாகு தேன்சே ரமுதம்
திருமுன் படைத்துச் சரணம் புகுந்தேன்,
ஓங்கார விநா யக விக்ன ராஜா...
உயர்வான வெற்றி யருளும் கணேசா ! (கருணை)

2. ஓங்காரம்

(தோடி) (ஆதி)

ப : ஓங்காரமான பொருளே—உலகமெல்லாம்
உலாவி விளையாடும் அருளே—பரப்ரம்மமே

அ : நீங்கா துயிர்க்குயிராய் நிறைந்த ஜீவசாட்சியே,
நிலவான் சுடர்போலே நிலவுந் திருக்காட்சியே (ஓங்)

ச : அள்ள அள்ளக் குறையா அமுதக் கடல் விரிவே,
அன்பருள் உணர்வாகும் ஆனந்த அறிவே;
உள்ளபடி யிருந்தே, ஒருகோடித் தொழில் செய்யும்
ஒப்புயர் வில்லாத அற்புதமே சரண் (ஓங்)

3. சகலகலா வாணியே

(கேதாரம்) (ஆதி)

ப : சகலகலா வாணியே—சரணம் தாயே
சங்கீத வீணா பாணியே (சக)

அ : இகமும் பரமும் நல்ல சுகமருளும் கல்வியை
எங்களுக் கருளுவாய்—மங்களச் செல்வியே (சக)

ச : அறம்பொருள் இன்பமும் ஆற்றலும் ஆயுளும்
ஆத்தும ஞானமும் பூத்துப் புகழ் சிறந்தே
திறம்பெற்ற தீரராய், திருவுடை வீரராய்
தேச நலம் புரியும் திவ்ய வரந்தருவாய் (சக)

4. அருள் புரிவாய்

(ஹம்ஸத்வனி) (ஆதி)

ப : அருள் புரிவாய் கருணைக் கடலே,
ஆருயிர் அனைத்தும் அமரவாழ்வு பெறவே (அருள்)

அ : பரிபூர்ண ஸதா னந்த வாரியே,
பக்த ரக்ஷகனே பரமாத்மனே (அருள்)

ச: அருணோ தயம்போல் ஆத்ம சாந்தியும்,
அறிவுண்மை யின்பும் திருவுந் தருவாய் ;
தருமப்பயிர் வாழுந் தருணமா மழையே,
தங்குல கெங்கிலும் மங்களம் பொங்கவே ! (அருள்)

5. ஐங்கார ச்ருதி

(பூர்வ கல்யாணி) (ஆதி)

ப : ஐங்கார ச்ருதி செய்குவாய்—ஜீவ வீணையில்
சங்கீதா மிர்தம் பெய்குவாய்—ஜகதீஸ்வரனே (ஐங்)

அ : சங்கர சாம்ப சதாசிவ ஓம்ஹர
சம்புவெனச்சொல்லியென் ஐன்மங்கடைத்தேறவே (ஐங்)

ச : பலபல வேணுங் காலை பாடும் புள்ளோசை போலும்,
பாற்கடல் உளம் விம்மி ஆர்க்கும் கர்ஜனை போலும்,
மலர்களைக் கொஞ்சிவரும் மந்த மாருதம் போலும்,
மதுவுண்ட வண்டினம் வளர்க்கும் ரீங்காரம் போலும் (ஐங்)

தடதட வெனப்பொழி சப்த மேகங்கள் போலும்,
மடமட வெனவரும் மலையருவியைப் போலும்,
கடகட வெனச் செல்லும் ககன லோகங்கள் போலும்,
நடமிடும் சிலம்புடன் நர்த்தனம் செய்ய நானும் (ஐங்)

6. நடராஜா சரணம்

(தோடி) (ஆதி)

ப : நடராஜா சரணம்—எனதுகுரு
நாதா உன் சரணம் (நட)

அ : சுடரோங் கியபரஞ் ஜோதிப் பொருளே—சக்தி
சுந்தரி யுடன் உன்னைச்
சந்ததம் சிந்தித்தேன் (நட)

ச : சித்த சுத்தியுடனே சிற்சபை யிலே கூடி,
தியானத்திலே லயித்த ஞானத்துடனே பாடி,
பக்திப் பரவசத்தில் " தத்திமி " என்றாடி,
பரமா னந்தம்பெறும் வரமே நாடினேன்
பரிந்தருள் புரிந்தெனுள்
நிரந்தரம் இருந்தருள் (நட)

7. அருவியைப் போல்

(அசாவேரி) (சாபு)

ப : அருவியைப் போலும் காலைக் குருவியைப் போலுமுன்
அருளைநான் பாடுகின்றேன் (அரு)

அ : தெருவில் இருந்து ஐய பேரி முழங்கவில்லை ;
திசையெல்லாம் புகழ் பெறும் நசையும் எனக்கில்லை (அரு)

ச : காற்றிலும், கதிரிலும், கடலிலும் உன்கலைக்
காட்சிகள் காட்டு கின்றாய் ;
ஊற்றியென் உள்ளத்தில் உன்னிசை யமுதினை
உயிரின்பம் ஊட்டுகின்றாய் ;
போற்றினும், உலகென்னைத் தூற்றினும், உன்புகழ்
போற்றா திருக்க வியலேன் ;
ஆற்றுவ தெல்லாமுன் ஆராதனை யன்றி,
ஆடம்ப ரமும் அறியேன். (அரு)
அன்பு மலர்களெல்லாம் உன்பாதம் வைத்திட்டேன் ;
அரனே,—எனது குரு
பரனே,—உனது சரண் (அரு)

8. ஆசை கொண்டேன்

(கேதார கௌளம்) (சாய்ப்பு)

ப : ஆசை கொண்டேன் வண்டே—உன்னுடனே நான்
ஈசன் புகழ் பாடவே (ஆசை)

அ : வாச மலரடித்தேன் வாரி வாரி யுண்டு,
வலம் வந்து, வலம் வந்து,
நலம்பெறவே தினம் (ஆசை)

ச : வானச் சுடர் மணியே, ஞானக் கண் மணியே,
வசந்த மலரழகே, வன்னக் குயிலிசையே,
மோன மலையருவி கானம் செய்யும் வேதமே,
முத்தொழில் புரிந்திடும் சித்தனே யென்றேத (ஆசை)

9. எப்படிப் பாடினரோ !

(கர்நாடக தேவகாந்தாரி) (ஆதி)

ப : எப்படிப் பாடினரோ—திருவடியார்
அப்படிப் பாடநான்
ஆசைகொண்டேன் சிவனே ! (எப்படி)

அ: அப்பரும் சுந்தரரும் ஆளுடைப் பிள்ளையும்
அருள்மணி வாசகரும்
பொருளுணர்ந் துன்னையே (எப்படி)

ச : குருமணி சங்கரரும், அருமைத் தாயுமானரும்,
அருணகிரி நாதரும், அருட்சோதி வள்ளலும்,
கருணைக்கடல் பெருகிக் காதலி னுலுருகி,
கனிதமிழ்ச் சொல்லினல்
இனிதுனை அனுதினம் (எப்படி)

10. மங்கள நாமம்

(தன்யாசி) (தேசாதி)

ப : மங்கள நாமசங் கீர்த்தனம் செய்குவோம்
மானிடரே வாரீர் (மங்கள)

அ : சங்கர சாம்ப சதாசிவ நாரண
சம்பு ஜனார்த்தன ஜயஹரி ஹரி யென்றே (மங்கள)

ச: ஓம்கண பதிகுக ஓம்சர வணபவ
ஓம்சக்தி வாணி கல்யாணி மஹாலக்ஷ்மி,
ஓம்சுத்த சத்குரு ஓம்சச்சி தானந்த
ஓம்பரி பூரண பரமபிதா வென்றே (மங்கள)

11. கயிலாச சிவ

(பூர்ணஷட்ஜமம்) (தேசாதி)

ப: கயிலாச சிவ கௌரி சங்கரா,
கங்காதரா, கருணாகரா—ஓம் (கயிலா)

அ: உயிர்களை யெல்லாம் உடலாகக் கொண்டே
உலகா லயத்தில் பலவா யுலாவும் (கயிலா)

ச: நாவிலுன் பெயரை நவில்வதென் மகிழ்வாம்,
ஆவியி லுன்னைநான் ஆசையாய்க் கலந்தே
பூவிலுன் புகழே பொலிவதென் புகழாம்!
பாவன மாதலென் பரமா னந்தமாம்! (கயிலா)

12. ஹர ஹர சிவ ஹரி ஹரி

(சுபோஷணி) (ரூபகம்)

ப: ஹர ஹர சிவ ஹரி ஹரி யென
அரிய நாமம் ஜபிப்போம் (ஹர)

அ: பரகுருவர சுர நாரண
பசுபதி சுத்த பரிபூரண (ஹர)

ச: அகர உகர மகரமான அக்ஷரஸ்ருதி கூட,
மகர யாழும் குழலும் குரலும்
மத்தளத்துடன் பாட...
இகபரசுகம் அருளும் சச்சித்
தின்ப மயனை அன்பு செய்தே (ஹர)

13. தூக்கிய திருவடி

(*சங்கராபரணம்*) (ஆதி)

ப : தூக்கிய திருவடி துணையென நம்பினேன்,
துரிய நட ராஜனே ! (தூக்)

அ : ஆக்கி யளித்துலகை நீக்கி மறைத் தருளி,
ஐந்தொழில் புரிந்திடும் அம்பல வாணனே (தூக்)

ச : எத்தனை யோபிறவி எடுத்தெடுத் தேயிளைத்தேன் ;
இருவினைப் பயன்களை எய்தி யெய்திக் களைத்தேன் ;
சித்தம் இனியுன்மேல் வைத்திருக்க நினைத்தேன் ;
திக்குவே றில்லை ஐயா, தினரைக்காக்கும் கையா ! (தூக்)

14. இதய வெளி

(*காம்போதி*) (ஆதி)

ப : இதய வெளியினிலே, பொதுநடம் புரிகுவாய்
ஏகாம் பரனே—சிவனே—என் (இத)

அ: பதசாரி தோறும்உன் அதிர்சிலம் பொலி கேட்டுப்
பரமா னந்தம் பெறுவேன் ; சிற்ச பேசா —என் (இத)

ச : எனதென் றகங்கரிக்கும் மனது பணிந்து வர,
இருவினைக் கட்டுகள் இற்றுச் சுயேச்சை பெற
அனவர தமும் உன்னை நினைந்து கசிந்துருகி,
அத்தா வுன் மலரடிப் பித்தனாய் வாழ்ந்திட (இத)

"ஹரஹரஹர" என்றென் ஆர்வங்கள் கோஷிக்க,
அன்பு மகர வீணை "தும்தும்" என வாசிக்க,
சிரசிலுன் பேரின்பம் சிலிர்த்து நடமாட,
செந்தமிழ் வாணியுன்—மந்திரப் பொருள் பாட (இத)

15. மோன நிசியினிலே

(*நிலாம்பரி*) (ஆதி)

ப : மோன நிசியினிலே கானம் செய்வது நீயோ ? (மோன)

அ : நானறத் தானென் றெழும்
ஞானப் பரம் பொருளே (மோன)

ச : ஆணவப் பேய்மனம் அடங்கி யுறங்கும் வேளை,
அஞ்ஞான பந்தமின்றி அமைதி சிறந்த வேளை,
வீணையும் குழலும்போல், வேதமந் திரமும்போல்,
விரும்பியென் உள்ளத்தில்
கரும்பின் அருவியைப்போல் (மோன)

16. பரிபூரணானந்தமே

(பியாகு) (ரூபகம்)

ப : பரிபூர ணானந்தமே—ஓம்
பரப்ரஹ்மமே நம (பரி)

அ : விரிவான பார் எங்கும் விளங்கும் அருட்சுடரே,
பிரியாதென் உள்ளத்தில், அரியாசனம் வகிக்கும் (பரி)

ச : சாதி சமயநிறப் பேதங் கடந்தொளிரும்
ஆதியந்த மில்லாத ஆத்ம ஸ்வரூபமே (பரி)
நாமரூ பாதித மானநிர்க் குணமே
ஓம்தத்ஸத் என வேதம் ஓதிடும் சகுணமே (பரி)

17. சாந்தமாக உன்

(மாஞ்சை) (சாய்ப்பு)

ப : சாந்த மாகவுன் சந்நிதி யிலிருந்தே
தியானம் செய்வதே பர மானந்தம்—அப்பா (சாந்த)

அ : காந்தம்போல் என்மனம் கவர்ந்தவுன் ஜோதியைக்
கருத்தில் இருத்தியெந்தக் கவலையும் இல்லாமல் (சாந்த)

ச : யானென் றகங்கரிக்கும் ஆணவம் கிளம்பாமல்,
ஆசா பாசத்தால் மனம் ஊசலிட் டலையாமல்,
மோனத்தி லேபூத்த ஞானத் தாமரைபோலே
முற்றுமுன் சேவடிப் பற்றுடனே நிதம் (சாந்த)

18. அப்பாவுன் பொன்னடி

(செஞ்சுருட்டி) (ஆதி)

ப : அப்பாவுன் பொன்னடி துறப்பேனோ—நிதம்
அன்பு மலர் சொரிய மறப்பேனோ—தில்லை (அப்பா)

அ: அப்பா லுக் கப்பாலாம் அறிவுநிலை வந்தாலும்,
அத்வைத சொரூபத்தில் ஆருயிர் கலந்தாலும் (அப்பா)

ச : நீயின்றி எனக்கொரு நிலையுண்டோ ?—நல்ல
நீரின்றி மீனுக்கு வாழ்வுண்டோ ?
தாயின்றிச் சேய்க்கொரு கதியுண்டோ ?—உன்
தயவின்றி யெனக்கொரு மதியுண்டோ ?—தில்லை (அப்பா)

காட்டுகின்றாய் ; உன்னைக் காண்கின்றேன்—எங்கும்
கருணையுடன் அன்பரைக் காக்கின்றாய்—ஐயா
ஆட்டுகின்றாய் அதனால் ஆடுகின்றேன்—உலகில்
அருளுகின்றாய் ; அருளைப் பாடுகின்றேன்—தில்லை (அப்பா)

19. இல்லையென்பான் யாரடா ?

(மோகனம்) (சாய்ப்பு)

ப : இல்லையென்பான் யாரடா ?—என் அப்பனைத்
தில்லையிலே பாரடா ! (இல்லை)

அ : கல்லும் கசிந்துருகக் கனிந்த முறுவலுடன்
காட்சி யளிக்கும் அந்தக்
கருணைச் சுடரொளியை (இல்லை)

ச: சோக மோகமற்ற சுதந்தர வீரர்கள்,
சுத்த சிவத்தில்மனம் வைத்த ஞானதீரர்கள்,
தாகந் தணிந்தஉப சாந்த பாராயணர்,
சந்ததம் இதயத்தில் வந்திக்கும் கடவுளை (இல்லை)

கல்லைக் கனியாக்க வல்ல புலவனைக்
கல்லவடி வாகியென் கண்ணான கண்ணனை,
எல்லா வுலகினுக்கும் இறைவனை, அன்பரின்
இதயத்தில் நடமாடும் சிதம்பர நாதனை (இல்லை)

20. சிதம்பரம் என

(பங்காளா) (ஆதி)

ப : சிதம்பர மென நினைவாய் மனமே,
சிதம்பரமென நினைவாய் ! (சிதம்)

அ: மதங்கொண் டலையும் மனதும் தெளியும்
இதய மலரில் அமுதம் பொழியும் (சிதம்)

ச: பவகாம நாசன், சிவகாமி நேசன்,
பரிசுத்த பக்தர் தரிசிக்கும் ஈசன்,
தவமோங்கும் தில்லைக் கனக சபேசன்,
நவரச கலா நடராஜன் வாழும் (சிதம்)

21. பக்தி மின்சாரம்

(நாட்டை) (ஆதி)

ப: பக்தி மின்சாரம் அருள்வாய்—பரமாத்மனே
பக்தி மின்சாரம் அருள்வாய் (பக்தி)

அ: சக்தியை ஆதாரச் சக்கரத்தில் ஏற்றி,
ஸஹஸ்ரார சித்தியால் சச்சிதா னந்தம் பெறும் (பக்தி)

ச: சித்த சுத்தியுடனே தியானத்திற் கூட்டித்
தீயெழும் ஆத்மவி வேகத்தை நாட்டி
எத்திசை யிலும் உன்னை எழில்பெறக் காட்டி,
எப்போதும் என்னுள்ளுன் இன்பத்தை ஊட்டிப்-பர (பக்தி)

முக்குண வினையிருள் முற்றிலும் விலகிட,
மூல குண்டலிக் கனல் மூண்டென்னுள் இலகிட,
பக்குவக் கனிபோலென் பாமலர் பழுத்திட,
பாரெல்லாஞ் சின்மயம் பார்த்துளஞ் சிலிர்த்திட (பக்தி)

22. ஞானப்பால்

(ஸாரமதி) (ஆதி)

ப: ஞானப்பால் அருள்வாய், சிவனே—யெந்த
நாளும் உன் இன்பத்தில் மூழ்கித் திளைத்திடவே (ஞான)

அ: தேனும் பாலும் அமுதும், தீங்கனி ரசமும்போல்
தியானத்தில் உன்னைக் கூடும்
மோன முனிவர் உண்ணும் (ஞான)

ச: இம்மை மறுமைப்பயன் எல்லாமும் நீயென்றே
இதயத்தில் உன் அன்பை
எப்போதும் வளர்க்கின்றேன்
அம்மை யப்பா வென்றே அழுதுன்னைக் கூவிய
ஆளுடைப் பிள்ளைக்குநீ அன்புடன் புகட்டிய (ஞான)

23. நம்பித்தான் இருக்கின்றேன்

(மாளவி) (ஆதி)

ப : நம்பித்தான் இருக்கின்றேன்—என்னப்பனே
ஞான நடராஜனே, உன்னருளையே (நம்பி)

அ : அம்பலத் தாடும் அரசே—உன் பெருமையை
அல்லும் பகலும் அன்பாய்ச்
சொல்லிச் சொல்லி யுருகி (நம்பி)

ச : ஆணவ மாயவினை அருகி, மனக் கல் உருகி,
மாணிக்க வாசகர் போல்—உன்
மங்களச் சோதியில்
மறைந்து கரைந்து போக (நம்பி)

24. எட்டி நிற்பதும் ஏனையா

(நாதநாமக்கிரியை) (சாய்ப்பு)

ப : எட்டி நிற்பதும் ஏனையா—நடராஜா
ஏழையின் பிழை யாதையா...

அ : கட்டிக் கரும்பினும், கனிரசப் பாகினும்,
கருத்திற் கினியமுக் கண்ணா...அந்தி வண்ணா (எட்டி)

ச : தொட்டுக் கலந்துங்கை விட்டு வெறுப்பாயோ ?
துணையென நம்பிய தொண்டரை மறுப்பாயோ ?
சட்டப்படி மணந்த சக்தி சிவகாமியும்
சக்களத்தி யென்றே சண்டைக்கு வரவில்லை (எட்டி)

அன்றென்னை அழைத்துநீ ஆசையுடன் பேசி,
அள்ளிக் கலந்தேகளி துள்ளிக் குதித்தாயே ;
இன்றென் முகம்பாராமல் இருப்பதும் நீதியோ...
இரக்கமே வடிவாகும் அருட்பெருஞ் ஜோதியே (எட்டி)

25. கொண்டி சொன்னதார் ?

(சக்ரவாகம்) (சாய்ப்பு)

ப : கொண்டி சொன்ன தாரையா—உனக் கென்மேல்
கோபம் வந்த தேனையா ? (கொண்)

அ : தொண்டர் வணங்குந் தில்லை துரையே ; உன் கருணையை
துதித்துத் துதித்துக் கண்ணீர்
துளும்புமிப் பித்தன்மேல் (கொண்)

ச : யாருக்கும் அடங்காத அகங்காரச் சிறுக்கியோ ?
அடுத்துக் கெடுத்திடும் அபிமானப் பிலுக்கியோ ?
ஊரைக் கலக்கு கின்ற ஊதாரிக் காமியோ ?
ஒன்றைப் பத் தாக்கிடும் சண்டைப் பொறுமியோ? (கொண்)

26. காடுமலை யெல்லாம்

(தோடி) (ஆதி)

ப : காடு மலையெல்லாம் தேடியுன்னை யடைந்தேன்
கனகசபை துரையே, திரென் குறையைக் (காடு)

அ : வீடுகளை வளைத்தும், ஏடுகளைத் துளைத்தும்,
வித்தக ரைப்பணிந்தும், சித்த மடங்காமல் (காடு)

ச : முலைவளர் மாதரை முன்னேகண் டஞ்சினேன்,
மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டோர்
முழையிலே துஞ்சினேன்
அலையும் மனத்தை யின்னும் நிலைநிறுத்த வியலேன் ;
அரனேயுன் னருளின்றி,
திறனே தெனக் கினிமேல் (காடு)

27. கண்ணெடுத் தாகிலும்

(சிம்மேந்திரமத்திமம்) (ஆதி)

ப : கண்ணெடுத் தாகிலும் காணீரோ—என்
காவிய மாலையைப் பூணீரோ ? (கண்)

அ : பண்ணும் பனுவலும் பரதமும் விரதமும்
பக்தியும் கொண்டிங்கே
நித்தியம் தொழும் என்னைக் (கண்)

ச : பட்டம் பதவிபெறப் பாடவில்லை—தங்கப்
பதக்கங்களை யென்றும் நாடவில்லை—ஐயா
எட்டெட்டுத் திக்கிலும் ஓடவில்லை—உம்மை
இதய மோனத்தி லன்றித் தேடவில்லை—ஐயா (கண்)

பேருக்கும் புகழுக்கும் பேராசைப் படவில்லை ;
பெரியபேர் வாலையும் பிடித்துக் கும்பிடவில்லை ;
ஆருயிர்க் குயிராக அறிந்துமை நேசித்தேன் ;
ஆர்வ மலர்களை அள்ளியள்ளிப் பூசித்தேன் ! (கண்)

28. பெண்ணசை மறந்து

(தர்பார்) (சாபு)

ப : பெண்ணசை மறந்து நான்—உன்னசை யுடன் வாழப்
பிரியங்கொண்டேன், பரனே...சுபகரனே (பெண்)

அ : அண்ண மலையில் மேவும், அருட்பெருஞ் சோதியே,
அன்பருக் குபசாந்தம் அளிக்குந் தயாநிதியே (பெண்)

ச : சேலைப் பகட்டினிலும், செம்பொன் மினுக்கினிலும்,
சித்தம்விட் டலையாமல், பத்திவை ராக்யமுடன்,
மாலை மல்லிகை போலுன் மணமாலை யாகியே,
மாசற்று வாழச்செய் தேசுற்ற யோகியே (பெண்)

29. அலையாமற் பாருமையா

(பைரவி) (சாபு)

ப : அலையாமற் பாருமையா—என்பேய்மனம்
குலை யாமல் வாருமையா—அம்பலவாண (அலை)

அ : சிலைபோலே நிலைபெற்ற தியான சமாதியில்
சிவபோக முண்டிடுந் தவஞ்செய்ய வேண்டினேன் (அலை)

ச : பொய்கண்டு விலக்கிய மெய்கண்ட யோகியின்
போதத்தை யனுதினம் சாதனஞ் செய்திட...
கை கண்ட ஞானத்தைக் காலத்தில் உதவிய
கடவுளே, யுன்னிடந் திடபக்தி கொண்டிட (அலை)

30. எப்போது வருவாயோ

(நாட்டைக்குறிஞ்சி) (ஆதி)

ப : எப்போது வருவாயோ... எதிர்பார்த்துப் பார்த்து மனம்
ஏங்குகின்றேன்—கவலை—ஓங்குகின்றேன்—சாமி (எப்)

அ : ஒப்புயர் வில்லாத உத்தமச் சிதம்பரம்
ஒளிரும் நடராஜனே, எளியேன் குடிலைநாடி... (எப்)

ச : காற்றசைந் தாலும்உன் காலடிச் சத்தம் என்பேன்,
கதிரவனை நெற்றிக் கண்ணனே வா என்பேன்...
கூற்றை யுதைத்த வுன்னைக் கூடிவாழ நினைந்தேன்
குறிப்பறிந் தென்னை நீயே
கூப்பிடக் காத்திருந்தேன் (எப்)

தூதனுப்பி யழைக்கத் துணைவர் எவரும் இல்லேன்,
துரையேயென் காதலைத்
துணிந்து வெளியிற் சொல்லேன் !
சோதித்த சோதனை போதும்என் நாதனே...
தூயரைக் காத்திடத் தூக்கிய பாதனே (எப்)

31. நர்த்தனம் செய்யேனோ

(ஸ்ரீ) (ஆதி)

ப : நர்த்தனம் செய்யேனோ—திவ்ய
நாமத்தைப் பாடிச்—சிவ
காமத்தை நாடியே (நர்த்)

அ : ஸப்த ஸ்வரங்களும் தசவித கமகமும்...
தாளமும் பொருந்தியே
ஜதிமிதித்துத் துதித்தே (நர்த்)

ச : அங்கம் அனைத்துமுன் அன்பு முத்திரை காட்ட,
யாழ் குழல் மத்தளம் ஆனந்தம் ஊட்ட,
'சங்கரா ஓம், சச்சி தானந்தா ஓம்' எனத்
தாவியென் ஆவியின் பாவனு ரசங் காட்டி (நர்த்)

கைவழி கண்சாரக் கண்வழி மனம்சாரக்
கண்மாரி யுடன் அருட் பண்மாரி சேரவே,
தைதத்தா, தாம் தரிகிட, தீம் தரிகிட, தோம்தின
தகஜிமி தகஜிமி ததிங்கிண- தோமென (நர்த்)

32. கண்ணாரக் கண்டு

(மத்தியமாவதி) (ரூபகம்)

ப : கண்ணாரக் கண்டு களித்தேன்—என்
கனக ராஜனைக் (கண்)

அ : விண்ணோங்கிய வெள்ளி மலையினில்
விளங்கு கின்ற வேதப் பொருளைக் (கண்)

ச : பரம சாந்த மௌன நிலையில்,
பார்வையையுள் ளடக்கி முற்றும்...
துரிய ஜோதி வடிவமாகத்
துலங்கு கின்ற சுத்த சிவனைக் (கண்)

பதமலர் தொழும் பற்றைத் தவிரப்
பற்று முற்றும் விட்ட பின்பே...
இதய மலரில் உதய ரவிபோல்...
எழுந்த ஞானக் கொழுந்தை மகிழ்ந்தென் (கண்)

33. பூரணனே

(உசேனி) (ரூபகம்)

ப : பூரணனே உன்னிடமிப் பூங்குழலை ஈந்தேன்—பரி (பூர)

அ : நாரணனே, என்னுயிரின் நாயகனே, இவ்வுலகின்
காரணனே, களிமதுர கானரஸம் பொழிவாய் (பூர)

ச : உயிரான ஓடையிலுன் ஓங்காரம் ஒலிக்க,
உள்ளார்வம் உன்பெயரை ஓயாதார் கலிக்க,
அயராமல், உன் அருளால் அங்கமெல்லாம் சிலிர்க்க,
அசையாமல் உன்கரத்தில் அன்புடனே யிருக்க,

ஆனந்த பக்திமலர் அனுதினமும் பூத்துனக்கே,
அள்ளி அள்ளி யருச்சித்தென்—உள்ளமெல்லாம் குளிர (பூர)

34. என்னுயிர்க் குயிராகி

(கானடா) (ஆதி)

ப : என்னுயிர்க் குயிராகி மன்னுயிர் அனைத்துமாய்
இருக்கும் பரா பரனே—ஓம்ஹரனே (என்)

அ : உன்மயம் ஆகும் இவ் வுடலையும் உயிரையும்
உளத்தையும் மனத்தையும் அனைத்தையும் ஏற்றருள் (எ)

ச : வாக்கினில் இருக்கின்றாய் ; வாய்மையே பேசுவேன் ;
மனத்தினில் இருக்கின்றாய் ; மலரடியே நேசிப்பேன் !
நோக்கினில் இருக்கின்றாய் ; நோக்குவேன் உன்னையே ;
நூறாயி ரம்விதமாய் நுவலுவேன் உன்புகழே ! (என்)

35. காரணம் கேட்டுவாடி

(ஷண்முகப்பிரியா) (சாயப்பு)

ப : காரணம் கேட்டுவாடீ—சகியே யென்
காதலன் சிதம்பர நாதன் இன்னும் வராத (கார)

அ : பூரண தயவுள்ள பொன்னம்பலத் துரையென்
பொறுமையைச் சோதிக்க மறைமுகமானதன் (கார)

ச : கல்லாலும் வில்லாலும் கட்டி யடித்தேனோ ?
கண்ணப்பன் செய்ததைக் கனவிலுஞ் செய்தேனோ ?
செல்லா மனைக்குத் தூது சென்றுவா என்றேனோ ?
செய்யாத காரியஞ் செய்யமுன் னின்றேனோ ? (கார)

36. அலங்காரம் போதுமடி

(சௌராஷ்ட்ரம்) (ஆதி)

ப : அலங்காரம் போதுமடீ, சகியே—இது
அவர் வரும் நேரமடீ ! (அல)

அ : கலங்காத காதலைக் கண்டு களிப்பவர்
கனதனச் சுமைகளைக் கண்டு சிரிப்பாரடீ (அல)

ச : கள்ளத் தளுக்கெல்லாம் கருணைக்குப் பங்கயாகும் ;
கட்டித் தங்கநகைகள் கலவிக்குத் தடையாகும் ;
உள்ளபடி யிருந்தால், அள்ளி யணைவாரடீ !
ஒய்யாரப் பிலுக்கின்றி மெய்யார வணங்குவோம் (அல)

37. கருணாகரனே

(விஜயஸ்ரீ) (ஆதி)

ப : கருணா கரனே வரனே சரணம்—
கதி வேறில்லை (கரு)

அ : அருணா சலனே ,சிவனே, அபயம், அபயம் ;
அஞ்சல் அளித்தெமை ஆதரி யப்பனே (கரு)

ச : கோர ராக்ஷஸர்கள் குண்டுபீ ரங்கிகளால்
கொன்றிவ் வுலகமெல்லாம் வென்று நடுக்குகின்றார்
பாரத தேசத்தைக் காத்திடுவாய்—எம்மைப்
பரிவுடன் கடைக்கண்ணால் பார்த்திடுவாய்—அப்பா (கரு)

38. நீயே எனது ஜீவன்

(லலிதா) (ரூபகம்)

ப : நீயே எனது ஜீவன் ; நினது பக்தி எனது முக்தி (நீயே)

அ : தாயேயென் கருணைமிக்க
தந்தையே உன் அன்பு மிக்க
சேயே யான் உனது சித்தம்
செய்வதேயென் உய்வதாமே (நீயே)

ச : சகல கலையும் வேதாகம சாஸ்திரமும் கற்றோர் போற்றும்
ஐகஜீவ பரஞானமும் ஸகுணநிர் குணபாவமும்,
இகபரகதி யெல்லாம் உனது
சுகுணகான சுகமொன்றே ;
அகமகமென அனவரதமும்
அன்பருள்ளே ஆடு கின்ற (நீயே)

39. நீ யின்றி நானில்லை

(பந்துவராளி) (ஆதி)

ப : நீயின்றி நானில்லை, நினைப்பில்லை, செயலில்லை,
நிலையொன்றும் இல்லை, இறைவா ! (நீ)

அ : வாயில் உன் வாய்மையை, மனத்தில் உன் தூய்மையை,
வாழ்வில் உன் அன்பினை வளர்த்திட நீயருள்வாய் (நீ)

ச : யாக்கை உனது சக்தி ஆலயம் எனக் காப்பேன் ;
அணுவணு விலும் உன்றன் அருளாடலைப் பார்ப்பேன்...
வாக்கை யுனது கவி பூக்கும் சோலை யாக்குவேன் !
வாழ்வெல்லாம் உன்வெற்றி மாலையாக்கி மகிழ்வேன் (நீ)

40. சுதந்தரம் தாரும்

(மாயாமாளவ கௌளம்) (ஆதி)

ப : சுதந்தரம் தாரும் ஐயே—ஆத்ம
சுதந்தரம் தாரும் ஐயே ! (சுதந்)

அ : இதந்தரும் அறம் பொருள் இன்பம் வீ டாகிய
இனிய நாற் செல்வமும் எங்களுக் கெய்தவே (சுதந்)

ச : உண்மையை உண்மையென் றுலகின்முன் உரைக்க,
ஒளிபெறும் உன்னருள் உள்ளத்திற் சிறக்க,
திண்மையாய் எதிர்த்துநான் தீமையைச் சிதைக்க,
தேசமெல் லாமுனது திருப்புகழ் விளக்கவே (சுதந்)

41. வரமருள்வாய்

(ஜயந்த ஸ்ரீ) (தேசாதி)

ப : வரமருள்வாய் பரமேசனே (வர)

அ : சரணும் புயத்தேன் சந்ததமும் உண்டுன்
சங்கீதஸா தனம்செய் திடவே (வர)

ச : துச்சமான நினைவு தூரச்சென் றொழிய,
துயர்செய்யும் வறுமை தூருடன் அழிய,
அச்சமின்றி யெங்கும் அன்புவெள்ளம் பொழிய
அறிவுங் கலையுந் திருவுந் தழைக்க (வர)

42. சித்தவுறுதி

(சாமா) (ஆதி)

ப : சித்த வுறுதி யின்றி பக்தி நிலைக்குமோ
ஸ்ரீமஹா தேவ குருவே (சித்)

அ : பித்துப் பிடித்தலையும் பேய்மனக் குரங்கினைச்
சத்தமில் லாதடக்கிச் சாதனம் செய்திடும் (சித்)

ச : ஜபதப தியானத்தால் ஸம்யமம் சித்திக்க,
சஞ்சல மில்லாத ஸமாதியி லேயிருக்க,
சுபமங்கள ஜோதி சொரூபத்தி லே லயிக்க,
சுத்த துரிய சிவ போக சுகம் புசிக்க (சித்)

43. யாரும் இல்லையோ

(கீரவாணி) (ரூபகம்)

ப : யாரும் இல்லையோ—நண்பர் (யாரும்)

அ : பேருயர்ந்த பித்தன் மேல் யான்
பெரிய பித்தன் என்று சொல்ல (யாரும்)

ச : எந்த நாளும் அன்ப ருக்குச்
சொந்த மான தொண்டர் நேசன்,
சுந்தரர்க்குத் தூது சென்ற
சுந்த ரேசன் இளகப் பேச (யாரும்)

44. இன்றும் வரவில்லையே

(பரசு) (ஆதி)

ப : இன்றும் வரவில்லையே—உலகினில்
இன்னலுக் கெல்லை யில்லையே—ஜகதீசன் (இன்)

அ : அன்றுமுப் புரங்களை அழித்த நெற்றிக் கண்ணன்,
அருள்புரிவான் என்றே ஆசையாய் நம்பினேன் (இன்)

ச : பாரில் அரக்கர் செய்யும் போர்மேகம் படர்ந்ததே
பஞ்சமா பாதகர் வஞ்சவலை அடர்ந்ததே ;
கார் மேகம் போலச் செந் நீர்மேகம் பொழியுதே
காப்பாற்றுந் தருமமோ கதிகெட்டிங் கலையுதே (இன்)
காமக் குரோதலோபக் கடுமோகப் பேய்க்குலம்
கட்டின்றி வாழ்வினை வெட்டி வெட்டிச் சாய்க்குதே ;
பூமியைக் காத்திடும் சாமி யெங்கே என்றே
புண்ணியர் பரிதாபக் கண்ணீர் விடுகின்றார் (இன்)

45. வைத்த படியே

(நடபைரவி) (திரிபுடை)

ப : வைத்தபடியே இருப்பாய்—பரமசிவன்
மலரடி தன்னை நினைப்பாய்—மனமே நீ (வை)

அ : அத்தன் என் ஆண்டவன் அம்பலத் திருக்கூத்தன்
அட்ட மூர்த்தியின் அருள் இட்டப்படிக்கே உன்னை (வை)

ச : உள்ளத்தில் அடங்காமல் ஊரெல்லாம் திரிந்தென்ன ?
ஊருக்குப் பகட்டாகப் பேருக்கு வாழ்ந்தென்ன ?
தெள்ளிய சித்தமும். சீரிய பக்தியும்
தியான மோன ஜபமும், கான பூஜையும் செய்தே (வை)

46. மோகன வலை

(பேஹாக்) (ஆதி)

ப : மோகன வலை விசினான்—சிவபெருமான்
மோகன வலை விசினான் ! (மோ)

அ: தேகபுத்தி தவிர்க்கத் தாகம் எழுப்பி—வெகு
வேகமாய் வந்துபரி—பாகங் கொடுக்க வொரு (மோ)

ச : சுற்றுல கின்சுகத்தைத் தூசிபோல் ஒதுக்கிடச்
சூழ்வினைப் பாசத்தைத் துண்டுதுண் டாக்கிட
முற்றும் அவன்சுகத்தில் மூழ்கித் திளைத்திடவே
முக்கண்ணன் என்னுயிரைப் பக்குவமாய்ப்பிடித்தே(மோ)

47. எல்லாம் சிவன் செயல்

(கல்யாணி) (சாபு)

ப : எல்லாம் சிவன் செயல் என்றே கவலையின்றி
இருப்பாய்நீ மட நெஞ்சமே (எல்)

அ : பல்வேறு குணப்போர்கள் தொல்லைசெய் உலகினில்,
நல்லது வந்தாலும் பொல்லது வந்தாலும் (எல்)

ச: ஊரெல்லாம் பழித்திடப் பேரெல்லாம் கெட்டாலும்,
உறவினர் யாவரும் உன்னைக்கை விட்டாலும்,
பாரெல்லாம் இச்சையாற் படைத்தவன் இருக்கின்றான் ;
பக்தரைக் கைவிடான் ; சத்தியம் செய்கிறேன் (எல்)

பஞ்சமா பாதகர் வஞ்சனை செய்தாலும்,
பதங்கெட்ட தியவர் நிதமுன்னை வைதாலும்,
அஞ்சல் அஞ்சல் என்றே அச்சத்தைப் போக்கிடும்
அப்பன் இருக்கின்றான் ;
அடியாரைக் காக்கின்றான் (எல்)

48. எனக்கருள் புரிந்திட

(புன்னாகவராளி) (ஆதி)

ப : எனக்கருள் புரிந்திட வேண்டும்—இன்னும்
எத்தனை சொல்லுவேன் ஆண்டவனே—ஐயா (எனக்)

அ : நினக்கே நிவேதனம் வாழ்வே—அப்பா
நின்னடியார்க்கு வரலாமோ தாழ்வே (எனக்)

ச : சுந்தரரைத் தடுத் தாண்டாய்— திருத்
தொண்டர்க்குத் தோன்றாத் துணையென நின்றாய்
வந்தருள் சிவ நடராஜா—உன்
வான்கருணை யின்றி நானினி வாழேன்.
சிந்தையுஞ் செய்கையும் நீயே—இன்னுஞ்
சிறியேனைச் சோதிப்ப தென்னேயெந் தாயே
பந்த விலங்கறுத் தருளாய்—உன்
பற்றின்றி மற்றிலேன் பசுபதி சரணம் (எனக்)

49. மறவேன்

(ஷண்முகப்ரியா) (ஆதி)

ப : மறவேன் ஒரு பொழுதும்—என் தில்லை
மன்றுள் ஆடிய மாணிக்கமே யுன்னை (மற)

அ : அறிவாய் என்னுள்ளே நிறைவாய் அருட்சோதி
விரிவாய் விளங்கிடும் இறைவா!இறைவா!—உன்னை (மற)

ச : கதிர்மதி பூட்டிய காலரதம்—என்னைக்
கண்கட்டி எம்மாயக் காட்டினில் விட்டாலும்,
விதியையும் வென்றிடும் மதிதரும் அப்பனே,
வித்தகனே உனது பக்தி பரவசத்தை (மற)

50. எண்ணி எண்ணி

(சங்கராபரணம்) (ஆதி)

ப : எண்ணி எண்ணி நிதம்
கண்ணீர் விடும் என்மேல்
இரக்கமில்லையோ பரனே—சிதம்பரனே (எண்)

அ : உண்ணவில்லை ஐயா உறக்கமும் வரவில்லை ;
உள்ளந் துடிதுடிக்கக் கள்ளா நின் காதலை (எண்)

ச : ஊரார் பகைக்கவும், உற்றார் நகைக்கவும்,
ஓங்கார வீணையும் தாங்காது மெலியவும்,
போராடும் மனதுடன் காரோடும் இரவிலே
வாராரோ துரை என்றே வழிபார்த்துன் அன்பையே (எண்)

51. ஆத்ம தரிசனம்

(செஞ்சுருட்டி) (ஆதி)

ப : ஆத்ம தரிசனம் செய்வோமே—பர
மானந்த ஜீவனம் எய்வோமே—வாரீர் (ஆத்ம)

அ : பூத்த காலையின் முகப் புன்னகை போலவே,
புனிதமாகப் பொலியும்
பொன்னுளத் தாலே—பர... (ஆத்ம)

ச : இருவிகா ரத்தை வென்ற ஒருமனத் திறத்தினால்,
எமனுக்கும் அஞ்சாத சமசித் தத்தினால்,
அருண ஜோதியைப்போலே அன்பரின் உள்ளத்தில்
அதுவாய் எழுந்தொளிரும்
பொதுநடப் பொருளாம்சுத்... (ஆத்ம)

52. அன்பிருந்தாலே போதும்

(கேதாரகௌளம்) (ஆதி)

ப : அன்பிருந் தாலே போதும் ஆண்டவனே—இந்த
அகில வுயிர்களையும் பூண்டவனே—சிவனேஉன் (அன்)

அ : மின்பொலி வென்னச் செல்லும் புன்புவி மோகமின்றி,
என்பொருள் எனவொன்றும் இல்லையெனச் செய்தே
உன்பரம் என்றே வாழும் இன்பச் சுயேச்சை தரும் (அன்)

ச : மனமலர் கொண்டேயனு தினமுன்னை யர்ச்சித்து,
மாசற்ற பணிவினால் மலரடி வந்தித்து,
அனைத்துமுன் சித்தமென்றே அறிந்து பிற மறந்தே,
ஆத்ம ஸமர்ப் பணத்தால் அள்ளி யுன்னை யணையும் (அன்)

53. ஓம் சிவம்

(தேவகாந்தாரி) (ஆதி)

ப : ஓம் சிவம் சிவம் என்ற நாம ஜபத்தினை
ஒருமையுடன் செய் மனமே (ஓம்)

அ : காமனை வெல்லும் காலனைக் கொல்லும்
கவலையைக் கெல்லும், கனிமதுரச் சொல்லாம் (ஓம்)

ச : குருபர மந்திரம் திருமிகத் தந்திடும்
குகைக்கனல் எழுப்பிடும் பகைக்குலம் அழித்திடும்
இருவினை அருகிடப் பெருகிடும் சுதந்தரம்
இதயத் துடிப்புடனே இருந்து நிரந்தரம் (ஓம்)

54. சிவகாமிகள்

(ஆனந்தபைரவி) (ஆதி)

ப : காமிகள் ஆவோம் வாரீரே—பரமசிவ
காமிகள் ஆவோம் வாரீரே (காமி)

அ : நாமென்னும் ஆணவ மாயத்தை நலித்தே, (காமி)

ச : ஆடலாய் உலகமெல்லாம் அருளினால் ஆக்கினான் ;
அன்பரை மேன்மேலும் இன்பத்தில் ஊக்கினான்
வேடனாய் விளையாடி, வில்லடி யும்பொறுத்தான் ;
வேதகானத்தைக் கேட்டு வேண்டும் வரமளித்தான்! (காமி)

மாதவக் கௌரிதன் பாதியாகக் கூடினான் ;
மார்க்கண்டே யனைக்காக்க மறலியைச் சாடினான் ;
பாதம்வைத் தென்னுள்ளம் பரவசக் கூத்தாடினான் ;
பார்த்தனுக்குப் பாசு பதமளிக்க ஓடினான்! (காமி)

55. அபயக் கரத்தை

(பேஹாக்) (ரூபகம்)

ப : அபயக் கரத்தைப் பார்த்த போதே
அச்சம் ஒழிந்தேன்—சிவனே உன் (அபய)

அ : உபய பாதம் பற்றும் அன்பர்
உய்யக் கருணை பெய்யும் துய்ய (அபய)

ச : குஞ்சிதபத நிழலினில் இடம் கொடுத்தே,
கோபப் பாசம் வீசும் கூற்றைத் தடுத்தே...
'அஞ்சல் ,அஞ்சல்' என்றே செஞ்சிலம் படிகள்
ஆர்க்க நடமாடும் ஆனந்தமே உன் (அபய)

56. உனக்குச் சமானமாய்

(மணிரங்கு) (சாய்ப்பு)

ப : உனக்குச் சமானமாய் ஒருவரைச் சொல்லவோ
ஒப்புயர் வில்லா அப்பனே—பரம்பொருளே (உனக்)

அ : 'எனக்குச் சமானமா ?' என்றுமார் தட்டிய
எண்ணுயி ரங்கோடிப் பேர்
மண்ணாகக் கண்டு விட்டோம் (உனக்)

ச : நீயின்றி உலகுண்டோ, நீரின்றி மீனுண்டோ ?
நிலவான் சுடரின்றி நீளுயி ருலகுண்டோ ?
தாயுந் தந்தையுமாகத் தயவுடன் எப்போதுந்
தாங்கியெங் களைவிட்டு நீங்காத கடவுளே (உனக்)

57. பரமேசனை

(உதயரவிசந்திரிகை) (ஆதி)

ப : பரமேசனைப் பார்வதி பாகனைப்
பார்க்கப் பார்க்கப் பார்க்கப் பரமா னந்தமே (பரமே)

அ : வரநாதனை, கிரிராஜனை,
வாகீசாதி முனிவர் வாழ்த்தும் பாதனைப் (பரமே)

ச : சித்த சாந்தியுடன் பக்தி செய்யுந் தொண்டர்
சிந்தனைக் கமுதாய் வந்து வந்தினிக்கும்,...
சுத்தமுக்த சுகா னந்த வாரியை
சுரர் போற்று கின்ற கருணா நிதியைப் (பரமே)

58. ஆனந்தமே

(ஜுஜாவளி) (ஆதி)

ப : ஆனந்தமே-பர-மானந்தமே—சிற்
றம்பலக் கூத்தனை அன்பு செய்தால் (ஆனந்)

அ : ஞானத்திலே-பர-மோனத்திலே—நி
தானத்திலே-வளர்-தியானத்திலே கலந்தால் (ஆனந்)

ச : பக்தியிலே-நெஞ்ச-மத்தியிலே-சித்த
சுத்தியிலே-ஆத்ம-சக்தியிலே-உணர்
தத்துவனை-ஜோதி-சத்துவனைக்-கூடி
நித்திய மானஜீவன்—முத்தி கிடைத்துவிட்டால் (ஆனந்)

பாசமற்றே-மனப்-பூசலற்றே-வெளி
வேஷமற்றே-து-வேஷமற்றே-வேறு
பேசலற்றே-அருள்-நேசமுற்றே-சிவ
தாசனாய்ச்-சிதம்பர-நேசனாய் வாழ்ந்திடின் (ஆனந்)

59. அஞ்சலாமோ நெஞ்சே

(முகாரி) (சாய்ப்பு)

ப : அஞ்சலாமோ நெஞ்சே—என்றும்
அன்பரைக் காத்திடும்
ஆண்டவன் இருக்கையில் (அஞ்ச)

அ : சஞ்சலம் இல்லாமல் இருப்பாயே—வீண்
சங்கடம் எல்லாம் வேரோ டறுப்பாயே—சிவ
சங்கரன் அருள் செய்ய எங்குமே இருக்கின்றான் (அஞ்ச)

ச : மானிடம் ஆத்மாவின் சட்டை—அது
மாறி யழியும் லொட லொட்டை—சதா
நானெனும் அகம்பாவ மூட்டை—இதன்
நாட்கள் உதிரும் பழ மட்டை—என்றும்
இறவாமல்-மீண்டும்-பிறவாமல்—உள்ள
ஈசனே-உன்னுயிர் வாசன்-சுயம்ப்ரகாசன் (அஞ்ச)

அரக்கர் படையொலி கேட்டாலும்—அவர்
ஆகாச குண்டுகள் போட்டாலும்—சற்றும்
இரக்கமில் லாத வஞ்சர் சுட்டாலும்—பொல்லா
எமனே எதிர் வந்து விட்டாலும்—மனமே
பதறாதே-சித்தம்-சிதறாதே—இந்தப்
பாரைப் படைத்தாளும் பரமன் இருக்கின்றான் (அஞ்ச)

60. கண்ணாலே

(சக்ரவாகம்) (ஆதி)

ப : கண்ணாலே உன்னை நான்
காணவேண்டும் ஐயனே (கண்)

அ : மண்ணார் புவிப் பொருள்க ளெல்லாம்
மறந்து பற்றைத் துறந்து ஞானக்— (கண்)

ச : அரை குறையான கலையைக் கடந்தே
அருளறிவைப் பெற்றுப் பாசத்
திரை விலகித் தேஜோன்மய
திவ்ய திபரூப மாகக் (கண்)

61. மங்கள விளக்கு

(புன்னாகவராளி) (சாய்ப்பு)

ப : மங்கள விளக்கெடுப்போம்—உ
மாபதி போற்றி யென்றே (ம)

அ : பொங்கிட நலங்களெல்லாம்—தெய்வப்
புலமைகள் விளங்கிடவே (ம)

ச : அறிவொளி துலங்கிடவே—எங்கும்
அன்பொளி நிறைந்திடவே
பொறிபுலன் கரண மெல்லாம்—சிவப்
பொலிவுறத் தெளிந்திடவே (ம)

62. மனத் திரை

(செஞ்சுருட்டி) (ஆதி)

ப : மனத்திரை விலகாதோ ?—உன்னுடன் உயிர்
மருவிக் கலவாதோ ?—பரம் பொருளே (மன)

அ : கனத்த பொய் யிருளிடர்க் கட்டுக ளெல்லாம்விட்டுன்
கதிர்மணிச் சோதியைக் கண்ணாரக் காணவே (மன)

ச : காலை யொளியினிலே கலக்கும்விண் மின்போலே
கடலினில் உப்பைப்போல் கரும்பினில் ரசம்போலே,
மாலையில் மணிகள்போல்—சோலைமலர் மணம்போல்
மன்னுந் திருவருளில் என்வாழ்வு லயித்திட (மன)

63. வருவானோ வனக் குயிலே

(காமஸ்) (ஆதி)

ப : வருவானோ வனக் குயிலே—நடராஜன்
வருவானோ மனக் குயிலே !

அ : திருவோங்குந் தில்லையிற் சின்மய நடஞ் செய்யும்
தேவாதி தேவன், என்னுள் சேவடி வைத்தாட (வரு)

ச : பங்கப்பட்டுப் பட்டுன் பாதத்தை நாடினேன் ;
பாரினில் உனையன்றி ஓர்துணை வேறில்லேன் ;
'எங்கேநீ இருக்கின்றாய் ?' என்றேநான் கதறவும்,
'இங்கேநான் இருக்கின்றேன்' என்றே மறைந்தவன் (வரு)

அருணோதயம் போலே அழகன், குழகன்—என்
ஆருயிர்க் குயிரான சூரியன் ; பூரணன் ;
கருணை முகங் காட்டிக் 'கவலைப் படாதே' யென்று
கண்ணீர் துடைக்குமென் கண்ணான முக்கண்ணன் (வரு)

64. அந்த நாள் இனி வருமோ

(ஆரபி) (ஆதி)

ப : அந்த நாள் இனி வருமோ—சொல்லடி,
அம்பலப் பசுங் கிளியே ? (அந்த)

அ : எந்தெந்த வேளையும் இதயத்திற் பதம் வைத்தே,
'இருக்கிறேன், இருக்கிறேன்'
என்றவன் கூத்தாடும் (அந்த)

ச : தஞ்சம் புகுந்தவரைத் தாங்குவ தென்பாரம்,
தளராமல் உன்அன்பு வளருவதே திரம் !
அஞ்சல் அஞ்சல் என்றே அபயமளித்தென் ஐயன்,
ஆனந்த ஜோதியில் தானாக்கிக் கொண்டாளும் (அந்த)

65. உனையே காதலித்தேன்

(பரசு) (ஆதி)

ப : உனையே காதலித்தேன்—பரம்பொருளே !
உருகியுருகிக் கண்ணீர்
பெருகிப் பெருகி நிதம் (உனை)

அ : தனையே நினைத்தோரைத் தானாக்கிக் கொண்டிடும்
தற்பரனே, தில்லைச் சிற்பரனே—அடியேன் (உனை)

ச : எத்தனையோ செல்வம் எய்தி யெய்தி யிழந்தேன்,
இருப்பதெல் லாமுனது
திருப்பத நிழ லொன்றே ;
பித்துப் பிடித்துன் பெயர் பிதற்றுவ தைத்தவிரப்
பிழைக்க வழியறியேன் ;
அழைத்தென்னை யாட்கொள்வாய் (உனை)

66. பிரிந்தினி வாழ்வேனோ

(ஆனந்தபைரவி) (ஆதி)

ப : பிரிந்தினி வாழ்வேனோ ?—இனிப்பிறவிப்
பெருங்கடல் ஆழ்வேனோ ?—உயிர்க்கிறைவா (பிரி)

அ : கரந்துநிறைந்தென்னுள்ளே கார்மேக மின்னலைப்போல்,
கண்டுங் காணாமலும் பண்டுமுத லிருந்தாய் (பிரி)

என்னைநீ கைவிட்டால் பின்னொரு வாழ்வுண்டோ ?
இவ்வுடல் சுமப்பதே எனக்கொரு தாழ்வன்றோ ?
அன்னைபோல் அருளுடன் அன்பரைக் காத்திடும்,
ஆண்டவனே தில்லைத் தாண்டவனே உன்னைப் (பிரி)

67. பாரமெல்லாம்

(சவேரி) (சாய்ப்பு)

ப : பாரமெல்லாம் வைத்தேன்—உன் பாதத்தில் (பா)

அ : ஆருயிர்க் குயிராகும் அப்பாநீ அகிலத்தை
அணுவெனத் தாங்கிடும் ஆற்றலைப் பார்த்து நான் (பா)

ச : இருவினை மூட்டையை இனிச் சுமக்கமாட்டேன்
கருவினை தவிர்க்க வுன் கருணையை விடமாட்டேன் (பா)
சந்தையும் கலைந்தது சரக்கெல்லாம் விற்றது
வந்த வரவையுந் தந்துவிட்டேன் ஐயா (பா)
கூப்பிடுந் துணைக்கினிக் கூட வருவாரில்லை
சாப்பிட்ட சத்திரம் காப்பாற்றும் வீடாமோ (பா)
போக்கு வரவு செய்யும் பொய்மனச் சுமையினைத்
தூக்கவலியில்லை ; தோன்றுத்துணை நியே (பா)

68. யார் செய்த சூது ?

(பந்துவராளி) (ஆதி)

ப : யார்செய்த சூதையனே ?—நீ
என்முகம் பாராமல் உம்மென் றிருப்பதுவும் (யார்)

அ : பாரெல்லாம் புரந்திடும் பரமானந்த துரையே,
பரிவாகவே சற்றே உரையும் மனக்குறையே (யார்)

ச : காமிராக்ஷினி செய்த கைவேலைச் சூதோ
கட்டுக்கடங்கா நாத்தி கட்டிவிட்ட வாதோ ?
மாமியாய் அமுல்செய்யும் மமதையின் நிதோ ?
மச்சர மாகிய மைத்துனர் தூதோ ? (யார்)

குண்டுணி ராமன்சொல் கொண்டி யிதுவோ ?
குட்டிக் கலகஞ்செய் குப்பனின் சதியோ ?
அண்டை வீட்டுக்காரியின் ஆசைக்கண் வலையோ ?
அன்னிய மாயத்தில் அகப்பட்ட நிலையோ ? (யார்)

69. தக்ஷனே

(மோகனம்) (ஆதி)

ப : தக்ஷனை அழித்தானே தாண்டவசிவன்—
தணலென விழித்தானே (த)

அ : தக்க தகிடவெனத் திக்கு நடுநடுங்கத்
தொக்கி யசுரன் சதை பக்க மெங்கும் சிதறத் (த)

ச : முக்கண்ணன் காமாரி முப்புர ஸம்ஹாரி,
மூலசக்தி பாகன் முதல்வன் பரமயோகி,
தக்கிட தக ஜொனு தாளங்கு தரிகிட
தத்தா தகதிமி ததிங்கிண தோமென (த)

சித்தர் கணங்க ளெல்லாம் செயமலர் சொரிந்திடத்
திச்சுட ரானசக்தி திசையெங்கும் பரந்திட,
தித்தகு தையென ருத்ர நடம்புரிந்து
செகமெல்லாம் கிடுகிடு கிடுவென அதிர்ந்திடத் (த)

70. காத்திருக்கின்றேன்

(ஸ்ரீ) (சாய்ப்பு)

ப : காத்திருக் கின்றேன் சிவனே—உன்
காதல் பெருகியே கடுந்தவத்தால் உருகியே (கா)

அ : பார்த்துப் பார்த்துக் கண்ணும் பூத் தனுதினமும்,
பரமா உனைச் சேரும் வரமே வேண்டிநான் (கா)

ச : தக்கனின் செருக்கொழித்தாய்—நானும் வேள்வித்
  தனல்குளித் தவதரித்தேன் ;
அக்கணங் கைலேயிலே—நீயும்
  ஆழ்ந்தனை அருந்தவத்தில்.
மிக்க வுள்ளன்புடனே உன் கருணையை
  மேவிடப் பூசை செய்தேன்—நம்
பக்கம்வந் தம்பு விட்ட—மதன்செயல்
  பாழ்படச் சுட்டெரித்தாய்
மனம் பிரியாமலே இனம் பிரிந்த மான்போல்,
  அனவர தமும் என் ஆசை துடிதுடிக்கக் (கா)

71. எப்போது விடுதலையோ ?

(முகாரி) (திரிபுடை)

ப : எப்போது விடுதலையோ ?—வெள்ளி
  இமயத்தில் விளங்கிடும் உமைமருவும் சிவனே (எப்)

அ : முப்புரங் களைச் சிறு முறுவலால் எரித்தோனே,
  முயலகன் செருக்கினை முற்றிலும் அழித்தோனே (எப்)

ச : நாமரஸ மின்றித் தாமஸ மாயையில்
  நாட்களைச் சூதாடி நலியவோ நான் பிறந்தேன் ?
காமனை யெரி நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்தென்னைக்
  கட்டிய தளைகளைச் சுட்டெரிப்பாய்—பரனே (எப்)

72. இரவும் பகலும்

(எதுகுல காம்போதி) (அட)

ப : இரவும் பகலு முன் சரணுல யப்பணியில்
  இருந்திடும் வரந் தருவாய் (இர)

அ : தருண மழைபோலென் தாகம் தணிக்கவந்த
  தாஸர் தயாநிதியே, சாந்த குணபதியே (இர)

ச : தஞ்சம் புகுந்தவர் நெஞ்சக் கவலை தீர்க்கும்
  சமய சஞ்சிவி யாவாய் ;
பஞ்சகோ சாதீத பரம துரியநிலை
  பார்க்கத் துணை புரிவாய் ;
அஞ்சும் அடங்கி யென்னுள் அறிவா யிருந்திடும்
  ஆனந்தந் தந்தருள் ஞான சிகாமணியே ! (இர)

73. உபதேசம் செய் அப்பனே

(மணிரங்கு) (சாய்ப்பு)

ப : உபதேசம் செய் அப்பனே—இந்த
உள்ளம் ஒடுங்கி யுன்னில் உள்ளபடி யிருக்க (உப)

அ : ஜபதப தியான சமாதி லயமடைந்தே
ஸஹஜ நிஷ்டை கூடியுன் சந்நிதியில் இருக்க (உப)

ச : ஜகமெல்லாம் அலைந்துமென் சஞ்சலந் தீரவில்லை ;
சாத்திரக் கடலுமென் தாகந் தணிக்கவில்லை ;
சுகமாக இனியுன்முன் சும்மா இருந்திடவே
சூட்சுமஞ் சொல்லிப் பரஞ் ஜோதி வழிகாட்டி (உப)

அன்புக் கடலே, உன்னை யன்றி யொருவரில்லேன் ;
துன்பக் கடல் கடக்கத் துணை நீ, புணை நீயே
தென்பா லப்பனே, மோனச் சின்முத்திரை காட்டி
என்பால் இரக்கங் கொண்டே இப்படி யிருவென்றோர் (உப)

74. பரமனைச் சிந்தை செய்வோம்

(யமுனகல்யாணி) (ஆதி)

ப : பரமனைச் சிந்தை செய்வோம்—ஒருமையுடன்
பரமனைச் சிந்தை செய்வோம். (ப)

அ : அரன் என்றும் அரி என்றும்
அயனென்றும் முத்தொழில்
ஆக்கி விளையாடும் அருட்பெருஞ் ஜோதியாம் (ப)

ச : வானத்தின் விரிவிலே வளரும் சூரியன் போலே
வையத்திலே வெள்ளி மலையின் மாண்பைப் போலே
மோனத்திலே—சுத்த—ஞானதிலே—ஜீவன்
முக்தியிலே வளர்—சக்தி மஹேசனும் (ப)

75. மனமுருகி

(கேதாரகௌளை) (ஆதி)

ப : மனமுருகி யழைத்தால் வருவானே—நல்ல
வரங்களைத் தருவானே ! (மன)

அ : கனகசபையினிலே கால்வீசி நடமாடும்
கருணாகர மூர்த்தியைச் சரணாகதி யடைந்தே (மன)

ச : கட்டுங் கவலைகளும் கிட்ட வருவதுண்டோ ?
காலனு மினிவந்து, வாலையாட் டுவதுண்டோ ?
எட்டிக் கனியினையும் கட்டிமாம் பழமாக்கும்,
இந்திர ஜாலனை மந்திரப் பெயர்சொல்லி
அந்தியுஞ் சந்தியும் சிந்தைசெய் தன்புடன் (மன)

76. வருந்தருணம் இதுவே

(பிலஹரி) (ஆதி)

ப : வருந்தருணம் இதுவே—அருட் பெருமான் (வ)

அ : தருண மழை போன்ற
தனிப் பெருங் கருணையாய் (வ)

ச : சுத்தசன் மார்க்கத்தில் இத்தல மெல்லாம் வாழ (வ)
போர்வெறிக் கொடுமைகள் பூண்டுடன் ஒழிந்திட (வ)
இருட்சாதி சமயங்கள் இன்றுடன் சென்றிட (வ)
அகங்கார மாயங்கள் அழிந்தருள் பொழிந்திட (வ)
அசுரபயம் விலகி அமரானந்தம் பொலிய (வ)

77. தில்லைக்கு வழி காட்டுவீர்

(சங்கராபரணம்) (ஆதி)

ப : தில்லைக்கு வழிகாட்டுவீர்—தெரிந்தபேர்கள்
தேசமெல்லாஞ் சுற்றி வேசற்றயர்ந்தேன் ஐயா (தி)

அ : எல்லையில்லா வுலகில் சொல்ல முடியாத
தொல்லைகள் பொறுத்துநான் சுதந்தரத்தை நாடினேன்
(தி)

ச : ஞானக்குருடன் ஐயே—எனக்கொரு—நாதியில்லை அனாதி!
ஏனெனக் கேட்பான் ஒருவன்—அவனன்பே—
எனக்கொரு துணையிகத்தில்
தீனனுக் கிரங்கிடுவீர்—என்னைநல்ல திக்கிலே நடத்திடுவீர் !
வானமுதம் போலுள்ளே—வந்துவந் தினித்திடும்—
ஆனந்த நடஞ்செய்யும்அருட்பெருமான்வாழும் (தி)

78. எங்கும் நிறைந்த

(பைரவி) (ஆதி)

ப : எங்கும் நிறைந்த பொருளே—பரமாத்மனே
எல்லார்க்கும் இன்பம் அருளே (எ)

அ : பொங்கும் உயிர்க்குயிராய்த—தங்கும் சச்சிதானந்த
போதஸ் வரூபனே—வேத ஹ்ருதயனே (எ)

ச : ஞாலமெல்லா முன் சக்தி நாடகசாலை
நானாவினையெல்லாமுன் ஞானாமிர்தலீலை ;
காலத்தி லே ஊர் கோலம்வரும் உனது
காட்சியைக் கலை செய்யக் கருணை புரிவாயே (எ)

79. முன்னிலும் முன்னவன்

(தேவாரப்பண்—கொல்லி)

முன்னிலும் முன்னவன் ; பின்னிலும் பின்னவன் ;
என்னவன் ; உன்னவன் ; எங்குமே ஒன்றவன் ;
உன்மனைக் கப்புறம் உள்ளபொன் அம்பலம்
தன்மனை கொண்டவன், தத்துவா தீதனே !

பன்னிலை யுலகினைப் பார்ப்பறப் பார்ப்பவன் ;
உன்னலொன் றற்றவன் உன்னுதற் கானவன் ;
தன்னிலை நின்றருட் சக்தியாம் ஆணையால்,
முன்னிலை யுலகிலே முத்தொழில் புரிபவன் !

பண்களாற் பாடுவோம், பணிகளாற் போற்றுவோம் ;
எண்ணுவோம் ஈசனை ; எண்ணறக் கூடுவோம் ;
புண்களார் பிறவியைப் போக்கிடும் கடவுளைக்
கண்களாற் காணுவோம் ; காதலாற் கூவுவோம் !

80 தில்லை நடராஜனே

(பைரவி) (சாபு)

ப : தில்லை நடராஜனே—சிவகாமி நேசனே
உன்னன்பல்லால்
இல்லை யெனக்கோர் யோசனை (தில்லை)

அ : அல்லும் பகலுமுன் ஆனந்த நடனத்தை
அகில மெல்லாங் காணும்...
அறிவெனக் கருளுவாய் (தில்லை)

ச : குஞ்சித பதநிழல் இருப்பேனே—அதைக்
கொஞ்சிக் கொஞ்சித் தமிழ் சுரப்பேனே !
அஞ்சலிக் கரத்தினால் ஆசிபெற்றுன் சக்தி
ஆடலில் அனுதினங்—கூடி மகிழ்வேனே ! (தில்லை)

81. அருவெனலாமே

(வாசஸ்பதி) (ஆதி)

தனதனதான—தனதனதானு
தனதனதானு— தனதானு]

அருவென லாமே,
அரனென லாமே,
அரியென லாமே—திருவாகும்,

உருவென லாமே,
உலகென லாமே,
உளமென லாமே—உபதேச

குருவென லாமே,
குணமென லாமே,
குகனென லாமே—விளையாடும்,

அருளென லாமே,
அறிவென லாமே,
அழகென லாமே—நடராஜன் !

82. அதுவிது வெனுமல்

(செஞ்சுருட்டி) (ஆதி)

(தனதன தனுன தனதன தனுன
தனதன தனுன—தனதானு]

அதுவிது வெனுமல்,
அகமொ டலையாமல்,
அரனை மறவாமல்—மனமேநீ

எதுபொரு ளெனுமல்,
இதயவெளி காணும்,
இதுபொரு ளிதேயென்—றறிவாயே,

பொதுநடன ஜோதி
புனித சிவயோகி
புவன குருசாமி—ஸஹஸ்ரார

பதும மலர் வாசன்,
பசுபதி சபேசன்,
பகவதி சமேதன்—அருள்வானே !

83. ஜீவப்படகை ஒட்டும்

(ஆனந்தபைரவி) (ஆதி)

ப : ஜீவப்படகை ஒட்டும் தேவ தேவனைநம்பி
சித்தங் கலங்கா திருப்போம்—மனமே ! (ஜீவ)

அ : நாவாயிரம் எழுந்து, கூவிப் புரண்டலைந்து,
தாவும் வினைக்கடலில் மேவுங் கருணை கொண்டே (ஜீவ)

ச : துக்கக் கடும்புயல்கள் எக்கிப் பொருதிடினும்,
திக்குத் திசையறிந்து, சுக்கானைத் திருப்பியே,
பக்குவ மாகத்தள்ளிப் பரிந்தருள் துறை சேர்க்கும்
பரம்பொருள் இருக்கையில், பயமில்லை, துயரில்லை! (ஜீவ)

84. பண்ணுடன் பணியுடன்

(தன்யாசி) (ஆதி)

ப : பண்ணுடன், பணியுடன், பாவனு ரஸத்துடன்
பரமனை யன்பு செய்வோம்—மனமே ! (பண்)

அ : கண்ணுடன் கதிரெனக் கலந்துயிர்க் குயிராகும்,
கடவுளை இதயத்தில் நடமிடும் ஜோதியைப் (பண்)

ச : கான ரசாமிருதம் களிப்புடன் உண்டுநம்
கவலையை மாற்றிடுவோம் !
ஈனவிஷயங்களில் நானென் றகங்கரித்தே
ஏகிடாமல், ஆத்ம தாகத்துடன் மனமே (பண்)

85. மருந்தொன்று

(காம்போதி) (ஆதி)

ப : மருந்தொன்று தாரும் ஐயா—என்
மனப்பேய் இணங்கி நல்ல நினைப்போ டுளைத்துதிக்க (மருந்)

அ : வருந்தும் உயிர்க்கு ஞான
விருந்தா யிருந்துதவும் (மருந்)

ச : நாவுக்கினிய திவ்ய நாமந்தரு மருந்து,
நாட்டத்திற் பரஞ்ஜோதி காட்டுந் தனிமருந்து,
சாவா அமரநிலே மேவ வரு மருந்து,
சக்திக் கனல் வளர்க்கும் சச்சிதா னந்தமான (மருந்)

சின்மய விளையாட்டாய்ச் செகத்தைக் காட்டுமருந்து
சிந்தித்த வுடன்அட்ட சித்தி தருமருந்து,
என்மய வுயிர்களில் தன்மயங்காட்டிடும்,
ஏக சுக போக மாகுந் திருவருளின் (மருந்)

86. நெற்றிக் கண்

(மோகனம்) (ஆதி)

ப : நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்தேன்—அடடா காமா
நீறுபட்டுரு வழிந்தாய் (நெற்றி)

அ : சற்றும் பயமில்லாமல் தவத்தணலைச் சுடச்
சரந் தொடுத்தாய்—நெஞ்சின்—உரமென்னடா ஹ,ஹா
(நெற்றி)

ச : விண்ணவர் அனுப்பிட வேகமாய் வந்தாய் ;
விளக்கினைச் சாடிய விட்டில்போல் வெந்தாய்;
பண்ணிய தவத்திற்குப் பங்கத்தை நினைத்தாய்,
பாபவினை சுமந்தாய் போ போ அனங்கனே ! (நெற்றி)

87. ஏனிப் பராமுகமோ

(நாதநாமக்கிரியை) (ஆதி)

ப : ஏனிப் பராமுகமோ ?—ஏழையிடத்தில்
என்னஉனக்குக் கோபமோ ?—கருணைக்கடலே (ஏனிப்)

அ : நான்செய்த பிழையென்ன ?—நவின்றிடுவீர் சற்றே (ஏனிப்)

ச : பந்த விலங்குகளில் பட்டுக்கொள்ளாமலே
ஐந்தொழில் புரிந்திடும் இந்திர ஜாலனே (ஏனிப்)

நேற்று வரையிலென்னைப் போற்றுவதாகச் சொல்லிக்
காற்றில் விடுத்துக் கம்பி—நீட்டவழிபார்க்கிறீர் (ஏனிப்)

பிடித்துப் பிடித்தும் பாதம் வடித்து வடித்துக் கண்ணீர்
படித்துப் படித்தென் அன்பைக்—கொடுத்த பயனிதுவோ (ஏனிப்)

88. ஓம் சுத்த சாந்த யோகியே

(ஸ்ரீ) (ரூபகம்)

ப : ஓம் சுத்த சாந்த யோகியே—நமச்சிவாய (ஓம்)

அ : ஹேமகூட சிம்மா ஸனத்தில்
இருந்து தன்னை ஆளும் இறைவா (ஓம்)

ச : வீராசனம் வகித்தே—கற்–பூராக்கினி போலே
பூராலய மடைந்தாய்—உன்னைக்
கோரி வில்வம் வாரிப் பூசித்தேன் (ஓம்)

ஆதாரங்கள் மலர—சக்தி—அமுதமுண்டு வளர
போதானந்த சொருபமாகப்—
பொங்கிப் பொலியும் சங்கரா ஹர (ஓம்)

அறிவாகிய ஒளியே—அருட் பரமானந்தத் தெளிவே
நிறைவா யுன்னைக் கலந்தெக் காலும்
பிரியா வரம் தருவாய் போற்றி (ஓம்)

89. பரிபூரணனந்த

(யதுகுலகாம்போதி) (ஜம்பை)

ப : பரிபூர ஞனந்த சுகவாரி தன்னை நான்
பருகும் ஒரு வரம் அருளுவாய் (பரி)

அ : பரிவான குருவாகிப் பசுபாச வினைதிரப்
பரிசித்துப் பதியறிவைத் தரிசிக்கும் பலனீந்து (பரி)

ச : தேகாத்ம பந்தமற மோகாதி தொந்தமற,
சாகாத கலைகண்டு, நோகாத நிலைவிண்டு,
யோகத்திலே, பரம போகத்திலே, சக்தி
வேகத்திலே ஹ்ருதய தாகந் தணிந்திடவே (பரி)

90. படித்த மூளை

(சாரங்கா) (ரூபகம்)

ப : படித்த மூளைச் சுமையா லுன்னைப்
பார்க்க லாகுமோ—பரமா (ப)

அ : வடித்த கண்ணும் குவித்த கையும்
மலர்ந்த உளமும் அருளு மின்றிப் (ப)

ச : குப்பைமேடு மேலுயர்ந்து கோபுர மாமோ ?
குற்றமுள்ள நெஞ்சில் அன்பு குடியிருக்குமோ ?
அப்பர்போல் கண் ணப்பர் போல
அடைக்கலம் புகுந்து, நீயே
ஒப்பிநல்கும் தொண்டு செய்து
நிற்பதன்றிக் கற்பிதமாம் (ப)

91. கண்ணுள்ளே

(உசேனி) (ஆதி)

ப : கண்ணுள்ளே கண்ணை கண்மணியைக் காணக்
காதல் பெருகு தம்மா—என் (கண்)

அ : பெண்ணுள்ளே பெண்ணகி, ஆணுள்ளே ஆணகிப்
பிரியத்தை ஊட்டியே உரிமைகொண் டாடிடும் (கண்)

ச : உள்ளத்தைத் தொட்டாலே,
"உள்ளேன்" என் றுரைக்கிருன்;
உலகினை நினைத்தாலே ஓடி மறைகிருன்;
கள்ளனை என்னுள்ளே துள்ளி விளையாடும்,
கண்ணனைக் காணுத கண்ணென்ன கண்ணுமே ? (கண்)

92. பொன்னான திருமுகத்தை

(கௌரிமனோகரி) (ஜம்பை)

ப : பொன்னான திருமுகத்தைப் புவியெங்கும் பார்த்துனது
போதமாய் நிற்க வருளாய்—இறைவா (பொ)

அ : உன்னாலேயாலெண்ணி, உன்னாலே மொழிபேசி
உன்னாலே வழிநின்றே மன்னா என் வாழ்வுய்யப் (பொ)

ச : கண்ணுக்குள் பார்ப்பவனும் கருத்துக்குள் நினைப்பவனும்
கரணத்தில் அறிபவனும் நீ ;
பண்ணுக்குள் ஓசை நீ, விண்ணுக்குள் சக்திநீ
பரிசுத்த மேபரா பரமே சிதம்பரமே (பொ)

93. ஓர் கணம்

(ஆரபி) (ரூபகம்)

ப : ஓர் கணம் உன்னைப் பிரிந்து வாழேனே
ஒப்பில்லாத உயிர்த் தோழனே (ஓர்)

அ : ஆர் உனக்கிணை யாவார் உலகில்
அற்புத மாகிய சிற்பரா நிதனே (ஓர்)

ச : பிறப்பிறப்பில் லாத நித்தியா—உலகில் யாரும்
பேசிட உணராத சத்தியா !
பரப்பிரம்ம மான சுத்தனே—ஓம் ஓம் ஓம்
பரம துரிய சிகர ஜோதியே
பண்ணுக் கொலியென—கண்ணுக் கொளியென
எண்ணுக் குணர்வான—விண்ணவ னேயுன்னை (ஓர்)

94. இதயக் கடலில்

(பூபாளம்) (ரூபகம்)

ப : இதயக் கடலில் உதய மானதே—அருள்
இரவி போலப் பரம ஜோதி (இதய)

அ : புதிய வாழ்வின் பூங் குழலுடன்
பொன் மயமான சின்மயமாக (இதய)

ச : குண்டலி யோகக் கொடியி லேறிக்
கொழுந்துறு சக்தி எழுந்து விறி,
வெண்டாமரை அன்னத் துடனே
விளை யாடிடக் களை யாடிட (இதய)

95. ஆனந்தக் கண்ணீர்

(நாட்டைக்குறிஞ்சி) (ரூபகம்)

ப : ஆனந்தக் கண்ணீர் வாராதோ—என்
அத்தா அன்பர் பித்தா, உன்னைச்
சித்தம் குளிரச் சிந்தை செய்தால் (ஆனந்)

அ : ஞானக் கனலில் உருகிப் பொழியும்
கான ரசத்தைப் பருகித் துதித்தால் (ஆனந்)

ச: தேனளாவும் சோலைக் குயில்கள்
சிவ மங்களம் பாட,
'தீம் தக' வெனத் திசை குலுங்கத்
தில்லை மயில்கள் ஆட,
வானி லாவை மருவித் தவழும்
மழலைத் தென்றல் போலே
மோன மான தியான சுகத்தில்
நானு நீயும் கூடிக் குழைந்தால் (ஆனந்)

96. சம்மதி

(சௌராஷ்டிரம்) (சாய்ப்பு)

ப : சம்மதி உனக்கே தந்தேன்—என்னை நீ
தழுவிக் கொள்வாய் வேந்தே—என் மனச் (சம்)

அ : எம்மத வாதியும் என்னை மயக்காமல்,
இன்பச் சுதந்தரப் பண்புடன் என் மனச் (சம்)

ச : ஆணவச் செருக்கின்கை அகப்பட்டு விழிக்காமல்,
ஆசைப் பிசாசுகள் அடியேனை வளைக்காமல்,
காணுத் தந்திரமாயக் கள்ளர் பறிக்காமல்,
கடவுளே உன்னை நான் திடபக்தி செய்திடச் (சம்)

97. எண்ணி எண்ணியுன்

(நாட்டை) (ஆதி)

ப: எண்ணியெண்ணி யன்பு, பண்ணியுன் னருள்பெற்றேன்
எம்பெருமானே சிவனே—உனையெப்போதும் (எண்)

அ: கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகணிலேன் ஐயா
புண்ணியா உன்சரண் பூம்புகலூர் அரசே (எண்)

ச: தொழுவாரின் உள்ளமே தூய கோயிலாய்க்கொண்டாய்,
தொண்டரின் இடர்க்குலம் துண்டுபடக் கண்டாய் ;
புழுவாய்ப் பிறக்கினும் யான் வழுவாமல் உன்னடியே
போற்றியுன் னருட்பணி ஆற்றுமின்பம் அருளாய் ! (எண்)

98. போதும் போதும்

(கேதாரம்) (ரூபகம்)

ப: போதும் போதும், போதும் என்மனமே—எப்
போதும் சிவனை ஓதி யுணர்ந்தால் (போ)

அ: வாதும் வம்பும் வழக்கும் சழக்கும்
வளரும் புவியின் வாழ்க்கை யெல்லாம் (போ)

ச: தஞ்ச மளித்திடும்
குஞ்சித பாதத்தை
பஞ்சாக்ஷ ரத்தாலே
நெஞ்சி லுபாசித்தால் (போ)

99. மங்களமாய் வாழ்க

(சுருட்டி) (ஜம்பை)

ப: மங்களமாய் வாழ்க—உலகெல்லாம்
வான்கருணை சூழ்க ! (மங்கள)

அ: பொங்குக எங்கெங்கும் பொன்னும் பசுமையும்
போகமும் த்யாகமும் யோகமும் ஓங்கியே (மங்கள)

ச: கோர நிருதரின் குண்டுப் புகைகளும்,
போரும் பொறாமையும் பொய்களும் பொன்றவே;
வீரமும் அத்யாத்ம திரமும் சாந்தமும்
பாரத சக்தி பரவிப் பொலிகவே ! (மங்கள)

சாதி மத நிறச் சண்டை வளர்த்திடும்
பேத புத்தியின் பிழைகள் ஒழிகவே;
ஆதிப் பொருளின் அருட்பெருஞ் ஜோதியில்
ஆருயிர் யாவையும் ஓர்குல மாகவே (மங்கள)

100. நலமோங்கி வாழ்க!

(கமாஸ்) (ஆதி)

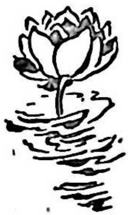
ப : நலமோங்கி வாழ்க, வாழ்கவே—இந்நாடெலாம்
ஞானவொளி சூழ்கவே (நல)

அ : கலையுந் திருவுஞ் சக்திக்
கனலும் பெருகியே (நல)

ச : சண்டை சச்சரவின்றி, சாதிச் செருக்கின்றி,
சமரசக் கூட்டமாய் அமைதியுடனே ஒன்றி,
வண்டுகள் போலே—நல்ல
தொண்டுகள் புரிந்தன்பு
கொண்டு—பரமானந்தம்
கண்டு—திருவருளால் (நல)

சிதம்பர கீதம் முற்றிற்று

ஓம் சிவம்

2. தேவ கானம்

101. ஜீவ முரளியிலே

(மாஸ்கோஸ்) (திரிபுடை)

ப : ஜீவ முரளியிலே தேவகானம் பொழிவாய்
தேஜோன்மயா வந்தனே—அனந்தனே (ஜீவ)

அ : பாவனு ரஸமுடன் பக்தி பரவசமும்,
பாடப் பாடத் தெவிட்டாப்
பண்ணமு தும்பெருக (ஜீவ)

ச : மன்னுயிர் வாழ்வெல்லாம் இன்னிசைப் பொழிலாகி,
மங்கலக் கனிவளம் பொங்கிக் குலுங்கிடவே,
உன்னத ஞானத்தில் 'ஓம் சுத்த சக்தி' யென்றே
ஊறித் ததும்பி வரும் பேரின்ப வெள்ளம்போல் (ஜீவ)

102. மானஸ சிவபூஜை

(கேதாரம்) (ரூபகம்)

ப : மானஸசிவ பூஜை செய்குவோம்—சச்சி
தானந்தம் பெற (மான)

அ : ஊனுலய உள்ளத் துள்ள
ஞான னந்தப் பொருளுக்கே—சதா (மான)

ச : புனித த்யானப் புனலி லாட்டிப்
போத சைதன்யம் சூட்டி,
தினமும் அன்பு மலர் சொரிந்து,
சித்தத்தை நிவே தித்து,
கனலும் ஆர்வத் தூபங் காட்டிக்
கருணை யுருவைப் போற்றி,
மனித வாழ்க்கை முற்றிலும் சுப
மங்கள ஹாரதி யாகவே (மான)

103. சூட்சுமஞ் சொல் ஐயனே

(*நாதநாமக்கிரியை*) (ஆதி)

ப : சூட்சுமஞ் சொல்லையனே,
சுத்த சிவனே ! (சூட்)

அ : சாட்சியா யிருந்து நீ
காட்சி யுலகை யாளும் (சூட்)

ச : சுககன மோனியாய்ச் சும்மா இருந்தே நீ
அகந்தொறும் அகந்தொறும் அகமக மென்றுடும் (சூட்)

துரிய மலை முடிமேல் தூங்கி யிருந்தபடி,
பரவியிவ் வுல கெல்லாம் பலவினை யாடல் செய்யும் (சூட்)

104. தீன தயாபரனே

(*கேதாரம்*) (ஆதி)

ப : தீன தயா பரனே—என் குறை தீர்த்த
திவ்ய க்ருபா கரனே ! (தீன)

அ : மான மில்லாது வாழ்ந்த
ஈனன் எனக்கும் சிவ
ஞானம் பழுத்த தேவ
கான சுகத்தைத் தந்த (தீன)

ச : புல்லேன் உன் புகழினைச்
சொல்லேன் பதி யறிவைக்
கல்லேன் கற்றவர் வழி
நில்லேன் பொல்லேன் எனக்கும்

நல்ல துணையாய் ஒரு
சொல்லைக் கொடுத்து மடத்
தொல்லை யெல்லாந் தவிர்த்த
தில்லைச் சபா பதியே (தீன)

105. ஏதுக்குக் கவலை

(உசேனி) (சாய்ப்பு)

ப : ஏதுக்குக் கவலை கொண்டாய்—பேதை மனமே
ஏனோ இப்படித் துவண்டாய் ? (ஏது)

அ : சாது ரக்ஷகனான ஜகதீசன் இருக்கையில்,
சஞ்சலங் கொண்டு நீ நெஞ்சழி வதுமேனோ ? (ஏது)

ச: பருவ காலம் போலே இருவினைப் பயன்களும்
பக்குவ மாகப்பல துக்கசுகங்க ளாகும் ;
வருவதெல்லாம் நன்மை பெறுவதற்கே ; வினை
அறுவதற்கே ; முக்தி யுறுவதற்கே—அறிவாய் (ஏது)

106. நில்லாதே போ பகையே

(கானடா) (தேசாதி)

ப : நில்லாதே போ பகையே—நின்றால் வரும்
நீலகண்டன் உதையே ! (நில்)

அ : செல்லா தினியுன் சேட்டை
சிறினால் வரும் சாட்டை (நில்)

ச: காட்டி விஷயசுகம் ஊட்டி மயக்குகளை,
மாட்டி பந்தவினையைப் பூட்டி மடச்சிறையில்,
நீட்டி யமபாசத்தை வாட்டிக் கெடுத்தாயென்னை (நில்)

கூடி முகமனுரை ஆடிப் பிறகுமெல்ல
ஊடிநல் லறிவினைச் சாடிப் பணம்பறிக்க
மோடிசெய் தென்னைச்சூறை ஆடும் காமப் பிசாசே—நீ (நில்)

ஏகன் அநேகன்வி வேகங் கொடுத்தான்—சிவ
யோகம் புரிந்து சுத்த போகம் புசிக்கப்—பரி
பாகம் அடைந்திடவே தாகங் கொண்டேன்—என்முன் (நில்)

107. அன்புச் சிகாமணியே

(தோடி) (ஆதி)

ப : அன்புச் சிகாமணியே—என்
அப்பாவுன் கருணையை
எப்போதுந் துதி செய்வேன் (அன்பு)

அ : செம்பொற் சபையில் வளர்
இன்பப் பரஞ்சுடரே (அன்பு)

ச : நாவார வுனைப்போற்றித் தேவாரம் பாடிய
நாயன்மார்க் கருள்செய்த நாதா, குஞ்சித பாதா,
ஜீவ ஜகத் ரக்ஷகன் ஆவாய் ; அடியே னுள்ளம்
பாவா லுனைப்பூசிக்க வாவா, தேவாதி தேவா ! (அன்பு)

108. பாதமே துணை

(காபி) (ரூபகம்)

ப : பாதமே துணை—சிவ
பாதமே துணை (பாத)

அ : ஆதி சக்தியின்—பரஞ்
ஜோதி நாதனின் (பாத)

ச : காமம் வெகுளி கலக்க மான
கவலை நீங்கிக் கட்டு விலகி,
நாம ரசத்தைப் பருகிப் பருகி,
நமச்சிவாய ஓம் ஹர வென...
நயந்து நயந்து நவின்று நவின்று,
பயந்தெளிய நல் லபய மளிக்கும் (பாத)

109. உன்பாத காணிக்கையே

(கல்யாணி) (சாய்ப்பு)

ப : உன்பாத காணிக்கையே—என்
உடலினில் இடங்கொண்ட நடன சிகாமணியே (உன்)

அ : அன்பு மிகுந்த வள்ளல் அரசரும் செல்வரும்
அள்ளி அள்ளிக் கொடுக்கும்
வெள்ளி மலர்க ளெல்லாம் (உன்)

ச : நிட்டையில் இருந்துன்னை நினைந்து நினைந்துருகி,
நிதமுன் பெருமையைப் பதம்பாடி மகிழ்கின்றேன் ;
கட்டிக் கரும்புநின்னைக் கைக்கூலி வேண்டுமோ ?
கருணை ரசத்திற் பூத்த கான மலர்க ளெல்லாம் (உன்)

110. எல்லார்க்கும் பொதுவான

(காம்போதி) (திரிபுடை)

ப : எல்லார்க்கும் பொதுவான நிர்க்குண ப்ரம்மத்தை
இதயத்தில் வழிபடுவோம்—ஓம் (எல்)

அ : எல்லையில் லாவுலகம் எங்கும் உயிர்க்குயிராம்
இன்ப மயச்சுடரை அன்பு மலர்சொரிந்தே (எல்)

ச : சாதி மதங்கடந்த ஸர்வாத்ம ஸமரஸம்,
சத்திய நித்திய சச்சிதா னந்தமயம்,
பேத ரகிதமான ஜோதிப் பரம்பொருளைப்
பிரியாத தியானத்தின் உருவாகப் பாவித்தே (எல்)

111. ஓம் சச்சிதானந்தமே

(பிலகரி) (ஆதி)

ப : ஓம் சச்சி தானந்தமே—பரப்ரம்மமே
ஓம் சச்சி தானந்த மே... (ஓம்)

அ : தாமஸ ராஜஸ சத்வ குணரகித
தற்பரமே, தில்லைச் சிற்பரமே, சிவமே (ஓம்)

ச : சாந்த சுககன சித் தாந்த சுத்தாத்வைத
சதஸத் விலாஸ மாகிச் சகல நிஷ்கள மாகி,
காந்தம் போல் உயிரினைக் கவர்ந்து கலந் திருந்தே
கண்ணைத் திறந்து தன்னைக் காட்டுங் கதிர்மணியே (ஓம்)

112. ஓங்கார சத்யஜோதி

(பியாகு) (ஏகம்)

ப : ஓங் கார சத்ய ஜோதி
சுத்த ப்ரஹ்மமே நம (ஓம்)

அ : ஓம் தத்ஸத் ஓம்என் றுதி
வேத உண்மை ஓதும் பொருளே (ஓம்)

ச : வானும் புவியும் கானும் மலையும்
வாழுயிர்கள் யாவிலும்,
தானே தானுய்த் தழைக்கும் சச்சி
தானந்தமய ஞானப் பொருளே (ஓம்)

113. பக்தி பரவசத்தால்

(மயூரத்வனி) (ஆதி)

ப : பக்தி பரவசத்தால் பாவன மாவோம்
பரமா னந்தத்தைப் பெறுவோம் (பக்தி)

அ : சுத்த முக்த நித்ய சத்ய ஸமரஸன்மேல் (பக்தி)

ச : ஹரி ஹர மஹா தேவ அல்லா பரம பிதா
முருகா ஸத் குருவென்றே உருகி மனங்குவிந்த (பக்தி)

நாமரூ பங்கடந்த ஞானப் பரஞ்ஜோதியை
''ஓம்தத்ஸத் ஓம்'' என்ற
உண்மை மந்திரம் ஓதி (பக்தி)

114. சித்தம் இரங்கி

(கல்யாணி) (ஆதி)

ப : சித்தம் இரங்கியுன் பக்திப்ர ஸாதம் அருள்
தில்லை நட ராஜனே ! (சித்த)

அ : மத்தலை தயிர் போலென் மனம் அலை கின்றதே,
மாய வலைகளை மருவத் துடிக்கின்றதே ! (சித்த)

ச: ஐம்புலக் கணைகளைத் தடுத்தே—ஆசை
ஆணவத் திற் குதை கொடுத்தே,
நம்பும் அடி யாரை அடுத்தே—எந்
நாளும் உன் அன்பினை மடுத்தே,
நெஞ்சக் கமலத்திலுன் செஞ்சிலம் படிவைத்தே,
நிருத்தமிட் டுன்புகழைப் பொருத்தமா யிசைத்தே,
அஞ்சல் எனுங்கரத்தைக் கொஞ்சிச் சிரங்குவித்தே
அத்தாநான் காணவுன் அம்பலக் கூத்தினைச் (சித்த)

115. சிவ சிவ என நினை

(ரீதிகௌளை) (ரூபகம்)

ப : சிவ சிவ என நினை மனமே
ஜீவன் முக்தி யனுபவமாம் (சிவ)

அ : பவஹர பசுபதி கிரீச
பரம யோகி ஓம் மஹேச (சிவ)

ச : கிலிகொண்டு பகை விடும்—உன்
கேடுக ளெல்லாம் வாடும்
புலியினும் கொடுங் காமம்—உன்னுட்
புகலின்றி வெந்து போமே (சிவ)

அகவிருளிடர் வாடும்—உன்னை
அருட்சுட ரொளி நாடும்
இகபர சுகம் கூடும்—பொல்லா
எமபயஞ் சொல்லா தோடும்
சங்கர சசி தர ஜடாதர
கங்காதர கௌரி மனோகர (சிவ)

116. புன்னகைப்பது நீயோ

(வசந்தா) (ஆதி)

ப : புன்னகைப்பது நீயோ ?—அந்தப்
பொருளெனக் கோ தா யோ ? (புன்ன)

அ : தன்மய ஒருமையைப் பன்மையாய் விளக்கிய
தந்திரக் கோலங்கொள் இந்திர ஜாலனே (புன்ன)

ச : சூரிய சந்திரரில்—வானச் சுடர்மணிப் பந்திகளில்,
நாரியர் நாணத்திலே—ஆசை நல்குகண் கோணத்திலே,
ஆரிய மின்னலிலே—பூவின் அழகான பின்னலிலே...
வட்ட வுலகெங்கும்
எட்டியெட்டிப் பார்த்து,
வாயைத் திறக்காது
மாயஞ்செய் ஈசனே (புன்ன)

117. ஒருவா, என் இறைவா !

(நடபைரவி) (ரூபகம்)

ப : ஒருவா, என் இறைவா,
ஒப்புயர் வில்லாத பரமா ! (ஒரு)

அ : திருவார் சிதம்பரத்தில்—வாழும்
தேஜோமயமான பொருளே !
அருவாய் அருவுருவாய்—ஸத்
குருவாய் வரும் கருணைக் கடலே ! (ஒரு)

ச : சுத்தானந்த மலைமேல் ஒளிர்
தூண்டா மணிவிளக்கே...
அத்துவாவைக் கடந்த துரியா
தீத மான ஆதி சிவனே (ஒரு)

118. பசுபதியைத் துதி

(ஸரஸ்வதீமனோஹரி) (தேசாதி)

ப : பசுபதியைத் துதி செய்குவோம்,
பசுபாசம் நீங்கிப் பரமபா வனமாம் ! (பசு)

அ : அசையா தமர்ந்தே அருளாடல் புரியும்
அஷ்ட மூர்த்தியினை இஷ்ட சித்தி பெறப் (பசு)

ச : தாச மார்க்கமான சரியை புரிந்து,
சத் புத் திரன்போல் அப்பனை வணங்கி,
நேசமார்க்க யோக நிலை கூடிநின்றே
நின்மல ஞானமாம் சன்மார்க்கம் பயின்றே (பசு)

119. சிரஞ்சீவியா யிருப்போம்

(நாட்டைக்குறிஞ்சி) (ஆதி)

ப : சிரஞ்சீவியா யிருப்போம்—சீறுங் கூற்றையுஞ்
சிவமந்தி ரத்தால் ஜெயிப்போம்—மனமே (சிர)

அ : அறம்பொருள் இன்பமும், அத்யாத்ம சித்தியும்,
அமரா னந்த சக்தியும் அடைந்து, ஜீவன் முக்தராய்ச் (சிர)

ச : கதிரவன் சுடரினைக் கடும்புயல் அணைக்குமோ ?
கரையில்லாக் கடலினைக் கட்டுகள் பிணைக்குமோ ?
பதியுடன் பொருந்திய பரமசுத் தான்மாவை,
பாசநாச வினைகள் பற்றி வருத்திடுமோ ? (சிர)

120. எல்லாம் சிவ மயம்

(அடாணா) (ரூபகம்)

ப : எல்லாம் சிவமயம், எல்லாம் சிவமயம்,
எல்லாம் சிவமயமே...
எல்லாம் சக்திமயம், எல்லாம் சக்திமயம்,
எல்லாம் சக்திமயமே... (எல்)

அ : கல்லெல்லாம் புல்லெல்லாம் காடு மலையெல்லாம்
உள்ளும் புறமுமிங் குள்ளதும் இல்லதும் (எல்)

ச : விண்ணின் சுடரெல்லாம், மண்ணின் மலரெல்லாம்,
கண்ணுறுங் காட்சி யெல்லாம்,
எண்ணி யெண்ணியிந் யத்தில் 'இது' வென்
றுணர்ந்திடும் இன்பமெல்லாம்,
புண்ணிய ஞானப் புலவர் அறிந்த
பொருளும் அருளு மெல்லாம்,
வண்ண வுருவும் அருவும் குருவுமாய்
வாசாம கோசர மாக விளங்கிடும் ! (எல்)

121. ஈசனே சக்தி விலாச

(ஹரிகாம்போதி) (தேசாதி)

ப : ஈசனே சக்திவி லாச மஹேசனே (ஈச)

அ : தாசரின் நேசனே தானவர் நாசனே (ஈச)

ச : அன்னையே, அப்பனே, அன்பருக் கன்பனே,
உன்னையே நம்பினேன், என்னுயிர் நாதனே (ஈச)
சூதுபொ ருமைகள் வாதுசெய் யாமலுன்
பாதுகாப் பிந்தருள் சாதுஸம் ரக்ஷகா (ஈச)
பொய்யகங் காரத்தைக் கொய்தடி வேருடன்
மெய்யுணர் வோங்கிய தெய்வஜீ வனமருள் (ஈச)

122. நஞ்சையுண்ட கண்டனே

(பலஹம்ஸ) (ஆதி)

ப : நஞ்சை யுண்ட கண்டனே—உனைத்
தஞ்ச மென்று நம்பினேன் (நஞ்சை)

அ: அஞ்சு தேவர் வாழவே
நெஞ்சிரங்கி நிலவேலை (நஞ்சை)

ச: என்மனக் கடலிலே எழும் விஷச் சரக்கெலாம்,
கன்மவாச னையெலாம், கருணையால் விழுங்கியே,
உன்றினை வமுதமாக ஊறிநிற்க நியருள்,
ஓம்நமச்சி வாயஓம், ஓம்நமச்சி வாயஓம்! (நஞ்சை)

123. சச்சிதானந்த ஸ்வரூபனே

(ஸ்ரீ) (ரூபகம்)

ப: சச்சிதானந் தஸ்வ ரூபனே—சதாசிவனே (சச்சி)

அ: இச்சா ஞான க்ரியா சக்தி ஈஸ்வரி சமேதனாக
முச்சகமும் படைத்துக் காத்து
முடித்துத் தோற்றும் மூலப்பொருளே. (சச்சி)

ச: சுத்த மனத்திற் சொலித்திடும் பரஞ் ஜோதி வெள்ளமே,
பக்திகொண்ட உள்ளந் தன்னிற் பாடும் வள்ளலே...
சக்தி யனலைத் தூண்டி ஆறு—சக்கரங்களைத் தாண்டி,
முக்தி நிலையாம் ஸஹஸ்ரா ரத்தில்
நித்திய சுத்த சுதந்தர
சத்திய சித்தி யளித்தருள் (சச்சி)

124. நிர்விஷயனாய்

(ஸஹானா) (சாய்ப்பு)

ப: நிர்விஷ யனாய்ச் சற்றே நிர்விகல்ப சமாதி
நிலைத்தேநான் சுகிப்பதென்றோ—பரமாத்மனே (நிர்விஷ)

அ: சர்வாந்தர் யாமியே சத்குரு சாமியே
சஹஜநிஷ்டைக்கென் உள்ளம்
விகசிக்கச் செய்தருள் (நிர்விஷ)

ச: காமக் குரோதலோப மோகாந்த காரமாம்
காட்டைநீ தாண்டு வித்தாய்;
நாம ஜபதப தியான மோனத்தாற் சிவ
ஞானத்தைத் தூண்டு வித்தாய்...
தாமதி யாமலென் தாகந் தணித்தென்றுந்
தன்மயா னந்தத்தில்
உன்மய னாகியே— (நிர்விஷ)

125. காலனை உதைத்தவனே

(தோடி.) (ஆதி)

ப : காலனை உதைத் தவனே—காமனை நெற்றிக்
கண்ணினுல் எரித்தவனே—அரனே (கால)

அ : மூல குண்டலி சக்தி பாலே ஸஹஸ்ரா ரத்தில்
முக்கனல் எழுந்திட
முயங்கும் சக்தி சிவனே (கால)

ச : கனவிலும் நனவிலும் எனைப்பிடித்து வருத்தும்
கவலையை உதைத் தெறிவாய் ;
மனமாயை யாகிய மநியிலியைத் தவக்
கனலினுல் எரித்திடுவாய் ;
புனித முனிவர்க்கன்று புகன்ற சிவஞான
போதத்தை எனக் கருள்வாய்...
இனிதுமிற் சக்தியால் கனிந்து கனிந்துன்னுடன்
இரண்டறக் கலந்திடும்
வரந்தனை வேண்டினேன் (கால)

126. தாகந் தணித்தருள்

(மத்யமாவதி) (தேசாதி)

ப : தாகந் தணித்தருள்வாய்—எனது மனத்
தாகந் தணித் தருள்வாய் (தாக)

அ : சோக மோகங்களில் அநேக காலம் சுற்றிச்
சோர்ந்தேன் உனது பாதம்
சார்ந்தேன் ; எனைக்கண் பார்த்தே (தாக)

ச : ஆத்ம ஞான திரர்கள் சாத்விக சேதனம்
பூத்துப் பருகுகின்ற பூரணு னந்தத் தேனுல் (தாக)

127. காவாய் ஜகதீசனே !

(முகாரி) (சாய்ப்பு)

ப : காவாய் ஜெகதீசனே—எனைக் கண் பார்த்து,
காவாய் கயிலாசனே ! (காவாய்)

அ : நாவாலே யினித்துயர் நவில முடியாது
தேவாதி தேவா—உன்—சித்தம் இரங்கியுடன் (காவாய்)

ச : இருளினில் ஏங்குகின்றேன்—வழிகாணுமல்
இன்னும்பின் வாங்குகின்றேன் ;
அருளினைக் கூவுகின்றேன்—உன்பாதத்தில்
அங்கண்ணீர் தூவுகின்றேன்.
கவலைக் கடலை விட்டுக்
கரையேற்றி, மனமான
சவலைக் குழந்தைக்குன்
சன்மார்க்கங் காட்டியே (காவாய்)

128. அமரானந்த வாரியே

(நாட்டை) (ஆதி)

ப : அமரா னந்த வாரியே—சுத்த போகத்தில்
அமர்ந்த அர்த்த நாரியே (அமரா)

அ : எமபயந் தீர்க்குங்கா மாரியே—என் நா முழங்கும்
என்றும் நமச்சிவாய பேரியே—ஓம் (அமரா)

ச : அஞ்சல் என் றருளும்பூங் கரனே—தோன்றாத் துணையாய்
அடியாரைக் காக்கும்சங் கரனே !
பஞ்சகோ சா திதனே—ஆணும் பெண்ணுமாய்
பாரினில் ஆடும் பூத நாதனே ! (அமரா)

பொங்குந் தனுகரண புவன போகத்தைத் தந்தே
வெங்குல மலவினை மங்க உபாயஞ் செய்தே,
எங்களை மேலேற்றி இனிய திருவருளால்
மங்கல வாழ்வுதருங் கங்காதரனே சரண் (அமரா)

129. அந்தரங்க மெல்லாம்

(வாசஸ்பதி) (ஆதி)

ப : அந்தரங்க மெல்லாம் அறியாயோ ?—இன்னும்
வந்தெனக் குறுதுணை புரியாயோ ?—சிவனே என் (அந்த)

அ : தந்திமி தோமெனத் தண்டை சலசலக்கத்
தாண்டவம் ஆடிடும் ஆண்டவனே நீ யென் (அந்த)

ச : ஓயாத கவலையை ஓட்டி—அருள்
ஒளியினை யென்கண்முன் காட்டி,
வாயாடும் வாசலைப் பூட்டி—மௌன
மந்திரத் தியானத்திற் கூட்டி...
தூயநல் லறிவினைத் தூண்டியென் னுள்ளத்தில்
துள்ளிவி ளாதினித் துயர்மனங் கள்ளத்தில்,
தாயான கருணைக்கை சேயெனை நடத்திடச்
சத்திய சுத்த சன்மார்க்க நிலைபெறும் (அந்த)

130. கனவிலாகிலும் வந்து

(நீலாம்பரி) (திரிபுடை)

ப : கனவி லாகிலும் வந்தென் கலிதீர்க்க லாகாதோ ?
கனகசபை அப்பனே ! (கனவி)

அ : மனதுசஞ் சலப்பட்டு மருந்தொன்றும் அறியாமல்,
தினமிறைவா வுனையே
தெண்டனிட்டுக் கூவினேன் (கனவி)

ச : குஞ்சித பாதத்தைப் பிடித்தேன்—என்
குறைகளைச் சொல்லிக் கண்ணீர் வடித்தேன் ;
தஞ்சமென் றுன்கை யென்னை விடுத்தேன்—சிவ
தாரக நாமமே படித்தேன் ;
வஞ்ச முயலகனை வாட்டிய பாதனே,
வாத வூரார்க் கொளி காட்டிய வேதனே,
நஞ்சை நயந்தமரர் நலிவுதீர் நாதனே,
நானு னென வுள்ளே நடமிடும் போதனே ! (கனவி)

131. பரிபக்குவம் தருவாய்

(ஸ்ரீ) (தேசாதி)

ப: பரிபக்குவம் தருவாய் பரனே !
பாராமல் உலகைப் பார்த்திருக்கும் சாந்த (பரி)

அ : அரிதான இந்த நரஜீவ னத்தை
அமர ஜீவனமாய் ஆக்கி யின்புறவே (பரி)

ச : ஸித்த யோகவரர் தத்வமஸி யென்னும்
திருமந் திரத்தின் பொருளை யுணர்ந்தே
சுத்தஞோதி ஜீவன் முக்த ஞகி யென்றும்
சுதந்தர மான பதந்தனில் வாழப் (பரி)

132. அத்தா அருளில்லையோ ?

(சஹாண) (திரிபுடை)

ப : அத்தா அருளில்லையோ ?—என்னைத்தடுத்
தாள மனம் இல்லையோ ? (அத்தா)

அ : பித்தா என்றவர்மீதும் பிரியம் வைத்த கருணைச்
சித்தா—பரமபரி சுத்தா—அனுதி முத்தா (அத்தா)

ச : சொல்ல முடிந்ததெல்லாம்
சொல்லிச் சொல்லி யலுத்தேன் ;
தொல்லைசெய் கிறேனென்று
சோதிக்க நினைத்தாயோ ?
வில்லாலும் கல்லாலும் விசி யடித்தவரை
வேண்டி, முன்னே தோன்றி,
ஆண்ட தயாநிதியே ! (அத்தா)

133. ஏனோ தாமதித்தாய் ?

(சித்தரஞ்சனி) (ஆதி)

ப : ஏனோ தாமதித்தாய் ?—ஈசனே
எனது முறைகளை அனுதினங் கேட்டுமே (ஏனோ)

அ : ஞானோ தயகுரு வாகமுன்வந்தே—பர
மோன சாதனஞ் சொல்லி முத்திநெறி காட்ட (ஏனோ)

ச : மனமோ சஞ்சலச்சேய்—ஆசையதனை
மயக்கிடும் வஞ்சகப்பேய் ;
சினமே என்பெருநோய்—ஆணவம் அதைத்
தினமும் வளர்த்திடுந் தாய் ;
இந்தவா ளரக்கர்கள்
வெந்துநீ றுகக்கனல்
சிந்து நெற்றிக்கண் காட்டி
வந்தென்னை யாட்கொள்ள (ஏனோ)

134. கல்லோ உனது நெஞ்சம்?

(ஸஹானா) (தேசாதி)

ப : கல்லோ உனது நெஞ்சம் ஐயா ?—என்னைக்
கடைக்கண் பாராயோ கொஞ்சம் ? (கல்லோ)

அ : அல்லும் பகலும் 'நம சிவாய' அபயம் என்றே
சொல்லிச் சொல்லிக் கெஞ்சும்
சுத்தன்மே லேனோ வஞ்சம் ? (கல்லோ)

ச : அப்பனே என்றடி பற்றும் அடியார்க்குன்
அன்பை மறைப்ப தாமோ ?
தப்பிதம் பலகோடி செய்த மகனையும்
தந்தை வெறுக்கப் போமோ ?
இப்பரு வுடலிலே என்னுயிர்க் குயிராகி
இதயக் குகையில் இருப்பாய்;
அறிவனே, நான்வைக்கும்
முறைகளைக் கேட்டெனது
குறைகளைத் தீராயோ
இறைவனே, இறைவனே ! (கல்லோ)

135. என்னைக் கை விடுவாயோ?

(சிம்மேந்திர மத்திமம்) (ஆதி)

ப : என்னைக்கை விடுவாயோ ?—விட்டாலும்
உன்னடி விடமாட்டேன் ! (என்னை)

அ : மின்னுடல் வாழ்விலே என்னென்ன நேர்ந்தாலும்
உன்னருட் செயலென்றே இன்னலைச் சகித்திடும் (என்னை)

ச : துட்ட மனக்குரங்கை எட்டிப் பிடித்திழுத்தே,
துள்ளல் அடக்கி நாளும்
மெள்ள மெள்ளப் பழக்கி,
நட்ட திருவடியில் கட்டி யொழித்துவிட்டு,
நமச்சிவாயஓம் என்றே
நம்பி யிருக்கும் அன்பன் (என்னை)

136. மன்னித்து மறந்திடுவாய்

(மத்தியமாவதி) (ஆதி)

ப : மன்னித்து மறந்திடுவாய்—என்பிழைகளை
மாறப் புரிந்திடுவாய்—சிவனே (மன்)

அ : அன்னையே, அப்பனே, உன்னைச் சரண்புகுந்தேன் ;
அடித்தது போதும் இனி எடுத்தெனை ஆளுவாய் (மன்)

ச : நானொரு முரட்டுப் பிள்ளை—என்றால் உனக்கு
நாளும் பெரிய சள்ளை ;
மானமில் லாத மடையன்—உன் வார்த்தையை
மதிக்காது கெட்ட நடையன் ;
ஈனனேனும் உனது ஞான வரமளித்தால்
எனது குறைகளெல்லாம்
இரவிமுன் பனியாமே (மன்)

137. அருளுதயம் வருமோ ?

(ஆரபி) (ஆதி)

ப: அருளுதயம் வருமோ ? என் வாழ்க்கையும்
ஆனந்த நிலை பெறுமோ ?—சிவகுருவே (அரு)

அ: இருளகந்தை மாயையில் ஏங்கி ஏங்கித் தவித்துன்
அருளுத யத்தைத் தினம் ஆர்வமுடன் கூவினேன் (அரு)

ச: ஆதாரத் தாமரைகள் அலர்ந்து சிவங்கமழ,
ஆயிர விதழ்ப்பூவில் அமரத்தேன் பருகிட,
மேதினி யெங்குமுன் ஜோதிமுகங் காண
வேதப் பொருளின்அனு பூதி நலம்பெறவே (அரு)

138. காலடித் துகள்பெறு

(முகாரி) (சாபு)

ப : காலடித் துகள்பெறுக் கசடன் எனக்குமுன்
கடைக்கண் இரங்கிடுமோ ? (காலடி)

அ : மாலடி யாலளந்த மண்ணிலும் விண்ணிலும்
மமதை பிடித்தலையும்
மடையன் எனைப்போ லுண்டோ ? (காலடி)

ச : நானே கடவுளென்று நாக்கினை உருட்டுவேன்;
நாமாதி சாதனம் ஏமாற்றும் புரட்டென்பேன் ;
காமாதிக் கள்ளரைக் கைகட்டித் தாங்குவேன் :
கம்பளி என்றெண்ணிக் கரடியை வாங்குவேன்—உன்
(காலடி)

139. காத்திருக்கின்றேன்

(சாமா) (ஆதி)

ப : காத்திருக் கின்றேன்—என் ஐயா
கடை வாசலில்—ஏழை (காத்தி)

அ : நாத்திக உலகென்னை நகைக்க
நண்பரும் பகைக்க—பொறுமையாய்க் (காத்தி)

ச : அகங்காரச் சேவகர் அரற்ற
அடிமையென் றெனைச் செல்வர் மிரட்ட,
சகமாயை வலைவீசி மருட்ட—சுற்றும்
சாதிப் பொறாமைகள் வெருட்ட,
குண்டுணி நாய்பின்னே குலைக்க—கடுங்
கோபப் புயலும் வந் தலைக்க,
பெண்டுகள் எனைப்பரி கசிக்க—இந்தப்
பேய்க்கூத்தெல்லாம் மிகச் சகித்தே—ஐயா
பெரிய மனது செய்து
பிரிய முட னொருநாள்
'வருக' வென் றழைத்திடும்
ஒருமொழி கேட்கவே (காத்தி)

140. என்முகம் பார் ஐயனே

(காபி) (ஆதி)

ப : என்முகம் பாரையனே—உனையன்றி
என்துணை யாரையனே ? (என்)

அ : பொன்முகத் துரைகளின் வன்முகங் கண்டுவாடி...
உன்முகங் கண்டிட ஓடி வந்தேன் தேடி (என்)

ச : பொய்ப்புல வழியிலே போந்துபோந் தேமாந்தேன்...
பூத வுலகின் குண பேதங்களால் அயர்ந்தேன்...
மெய்ப்பொரு ளின்பமே துய்த்திட விரும்பிநான்
மேவினேன் உன்னடிச் சேவக னுகவே (என்)

141. கடைத்தேற வேண்டும்

(செஞ்சுருட்டி) (ரூபகம்)

ப : கடைத் தேற வேண்டும் ஐயனே—உன்
கருணை யாலே (கடைத்)

அ : மடத்தனமாகத் திரியும் மனத்தை
மடக்கிப் புலனை ஒடுக்கி நானும் (கடைத்)

ச : வெறி பிடித்த வேங்கை போலே
விம்மும் அகந்தையைக் கம்மென் றடக்கி,
குறிகுணமற்ற அறிவை உள்ளே
கூடிக் கவலைப் பேயைச் சாடி,
கோதி லாத ஜோதி யான
ஆதி யேயுன் போதமுண்டு (கடைத்)

142. எப்படி யானறிவேன்?

(அசாவேரி) (சாய்ப்பு)

ப : எப்படி யானறிவேன்?—உன்மாயத்தை
என்னென் றியம் பிடுவேன்? (எப்படி)

அ : செப்படி வித்தைபோலே செகமெல்லாம் தோற்றி நீ
செய்வதெல்லாம் செய்தும் செய்யாத ரகசியம் (எப்படி)

ச : சிறிதினும் சிறிதாகிப் பெரிதினும் பெரிதாகித்
திரிபில்லா வியல்பாகித் துரிய பரம்பொருளாய்,
அறிவினுக் கறிவாகி, ஆருயிர்க் குயிராகி,
ஆதாரா தீதனும் அருட்பெருஞ் சோதியே (எப்படி)

143. எண்சாண் உடம்பு

(ஹேமவதி ராகம்) (ரூபகம்)

ப : எண்சாண் உடம்பென்னும் குடும்பம்—அதில்
எத்தனை ஆயிரம் இடும்பை—சிவனே ! (எண்)

அ : பெண்சாதியாம் மானவலி—அவள்
பெரிய படு ராக்ஷஸி—ஐயா ! (எண்)

ச : ஐம்புலக் கதவை உடைத்தே—என்
அறிவினைக் கொள்ளை யடித்தே,
வம்பு செய்யும் சேய்கள்—என்
வாயைப் பிடுங்கும் பேய்கள்—ஐயே ! (எண்)

ஆத்திரச் சுற்றத்தார் நாத்திக வாதிகள்
ஆளைச் சுருட்டிடும் ஆஷாட பூதிகள்...
காத்தருள், கலி தீர்த்தருள்—என்
கலக்கந் திரக் கருணை பூத்தருள் ! (எண்)

144. கவலை நீங்க

(சாயாதரங்கிணி) (ஆதி)

ப : கவலை நீங்க ஒரு கருணை யில்லையோ ?—என் (கவலை)

அ : பவவினை களிலே பட்டுப்பட்டு நாளும்
பரித விக்குமுயிர் பரிபாக மெய்திக் (கவலை)

ச : சத்தும் அசத்துமாம் சகலான்மா மாற
சத்குரு வாகவே தயைசெய்து வந்து,
முக்தியின்பந் தரும் பத்தி யின்பந் தந்து
மும்மலத்தைப் போக்கி
மூடனேனும் ஆளாய்க் (கவலை)

145. எப்படிக் கூடுவேன்?

(கண்டா) (திரிபுடை)

ப : எப்படிக் கூடுவேன் ? எங்கே தேடுவேன் ?
இறைவா, இறைவா, இறைவா—உன்னை ! (எப்படி)

அ : இப்படி நாளுமே செப்படி வித்தை காட்டிக்
கற்பனை யுலகிலே கண்கட்டி யாட்டினல் (எப்படி)

ச : காலையிரவி நெற்றிக் கண்ணெனவே காண்பேன் ;
கடியரவையும் கொற்றைச் சடையனென்றே பூண்பேன்;
மாலையிலே அந்தி வண்ணன்வந் தான் என்பேன் ;
மணியிர வென் சாமி
அரிபுலித் தோலென்பேன் ;
மனக்கவிக் கனவிலே
மருவிய உருவன்றி,
எக்கினுந் தயவில்லை உ
தனிப்பெருங் கருணையே ! (எப்படி)

146. கண்ணாரக் காண்பது

(*கமாஸ்*) (ஆதி)

ப : கண்ணாரக் காண்பதெப்போ ?
கனக சபையி லாடும்—எனது துரைராஜனைக் (கண்)

அ : எண்ணி எண்ணி யிங்கே
ஏங்கி யேங்கித் தவித்தே
ஏகாங்கி யாகி—சிவ
மோகங் கொண்டவென் னுள்ளம் (கண்)

ச : போதசத் குருவாகப் பொருந்திப் பெருந்துறையில்,
வாதவூ ரடிகளை வாழ்வித்த ஜோதியைக் (கண்)

திருவாச கந்தரும் பொருளிதென் றருளொளி
மருவி மறைந்த மணி வாசகர் போலவே நான் (கண்)

147. ஆசையைத் தீர்ப்பாய்

(*ஜயநாராயணி*) (ஆதி)

ப : ஆசையைத் தீர்ப்பாய் பரமா—என்பே
ராசையைத் தீர்ப்பாய் ! (ஆசை)

அ : மாசிலாப் பூரண மாதவ சித்தியால்,
தேசத்திலே தெய்வ தீரரை ஆக்கிடும் (ஆசை)

ச : உனதுவின் குடைநிழல்
உயிர்க்கும் ஜீவர்களெல்லாம்,
உள்ளான்ம நேயராய்
உள்ளத்திற் கலந்துன்னை
எனதுன தென்ப தின்றி
எல்லாமுன் உடைமையாய்
இன்பச்சிற் சபையினில்
அன்புடன் வாழ்ந்திடும் (ஆசை)

148. ஹரஹர சம்போ

(ரவிசந்திரிகா) (ஆதி)

ப : ஹரஹர சம்போ சிவகுரு நாதா,
ஆட்கொள்ள லாகாதா ?—என்னை
ஆட்கொள்ள லாகாதா ?

அ : இரவுடன் பகலும் முறையிடும் மகனின்
இருவினை மாறவே
அருள்புரி யாயோ ? (ஹர)

ச : அஞ்ஞானம் போக ஆணவஞ் சாக
அகந்தனி லிருந்தே
உகந்ததைப் புரிந்தே
விஞ்ஞான கலனாய் விளங்கிட நானும்
வேதசைவம் ஓதுகின்ற
சாதனங்கை கூடவே (ஹர)

149. தஞ்சம் தஞ்சம் உன்னடி

(கேதாரம்) (ரூபகம்)

ப : தஞ்சம் தஞ்சம் தஞ்சம் உன்னடி
சத்குரு நாதனே (தஞ்)

அ : அஞ்சல் அஞ்சல் என்றோர்
செஞ்சொலால் என்னுளம்
பஞ்சகோ சாதீத ப்ரம்மத்தைக் காட்டினை (தஞ்)

ச : அத்தனே சுத்தனே அத்யாத்ம போதனே
ஆனந்த நாயகனே,
நித்திய முத்தனே தத்துவா தீதனே
நின்மலச் சின்மயனே,
தத்வமஸி யென்னும் அத்வைதா னுபவ
சித்தனே சந்தனே
சிற்றம்ப லத்தனே (தஞ்)

150. அல்லும் பகலும்

(நாதநாமக்ரியை) (திரிபுடை)

ப : அல்லும் பகலு முன் செல்வத் திருவடியில்
அமுதுண் டிருக்க வருளாய்—பரம்பொருளே (அல்)

அ : சொல்லுக் கடங்காத ஜோதிப்ரம் மானந்த
சொரூப சாக்ஷாத்காரம் அருளும் குருநாதனே (அல்)

ச : காணக்காண உன்னைக் கவலைமலை கரைந்து
கதிர்முன் பனி யாகுதே,
தீனர் மயக்கந் தீர்க்கும் ஞான சஞ்சீவியே,
ஜீவன் முத்தியை வேண்டி
தியானமலர் தூவியே (அல்)

151. கைவிடாதே

(சங்கராபரணம்) (ஆதி)

ப : கைவிடாதே துரையே—உன்னையன்றி
கதியெனக் கார் இறையே ? (கை)

அ: பொய்யனுகிலும் உன்பேர் புகன்று புகன்று நிதம்
மெய்சிலிர்த்துப் பணிந்தேன் ஐயாஉன் அடிமைநான் (கை)

ச : முற்றிலும் உலகினைச் சுற்றிச் சுற்றி யலுத்தேன் ;
மோக தாக சோக போகசுகமும் பார்த்தேன்.
பற்றுவ தினியுன்றன் பற்றன்றி மற்றில்லேன்
பார்வதி ரமணு என் ஆர்வத்தைக் கூறினேன் (கை)

152. சிற்றம்பலத்துரை

(*கரகரப்பிரியா*) (ஆதி)

சிற்றம்பலத் துரையைக் கண்டேன்—என்
சிந்தை குளிர முன்னே நின்றேன்
முற்றும் எனைமயக்கிப் பற்றிக்கொண்டதவன்
மோஹம்—சி.—வோஹம்!
நெற்றி விழிநெருப்பைக் காட்டி—என்
நீசக் கவலைகளை ஒட்டி,
கற்றதெல் லாம்மறக்கக் கற்றுக்கொடுத்தான்—சிவ
காமம்—திரு—நாமம்

தனித்த கயிலையிலே யிருப்பான்—அவன்
தமிழின் அமுதமுண்டு குதிப்பான்-
எனக்கும் தனதுசொந்தக் குலத்தில் இடங்கொடுத்த
ஈசன்—அன்பர்—நேசன்
அனைத்தும் அறிந்ததவ யோகி—விளை
யாடிக் களிக்கும் சுத்த போகி
இனித்த குகைக்கனலாய் இதய குகையிலெங்கும்
இருப்பான்—அருள்—சுரப்பான்

153. மயங்காதே

(*ஆனந்தபைரவி*) (ஆதி)

ப : மயங்காதே மனமே—தோற்றத்தில் (மயங்)

அ : தயங்கித் தயங்கிப்பல சாகஸங் காட்டியே
தாவியுன்னைப் பிடிக்கும் சஞ்சல மாயத்தில் (மயங்)

ச : பாடியும், ஆடியும், ஊடியும், கூடியும்
பந்தனை செய்து சுகந்தனைப் பறித்தபின்,
மோடிசெய் தோடிடும் மூர்க்க விலங்கை நம்பி
முத்திகொடுக்கும் சிவ பக்தியை மறந்துநீ (மயங்)

154. எழுந்திரு நிஜ மனிதா

(பரசு) (ஆதி)

ப : எழுந்திரு நிஜ மனிதா—உள்ளத்தினின்றே (எழு)

அ : அழுந்திருள் அகன்றது ; செழுந்திரு நகையுடன்
அருணன் எழுந்து ஞானக் கிரணம் பரப்பும்வேளை (எழு)

ச : காம மோகினியினை நாமஜபத்தால் ஓட்டி,
கலங்கும் புத்தியை உண்மை துலங்கும் அறிவால் தேற்றி,
தாமத மாயை கெட, ஓம் சுத்த சக்தி யென்னும்
தாரகம் கொண்டாத்ம தீர வீர சூரனாய் (எழு)

155. சுத்த பரமாத்மன்

(அடாணா) (ரூபகம்)

ப : சுத்தபரமாத்மன்,
சோதி சொரூபன் அபேதன் குணாதீதன் (சுத்)

அ : சக்தி சதாசிவன் சத்குரு நாரணன்
அத்தன் அம்மை யப்பன்
அல்லா யகோவா ஓம் (சுத்)

ச : நெஞ்சகக் கோயிலிலே —வளர்
நித்தியா னந்த னவன்
அஞ்சு மடங்கி யறிவான யோகிகள்
ஆவியின் ஆவியாய் மேவி யுணர்வாகும் (சுத்)

156. வாது செய்வதேன்?

(தேனுக) (ஆதி)

ப : வாது செய்வதேன், வம்பு மனமே—தர்க்க (வா)

அ : மேதினியிங்கே மெய்யோ பொய்யோ என்றே (வா)

ச : உடலுள்ள மட்டும் உலகுண் டுனக்கும்
உடல் வந்த பயன் உணர்ந்து துணிந்துன்,
கடமை காத்துப் பலனைக் கடவுளுக்கே தந்து
கவலை யற்ற ஜன்ம கர்ம முக்தி யின்றி (வா)

157. யோகியை

(நாதநாமக்ரியை) (ஆதி)

ப : யோகியைக் கண்டேன்—பரிபூரண (யோ)

அ : நேகியவன் சுத்த போகியவன்—சிவ
தாகியவன்—தன—தாகிய சுதந்தர (யோ)

ச : ஓங்கிய வானம்போல், ஒளிமணிச் சுடரைப்போல்
ஓடும் அருவிபோல் பாடும் குழலைப்போல்
தாங்கும் மலையைப்போல் தூங்கும் சஹஜநிஷ்டை
நீங்காச் சுட ரெனவே நிலவும் பரிபூரண (யோ)

158. பொன்னொளிர் மேனி

(பிலகரி) (ஆதி)

ப : பொன்னொளிர் மேனி-கொண்டான்—பரி
பூரண ஞானியவன் புருஷோத்தமன் (பொ)

அ : சின்மயத் திச்சுடர் என்ன மகாசக்தி
திவ்விய குண்டலி செங்கதிர் வீசிடும் (பொ)

ச : உள்ளும் புறமும் உயிரும் கரணமும்
ஓங்கார ஜோதியை நீங்காது, பேரின்ப
வெள்ளம்போல் வாழ்பவன் வேதவடிவான
வித்தகன் சுத்த சமத்துவ சித்தனும் (பொ)

159. சகஜ நிஷ்டையிலே

(ஸ்ரீரஞ்சனி) (தேசாதி)

ப : சகஜநிஷ்டையிலே சுகமா யிருப்பாய்
சகவிகார மின்றி சாட்சி ஜீவனே (சகஜ)

அ : அகமாயை யின்றி ஆராய்ந்து பார்த்தே
அகம்ப்ரம்மம் என்னும் அனுபவா னந்தமாம் (சகஜ)

ச : இருவிகாரப் புயல் எற்றி மோதிடினும்,
இமயமலை போல இதய சாந்தியிலே,
ஒருவிகார மின்றி உறுதியா யிருப்பாய்;
ஒன்றுங் குறையில்லை, நின்றபடி நின்றால் (சகஜ)

160. போபோ ஜகன்மாயை

(பியாகடை) (ரூபகம்)

ப : போபோபோ ஜகன் மாயையே—கிட்டவராதே
பொய்மனத்தின் சாயையே (போபோ)

அ : 'தோதோ' வென் றுல் மீதேறித்
தோளை யொடிப்பாய் நீ
தோழன்போல் வந்தென்னை
வாழவொட் டாத டிப்பாய் (போபோ)

ச : தின்னக் கொடுப்பதுபோல் அன்னத்தி லேபிடித்
தெருமண்ணைப் போட்டிடுவாய் ;
அன்னைபோல் வந்துபின் அரக்கியாய் என்னைப்பேர்
ஆபத்தில் மாட்டிடுவாய் ;
சிங்காரச் சேட்டைகள் காட்டி நடிப்பாய் ;
சிக்கிய மூடரின் உயிரைக் குடிப்பாய் ;
தங்கக் கர்த்தினுல் தட்டிக் கொடுப்பாய் ;
தடிகொண்டு பின்னவர் தலையை யுடைப்பாய் (போபோ)

161. அரட்டொன்று போட்டு

(தன்யாசி) (ஆதி)

ப : அரட்டொன்று போட்டிந்த முரட்டு மனப்பேயனை
அடக்கிடுவாய் அப்பனே (அர)
அ : வறட்டு வனுந்தரத்தை வளநக ரென்றிவன்
புரட்டுக் கவியெழுதிப் பொய்க்கதை புனைகின்றுன் (அர)

ச : கட்டிக் கரும்பிதென்றே எட்டியைத் தருகின்றுன் ;
கற்றுழையைக்கட்டி முத்தமிடச் சொல்கிறுன் ;
மட்டித் தடியருடன் மனைக்குள்ளே வருகிறுன் ;
மலடிக்குச் சீமந்த மலர்களை முடிக்கிறுன் ! (அர)

பெண்ணெனப் பொன்னெனப் பிரியத்தைக் காட்டுவான் !
பிடிபட்ட மாந்தரைப் பேயென வாட்டுவான் ;
கண்ணிலே பொடிதூவிக் கந்தர்வ லோகங்கள்
காணெனப் புலிநரிக் காட்டிலே ஒட்டுவான் (அர)

162. விட்ட வழி

(தோடி) (ஆதி)

ப : விட்டவழி செல்கிறேன்—உன்னிச்சை (வி)

அ : சுட்டுப் பொசுக்குகின்ற துன்ப வனாந்தரத்தில்
துணையின்றி, மனமூன்றி இணையற்ற தோழனே (வி)

ச : சோறின்றி உன்பெயர் சொல்லிப் பசியாறி,
சோமலின்றி குழந்தை யாமென மாறியே
ஆறில்லா வூருக்கிங் காகாசமே கதிபோல்
ஐயா நின் அன்பையே மெய்யாக நம்பி நீ (வி)

163. சதா மௌனி

(மத்யமாவதி) (ஆதி)

ப : சதா மௌனி யாயி ருந்தால்
சலன மேன் மனமே ?—நீ (சதா)

அ : நிதானமாய் நினைத்து நினைத்து
நினைப்பி லாத நினைக் கலந்து (சதா)

ச : அகங்காரங் கிளம்பி டாமல், அமைதியைக் கைவிடாமல்,
ஆசைப்புலன்கள், அறியும் அறிவை நாசஞ் செய்தி டாமல்,
சகவிவகார வம்பை யெல்லாஞ் சக்கை யென்று பக்கமொதுக்கி,
சத்திய நித்திய வத்துவைப்
புத்தியில் வைத்து ரமித்து நீ (சதா)

164. பரிபூரணம் அருள்வாய்

(முகாரி) (தேசாதி)

ப : பரிபூரணம் அருள்வாய் பரனே !
பாரிலே யோக தீரனாக வாழப் (பரி)

அ : அரிதாகிய நரஜீவனையே
அமரஜீவ னாக்கி ஆனந்தம் பெறவே (பரி)

ச : பரமாத்மசே தனமற்ற ஜீவன்
பதராகும் ; அது பயிராகுமோ ?
சிரமான ஞான சித்த சுத்தனாகித்
தேகமும் தேகியும்
சிவபோக மெய்தும் (பரி)

165. சுகம் எது, சொல்?

(*சங்கராபரணம்*) (ஆதி)

ப : சுகம்எது சொல் மனமே ? நித்திய மான
சுகம் எது சொல் மனமே ? (சுகம்)

அ : 'சகஞ்சுகம்' என்கிற சஞ்சல மாயையோ ?
'அகம், அகம்' என்றுள்ளே
ஆடிடும் வாய்மையோ ? (சுகம்)

ச : அலைபோல் எழுந்துவிழும் அரசியல் ஆட்சியோ ?
அஹம்ப்ரம்ம சேதனம் அடைந்த சுயாட்சியோ ?
நிலையில்லாப் பரத்தையின் விலையின்பம், இன்பமோ?
நின்னைப் பிரியாச் சிவ நேசமே யின்பமோ ? (சுகம்)

கனதனச் சுமைகளால் மனதமை திதருமோ ?
கழுதைக்குப் பொதியேந்திக் கால்வலி தீருமோ ?
எனதுன தெனப்போர்செய் குணதொந்த விகாரமோ ?
என்றும் அமரநிலை நின்ற சாக்ஷாத் காரமோ ? (சுகம்)

166. பந்தம் விட்டாலே

(*ஆனந்த பைரவி*) (ஆதி)

ப : பந்தம்விட்டாலே சுகமே—அதிலே சிக்கி
பாழாகாதே அகமே... (பந்தம்)

அ : எந்தெந்த உறவினர் சொந்தங்கொண் டாடினாலும்
தந்திர மாயவர் தன்னலம் சாதிப்பார் (பந்தம்)

ச : சாதி முறைகளைத் தங்கத்தால் அளப்பார்கள் ;
சலியாது கொடுத்தாலும் ஒழியாது கேட்பார்கள்,
வேதசாஸ்திர மெல்லாம் வீதிக்குச் சொல்லுவார் ;
வீட்டிலே சன்மார்க்க
விதிகளைக் கொல்லுவார் (பந்தம்)

வெள்ளி நடமாடினால் வெண்ணகை காட்டுவார் ;
வெறுங்கையைக் கண்டதும் விரைந்து கம்பிநீட்டுவார் ;
கள்ளக் கும்பிடு போட்டுக் காரியம் சாதிப்பார் ;
கண்டால் காமாட்சிநாயக்கன்
கதையை ஆமோதிப்பார் (பந்தம்)

167. மறந்தாயோ உலகே

(சக்ரவாகம்) (சாய்ப்பு)

ப : மறந்தாயோ உலகே—பரம்பொருளை (மற)

அ : பிறந்து பிறந்து சாகும் பிணவுட லுருக்களை
விழுந்து விழுந்து போற்றி வீணுக்கே ஆளாகி (மற)

ச : எனதியான் என்கின்ற இறுமாப்புக் கோட்டையில்,
இந்த உலகைக் காக்க இறங்கிவந் தோம் என்றே,
தனைகன வானுகித் தனக்கொரு மதஞ்செய்து,
சாகோ மென்றே மண்ணும் ஐகனாலங் களைநம்பி (மற)

168. கொஞ்சும்பண்

(நாட்டை) (திரிபுடை)

கொஞ்சும்பண் கிண்கிணி கஞ்சனம்
வெண்சங்கம் துந்துபி மத்தளம்
கும்கும் கும்கும்குமெனப் புகழ் பலபாடி,

நெஞ்சங் கொண்டின்புறு கோயிலில்,
என்செம்பொன் னம்பல வாணனை
அஞ்சுந்தந் தன்பு செயுஞ்சுக—மதுவாகி,

நஞ்சுண்டன் டர்சுதை யுண்டிட
வன்றெண்டர் தொண்டுசெய் சிற்சுகன்,
தஞ்சங்கொண் டென்னுளமாகிய—நடராஜன்,

வஞ்சங்கொண் டின்ன லிழைத்திடும்
வன்புன்கண் முப்புர ரைப்பொடி
செஞ்செங்கண் பிஞ்ஞகன் சீரடி—பணிவேனே,

169. சிரிப்புத்தான்

(தோடி) (ஆதி)

ப : சிரிப்புத்தான் வருகுதையே—உலகைக் கண்டால்,
சிரிப்புத்தான் வருகுதையே (சிரிப்பு)

அ : எரிப்பினை வைத்துள்ளே இனிப்பாகப் பேசியே
எத்துக்கடையாய் வாழும்
பித்தர் கூட்டத்தைக் கண்டால் (சிரிப்பு)

ச : பல்லையிளித்துக்காட்டும் பகட்டிற்குக் கொட்டுவார் ;
பசியெனும் ஏழையைப் பரிவின்றித் திட்டுவார் ;
செல்வங் கொள்ளையடித்துச் சிறையிலே பூட்டுவார்,
திருடர் மிரட்டினாலே திறவுகோலை நீட்டுவார் ! (சிரிப்பு)

பரம்பொருளறிவினைப் பயின்றிடக் கூசுவார்,
பல்லுக்கும் செருப்புக்கும் பணங்களை வீசுவார்
வரந்தர வேண்டியே நிரந்தரம் அழுவார்கள்,
வாய்மையாய் முயல் என்றால்
வள்ளென விழுவார்கள் (சிரிப்பு)

நாமேசகலமென்று நாடகம் ஆடுவார்,
நாலுதாசரும்பின்னே நாமாவளி பாடுவார் !
ஏமாளிகளை யேய்க்கும் கோமாளிக் கூத்துக்கள்
எத்தனை எத்தனை பித்துல கத்தில் அந்தோ ! (சிரிப்பு)

170. எத்தனைக் கோணலடி

(*பிலகரி*) (ஆதி)

ப : எத்தனை கோணலடீ—ஏழை மனமே (எத்)

அ : பித்துக்கொண்டு குடித்த பெரியபேய்க் குரங்குபோல்,
கத்திக் குதிக்கின்றாய் கண்தலை தெரியாமல் (எத்)

ச : பூப்போல் அணைத்துக் கொண்டால், தீப்போலச் சுடுகின்றாய்;
பொய்யினைக் கண்டித்தால், பொறுமை யிழக்கின்றாய் ;
தாய்ப் பாலுக்கு விரோதம், தப்பாமல் புரிகின்றாய் ;
தங்கமே வா என்றால் தளுக்காக மறைகின்றாய் (எத்)

171. ஒன்றே பரம்பொருள்

(*நாதநாமக்ரியை*) (ஆதி)

ப : ஒன்றே பரம் பொருளாம்—பல
உலக விளையாடல் அதனருளாம்—உண்மை (ஒன்றே)

அ : நின்றொரு நிலையிலே நீளுயிர்க் குயிராக
நீக்கமறக் கலந்து போக்கு வரவு மற்ற (ஒன்றே)

ச : அரனென்றும்—நா ரணனென்றும்—குரு
பரனென்றும்—பிரமனென்றும்,
அல்லா யஹோவா வென்றும், அம்மை அப்ப னென்றும்,
எல்லாரும் தொழுதேத்த வல்ல சுயம்ப்ரகாசம் ! (ஒன்றே)

172. ஊருக்குப் பாரமாய்

(குஜாவந்தி) (ஆதி)

ப: ஊருக்குப் பாரமாய் வாழேனே--நான்
உழைத்துண்டுன் பணிசெய்யத் தாழேனே! (ஊரு)

அ: பாருயிர்த் தொகுதியாய்ப் பரவி விளையாடும்
பரமா, பொதுநல வரமே அருளுவாய்! (ஊரு)

ச: ஊனுடல் பூண்டுயிர் உள்ளநாள் வரையிலும்,
ஒவ்வொரு மூச்சையும் செவ்விய செயலாக்கி,
மோனக் கலப்பை கொண்டு, ஞான வுழவு செய்தே,
முத்திப் பயிர் விளைக்கும் சத்தி யெனக்கருள்வாய்!
உலகெல்லாம் நலம்பெற
ஊட்டி, வறுமை யோட்டிப்
பலனையுன் மலரடி
பக்தியாய் வைத்திடுவேன் (ஊரு)

173. ஐயா யானொரு வீரஸந்யாசி

(எதுகுலகாம்போதி) (சாய்ப்பு)

ப: ஐயா யானொரு வீரஸந்யாசி—யென்
அருட்பசி தீராயோ?—முகம் பாராயோ? (ஐயா)

அ: துய்யா பொன்னம்பலம் வாழ்-துரையே உன் வாசலில்
துட்டுக்குக் கப்பறை தட்டி வரவில்லை (ஐயா)

ச: அன்னக் காவடி யில்லை; ஆண்டி மடமில்லை;
அழகான மடத்தாய்க்கும் ஆசைப் படுவதில்லை;
மன்னுயிர்க் குலமெல்லாம் உன்னருட் குலமாக்க
வல்லமை வேண்டினேன்
தில்லையின் வள்ளலே! (ஐயா)

காசுபணங்களை வீசியெறிந்து வந்தேன்;
காமமெல் லாம் சிவ காமமொன்றே எந்தாய்!
மாசற்ற நின்பொது மன்றினில் ஒன்றியே,
மன்பதை வாழ்ந்திடும்
அன்பதை நல்குவாய்! (ஐயா)

174. ஓரிடம் தாராயோ?

(வீரவஸந்தம்) (ஆதி)

ப : ஓரிடம் தாராயோ ?—பரமா (ஓரிடம்)

அ : போரிடுங் கோள்பொய் பொருமைத் தொல்லையின்றி
புண்ணியர் போற்றிடும்
பொன்னுன தில்லை மன்றில் (ஓரிடம்)

ச : தன்னலப் புலிகளும், தந்திர நரிகளும்,
பொன்னடி யார்களும் பொழுதை வீணுக்காமல்,
உன்னடி யாருடன் உனக்கே நான் ஆளாகி,
உன்புகழே பாடி அன்புசெய் தின்புறவே (ஓரிடம்)

175. ஞாலமெல்லாம் உனது

(தேவ காந்தாரி) (திரிபுடை)

ப : ஞாலமெல் லாமுனது நாமரூபவிகார
நாடக மாகக் கண்டேனே—இறைவா (ஞால)

அ : காலத் திரைகள் கட்டிக்—கர்ம குண தொந்தக்
கதைகளை நவரஸஞ் சிதைவற நடித்திடும் (ஞால)

ச : அன்புளக் காதலால் இன்பமயக் காட்சிகள்
ஆயிரம் காட்டுகின்றுய்
பின்பு கவலைகளால் துன்பக் கண்ணீரையே
பெருக்கியேன் வாட்டுகின்றுய் ?
நண்பர் பகைவரென்றே, புண்படும் போர்வினை
நாளுநீ மூட்டுகின்றுய் ;
கண்பார்த் திருக்கையிலே திண்ணெனச் சாவெனும்
பறைகொட்டித் திரையிட்டுத்
தரைவிட்டு மறைக்கின்றுய் (ஞால)

176. தியாகம் கீதா சாரமே

(பிலஹரி) (சாய்ப்பு)

ப : தியாகம் கீதா சாரமே—கர்மபல
தியாகம் கீதா சாரமே (தியாகம்)

அ : சோகமோக பந்த தொந்தங்களை விடுத்து,
வேகங்களை யடக்கி யோகயுக்தனாய் வாழும் (தியாகம்)

ச : இதய பரமாத்மனை எப்போதுமே யெண்ணி
இயற்றுந் தொழிலை யவன்
இனிய பூஜையாய்ப் பண்ணி
உதயகல்யாணி போலே உள்ளுப சாந்தமாய்
உத்தம பக்தனிவன்
முக்தனாய் வாழ்ந்திடும் (தியாகம்)

177. சுகவழிதனை யறி மனமே

(காபி) (ஆதி)

ப : சுகவழி தனையறி மனமே—அதைத்
தொடர்ந்துநில் அனு தினமே (சுக)

அ : தகவழி யாதுசு தர்மத்தைப் பேணாய்,
சமரஸ சன்மார்க்க சாதனம் பூணாய் (சுக)

ச : கல்வியைத் தினந்தினங் கருத்துடன் வளர்த்திடு ;
கற்றவழி நடந்து சொற்றவ றுதிரு ;
செல்வக்கைத் தொழில்களைச் சேமமாய்ப் பயின்றிடு ;
தேச நலத்திற்கோர் சேவையை முயன்றிடு ! (சுக)

உடலினை வெறுக்காதே ; உலகினை வெறுக்காதே ;
உற்றவ ருக்கியன்ற உதவியை மறுக்காதே ;
கடவுளை மறக்காதே ; கடமையைத் துறக்காதே ;
காற்றையுங் கதிரையும் போற்றும லிருக்காதே (சுக)

புண்ணியச் செயல்களைப் பண்ணைப்பின் வாங்காதே ;
புல்லரின் கொடுமையைப் போக்காது தூங்காதே ;
திண்ணிய திரனாய்த் தியாகபுத் தியுடனே
செய்வன செய்திடின் செயமுனைத் தாங்குமே (சுக)

புலன்களை யடக்கிநீ பொதுவழி நின்றிடு ;
பூரண யோகியாய்ப் புவியினை வென்றிடு ;
பலன்களிற் பற்றின்றிப் பணிகளைப் புரிந்திடு ;
பார்வையுள் ளாக்கியே பரமனை நினைத்திடு ; (சுக)

178. சித்தாந்தம் இதுவே

(பைரவி) (திரிபுடை)

ப : சித்தாந்தம் இதுவே—உலகமெல்லாம்
சிவமய மென்பதுவே (சித்)

அ : அத்தன் என் ஆண்டவன்—ஆனந்த நடராஜன்
அடியார்கள் அன்பினுல் அனுபவித் தோதிய (சித்)

ச : கரும்பிலும் கனியிலும் நிரம்பிய ரசம்போலே,
கண்களுக் கொளி காட்டும் விண்மணிச் சுடர்போலே,
அரும்பினுள் மணம் போலே, விரும்பும் உயிர்க்குயிராய்
அங்கங்கே அததுவாய்த் தங்கி யருள்புரியும்,
மங்கள ஜோதியிற் பொங்கிய ஞானமாம் (சித்)

179. கருணுகரனுன குருநாதன்

(பூபாளம்) (சாய்ப்பு)

ப : கருணுகர னுன குருநாதன் வருகின்ருன் ;
கண்விழித் தெழுந்திரு மனமே ! (கருணு)

அ : அருணேதய ம்போலே கிரண ஜோதி யழகன்,
அன்பருக் கினிதாகும் அருளுத யந்தரக் (கருணு)

ச : சித்தந் தெளிந்திடச் செகவிருள் அழிந்திட,
சிவ மலரிலே சிவமணந் தழைத்திட,
சுத்தா னந்த ஞானச் சுகநிலை யளித்திட,
ஜோதி சுதந்தர போத முணர்ந்திடக் (கருணு)

சாதிமதநிறச் சண்டைகள் ஒழிந்திடச்
சமரஸ சாதனம் அமரநிலை தர,
ஆதி பரா சக்தி அருளுடை நாயகன்
ஆண்டவன்—ஐந்தொழில்—பூண்டவன்—ஆனந்தத்
தாண்டவன்—உலகுய்ய—வேண்டியே யித்தினம் (கருணு)

180. அன்பு வரம் தருவாய்

(பேகடா) (ஆதி)

ப : அன்புவரந் தருவாய்—என்னப்பனே
ஆனந்த சத் குருவே ! (அன்பு)

அ : உன்பாதம் பற்றிநான்
உலகிற்கு நலஞ்செய்யும் (அன்பு)

ச : அன்னிய மின்றிநான் உன்னுடன் ஒன்றாகி
மன்னுயிர்க் கின்னுயிர் மன்னநீ யென்றுணர் (அன்பு)

எல்லாம் சிவனருள், எல்லாம் சிவன் செயல்,
எல்லாம் சிவமயம் என்று தொண்டுசெய்யும் (அன்பு)

181. சஞ்சலந் தீர்த்திடுவாய்

(தனாஸரி) (ஆதி)

ப : சஞ்சலந் தீர்த்திடுவாய்—சிவனே
சஞ்சலந் தீர்த்திடுவாய் (சஞ்)

அ : நெஞ்சிலே சுத்தாத்ம நெருப்பினை ஊக்கி,
வஞ்சகப் புலன்களின் மாயத்தை நீறாக்கிச் (சஞ்)

ச : ஈனக் கவலை வழி மானங்கெட் டலைந்திடும்,
எதிர்வரும் பொருளின்மேற் கதுமெனப் பாய்ந்திடும்,
நானெனக் கிளம்பியே ஞானத்தை மறைத்திடும்
நச்சு மனதை உன திச்சையி லடக்கியே (சஞ்)

சத்திய வாக்குடன், சாதுக்கள் ஆதரவும்,
சமரச நிலைபெறும் சன்மார்க்க சாதனமும்
சுத்த பரம யோக சித்தியும், அத்யாத்ம
சுதந்தர வாழ்க்கையும் இதமுட னுதவியே (சஞ்)

182. வைராக்கியம் தருவாய்

(சுருட்டி) (ஆதி)

ப : வைராக்கியம் தருவாய்—சித்த
வைராக்கியம் தருவாய் (வைரா)

அ : தைரிய மாகமன வைரியை வென்றாளும் (வைரா)

சாட்சி நிலையினிலும், காட்சி நிலையினிலும்,
சகவினை யாடலின் சூட்சி நிலையினிலும்,
ஆட்சிசெய் தனைத்தையும் ஐந்தொழில் நடத்திடும்
அப்பனே நீயெனுட் செப்பிய படி செய்ய (வைரா)

நானெனும் ஆணவம் நாணி வணங்கிட,
நானு விகாரமதி தானுனக் கிணங்கிட,
ஏனென்றும் எதுவென்றும் எங்கென்றும் இல்லாமல்,
இருந்தபடி யிருந்து, பொருந்தியுன்னுடன் வாழும் (வைரா)

வஞ்சக் கவலை விட்டுத் தஞ்சம் புகுந்துமனம்
வாக்கிலுஞ் செயலிலும் வைத்துன்னை நேசித்து,
நெஞ்சக் கிளியெப்போதும் அஞ்செழுத் தோதியே,
நிம்மதி யாகிய நித்தியா னந்தம் பெற (வைரா)

183. உன்னைத் தெளிந்திடுவாய்

(நவரோஜ்) (ஆதி)

ப : உன்னைத் தெளிந்திடுவாய்—உளமே (உன்னை)

அ : உன்னைச் சிவசத்தென்றே உள்ளபடி அறிந்தால்,
இன்னலில்லை என்றும் இன்பமின்ப மின்பமே !(உன்னை)

ச : சிந்தை யலையாமல் தியானத்தில் கூட்டுவாய் ;
தினந்தினம் மனத்திற்குச் சிவபக்தி ஊட்டுவாய்:
வந்ததும் போனதும் வருந்தி நினையாதே;
வாகா யிருந்தபடி
ஸோஹம் பாவனை செய்தால் (உன்னை)

184. அலையாதே பேய் நெஞ்சமே

(பியாகடை) (ஆதி)

ப : அலையாதே பேய் நெஞ்சமே—ஆடிமேகம்போல்
கலையாதே மட நெஞ்சமே ! (அலை)

அ : உலகெல்லாந் திரிந்தாலும் உண்மை விளங்காது,
கலையெல்லாங் கற்றாலும் கருத்துத் தெளியாது ! (அலை)

ச : பலபல வகையாகப் பரந்த பாரக மெல்லாம்
பஞ்ச பூதவிகாரம் ; பார்த்ததை மயங்காதே ;
மலைபோலே உன்னுள்ளே நிலைபெறத் தயங்காதே !
மாயமயக்குகளில் பாய்ந்து முயங்கிடநீ (அலை)

185. நிலையம் ஒன்று

(காபி) (ஆதி)

ப : நிலையமொன் றெனக் கருள்வாய்—யோக
நிஷ்டையி லூன்றியே நின்னருட் பணி செய்ய (நிலை)

அ : மலைநதி வளஞ்செயு மலர்கனிச் சோலையில்
மான்பசு புள்ளினம் வாழ்பசுங் கோயிலில் (நிலை)

ச : பலசாதி மதங்களின் கலகமில் லாமலே
பரிசுத்த சன்மார்க்க பக்தருடனே கூடி,
கலைகளுந் தொழில்களும் பலன்பெற வளர்த்தொரு
கவலையு மின்றிநான் கடவு ளறத்தைக் காக்க (நிலை)

வறுமை மடமை யச்சம் வஞ்சம் பொறாமையின்றி,
வாய்மையுந் தூய்மையும், தாய்மன நேயமும்,
நிறைதவ ஒழுக்கமும், இறையருட் சோதியும்,
நிலவிடும் பூரண நின்மலர்க் காகிய (நிலை)

பூவுயிர்த் தொகுதியே புனிதமெய்க் கடவுளாய்
புண்ணியத் தொண்டுகள் பூசனையாகவே,
தேவஜீவனம் பெற்ற திவ்விய தீரர்கள்,
செகத்தினில் சத்திய யுகத்தினை வளர்த்திடும் (நிலை)

186. தியானத்தில்

(காமாஸ்) (ஆதி)

ப : தியானத்தில் வருகின்ற சின்மயமே—சித்தம்
தெளிந்ததும் என்மயமே—பரமாத்மனே (தி)

அ : நானு விகார மின்றி மோன சமாதியிலே
நான் நான் என்றுள்ளே நடமாடும் தன்மயமே (தி)

ச : கன்மவா சனை யான ஜன்மவாசனைகளை
கதிர் கண்டபனி யாக்கிக் கட்டறுக்கும் வீரனே,
வன்ன மணிச் சுடர் வானுகி வளியாகி,
மழையாகி வாழ்வாகி மன்னுயிர்க் குயிராகி (தி)

187. சமரஸக் கடலே

(கானடா) (ரூபகம்)

ப : சமரஸக் கடலே—வேத
சாரந் தன்னை ஆர்கலிக்கும் (சம)

அ : அமர திவ்ய ஜீவனத்தின்
அமிர்த கலசம் தவழ்ந்து பொங்கும் (சம

ச : எந்த மதமும் எந்த ஜனமும்
எனதுனதெ னும் வாத மின்றி
வந்து முகந்து சிந்தை மகிழ
வாரிப் பருக ஊறிப் பெருகும் (சம)

188. நம்பியிரு

(கரகரப்ரியா) (ஆதி)

ப : நம்பியிரு மனமே—ஆத்ம
நாதனை ஆனந்த போதனையே தினம் (நம்)

அ : அன்பிருந் தால் அரு ளாகி அறிவாகி,
அந்தர மேகம்போல் வந்து வழங்குவான் (நம்)

ச : அகந்தையை விட்டுவிடு—நெஞ்சில்
ஆழ்ந்ததைத் தொட்டுவிடு.
இகந்தனில் பரந்தன்னை உகந்திடக் காட்டியே
சுகந்தரும் சுடரினைச் சகந்தனில் நிரந்தரம் (நம்)

189. ஆர்வமாய்

(சிம்மேந்திரமத்திமம்) (ஆதி)

ப : ஆர்வமாய்க் கூவிடுவாய்—என்
அன்பு மயமான ஆனந்தக் குயிலே நீ (ஆர்)

அ : கார்மழை வெள்ளம்போல் கருணை இறங்கி வரும்
கவலைத் துயரொழியும் கவிரசம் பொழியும் (ஆர்)

ச : தன்பத மாகிய தாமரை மலரும் ;
தாமச அகங்காரம் தானே உலரும் ;
துன்பநள் ளிரவுபோய், இன்ப வசந்த மாகும்
சுத்தோஹம், சுத்தோஹம், சுத்தோஹம் என்றே நீ(ஆர்)

190. தேவ ஜீவனம்

(பந்துவராளி) (ரூபகம்)

ப: தேவ ஜீவனம்—அருள்—தேவ தேவனே—சிவனே (தே)

அ: சாவை வெல்லும் ஸஹஜாத்தும
சக்தியால்—ஜீவன்—முக்தி வளரும் (தே)

ச: இருவிகார மனதைத் தாண்டி
இதயாம்பர வெளியில்,
நிருவிகாரத் துரிய நிலையில்
நின்றுன் அருளில் ஒன்றி வாழும் (தே)

வானும் புவியும் கூடிக் குழையும்
வாழ்வில் இன்பம் இலக,
ஞானதேகம் எய்தி ப்ரணவ
நாத ஜோதி சித்தி பொலியவே (தே)

191. எழுக எழுக

(பிலகரி) (ரூபகம்)

ப: எழுக எழுக எழுக ஞாயிறே—திசை
எங்கும் பொங்கும் தங்கக் கனல்போல் (எ)

அ: பழுதிலாத முனிவர் உள்ளம்
பழுத்தஞான கொழுந்தைப்போல (எ)

ச: இருளைத் துரத்தும் இரவி வாழ்கவே—என்
இதய வெளியில் உதய மாகி
அருளைப் பொழியும் அழகு வாழ்கவே—பர
மானந்தத்தின் அமுதக் குடம்போல் (எ)

192. வாழ்க சுயம்ப்ரகாசம்

(மாண்டு) (ஏகம்)

ப: வாழ்க சுயம்ப்ரகாச சுத்த சக்தி ஓம்
சூழ்க உலகமெல்லாம் ஜோதி யானந்தம் (வா)

அ: ஏழுலகும் ஜீவன் முக்தி யின்ப மோங்கவே
இதயமான இறைவனன்பிங் குதயமாகவே
பாழும் தீய ஊழ்வினைகள் பட்டொழிகவே
பரம சச்சி தானந் தத்தின் பால்பொழிகவே (வா)

ச : கட்டடிமைக் கவலையெம்மை விட்டு விலகவே
கண்ணுலகில் விண்ணரசு காணப் பொலிகவே
எட்டுத் திக்கும் தேவகானம் எதிரொலிக்கவே
எண்ண மெல்லாம் புண்ணியப் பயன் பழுக்கவே (வா)

193. ஜீவன் முக்தி

(காம்போதி) (ஆதி)

ப : ஜீவன் முக்தி யிதே—மனமே
ஜீவன் முக்தி யிதே (ஜீவ)

அ : ஜீவஜக பரமாம், பாவனு தீதமாம்,
சின்மய வஸ்துவே நின்மய மாயிரு (ஜீவ)

ச : ஊனி லுயிர்த்திடும் ஞான சொரூபமாம் ;
உலகெல்லாம் பலவென நிலவிடும் ஒன்றதாம் ;
ஆனந் தாம்ருதம் ஆனசுத் தாத்மாவாம் ;
அழிவறு மதனிலே அறிவா யிருப்பதே !... (ஜீவ)
முன்னிலைப் பொருள்களின் மோகமெல்லாம் போக
மும்மல பந்தமின்றி நின்மல மாகியே,
தன்னிலை தானுகத் தாக்கற் றிருந்தென்றும்
சஞ்சல மில்லாத ஸஹஜ நிலைபெற்றால்... (ஜீவ)
தாக சோகங்களைத் தவிர்த்த நிலையிலே,
சச்சிதா னந்தபர சாந்த மலையிலே,
ஏகத்திலே சுத்த போகத்திலே—பூர்ண
யோகத்திலே ஹம்ஸ ஹோஸத்திலே வளர் (ஜீவ)

194. பரமானந்தம் பெருகி

(ஸிந்து நர்மக்ரியை) (தேசாதி)

ப : பரமானந்தம் பெருகிப் பல்லாண்டு
பாரால யத்தில் சீரோங்கி வாழ்க ! (பரமா)

அ : பரிபூர்ண யோக போக வைபவத்தால்
பக்தகோடி யெல்லாம் சுத்தசித்தி பெற்றே (பரமா)

ச : தருமார்த்த காமந் தாங்கும் இல் லறமும்,
தவசக்தி தரும் சஹஜ முக்தியும்,
கருமவாழ் வனைத்தும், பிரம யக்ஞமாகக்
காணுந் தெய்வநிலை
பூணும் ஆணும் பெண்ணும் (பரமா)

3. முருகோபாசனை

195. வா, கலாபமயில்மேல்

(ஸிம்மேந்திரமத்திமம்) (ஆதி)

ப: வா, கலாப மயில்மேல்—வடி வேலவா
வந்தென் கலைதரும் விருந்தை அருந்திடவே (வா)

அ: நா வார உனைநான்—ஆறுமுகனே
நல்ல தமிழிசையால் சொல்லிச் சொல்லிக் கொண்டாட (வா)

ச: நீயர் உறவை விட்டுத் தூய தொண்டரை நட்டு
தாயினும் அன்பாம் உன் சேய்போல் இருந்துமனப்
பேயை அடக்கிச் சிவ நேயந்தனி லெப்போதும்
தோயும்பே ரின்பந் தரத் துள்ளி வள்ளியுடனே (வா)

196. உருகிடுவாய்

(காபி) (ஆதி)

ப: உருகிடுவாய் மனமே—வேல்
முருகா முருகா முருகா என்றே தினம் (உரு)

அ: வருவாய் எனது ஞான குருவாய்; ஓங்காரஜபம்
தருவாய் திருமாலின் மருகா ஷண்முகா என்றே (உரு)

ச: சூரபத்மா சுரன்அகங் காரத்தை அழித்தவன்;
தொண்டரை வருத்திடும் துயர்களை ஒழித்தவன்;
காருண்ய விரதனும் கலியுக வரதனும்
கந்தனை ஸ்ரீ வள்ளி காந்தனையே நினைந்தே (உரு)

197. சங்கீதாஞ்சலி செய்குவோம்

(கல்யாணி) (திரிபுடை)

ப : சங்கீதாஞ்சலி செய்குவோம்—சிவ
ஷண்முகனுக்கு சுத்த ஹ்ருதய குகனுக்கே—நாம் (சங்)

அ : தம்பூரா குழல் வீணை தாள மேளங்க ளுடன்
சரிகம பதநியெனும் ஸப்தஸ்வர வேதத்தால் (சங்)

ச : செந்தில் ஆண்டவன், வீர தேவசே ஞதிபன்,
செங்கதிர் வேலவன், தீரன் ஞான ப்ரதீபன்,
கந்தன், வள்ளி தெய்வானை காந்தன், கருணை வேந்தன்,
காங்கேயன், அடியாரைத் தாங்கும் குமரனுக்கே (சங்)

198. ஆரோ வந்தென்னை

(அடாணு) (ஆதி)

ப : ஆரோ வந் தென்னை ஆசை காட்டி மறைந்தான்,
அவனையே தேடித்தேடி அலேகுதென் சித்தமே (ஆரோ)

அ : பேருமறியேன் ; அவன் ஊரும் யான் அறியேன் ;
பெற்றவர் யாரெனக் கற்றவரும் அறியார் ! (ஆரோ)

ச : கண்ட திசைகளெல்லாம் கண்ணுலே பேசிக்
காணுமல் ஒளிந்தஎன் கள்ளன்முகந் தோன்றுதே !
விண்டவர் கண்டிலர் ; கண்டவர் விண்டிலர் ;
விந்தை முறுவல் செய்தோர்
மந்திரப் பொடிதூவி (ஆரோ)

199. இவனுரோ சகியே

(சங்கராபரணம்) (ஆதி)

ப : இவனுரோ சகியே ?—என்னெதிரிலே
இரவிபோல் வந்த சுகியே ! (இவ)

அ : சிவனுர் தரும் இள—மகனுரோ ?—ஷண்
முகனுரோ ?—ஹ்ருதய குகனுரோ ? (இவ)

ச : நங்கை, யெனது மான பங்கம் செய்தானடீ ;
நாணத் துடனே ஒரு
கோணற் பார்வை பார்த்ததும்,
கொங்கை துடிதுடிக்கச் செங்கையா லணைத்துள்ளங்
கொள்ளைகொண்டு போன
கள்ளன் என் காதலன் ! (இவ)

200. மறவாமல் இரு மனமே

(சூலினி) (திரிபுடை)

ப : மறவாமல் இரு மனமே—சுப்ரஹ்மண்யனை
மறவாமல் இரு மனமே ! (மற)

அ : மறலியை உதைத்தவன் மகனை, ஷண்முகனை நீ (மற)

ச : அறிவான நெஞ்சிலே அன்பான மலரினால்
அருளான வரத்தையே ஆசித்துப் பூசிப்பாய் !
இறவாமல் என்றைக்கும் பிறவாமல் இருக்கலாம் ;
இல்லற வாழ்விலும்பே
ரின்பத்தைப் பெருக்கலாம் (மற)

201. அடைக்கலம் புகுமனமே

(முகாரி) (ஆதி)

ப : அடைக்கலம் புகுமனமே !
அரன்மகனைத்—திருப்
பரங்கிரி வேலனை (அடை)

அ : கடைக்குண மாகிய காமக் குரோத லோபக்
கசடுகள் நீங்கிட நிசஞான மோங்கிட (அடை)

ச : ஆறுதலைத் தரும் ஆறுமுக வேலவன் ;
அரக்கர் காலன்—உண்மை—அன்பர்க் கனுகூலன் ;
வீறுதரும் முருகன், விரும்புங் கலி வரதன் ;
வேதஓங் காரப் பொருள்
ஓதுங் குருபரனை (அடை)

202. சிந்தையில் நினைத்ததும்

(ஹிந்துஸ்தான் தோடி) (ஆதி)

ப : சிந்தையில் நினைத்ததும் வந்துமுன் நிற்பான்
செந்தில் வடி வேலன் சிவத்தணல் முருகன் (சிந்)

அ : பந்த விலங்குகள் சிந்திச் சிதறிட
பகைக்குல ராக்ஷஸர் திகைப்புடன் பதறிட
தந்திமித் தோமெனத் தாண்டவம் ஆடிடும்
தங்க மயிலின்மேலே செங்கதிர் போலே (சிந்)

தொகையறு : எப்போதும் உண்மை யன்பர்
இதயத்தில் இருப்பான்
எண்ணிக் கைதொழுவார்
ஏக்கம் தவிர்ப்பான்
இளந்திரு வீரன் இணையிலாப் பரசூரன்...

ச : தஞ்சமென் றடைந்தவர் சஞ்சலந் தீருமே
சமயசஞ் சீவியாய்த் துணைவந்து சேருமே
அஞ்சல் அஞ்சல் என்றே அபயக் கரங் காட்டி
அருள்செய்யும் குருபரன் ஆறு முகனையே (சிந்)

203. ஓம் சிவஷண்முக ஓம்

(பைரவி) (ஆதி)

ப : ஓம்சிவ ஷண்முக—ஓம் என்றே அனுதினம்
நாமஜபம் செய் மனமே ! (ஓம்சிவ)

அ : சாமி மலையில் வாழும் சத்குரு பரமாத்மன்
சேம மளிப்பான்—என்றும்
நேம நிஷ்டையுடனே (ஓம்சிவ)

ச : நாலு வேதப்பொருளும், நாலு கவித்திறனும்,
நாலு புருஷார்த்தமும் நல்கி யன்பரைக் காப்பான் ;
பால சுப்ரஹ் மண்யன் கோல வடிவை யெண்ணி,
பக்தி பரவசத்தால்
சித்த சுத்தியுடனே (ஓம்சிவ)

204. முருகன் என்றதுமே

(இராகமாலிகை) (திஸ்ரஏகம்)

செஞ்சுருட்டி

முருகன் என்றதுமே—எனக்கோர்
மோகம் பிறக்குதம்மா !
அருகில் வாரானோ ?—என்றபே
ராசை துடிக்குதம்மா !

பைரவி

உள்ளம் உருகுதம்மா—என்
ஊனும் உருகுதம்மா !—அவனை
அள்ளிக் கலந்திடவே—என்
ஆர்வம் பெருகுதம்மா !

உசேனி

புள்ளி மயில் மேலும்—அவனைப்
புல்லிச் சுகம் பெருகும்
வள்ளி மயில்மேலும்—எனக்கோர்
வன்மம் வளருதம்மா !

ஆனந்த பைரவி

வேலை நினைத்துக்கொண்டால்—அவன் விழி
வேலை நினைத்துக் கொண்டே
மாலைப் பொழுதினிலே—எனக்கொரு
மயக்கம் காணுதம்மா !

காம்போதி

சூரனைச் சுட்டவனும்—திரி
சூலிக் கனல் மகனும்—ஐய
வீரசி காமணியாம்—அவனென்
வேதனை திரானோ ?—சகியே
வேகமாய் வாரானோ ?

205. முருகனை நினை மனமே

(ஆகிரி) (திரிபுடை)

ப : முருகனை நினை... மனமே—சதா காலமும்
முருகனை நினை மனமே ! (முரு)

அ : உருகி உருகி உள்ளம்
பெருகிக் கண்ணீர் அருவி (முரு)

ச : இரவும் பகலும்போலே வரவும் போக்குமாகிய
இருவிகா ரவுலகில் நிருவிகா ரமாகவே,
'சரவண பவசிவ ஷண்முகா ஓம்' என்றே
சரண்புகுந்து ஜபித்தால் மரணபயமும் நீரும் (முரு)

206. பழநியப்பன் துணையே

(மோகனம்) (திரிபுடை)

ப : பழநியப்பன் துணையே—நம்பினபேர்க்குப்
பாரினில் யாவர் இணையே (பழநி)

அ : குழகன் கதிர்வடிவேற் குமரன் அமரர் போற்றும்
அழகன், சிவப்புதல்வன், ஆறுமுகன், குகன் (பழநி)

ச : அஞ்சவரும் பகையைப் பஞ்சுபட உதைப்பான் ;
வஞ்சநிருதர் வீழச் செஞ்சுடர் வேலெடுப்பான் ;
தஞ்சமென் றவர்தூய நெஞ்சினி லேயிருப்பான் ;
துஞ்சாக் குண்டலி சக்தி கொஞ்சிக் குலாவுகின்ற (பழநி)

207. இன்னும் வரவில்லையே

(பிலகரி) (ஆதி)

ப : இன்னும்வர வில்லையே—என்
இதயத்தைக் கொள்ளைகொண்ட கதிர்வடிவேலவன்

அ : என்னென்னமோபேசிக் கன்னி மனங்கரைத்தான்,
எண்ணுயிரங் கனவு மண்ணுனதே—சகியே ! (இ)

ச : கவலைப் பட்டுப்பட்டுக் கண்ணீரிலே துளைந்து,
கந்தன் மயில் மேலேறி வந்தவழியைப் பார்த்தேன் ;
அவலை நினைந்துரலை அழுத்தி யிடித்த கதை
ஆச்சே என் மானமும் போச்சே—முருகதுரை (இ)

208. குயிலே

(யதுகுலகாம்போதி) (சாய்ப்பு)

ப : குயிலே யுனக்கனந்த கோடி நமஸ்காரம்
குமரன் வரக் கூவுவாய் ! (கு)

அ : மயில்கள் உலாவுமலை மாங்கனிச் சோலையில்,
மருவியெனைப் பிரிந்த முருகன் அருகில்வளர் (கு)

ச : அழகன், அமுதன், என் ஆவியை யுண்ட கள்வன்
அந்தி மயக்கத்திலென் புந்தியை மயக்கினான்;
வழிகாட்ட வந்தவன்—விழிகாட்டிக் கைப்பற்றி,
வாரி யணைத்தென்னைப் பேர்சொல்லி மறைந்தனன் (கு)

வருவார் வருவாரென்றே வழிபார்த்துக் கண்பூத்தேன் ;
மாரன் கணைகளல்லாற் சோரன் வரக்காணிலேன் ;
தருவார் மலர்க்கை யென்றே தயவெதிர் நோக்கினேன் ;
ஷண்முக சாமிவந்து பொன்முகங் காட்டாரோ ? (கு)

209. காலனை

(தன்யாசி) (ஆதி)

ப : காலனை உதைத்தவன் பாலனை கூவியென்
கவலையைத் தீர் குயிலே (கா)

அ : ஞாலமெல்லாம் புகழ் ஞானபண்டித துரை
நம்பின பேர்களை நட்டாற்றில் விடமாட்டான் (கா)

ச : இன்பத்தைத் தந்தவன் இன்னலைத் தீரானோ ?
இதயத்தைத் தொட்டவன் என்முகம் பாரானோ ?
அன்பை யளித்தவரை அள்ளி யணையானோ
ஆசை யறிந்துகொண்டும் பேசாமல் இருப்பானோ (கா)

210. நம்பின பேர்களை

(கரகரப்ரியா) (ஆதி)

ப : நம்பினபேர்களைக் கைவிடமாட்டானம்மா
ஞானபண்டித துரையே (நம்பின)

அ : அம்பலக் கூத்தாடியின் செங்கனற் செல்வனென்றும்
அன்புவைத் தவரிடம் ஆசைவைப்பா னம்மா ! (நம்)

ச: காதலும் பொய்யில்லே ; கனவுகளும் பொய்யில்லே ;
கைப்பிடித்தவன் சொல்லேக் கடைப்பிடிப்பான் மெய்யே !
சோதனேசெய்து கொஞ்சம் சுண்டிப்பார்த் துள்ளத்தைச்
சுகந்தருவான் ஆறு முகன்குகன் வேல்முருகன் (நம்)

211. ஓடிவாடா முருகா!

(கேதாரம்) (ஆதி)

ப: ஓடி வாடா முருகா—என்
உள்ளஞ் சிலிர்க்கநட மாடி வாடா—கண்ணே (ஓடி)

அ: தேடித்தேடித் திகைத்தேன்—நல்ல
செம்பொன் அணிகுலுங்கக்—கிண்கிணிச்சிலம்பொலிக்க(ஓடி)

ச: பொன்னுடல் புழுதியாச்சே—கண்ணே
புதுப்புன லாட்டி அணி சூட்டி மகிழ்வேன் ! (ஓடி)
இன்னமு தம் பிசைந்தே—கண்ணே
இனிய கதைகள்சொல்லி ஊட்டி மகிழ்வேன் (ஓடி)
பஞ்ச வர்ணக் கிளியே உன்
பச்சை மழலே கேட்டென் உச்சிக் குளிர்ந்திடவே (ஓடி)
கொஞ்சுந் திருநகையால்—என்
குலமெல்லாம் தெய்வவொளி குலுங்கி விளங்கிடவே (ஓடி)
கன்னங் கனிந்திடவே—உன்னேக்
கட்டிமுத்த மிட்டபின்புத் தொட்டி லிடுவேன் (ஓடி)

212. அன்பு வலேயினிலே

(தன்யாசி) (ஆதி)

ப: அன்புவலேயினிலே—அகப்பட்டேன்
ஆறுமுகவேலவா—முருகா, முருகா, முருகாஉன் (அன்பு)

அ: துன்பந் துடைத்தருளும் துரையே—உன்பெயரினேச்
சொல்லும்வா யெல்லாம்சர்க் கரையே—என்அப்பனே (அன்பு)

ச: முத்து முகத்திற் காணும் முல்லேச் சிரிப்பினிலே,
மோகங்கொண்டே னேயனே !
சக்திவேற் கரத்தால்நீ தாவியென்னே யணேயத்
தாகங் கொண்டேன் மெய்யனே !

பக்திசெய் யடியவர் பாசவினையைச்சுடும்
சுத்தசிவக் கனலே!
பித்துப் பிடித்தெப்போதும் பிதற்றுகின் றேன்; ஐயாஉன்
பெரியகருணைபெற உரியவனென நம்பி (அன்பு)

213. வீரவடிவேல் முருகன்

(தோடி) (ஆதி)

ப: வீரவடிவேல் முருகன்—நம்மைக் காப்பான்
விசனத்தை விடு மனமே! (வீர)

அ: தாருகர் செருக்கினைத் தகர்த்த பரமசிவன்
தந்த கனல் மைந்தன், கந்தன் ஷண்முகன்குகன் (வீர)

ச: கோபப் பகைக்குலத்தைக் குத்தியெறிவான்—அவன்
கொடுமையைக் குமைத்திச் சக்தி தருவான்!
சாபப் பிசாசுகளைச் சாடிமிதிப்பான்—என்றும்
சத்தி யரைத்தயை வைத்து மதிப்பான்—ஐய (வீர)

ஆங்காரச் செருக்கின்றி நீங்காது வணங்குவோம்;
அச்சந் தவிர்த்திடும் அருளுக் கிணங்குவோம்;
ஓங்கார ரகசியம் ஓதும் வேதப் புலவன்;
உள்ளன்பர் நெஞ்சிற்குடி கொள்ளும் கருணைவள்ளல்(வீர)

214. வெற்றிமேல் வெற்றி!

(மாண்டு) (ஜம்பை)

ப: வெற்றி மேல் வெற்றியடா—கந்த
வேல் சக்தி வேல் சக்தி வேல் சக்தி என்றதும் (வெ)

அ: சுற்றி வரும் அரக்கர்—கடும்
சூருவளி முன்னே தூசியடா இனி! (வெ)

ச: வேரின்றிப் பூக்களுண்டோ?—கந்த
வேளின்றித் தோளுக்கு வீரப் புகழுண்டோ?
கோரியதை யடைவோம்—நெடுங்
குன்றைக் குமைத்த குகனை நினைத்ததும் (வெ)

215. வந்து வந்து

(குந்தலவராளி) (ஆதி)

வந்து வந்து செல்லுகின்ற
  வாழ்க்கை மின்னல் என்னவே,
உந்தி உந்திக் கால்களை, (கைகளை)
  உயரப் பந்தடிப் பமே ! (வந்து)

அந்தரச் சுடர்களால்
  அதிசயச் செண்டா டிடும்
சுந்தரேச சக்தி நாமம்
  சொல்லிப்பந் தடிப்பமே ! (வந்து)

வெற்றிவேல் முருகனை
  விரும்பியன்பு மேவியே,
எற்றிநம் கவலையை
  எறிந்துபந் தடிப்பமே ! (வந்து)

கண்ணனன்பை யெண்ணியெண்ணிக்
  காதலால் உருகியே,
விண்ணளாவத் தாவிவேக
  மாகப்பந் தடிப்பமே ! (வந்து)

4. சக்தி பரவசம்

216. எல்லாம் நீயே அம்மா

(பூர்வகல்யாணி) (சாய்ப்பு)

ப : எல்லாம் நீயே அம்மா—பராசக்தி
எங்கும் நீயே அம்மா (எல்லாம்)

அ : சொல்லாலுன் மகிமையைச்
சொல்லவுங் கூடுமோ ? (எல்லாம்)

ச : கரையில்லாக் கருணை நீயே :—கார்மேகமும்,
காற்றும், கதிரும் நீயே !
வரையில்லாக் கடலும் நீயே ;—உயர்
மலைவளர் நதியும் நீயே !
தரையெல்லாம் பயிரும் நீயே ;—உயிர்களைத்
தாங்கும் இயற்கை நீயே !
பரிவான மாதாநீ, பரமாத்ம ஜோதிநீ,
அறிவான ஆன்மாநீ,—
அரனாரின் பாதி நீ ! (எல்லாம்)

217. எனக்கென்ன மனக்கவலை

(தன்யாசி) (ஆதி)

ப : எனக்கென்ன மனக் கவலை ?—எந்தாய்க் கன்றோ
தினந்தின மென் கவலை (என)

அ : மனத்திலும் செயலிலும் வாக்கிலும் நோக்கிலும்
அனைத்துமாய் நின்றென்னை ஆண்டவ ளிருக்கையில்(என)

ச : அல்லலை ஒட்டுவாள், வல்லமை நாட்டுவாள் ;
அம்புலி காட்டியும் அமுதினை ஊட்டுவாள் ;
தொல்புவி யெனக்கொரு தொட்டிலாய் ஆட்டுவாள் ;
சுத்தமுக்த சமத்வச் சுடரெனுள் ஏற்றுவாள் (என)
கண்மலர்க் கருணையால் புண்களைத் துடைப்பாள் ;
கைம்மலர் ஆசியால் உய்கதி கொடுப்பாள்
தன்னருட் புன்னகையால் சக்திக் கனல் பெருக்கித்
தாங்கிடும் ஜகன்மோக ளுங்கி துணையிருக்க (என)

218. குடியிருப்பாய் மனமே

(கல்யாணி) (தேசாதி)

ப : குடியிருப்பாய் மனமே—அன்னையருளில்
குடியிருப்பாய் மனமே—தினமே (குடி)

அ : அடியார்க் கமைதிதரும் கடிமலர்ச் சோலையில்,
அன்புத் திருமனையில் இன்பம் பெருகி வரக் (குடி)

ச : கனதன மயக்கத்தில் கருத்தைவிட் டலையாமல்,
கனவிலும் காமாதிக் கள்ளரால் உலையாமல்,
மனமொழி மெய்யினால் புனித பூசனை செய்தே
இனிவினை யுடலினில் என்றைக்கும் பிறவாமல் (குடி)

219. ஜோதிஞான

(காவடிச்சிந்து)

(செஞ்சுருட்டி) (திஸ்ரஏகம்)

ஜோதி ஞானச் சுகோதயப் பொன்முகந்
தோற்றுவாய்—துயர்—மாற்றுவாய் !
ஆதி சக்தி அமுத பயோதரி
அம்பிகே—உன்னை—நம்பினேம் !
திதை வெல்லுந் திறமைதந் தெம்மனந்
தேற்றுவாய்—கடைத்—தேற்றுவாய் !
காத கப்பகைக் காட்டை யெரித்திடுங்
காளியே—வீர—நீலியே !
பார் முழுதும் பசும்பொன் வளங்களைப்
பாலிப்பாய்—அருள்—ஆலிப்பாய் !
சீரெ லாந்தருஞ் செல்வி மகாலக்ஷ்மி
தேவியே—எங்கள்—ஆவியே !
பூர ணக்கவி பொங்கத் திருவுளம்
பூத்தருள்—எம்மைக்—காத்தருள் !
வாரி வாரிக் கலைவரந் தந்திடும்
வாணியே—வீணா—பாணியே !

220. பித்துப் பிடித்ததடீ

(அடாணா) (ரூபகம்)

ப : பித்துப் பிடித்ததடீ—அம்மாஉன்
பேரின்ப வாரியில் யானின்ப நீராடப் (பித்)

அ : புத்தலர் போன்றொளிர் முத்து நகையிலே
சித்தம் இழந்தென்னை முற்றும் மறந்தன்புப் (பித்)

ச : விரலிடுதலை தந்தாய்—உன்
வேல்விழியால் அகங் கொன்றாய் ;
சூரியன் போலொளிர் காந்தி—என்னுள்
தூண்டினை ஆத்தும சாந்தி ;
பாரெல்லாங் கோயிலாய்க் காட்டி—உன்
பக்திப் பணியினை நாட்டி,
திரனாய் வாழெனச் சொன்னாய்—இன்பத்
தியையுந் தந்தனை அன்னாய்...
என்னுள்ளே நீயென்றும்
உன்னுள்ளே நானென்றும்
என்பணி உன்பணி
என்றறி வேமிகப் (பித்)

221. நீ யின்றியார்

(இராகமாலிகை) (ரூபகம்)

மத்தியமாவதி

ப : நீயின்றி யார் என் துணை ?
நிக லாண்ட சக்தி ! (நீ)

அ : தாயிழந்த சேயைப் போலே தவித்திடும் எனக் கிரங்கி,
வாயினால் இனிது சொல்லி மனக்கவலை தீர்த்தருள் (நீ)

கல்யாணி

கல்யாணி, கருணாம்பிகே, காத்யாயினி, மகாதேவி,
எல்லாமும் வல்ல தாயே, ஏழைபங் காளி, காளீ ! (நீ)

கானடா

கானடர்ந்த காரிருளில் கடும்புலி பிடுங்குகின்ற
மானென இம் மாயக் கூட்டில் மயங்கித் தியங்கு மதலை வாழ!
(நீ)

தோடி

பயந்தோடிப் பரிவு தேடிப்
பாதமலரைக் பற்றிக் கொண்டேன் !
நயந்தோரிடர் நலியக் காண்பாய்,
நாராயணி அபயம் அபயம் ! (நீ)

ஆரபி

ஆரபி மானமும் வேண்டேன்,
அம்மாவுன தன்பே போதும் !
பாரபி மானமுங் கைத்ததுன்
பதத்திலேயபி மானம் வைத்தேன் ! (நீ)

எதுகுலகாம்போதி

எதுகுலங் கோத் திரமென் றில்லை ;
ஏக போக வெள்ள மாகப்
பொதுநிலையிலெப் போதும் அருளும்
புவனேச்வரி நவசௌந்தரி (நீ)

மோகனம்

மோகனுங்கி, முத்து கௌரி,
மூல வன்னி பாலாம்பிகே,
யோகபோகஸௌ பாக்ய லக்ஷ்மி,
ஓம் பராசக்தி, ஓம் பராசக்தி (நீ)

தஜ்ஜம் தகஜம் தளாங்கு தரிகிட
திமிகிட தக்கத்தா...
தத்தரிகிட தகஜனு தகஜனு
தளாங்கு தரிகிட தா,
தாகிட தகதிம் தின்னத் தா,தா
தரிகிட தகதிம் தின்ன
தோம் தோம் தோம் தோம் (நீ)

222. வருவாய் பரதேவதையே

(கேதாரம்) (ஆதி)

ப : வருவாய் பரதேவதையே—
வருவாய் கருணை நிறைவாய் (வரு)

அ : வருவாய் அருளே உருவாய்—இலகுந்
திருவே அறிவே சிவசங் கரியே ! (வரு)

ச : சந்திச் சுடரே வருவாய்—ஜீவன்—
முக்திக் கொளியே வருவாய்
பக்தர்க் கமுதே பரிவே யுருவாய்—
பரிபூ ரணியே ஜயநா ரணியே (வரு)

சேயாய் மடிமீ தினிலே—புவித்
தாயே எனையேற் றருளாய்
நீயே இகமும் பரமும் சுகமும்—
நிலையும் கலையும் தவமும் வரமும் (வரு)

உயிர்யா ழினைநீ மீட்டாய்—சக்தி
உனதன் புருகும் பாட்டாய்—
ஜயகாளி மஹேஸ்வரி லக்ஷ் மிவாணி—
ஜகதீச் வரியே சரணம் சரணம் (வரு)

223. பாரிலுன் துணை

(*அமீர்கல்யாணி*) (ஆதி)

பாரிலுன் துணையல்லால் யாருமில்லை அனாதி—
பரிவுகொண் டருளம்மா—நீ
நேரிலென் முகத்தினைப் பாராவிடினும் பின்—
நின்றெனை யாளம்மா (பாரிலுன்)

மெய்வருந்தி வருந்தி, விருப்பு வெறுப்புக் காட்டில்—
வீணுக்குழைத்தேனம்மா ;
கைம் மெலிந்தேன் என்னைக் காப்பாற்று வாயென்றுன்—
காலைப் பிடித்தேனம்மா (பாரிலுன்)

எட்டிரண்டும் அறியேன், ஏழைய னேனுமுன்—
இரக்கத்திற் காளம்மே
கட்டங்கள் எத்தனை கடலென மோதினும்உன்—
கருணையை நம்பியுள்ளேன் (பாரிலுன்)

நல்லது வந்தாலும், பொல்லது வந்தாலும்—
நடுநிலையில் இருந்தே,
அல்லும் பகலும் திரு வருளினை நோக்கியே—
அலறுகின் றேனம்மா (பாரிலுன்)

224. ஓங்குக செஞ்சுடரே

(செஞ்சுருட்டி) (ஆதி)

ஓங்குக செஞ்சுடரே—எங்கள்
உள்ளொளி வானுயர் வெள்ளொளி காட்டிட
வீங்குக விண்சுடரே—நெஞ்சில்
வீரம் பெருகிடக் கூரம்பு போற்பிகை
தாங்குக நீள்சுடரே—நிதம்
தந்தெமக் கிந்திர போகமும் யோகமும்
ஓங்குக தெய்வச்சுடர்—சக்தி
ஓம்சக்தி ஓம்சுத்த ஓம் சக்தி ஓமென (ஓங்குக)

நெற்றிக்கு மேலுயர்ந்தே—அங்கே
நீள்நிலை மாடத்தில் காலெடுத் தாடுவாய்
கொற்ற நெடுஞ்சுடரே—கருங்
கூற்றையுஞ் சாடிடும் ஆற்றலளித்தருள்,
வெற்றி மணிச்சுடரே—எங்கள்
வீரத்தைத் தூண்டியிப் பாரெலாம் போற்றிட
உற்ற தவக்கனலே—சக்தி
ஓம்சக்தி ஓம்சுத்த ஓம் சக்தி ஓமென (ஓங்குக)

225. கலை வரம்

(பூர்வகல்யாணி) (சாய்ப்பு)

ப: கலை வரந் தருவாய்—ஓம் சக்தி
கமல ஜோதியே, தாயே விமல சரஸ்வதியே (கலை)

அ: சலசலவெனப் பொங்கும் சங்கீதத்தி லென்ஜீவன்
தங்கப் படகுபோலத் தவழ்ந்து மகிழ்ந்து செல்லக் (கலை)

ச: மேருதண்ட வீணை வேத ஓங்காரம் பாட,
விதவிதப் பதம் வைத்தே ஹ்ருதய பிரமன்ஆட,
பேரின்ப ரசங்களை வாரிவாரிப் பருகி,
பிறவாமல், இறவாமல், மறவாமல், அன்புசெய்யும் (கலை)

226. ஆருமில்லேன்

(கபடி.) (ஆதி)

ப : ஆருமில்லேன் நான் அறுதி—அம்மாஉன்பேர்
அன்பல்லால் இல்லை கதி—பராசக்தி (யாரு)

அ : ஊரிலேன் பேரிலேன், உறவிலேன், செயலிலேன்,
பாரின்பம் வேண்டாத பரதேசி யாயினேன் (யாரு)

ச : எங்கெங்கும் இச்சைநான் அங்கங்கே செல்கின்றேன்
ஏவிய பணிகளை இயற்றி நிவேதிக் கின்றேன்
உன்பெருங் கருணையே நம்பி உயிர்க்கின்றேன்
உலகெல்லாம் திரிந்தாலும் உன்னுள்ளே வசிக்கின்றேன்
(யாரு)

227. எழுந்திரு கல்யாணி

(பூபாளம்) (திரிபுடை)

ப : எழுந்திரு கல்யாணி—ஓம்சுத்தசக்தி யெம்
இதயத்தில் உபசாந்த உதயத்தைத் தூண்டி (எழு)

அ : அழுந்திருள் ஒழிந்திடச்
செழுஞ்சுடர் பொழிந்தெங்கள்
ஆதாரக் கமலத்தின்
மீதேறிப் பொலிந்திட (எழு)

ச : விண்முகம் கனிந்தது, விடிந்தது காலை ;
விங்கிருள் அகன்றது, தூங்கின குமுதம் ;
தண்முகம் அருணைத் தணல்முகம் ஆனது ;
தடங்களில் விரிந்தன தாமரை யெல்லாம் ;
மண்முகம் புதுப்பசும் பொன்முக மாகிட,
மங்கலச் செங்கதிர் மலர்ந்தது வானில் ;
எம்முகம் பார்த்தருள் புரிவதற் கெண்ணி
எழுந்தருள் இத்தினம் இன்பக் கொழுந்தே (எழு)

ஆர்வமென்னும் சேவல் கூவுதுன் அருளை,
அன்புள்ளம் பாடுதுன் ஆடலின் பொருளை ;
கார்வரக் காணும் கலாபத்தைப் போலுன்,
கருணை முகங்கண்டு களித்ததெங் கண்ணே ;
சூரிய ஜோதிசேர் தாரகை போலுன்,
சுடரினில் ஒன்றுகும் சுகநிலை தருவாய் ;
பாரெல்லாம் உன்முகம் பார்த்திட அருளாய்,
பரம சிவானந்தம் பாலிக்கும் திருவே— (எழு)

228. ஒன்றும் கவலையில்லை

(கரகரப்ரியை) (ஆதி)

கண்ணிகள்

ஒன்றும் கவலையில்லை என்றும்பே ரின்ப முண்டு
ஓம்சுத்த சக்தியென்று சொல் சொல் சொல்—மனமே !
கன்றை விரும்பும் தாய்போல் வந்து நம்மை ரக்ஷிப்பாள்
கருணாம்பிகை யருளிற் செல் செல் செல்—மனமே (ஒன்றும்)

தினர் கற்பகமான செல்வத் திருமகளின்
செங்கதிர் முகமெங்கும் காண் காண் காண்—மனமே,
மோன வெளியில் வளர் ஞான மஹேஸ்வரியின்
முத்தித் திருவடியைப் பூண் பூண் பூண்—மனமே (ஒன்றும்)

இருவினை யுலகத்தின் இடர்களெல் லாம்விலக
என்றும் ஜயகாளியை எண், எண், எண்—மனமே !
அருணோ தயம்போற் சாந்தம் பெருகிட வாழ்வினிலே
அகிலாண் டேச்வரி பக்தி பண், பண், பண்—மனமே
(ஒன்றும்)

229. தரிசனம் செய்திடுவோம்

(பிலகரி) (ஆதி)

ப : தரிசனம் செய்திடுவோம்—ஜகன்மாதாவை
சக்திஓம் சக்திஓம் என்று வணங்கி நின்றே (தரி)

அ : பரம சுகானந்தம் பாலிக்கும் அன்னையை
பவ்ய ஜனங்களெல்லாம் திவ்ய ஜீவனம் பெற (தரி)

ச : அருண நகை முகமும், கருணை பொழி யகமும்,
அஞ்சலென் றருள்செய்யும் செஞ்சுடர்க் கரங்களும்,
மரண பயம் ஒழிக்கும் கிரண விழிக்கனலும்,
மங்கள சாந்தமும் பொங்கும் மஹேச்வரியை (தரி)

அருவிகளுடன் சோலைக் குருவிக ளுடன் பாடி,
ஆனந்தக் கூத்தாடி, அன்புடன் கொண்டாடி,
இருவகை மனத்தினை ஒருமையுள் அடக்கியே
இதய மலரிலும் இன்னுயிர் உலகிலும் (தரி)

230. அன்புள்ள கற்பகமே

(கர்நாடக தேவகாந்தாரி) (ஆதி)

ப : அன்புள்ள கற்பகமே—ஓம்சரண்
அன்னை பராசக்தி, புன்னகை வெள்ளமே (அன்பு)

அ : துன்பத்தைத் துடைத்திடும் இன்பச் சுடரொளியே,
சுதந்தர மாகிய பதந்தரும் துர்க்கையே (அன்பு)

ச : பரம துரிய ஞானம் பரவும் மஹேஸ்வரியே !
பகைவரை நொருக்கிடப் பலந்தரும் காளியே !
அரிய வரங்களெல்லாம் அருளுந் திருமகளே
அருங்கலை வளமெல்லாந் தருங்கலை வாணியே! (அன்பு)

231. வீரவுறுதி தருவாய்

(கானடா) (ஆதி)

ப : வீரவுறுதி தருவாய்—பராசக்தி
வெற்றிமிகத் தருவாய் (வீர)

அ : பாரெல்லாம் உன்னருட் பண்கள் பொழியவே
போர் செய்யும் மனமாயப் பொய்கள் ஒழியவே (வீர)

ச : கோர நிருதர் செய்யும் கொடுமைகள் அழியவே,
பூரண சுதந்தரம் புன்னகை புரியவே (வீர)
எனதியான் என்கின்ற இறுமாப்பு நலியவே,
மனைதொறும் பொதுநல வினைநலம் பொலியவே (வீர)
தாயின்றிச் சேயில்லை ; தரையின்றிப் பயிரில்லை ;
நீயின்றி யாமில்லை ; நின்னைப் பிரியாத (வீர)
தேசமும் நீயே : எந் தெய்வமும் நீயே ;
பாசமும் நீயே ; எங்கள் பந்தனை சிந்திட (வீர)
திரராய் உன்னருள் செழித்து ஞானம் பழுத்தே
பூரண சித்தராய்ப் பாரினில் வாழ்ந்திடவே (வீர)

232. ஆனந்த நடனம்

(காம்போதி) (ஆதி)

ப : ஆனந்த நடன மாடினாள்—சச்சி
தானந்த நடன மாடினாள்—பராசக்தி (ஆனந்த)

அ : வானும் புவியும் வணங்கி மகிழ்ந்திட
ஞான வெளியினில் வீணை 'ஓம், ஓ' மென (ஆனந்த)

ச : பஞ்ச பூதங்கள் முழங்க—குணங்கள்
பாய்ந்து தாளம் வழங்க...
அஞ்சு தொழிலுந் துலங்க—காலம்
அதிரப் புவிகள் குலுங்க...
தஞ்சந் தஞ்சமென்றுள் ளன்பர் முறையிடத்
தந்தாம், தந்தாம்,
தாகிட தகதிம் என்ன... (ஆனந்த)

கலியரக்கர்கள் வீழ—மீண்டும்
க்ருதயுகத் தேவர் வாழ...
பொலியு நலங்கள் சூழ—மங்களப்
புதிய வாழ்க்கை பொங்க
சலிப்பில் லாமல் சதாசிவ னுடன்
ததிகிணதோம், ததிகிணதோம்,
தளாங்கு தரிகிட தோமென (ஆனந்த)

233. சக்தியை வணங்கிடுவோம்!

(புன்னாகவராளி) (ஆதி)

ப : சக்தியை வணங்கிடுவோம்—ஐய
சக்தியை வணங்கிடுவோம் (சக்தி)

அ : சுத்த சுதந்தர ஜோதி பராம்பிகை (சக்தி)

ச : நின்மலர் நெஞ்சினிலே—வீர
நெருப்பெனப் பளிச்சிடுவாள்—அவள்
பொன்னடி சூடிடுவோம்—அன்னை
புகழினைப் பாடிடுவோம் ! (சக்தி)
தோள்வலி மிகத்தருவாள்—அன்பர்
துயர்கெடத் துணைவருவாள்
தாள்பணிந் தேத்திடுவோம்—தெய்வத்
தாய்நம்மைக் காத்திடுவாள் ! (சக்தி)

234. சாரதா தேவியே

(அம்ருதவாஹினி) (ஆதி)

ப : சாரதா தேவியே—நீரரின் ஆவியே,
சரணம் குருதேவி—தாயே (சார)

அ : பூரண வேதமே—புனிதமெய்ப் போதமே,
புண்ணியப் புலவரெல்லாம்
போற்று கின்ற ஜோதியே (சார)

ச : புன்னகை பொங்கிடும் பொலிமுகம் காட்டுவாய் ;
பூந்தளிர்க் கையினால் தீந்தமிழ் ஊட்டுவாய் ;
அன்னையே, பரிசுத்த சின்மய ரூபியே,
அன்புமலர் கொண்டுனது
பொன்பதம் வணங்கினேன்... (சார)

235. பாதம் பணிந்தேனே

(கமாஸ்) (ரூபகம்)

ப : பாதம் பணிந்தேனே, பாரததேவியே—தாயே (பாத)

அ : ஆதி யந்தமிலா...நாதப்ரம்மமே,
துணை செய்திருள் வினைதீர்த்தருள்
சுதந்தர வடிவே—தாயே... (பாத)

ச : ஆத்ம சக்தர் ஜீவன் முக்தர் அருட்பணி புரிய,
அமர வாழ்வு பெருகியுலகில் ஆனந்தம் பரவ,
சாத்வ ரூபியே, தாயே—சக்தி தேவியே,
சரணம்—இது தருணம்—திருக்
கருணை செய்குவாய்—அம்மா... (பாத)

236. கோயில் உலகெல்லாம்

(அடாணா) (ஆதி)

ப : கோயி லுலகெல்லாம்—எங்கள்
கோமள வல்லி குவலய ராணிக்கே (கோ)

அ : நேய மிகுந்திடுந் தூயவர் அங்கத்தில்,
நித்திய முக்தரின்
சத்திய சங்கத்தில் (கோ)

ச : எங்கும் உடல்கொண் டுலாவும் உயிரிலே,
இயற்கைப் பயிரினிலே...
தங்கும் மலையினில், தவம்வளர் குகையினில்,
தவழும் நதியினிலே...
திங்களிற் பொங்குந் திரைகடல் வெள்ளத்தில்,
செங்கதிர் உள்ளத்திலே...
மங்கல மாக விளங்கிடும் அன்னை
மஹாசக்தி கௌரி
மனோன்மணி அம்மையின் (கோ)

237. ஜெயஜெய சுத்த சக்தி

(செஞ்சுருட்டி) (ரூபகம்)

ப : ஜெயஜெய சுத்த சக்தி ஓம் என்றே
தியானம் செய்வோம் ஞானம் பெருக (ஜெய)

அ : பயம் பிணி துயர் பட்டென் றொழியும்
பர மானந்த அமுதம் பொழியும் (ஜெய)

ச : தன்னலத்தினைத் துறப்போம்—புவித்
தாய்நலஞ்செய்ய உயிர்ப்போம் ;
இன்னல் வரினும் புன்னகையுடன்
எடுத்த வினையை முடித்து மகிழ்வோம்... (ஜெய)

வேற்றுமைகளை ஒழிப்போம்—ஆத்ம
வீரராகத் தழைப்போம் ;
மாற்றுயர்ந்த விஞ் ஞானச் சுடரில்,
மனதை வாட்டி புனித ராவோம்... (ஜெய)

238. வந்தேமாதரம்

(பியாகு) (ஆதி)

ப : வந்தேமாதரம்—வந்தேமாதரம்
என்று வணங்கிடுவோம்—ஒன்றாய்
நின்று வணங்கிடுவோம் (வந்தே)

அ : தந்துடல்பொருள் ஆவி—தாரக மாகிய
சக்தி பவானியை—பக்த ஜனங்க ளெல்லாம் (வந்தே)

ச : அழகெனும் கோயிலில் அறிவொளி துலக்கியே
அன்பு மலர் தூவி, ஆர்வங்களைக் கூவி,
குழல்வீணை மத்தளம் குரலுடன் முழங்கவே
குயிலெனப் புகழ்பாடி மயிலெனக் கூத்தாடி (வந்தே)
வாய்மையும் வீரமும், வளமையும் இளமையும்,
வளர்தவ யோகமும், அளவறு போகமும்,
தாய்மன நேயமும், சேய்மனத் தூய்மையும்,
சாதிபேத மின்றிச் சகலரும் அடைந்திட (வந்தே)

239. பரிபூர்ண சுதந்தரம்

(பைரவி) (ஆதி)

ப : பரிபூர்ண சுதந்தர வரம்வேண்டும் அன்னையே (பரி)

அ : விரிவான விண்ணிலே விளங்கும் ஆகாயம்போலே
பிரியாத ஸ்வரூபத்தில் அறிவாகி நின்றிடப் (பரி)

ச : ஒருநொடி யின்பமும் ஓயாத துன்பமும்,
பெருகும் இருவினையின் பேதமை யில்லாத (பரி)
கட்டடி மைத்துயரை வெட்டி யெறிந்து, மனப்
பற்றைத் துறந்து, சுக முற்ற ஞானதிரனும் (பரி)
மோகாந்த காரத்தில் மூழ்கி யழியாமல்,
ஏகாந்த மோனத்தில் இருந்த படியிருக்கப் (பரி)
சுத்தசச் சிதானந்தத் துரிய வள நாட்டில்
சித்த ருடனே ஜீவன் முக்தனாய் வாழ்ந்திடும் (பரி)

240. எந்தாய் வாழ்கவே

(ஹம்ஸத்வனி) (ஆதி)

ப : எந்தாய் வாழ்கவே,—சக்தி
எந்தாய் வாழ்கவே (எ)

அ : சந்ததம் அன்பரின்
சிந்தையில் விளங்கிடும்... (எ)

ச : தேனினும் பாலினும்
வானமு தத்தினும்
கானரசம் பொழி
ஞான கலாநிதி... (எ)

கூற்றையும் சாடிடும்
  ஆற்றலும் ஆயுளும்
ஏற்றமுந் தருகுவாள்
  போற்றி மஹாகாளி... (எ)

மண்ணக வாழ்வினில்
  விண்ணமு தம்பொழி,
தண்ணருள் செய்தமுக்
  கண்ணன்ப ராசக்தி (எ)

241. போற்றி செய்வோம்

(கதனகுதூஹலம்) (ஏகம்)

போற்றி செய்வோம் புதுமலர் தூவி,
  புண்ணியப்புகழ் பாடிப் பணிவோம்!
நாற்றி சைக்கலை வாணரும் கூடி,
  நமது தாய்த்திருத் தொண்டுகள் செய்வோம் (போற்)

வேத வாணியும் பாரத தேவி,
  வீர துர்க்கையும் பாரத தேவி,
மாத வக்கனல் பாரத தேவி,
  மங்க லத்திரு பாரத தேவி... (போற்)

சேது தொட்டிம யம்வரை நீண்ட
  தெய்வ நாட்டினள் பாரத தேவி,
மோது தென்கடல் முன்வளர்ந் தோங்கும்
  மூல சக்தியும் பாரத தேவி (போற்)

வீரர் வீரமும் பாரத தேவி,
  விஜய் லட்சுமி பாரத தேவி,
பாரின் அன்னையும் பாரத தேவி,
  பாது காவலும் பாரத தேவி... (போற்)

கோடி கோடிச் சிரங்கள் வணங்க,
  கோடி கோடிக் கரந்தொழு தேத்தக்
கோடி தேவர்கள் ஆசிகள் கூறக்
  கொலு விருப்பவள் பாரத தேவி! (போற்)

242. ஜயஜயஜய ஹே !

(அமிர்கல்யாணி) (ரூபகம்)

ப : ஜயஜயஜய ஜயஜயஜய ஜயஜயஜயஹே (ஜய)

அ : துயரினியில்லை பயமினியில்லை
சுதந்தரசக்தி இதந்தருகின்றாள்... (ஜய)

ச : மங்களத்திரு மதிமுகத்தினில் வளநகை குலுங்க,
அங்கையில் அறச் செங்கோ லேந்தி
ஆத்ம சக்தி யரசி வந்தாள்... (ஜய)

ஞான மகுடந் தேவர் சூட்ட, ஞால மெல்லாம் போற்ற
சேனை வீரர் முரசொலித்திடத்
திருக்கொலுவிருந் தாள் பராசக்தி... (ஜய)

எட்டுந் திசையும் வெற்றி முழக்கம் எதிரொலி பரவ,
கட்டுகள் விடு பட்டுப் பேரின்பக்
கதிர்பரவினள் புதுயுக சக்தி... (ஜய)

243. சிவசக்தி ஜெயகௌரி

(ஆபேரி) (ஆதி)

ப : சிவசக்தி, ஜயகாளி, ஜயலக்ஷ்மீ வாணி
ஜகதீஸ்வரீ ஓம் சரணம்—ஸ்ரீவர தாம்பிகே (சிவ)

அ : நவராத்ரி கொலுசேவை செயுமன்னர் எல்லாம்
தவமுந் திருவுந் தனமும் மிகவோங்கித்
தழைத்திட அருள்வாய் (சிவ)

ச : உலகினில் உயிரஞ்சக் கலகஞ்செய் துன்னும்,
கொலைபாவி அசுரரின் கொடுமையைத் தீராயோ ?
அலைமோதும் துயரைவே றாரிடம் முறையிடுவோம் ?
அபயம், அபயம், அபயம் ரணசண்டீ—
அருணோதய சுந்தரி (சிவ)

244. தாயே சரணம்

(இந்துஸ்தான் பைரவி) (திஸ்ரஏகம்)

தாயே சரணம் ஐய சக்தி—யோகத்
தணலை யருளும் மஹா காளீ,
நீயே தாரகமென் றறிந்து—நிதம்
நினைந்து நினைந்துருகிப் பணிந்தேன்... (தாயே)

மேகக் காரிருளைப் பிளந்தே—விண்ணில்
மின்னிக் கடகடெனச் சிரிப்பாய் ;
மோகக் காரிருளைப் பிளக்க—உன்
மூலக் கனலொளியை வீசாய்... (தாயே)

வட்டக் குளிர்மதியைப் போலே—என்
வாழ்விற் கமுதநில வளிப்பாய்,
பட்டப் பகலொளியைப் போலே—நான்
பார்க்க பரிவுடனே வருவாய்... (தாயே)

வானத் தமுதரசம் வழங்கி—நர
வாழ்வை அமரகவி யாக்காய்,
ஞானத் திருவருளைப் பெய்வாய்—இந்த
ஞாலம் புதுமைபெறச் செய்வாய்... (தாயே)

245. மாதங்கி சரணம்

(நாட்டை) (ஆதி)

ப : மாதங்கி...சரணம்—சங்
கீதாங்கி...சரணம்—ஐய (மா)

அ : நாதஸ்வ ரூ பிணி—சக்தி
நாரணி—சகலகலா பரி—பூரணி (மா)

ச : தேனும் பாலும் அமுதும் கனி ரசமும்போல்
திவ்ய சாரீரந் தருவாய் !
கான சுகத்தினுல் மானிட வாழ்க்கையின்
கவலையை மாற்றிட வருவாய் !
திருவே, கலையின் உருவே, வித்யா
குருவே, கற்பக தருபோ லுதவும்... (மா)

246. தாயே சிவகாமி

(நாதநாமக்கிரியை) (சாய்ப்பு)

ப : தாயே சிவகாமி, நீயொரு வார்த்தை சொல்லத்
தயவுசெய் தருணமிதே ! (தாயே)

அ : சேயேன் படுந்துயரை நீயேயெடுத் துரைத்தால்,
தில்லையப்பன் அருள்
இல்லை யென்றுருகுமோ ? (தாயே)

ச : எல்லை யில்லாவுலகில் தொல்லைகள் ஒருகோடி !
எப்படி யிதையெல்லாந் தப்புவதென் றறியேன் !
பொல்லா மனப்பகைவர் கொல்லுகின்றார் அம்மா,
பொன்னம்பலத் துரை என்னிலை கண்டிரங்கத் (தாயே)

247. தடதடவென ருத்ரசண்டி

(மாண்டு) (ஏகம்)

ப : தட தடவென ருத்ரசண்டி
தாண்டவம் புரிந்தாள்—ஊழித்
தாண்டவம் புரிந்தாள் ! (தட)

அ: கடகடவெனக் கார்புயலிடி
கலந்து சுற்ற மின்னல் வெட்டத் (தட)

ச : சடசடவெனத் தகதகவெனச் சுடர்கள் வீழவே,
படபடவென ஊழிநெருப்பின் பாட்டு விறவே,
மடமடவெனப் பழையகொடுமை மடிந்து போகவே,
இடியிடியென இரத்தச் சிரிப்பால்
இருள் நடுங்க இகலொடுங்கவே (தட)

248. எத்தனை இன்பங்கள்

(வராளி) (ஜம்பை)

ப : எத்தனை இன்பங்கள் வைத்தனை—தாயே
இந்த இயற்கை யுலகினிலே (எத்)

அ : அத்தனை யின்பம் புசித்திடின்—வாழ்க்கை
ஆனந்தக் காவியம் ஆகுமே ! (எத்)

ச : முத்தைப் பரப்பிடும் வானத்தில்—வளர்
மோகனச் சந்திரன் மோனத்தில்,
நர்த்தனம் ஆடிடும் மின்னலில்—அம்மா
ஞான மணித்திரள் மின்னுதே ! (எத்)

பொன்மயக் காலை முகத்திலே—கதிர்
பூத்துச் சொலிப்பதைக் கண்டதும்,
என்னுளத்தில் அருள்ஊறுதே—அதில்
இன்ப மணவெறி யேறுதே !—அம்மா (எத்)

249. சிவசக்தி தாயே

(ஷண்முகப்ரியா) (ஆதி)

ப : சிவசக்தி தாயே—ஐயம் அருள்வாயே (சி)

அ : தவசக்தி மிகத்தந்து மனமுவந்தே (சி)

ச : சமதம உபரதி திதிக்ஷையும்
தியான தாரண சமாதி சாதனமும்
நமனையும் வெல்லும் ஞானமுந் தந்தருள்
நாதபிந்துகலா தித ஜோதி ஓம் (சி)

250. சகல பாக்யமும்

(லதாங்கி) (ரூபகம்)

ப : சகல பாக்யமுந் தருவாய்
சௌந்தர்ய லக்ஷ்மி (சக)

அ : இகபரசுகா னந்த மான (சக)

ச : கர்ம சித்தி, ஞான சித்தி,
காய சித்தியும்,
தர்மார்த்த காம மோக்ஷ
சதுர்விதபுரு ஷார்த்த மான (சக)

251. பரதேவீ

(கோகிலத்வனி) (ஆதி)

ப : பரதேவி—ஜயபாரதி வாணி
பவானி சிவாம்பிகே ஹே (பர)

அ : வரதாம்பா—ஞான
வாரிதியே சரணம் பரிபூரணி (பர)

ச : சுத்த சுதந்தர ஜோதிப்ரம் மானந்த
சித்தி யளித்திடும் சக்தி மஹேச்வரி—ஓம் (பர)

252. சத்தியம் வெல்லும்

(செஞ்சுருட்டி) (ஆதி)

சத்தியம் வெல்லும், தருமம் தழைத்திடும்,
தைரியமா யிருப்போம் :
சுத்த சுதந்தர ஜோதி பராசக்தி
தொண்டரைக் காத்திடுவாள் !

உள்ளத்தில் கீதையும், வள்ளுவர் வேதமும்
ஊன்றிப் பணி புரிவோம் ;
கள்ளப் பகைவர் கனலை யணைக்கக்
கருணைக்கட லுடையோம் !

கொள்ளையடித்துக் கொழுத்த பகாசுரர்
கொட்டத்தை வெட்டெனவே
பிள்ளை விளையாட்டாய்க் கிள்ளி யெறியப்
பெரிய பலந் தருவாள் !

எட்டுத் திசையும் அதிர ஜெயபேரி
கொட்டி யெழுந்திடுவோம் ;
வெட்டுமின் போலநம் வீரத்தி னுக்கவள்
வேக மளித்திடுவாள் !

253. உதய சுந்தரி

(கரடி) (ஏகதிச்ரம்)

உதய சுந்தரி ஒத்த முகமும்
உருகு வெள்ளியை ஒத்த உடலும்,
சுதந்தரச் சுடர் சொக்கு நகையும்,
சோம சூரியர் தோன்றும் விழியும்,

புதிய தாமரைப் பாதமும், பூங்கை
  பொங்குமங்கல வீணையுங் கொண்டென்
இதயத் தாமரை வீற்றிருந் தாளாய்
  இறைவி யேசரணம் இசை வாணீ

வீடு தோறும் விளக்கொளி யாவாய்
  வீதி தோறும் வியன்கலை யாவாய்
ஏடு தோறும் எழுத்துருக் கொள்வாய்
  இதயந்தோறும் எழிலின்ப மாவாய்
பாடு நாவினிற் பண்ணொலி யாவாய்
  பார்வைக் கெல்லாம் பரிதிநீ யாவாய்
நாடு வாழ்ந்திட நல்லறி வீவாய்
  ஞான வாணி பராசக்தி தாயே !

254. வரம்

(இராகமாலிகை) (ரூபகம்)

சாமா

வரமெனக் கருள்வாய்—பராசக்தி
  வரனமெனக் கருள்வாய்—தாயே
சரண மாமலர்க் கோயிலில் என்மனம்
  இரவும் பகலும் இருந்து மகிழ்ந்திட... (வர)

கல்யாணி

அறிவொளி தருவாய்—பராசக்தி
  அமரவாழ் வளிப்பாய் ;
ஆயுள் முழுதும்உன் அன்புக் கூலையினில்,
    தோயும் சுகமே
சுகமெனக் கொண்டனன் (வர)

பூர்வ கல்யாணி

திட மனமருள்வாய்—பராசக்தி
  உடலுறுதி யருள்—தாயே
என்றுமுன் எண்ணத்தில் ஊறிக் கவலையை
  வென்றுன் அருள்வழி நின்று செழித்திட... (வர)

காம்போதி

வைரிகளை வெல்ல—பராசக்தி
  தைரியம் அருள்வாய்—தாயே
பாரில் அதர்மப் பதர்களைப் போக்கியே
  சீரிய தெய்வ குலத்தினை ஆக்கிட... (வர)

255. ஆசிர்வாதம் தருவாய்

(ஆரபி) (ஆதி)

ப : ஆசிர்வாதம் தருவாய்—ஜகதீஸ்வரி
அன்புப் புன்னகை புரிவாய்... (ஆசிர்)

அ : நேசு லாவுந் திருச் செந்தா மரைக் கையால்
நிரக் கனல் பெருகிப் பூரணம் பொலிந்திட (ஆசிர்)

ச : சித்த சலனங்களை ஒழிப்பாய்—எம் உள்ளத்தில்
திவ்யப்ர காசமாய்ச் செழிப்பாய் ;
சுத்த சுதந்தரம் கொடுப்பாய்—எம் மனத்தினைத்
துண்டுசெய் மாயத்தைத் தடுப்பாய்...
சத்திய ஜோதி—ஜீவன்—முக்தி—சச்சிதானந்த
சித்தி விளங்க—யோக—சக்தி மிகப் பொழிந்துன் (ஆசிர்)

256. பயப்படா திரு மனமே

(பரசு) (திரிபுடை)

ப : பயப்படா திரு மனமே—நல்ல
பக்தரைக் காக்கும் பரா சக்தி துணையுண் டென்றும் (பய)

அ : அயலவர் வாழ்ந்தால்வெம் புயலெனச் சீறிடும்
ஆத்திரப் பொறுமையின் நாத்திகக் கொடுமையால் (பய)

ச : நயவஞ்ச கம்பின்னே நகைத்துப் புறம்பேசினும்,
நமன்பாச மேயெதிர்த்து நலிவுற வீசினும்,
சுயநல வகங்காரம் துயர்பல செய்தாலும்,
துஷ்டப் பகைவர் உன்மேல் சுடுசரம் பெய்தாலும்,
பதருதே—சித்தஞ் சிதருதே—அன்பை
உதருதே—விம்மிக் கதருதே
தயைவடி வான தேவி அபயந்தந் துணைக் காப்பாள் (பய)

257. பல்லாண்டு

(காம்போதி) (சாய்ப்பு)

ப : பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயி ரத்தாண்டு
வாழ்கநீ பாரதத்தாய் ! (பல்)

அ : எல்லா வளங்களும், எல்லா வரங்களும்
ஈந்துல குய்ந்திடவே ! (பல்)

ச : உன்மணி மார்பமு துண்ட குழந்தைகள்,
உன்னிசைக் கே உயிர்ப்போம் !
உன்னுத்ம சக்தியால் இன்னலெல் லாந்திர
உலகைவென் றுய்குவிப்போம் ! (பல்)

பற்றலர் நடுங்கிடப் பந்தங்கள் சிந்திடப்
பரம சுதந்தரராய்,
ஒற்றுமை கொண்டிங்கே ஓர்குல மக்களாய்
ஓங்கக் கருணை செய்தாய் ! (பல்)

258. சக்திக் கனல்

(சுப பந்துவராளி) (திரிபுடை)

ப : சக்திக் கனல் வளர்ப்போம்—சுத்த
சக்திக் கனல் வளர்ப்போம் (சக்தி)

அ : பக்திக் கனலால் பரிசுத்த மாகியே
முக்தி யளித்திடும் மூலகுண்டலியான (சக்தி)

ச : துச்ச நினைவுகளைப் போக்குமே,
தூய சுதந்தரத்தைக் காக்குமே ;
நச்சுந் தினவுகளை நீக்குமே,
நல்லசெயலில் வெற்றி யாக்குமே ;
அச்சப் பெரும்பிழையைத் தாக்குமே,
'அமரன்யான்' எனும்உணர் வூக்குமே ;
கொச்சை யரக்கர்களை வீழ்த்துமே,
கொண்டாடும் அன்பர்களை வாழ்த்துமே !
கூற்றை யுதைத்தவனைப்
போற்றிப் பரமானந்த
ஊற்றை மிகப் பெருக்கி
ஆற்றல் அருளுந் தெய்வ (சக்தி)

259. அன்னை, அன்னை அமுதம்

(இந்துஸ்தான் தோடி) (தேசாதி)

ப : அன்னை அன்னை அமுதம் (அன்னை)

அ : என்னைப் பேரின்பப்பசி
தின்னு தம்மா—சும்மா (அன்னை)

ச : ஆறு கமலந் தாண்டி, ஏறி ஸஹஸ்ராரத்தில்,
விறுங் குண்டலிக் கனல்
சேரும் மதிமண்டலம்,
ஊறும் அமரானந்தத் தேறல் அருந்தி, யுடல்
மாறி சுத்தானந்தப்
பேறு பெறவேண்டினேன் ! (அன்னை)

260. சுத்த சக்தி

(தேவ மனோஹரி) (தேசாதி)

ப : சுத்தசக்தி ஜய சுத்தசக்தி ஓம் (சுத்த)

அ : அத்துவித மான தத்துவப் பொருளின்
அனுபவந் தரும் ஆதிமந்திரமே (சுத்த)

ச : அற்புத உலகை அசல சாட்சியாய்
ஆக்கி ஊக்கி நீக்கும் அருளாணை முதல்வன்,
சிற்சுகோ தயனும் சிவகௌரி நாதன்,
தியான சாதனத்திற் கானமந்திரமே (சுத்த)

261. அம்மா பரதேவி

(தேவகாந்தாரி) (திரிபுடை)

ப : அம்மா பர தேவி—உன்
அன்பே எனக் காவி ! (அம்மா)

அ : இம்மானிட வேஷத்தை ஏந்திய சாந்தமே (அம்மா)

ச : புன்னகை வாய் திறப்பாய்—என்னுள்உன்
போதவெள்ளம் சுரப்பாய் ;
இன்னலிடர்களைத் தவிர்ப்பாய்—அம்மா
இன்ப வரங்களெல்லாங் கொடுப்பாய் ;
தன்னல வகந்தையை அழிப்பாய்—மனச்
சஞ்சலப் பேயினை ஒழிப்பாய் ;
உன்குல மக்களாய் உலகெல்லாம் வாழ்ந்திடும்
ஒற்றுமை நாட்டிட நற்றவ சக்தியருள் (அம்மா)

262. பூரண யோக மஹேஸ்வரி

(பைரவி) (ஆதி)

ப : பூரண யோக மஹேஸ்வரி தாயே,
புவனேஸ்வரி கதி நீயே—அம்மா (பூரண)

அ : நாரணி, ஜீவோத் தாரணியே—சிவ
நாயகியே, மோக்ஷ தாயகியே—சக்தி (பூரண)

ச : வீரரின் வீரமும், வித்தகர் ஞானமும்,
வேதத்தின் சாரமும்—நீயே !
தாரக நாமமும், தர்மார்த்த காமமும்,
ஸஜ்ஜனர் க்ஷேமமும் நீயே—சக்தி (பூரண)

அரனரு ளாகவே ஐந்தொழில் புரிந்திடும்
ஆதி பராசக்தி நீயே !
வரதாயகி சுத்த கௌரி மனோன்மணி
வாசாம கோசரி நீயே—சக்தி (பூரண)

263. அம்மா உன்னையே

(பந்துவராளி) (சாய்ப்பு)

ப : அம்மா உன்னையே நம்பினேன்—பராசக்தி (அம்மா)

அ : இம்மகி தலத்தினில் இல்லை வேறோர் துணை (அம்மா)

ச : கவலைக் கடல்கடக்கக் கப்பலும் நீயே ;
கட்டற்ற கரைசேர்த்துக் காப்பவளும் நீயே ;
சவலைக் குழந்தையெனைத் தாங்குவ துன்பாரம் ;
சரண்புகுந் திருப்பதே சத்திய வேத சாரம் ! (அம்மா)

264. பக்தரக்ஷணி தாயே

(பியாகு) (தேசாதி)

ப : பக்த ரக்ஷணி தாயே,
சக்தி பவானி ஓம் சக்தி பவானி ! (பக்த)

அ : சக்தி பவானி—துக்க நிவாரணி (பக்த)

ச : தீரர் வணங்கிடும் வீரமஹா காளி
சூரக்கனல் பெருகச் சுதந்தரம்—வீர
சுதந்தரம்—ஆத்ம
சுதந்தரம் தருவாய் ! (பக்த)

265. நாராயணி சரணம்

(வராளி) (ரூபகம்)

ப : நாராயணி சரணம்—தாயே
ஞானவாணி சரணம்—ஐய (நாரா)

அ : ஆராதனை செய்யு மன்பர்க்குன்
அறிவுங் கலையும் திருவுந் தருவாய் (நாரா)

ச : மடமை யிருளைப் போக்கி—எங்கள்
வாழ்வை மங்கல வீணையாக்கி,
கடமையான பணிகள் புரியக்
கல்வி செல்வம் நல்கி யருளாய் (நாரா)

ஆற்றல் மிகவும் வளர—உள்ளே
ஆத்மசக்தி ஜோதி ஒளிர,
விற்றிருந்துள்ள மலரில் எம்மை
வீர—தீர—சூர— ராக்குவாய் ! (நாரா)

266. பிரியமாய்

(நாட்டை) (ஆதி)

ப : பிரியமாய் என்மனந் திருநடம் புரிகுவாய்
ப்ரணவகலா ஜோதியே—ஓம் சக்தி (பிரி)

அ : அரிகதிர் போலநீ புரிநகையாலே என்
அங்கங் குளிர—சொக்கத் தங்க அருவிபோலே (பிரி)

ச : பண்ணுறு யாழ்குழல் தன்னுமையுடன், அருள்
பழுத்தநல் லிசை வளர,
கிண்கிணிச் சலங்கைகள் கிளர்ந்தொளி—துலங்கிட
கிரணங்கள் வீசிடுங் கரணங்கள் குலுங்கிட (பிரி)

267. கலக்கந் தவிர்த்து

(சிந்து பைரவி) (ஆதி)

கலக்கம் தவிர்த்து வெற்றி ஈவாய்—ஓம்
காளி சரணம் ஐய சண்டீ,
அலக்கண் அழிக்கும் அருள் அம்மே—உன்
அன்பர்க் கபஜயமும் உண்டோ ?

வீரக்கனல் பெருக வேண்டும்—தோள்
விம்மிப் புடைத்துயர வேண்டும்
பாரைச் சுமந்து புரந் தோங்கும்—சக்தி
பாலித்தருள் ஜய பவானி (கல)

கொற்ற சிவாஜியைப் போலே—குரு
கோவிந்த சிங்கனைப் போலே
மற்றொரு விஜயனைப் போலே—ரண
மல்லர் படை திரள வேண்டும் (கல)

மலையைத் தகர்த்தெறியும் புயமும்—எதிர்
மாற்றார் நடுநடுங்கும் உரமும்—வீரக்
கலையில் மிகப்பழகும் கையும்—உன்
கருணைத் திருநகையுந் தாராய் (கல)

இந்திர வச்சிரத்தைப் போலே—உடல்
இறுகித் திறமையுடன் விளங்க,
கந்தன்போல் அரக்கரை அழிக்க—வெற்றிக்
கனலைத் தருவாய் ஜய காளி... (கல)

268. ஓம் பராசக்தி

(வகுளாபரணம்) (ஆதி)

ப : ஓம்பராசக்தி சண்டி பவானி,
உள்ளத் தோங்கி ஒளிருங் கனலே (ஓம்)

அ : தீமை தீர்ந்திட நன்மை பெருக
தேசம் வாழத் திருவருள் செய்வாய் (ஓம்)

ச : அன்றலர்ந்த அருமரை போலே
அழகு சொட்டும் அமுத நகையால்
இன்றென் வாழ்க்கை யிலங்கிடச் செய்வாய்
இந்தியாவினுக் கின்பங்கள் ஈவாய் (ஓம்)

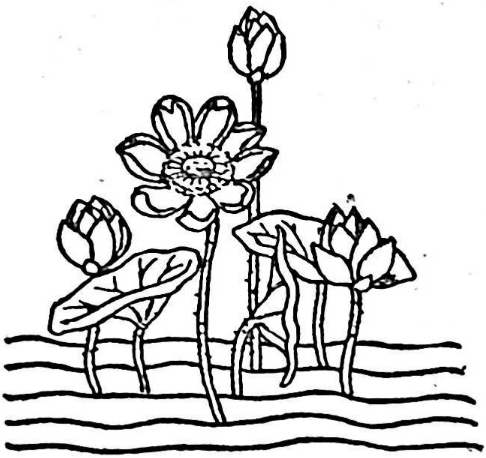
269. பாரத சக்தி

(ஹம்ஸத்வனி) (திஸ்ரஏகம்)

ப: பாரத சக்தி சத்திய ஜோதி
பாரினை மாற்றும் பரிசவேதி (பா)

அ: பூரண சாந்தம் பொங்கிடும் அழகே
புண்ணிய ஜீவகா ருண்ணிய வாழ்வே (பா)

ச: தேன்பொழி சோலைத் தீங்கனி யமுதம்
ஜெயஜெய வென்னும் திரைகடல் முரசம்
ஊன்வளர் உயிரில் வான்சுவை பொழியும்
உன்னருளாலே உலகிரு ளொழியும்
சுந்தர மங்கள சாந்தம்—எங்கும்
துலங்கிடும் சுதந்தர வீரம்— (பா)

4. ஹரி பஜனை

270. அமுதம்

(கானடா) (ஆதி)

ப : அமுதம் உண்ணுவோம்—ஸ்ரீ
ஹரி பஜனையில் ஊறிப் பெருகும் (அமு)

அ : தமகுணப்போக மனதை விலக்கி
சாத்விகமாம் பசுவின் பாலும்
அமைதி தெளிந்த அறிவுத் தேனும்
அன்பில் விளைந்த அருளும் கூட்டி (அமு)

ச : அகம்பாவத் துரும்பை அகற்றி
அடிக்கரும்பின் சாறை ஊற்றி
சுகந்தரும் கனி ரஸமுங் கூட்டி
சுத்த நாம ஸங்கிர்த்தனமாம் (அமு)

271. சாந்தமாய்

(பீம்ளாஸ்) (ஆதி)

ப : சாந்தமாய் ஓம்ஹரி ஓம் ஹரி ஓம்என
சாதனம் செய்மனமே—ஜப—சாதனம் செய்மனமே (சா)

அ : காந்தம்போல் உள்ளத்தைக் கவர்ந்துகலந்திடும்
கண்ணனைத் தண்முகில் வண்ணனை எண்ணியே (சா)

ச : பேரத்திலும்—ஆர வாரத்திலும்—ஒரு
காரியம் இல்லை நெஞ்சே
ஆரத் தெளிந்த நல்லன் பருடன் வேத
சாரமதான—ஓம்—காரச்ருதியுடனே (சா)

272. குழலோசை

(கமாஸ்) (ஆதி)

ப : குழலோசை கேட்குதம்மா...
கோபால கிருஷ்ணன் (குழ)

அ : மழலையும் கிள்ளையும் மந்த மாருதமும்போல்
மாயவன் கோகுல மாதவன் ஊதிடும் (குழ)

ச : ஞால வுயிர்க ளெல்லாம் நாதக் கனவினிலே
நட்ட சித்திரம் போலே அட்டதிக்கும் இருக்க
காலவேகமும் ராச லீலையைப் பார்த்து நிற்க
காதலர் எல்லாம் ஜீவ நாதஸ்வரத்திற் சொக்கக் (குழ)

273. கண்டவர்

(காமாஸ்) (ஆதி)

ப : கண்டவர் மறவாரே—கண்ணா உன்னைக்
கலந்தவர் பிரியாரே (கண்)

அ : மொண்டென் உயிரை உண்ட மோகனக் காந்தனே (கண்)

ச: நிலமதிபோல் முகமும்—அதிலே முத்து
நிலவொளிர் கனி நகையும்
வேலைப் போலே விழியும்—அதில் விளங்கும்
வீரக் கருணை யாழியும்
சோலைமலர் போல் வனப்பும்—அதன்மிசை
சொக்கும் தெய்வக் கனலும்
ஞாலத்தை வசஞ்செய்யும் கோலத்தைக் கொண்டருள்
பாலித்தென் மனையினுள் கால்வைத்த காட்சியைக் (கண்)

274. வழிகாட்டி நடத்தினன்

(கௌளிபந்து) (தேசாதி)

ப : வழிகாட்டி நடத்தினன்
வரதராஜப் பெருமான் (வழி)

அ : பழிபாவ மானபடு குழியில் விழுந்த வென்னைப்
பரிவுடன் கரையேற்றிப்
பரம பக்திபிற்கூட்டி (வழி)

ச: பொருளறி யாது மண்ணைப் பொருளென மதித்தேன்,
பொய்யகங் காரத்தில் போதத்தை மிதித்தேன் ;
அருளொளி காட்டியென் இருள்வினையை ஓட்டியே,
அஞ்சலிக் கைநீட்டி அன்பமு தத்தை ஊட்டி (வழி)

275. தேடு மனமே

(செஞ்சுருட்டி) (ஆதி)

ப : தேடுமனமே—அன்பை நாடு மனமே,
திருமாலின் கருணையைத் தேடு மனமே ! (தேடு)

அ : பாடு மனமே களித் தாடு மனமே
பக்த வத்ஸலன் அருள் கூடுமனமே ! (தேடு)

ச : கூவு குயிலே—நெஞ்ச—மேவு குயிலே
கோவிந்த ராஜனையே கூவு குயிலே
ஆவியில் ஆனந்தந் தாவிவருமே பூங்
காவினில் விளையாடும் கோபாலக்ருஷ்ணனையே (தேடு)

276. கோவிந்தராஜப் பெருமான்

(பிலஹரி) (ஆதி)

ப: கோவிந்த ராஜப் பெருமான்—அருள்புரிவான்
கொண்டகாரியம் வெற்றி கண்டு மனமகிழக் (கோ)

அ: தேவர்கள் சேவிக்கும் தில்லை நடராஜன்...
சிற்சபைக் கூத்தினை உற்சாக மாகப் பார்க்கும் (கோ)

ச: கோடி அரக்கர் படை—கூடி யெதிர்த்த போதும்,
கோதண்டத் தாலவர் குலத்தைவேர் அறுத்தவன்...
வாடிய தருமத்தை வானென வளர்ப்பவன்,
வாழையடி வாழையாய் வந்துநம்மைக் காப்பவன் ! (கோ)

கொஞ்சும் குழலோசையால் நெஞ்சை யள்ளிக் கலந்து,
கோபியரின் ஆத்மத் தாபத்தைத் தீர்த்த கண்ணன்...
வெஞ்சம ரிடை சோர்ந்த விஜயன் உறுதிபெற
வேத வேதாந்தஞானக் கீதையுரைத்த வீரன் (கோ)

277. அவனே வைஷ்ணவனும்

(சங்கராபரணம்) (ஆதி)

ப : அவனே வைஷ்ணவனும்—
ஆருயிர் அனைத்திலும் ஹரிதரிசனம் செய்யும் (அவ)

அ : சிவனே யெனினும் மா தவனே யெனினும்
ஜீவ ஜகந்நாதனைச் சிந்தனை செய்திடும் (அவ)

ச: ஞானமவன் முகம் ; பக்தியவன் அகம்
ஞாலத் திருத்தொண்டே ஆலய சேவை ;
மோனமவன் மனம் : தானமவன் கரம் ;
முக்குணந் தாண்டிய பக்குவ சீலனும் (அவ)

காமஜயமே கல்வி; நாமஜபமே சொல்லும்
கண்ணன் அருளொன்றே எண்ணரிய செல்வம் ;
சோமசூரியர் போல நேமமாய் வாழ்வதே
சுதந்தர முத்தியாய்த் துலங்கும் பரமயோகி (அவ)

278. ஆத்மஸமானமே

(மயூரத்வனி) (ஆதி)

ப : ஆத்ம ஸமா னமே—அகிலஉலகமெல்லாம் (ஆ)

அ : பூத்த மலர்குலுங்கும் புன்னகை போலவே (ஆ)

ச : ஹரி ஹர மஹாதேவ அல்லா பரமபிதா
அன்னை சக்தியெனவே உன்னை வணங்குவோர்
பெரியவ ராயினும் சிறியவ ராயினும்
பிரிவினை யுணர்வில்லா அறிவினை யுடையவர் (ஆ)

279. காதலாகினேன்

(கரடி) (ரூபகம்)

ப : காத லாகினேன்—உன்னைக்
காணக் காணக் காண நாளும் (காத)

அ : மாதவா ஹரே... க்ருஷ்ணா
ஜய மனோஹரா (காத)

ச : வேணு கானம் கேட்ட போதே
வேக தாக மாகினேன்...
நாணம் அச்சம் விட்டுன் அடியை
நாடி னேன் ஜகன் மோகனு—மிகக் (காத)

சதுர்மறையின் சார மான
ஸர்வ ஜீவ நாதனே...
மதுர பாவ னேயில் உன்னே
மார்புடன் அணேந்து கொஞ்சக் (காத)

280. அபராதங்கள்

(அமீர்கல்யாணி) (ரூபகம்)

ப : அபராதங்கள் பொறுப்பாய்—கண்ணு
அபயம் அபயம்—அபயம் அபயம் (அப)

அ : உபய பாதம் பற்றிக் கண்ணீர்
ஊற்றி ஊற்றி உள்ளம் உடைந்தேன் (அப)

ச : சன்மார்க்கத்தை விடுத்தேன்—மனச்
சாந்தத்தைப்பறி கொடுத்தேன்...
துன்மார்க்கத்தைத் தூவென் றுதறத்
தூய பக்தர் நேயம் அருளாய் (அப)

ஈனச் செயல்கள் புரிந்தேன்—உன்
இணேயடியினே மறந்தேன் ;
ஞான குருவாய் வருவாய்—என்றே
நம்பி நம்பி நம்பி யிருந்தேன் (அப)

281. வாராதோ கருணே

(பிலகரி) (ஆதி)

ப : வாரா தோ கருணே—கண்ணு இந்த
மலேஅரு வியைப் போலே சலசல என ஓடி (வா)

அ : நாரா யணுஓம் என்றே தாரக நாமத்தை
நம்பி ஜபித்திடும் அன்பர் மன மகிழ (வா)

ச: அருண மலரைக் கொஞ்சும் ஆனந்தத் 'தென்றல் போல்,
ஆயர்புல் லாங்குழலில் பாயும் இசைநயம்போல்,
கிரணரவி நகைக்கும் கிழக்கொளி போலவே,
கிளர்ந்து தளிர்ந்தென் உள்ளம் குளிர்ந்து நிறைந்திடவே
(வா)

282. ஸ்ரீரங்கராஜா

(இராகமாலிகை) (சாய்ப்பு)

கேதாரகௌளம்

ப : ஸ்ரீ ரங்கராஜா—ஸ்ரீரங்க ராஜா—உன்
சேவானந்தமேபர மானந்தமே—அப்பா (ஸ்ரீ)

அ : ஆரணப் பொருளெல்லாம் அடங்கிய உருவமாய்
ஆளவந் தார் கண்ட அரவணைச் செல்வனே (ஸ்ரீ)

ச : சக்தி வரலக்ஷ்மீ ஜயமார்பி லேதுலங்க
ஜகன்மாதா உன்னடித் தாமரையில் விளங்க
பக்தி ஹ்ருதயமான பாற்கடல் மிதிலே
பரம குண்டலி மேலே துரியத் துயில் வளரும் (ஸ்ரீ)

அடாணா

உலகைத் துரும்பென உன்னைக் கரும்பெனவே
உருகி உருகியன்பு பெருகிப் பதமடைந்த
குலசேகரப்பெருமான் கொண்ட பக்திப்ரசாதம்
கொடுத்தென்னை ரக்ஷிக்கப் பிடித்தேனுன் பொன்னடி(ஸ்ரீ)

கானடா

காமஜபம் ஒழிந்துன் நாம ஜபம் அருளாய்
கள்ள நிலன் மனதைக் கொள்ளைகொண்ட வள்ளலே,
ஓம்நமோ நாராயணா ஹரி ஓம் என்றே
ஓதும் அன்பருக்கனு பூதி தரும் அரசே (ஸ்ரீ)

283. உள்ளம் சிலிர்க்குதே

(பூர்வ கல்யாணி) (ரூபகம்)

ப : உள்ளம் சிலிர்க்குதே—கண்ணா
உன்முகத்தைப் பார்க்கப் பார்க்க—என் (உள்)

அ : கள்ளங்கரவின்றி யுன்னைக்
காதலிக்கக் காதலிக்க—என் (உள்)

ச: பிரியமான பொருளே—என்னைப்
பிரியாத்திரு அருளே—ஓம்
கிரிதரகோ பால ஜோதி
கிருஷ்ணதாசி மீரா நாதா (உள்)

284. கண்ணா !

(சிந்து பைரவி) (ஆதி)

கண்ணா, கருணைமுகில் வண்ணா—எம்மைக்
, காக்கும் மனமோகன ரமணா
பண்ணார் குழலிசைத்து வருவாய்—உன்
பரம சுகநிதியைத் தருவாய் (கண்ணா)

வஞ்சப் பூதகியை வதைத்தாய்—மாய
வண்டிப் பேயை எட்டி உதைத்தாய்
நஞ்சப் படமெடுத்த பாம்பின்—மீது
நர்த்தனம் செய்நந்த பாலா (கண்ணா)

ஆயச் சிறுவருடன் கூடி—விளை
யாடிப் பாடிவரும் அழகா—உன்னைத்
தாயன்புடன் கட்டித் தழுவ—மனத்
தாகந் துடிக்குதடா குழகா (கண்ணா)

கொல்லக் கொடுமைசெய்த மாமா—மாயக்
குத்திக் குமைத்தபரந் தாமா
செல்வ ருக்மணி ஸத்ய பாமா—வுடன்
செங்கை கோத்துலவும் ச்யாமா (கண்ணா)

வீர விஜயனுக்குக் கீதை—சொல்லி
வெற்றி யளித்த பரஞ் ஜோதி
பாரத தேசத்தின் குருவே—நல்ல
பக்தர் நெஞ்சில் வளர் திருவே (கண்ணா)

285. பிருந்தாவனம்

(ஹிந்தோளம்) (ஆதி)

ப : பிருந்தாவனம் இதுவோ ?—கண்ணன்
பிள்ளையாய் விளையாடி உள்ளத்தை அள்ளிய (பிருந்)

அ : பொருந்தும் அன்பருக் கின்ப—
விருந்தாய்க் கவலை மாற்றும்
மருந்தாய் ராதாகோவிந்தன் இருந்தே குழலூதிய (பிருந்)

ச : தானவர் செருக்கினைத் தகர்த்துப் பிரியமான
தாஸகோபியருடன் ராஸக் கிரீடைசெய்து,
கானத்திலே கோபாலன் கன்றுகளை மேய்த்துக்
காதலர் சித்தத்தைக் காந்த மெனக்கவர்ந்த (பிருந்)

286. இது தருமோ

(அடாணு) (ஆதி)

ப : இது தருமோ துரையே—உன்னை
என்னிடும் புண்ணியர் கண்ணீர் விடுவதும் (இது)

அ : துதிசெயுந் தொண்டர்கள் தூற்றிடும் துட்டரால்
மிதிபட்டுத் துயர்ப்பட்டுக் கதியற்று நிற்பதும் (இது)

ச : ஈனமில்லாத கிராதகர் கையினில்
மானிகள் தவிப்பதும் விதியோ ?
இரண்டகஞ் செய்திங்கே சுரண்டிடுந் திருடரின்
இடுக்கியில் ஒடுக்கிடல் முறையோ ?
இடர்களுக் கில்லையோர் கரையோ ?—ஐயா
எவரிடம் சொல்லுவோம் குறையை—ஓம் ஹரி (இது)

287. பால கோபாலனே

(ஆனந்தபைரவி) (ஆதி)

ப : பாலகோ பாலனே, பக்ஷம்வைத் தாளுவாய்
பரமா னந்த லீலனே ! (பால)

அ : ஞாலத்தி லேயாத்ம ஞானபக்தி கர்மத்தால்
கோலத் திருவாழ் வெய்தக் குழலிசை பரவிய (பால)

ச : வஞ்சனை யரக்கியின் மாயவுயிர் குடித்தாய் ;
வாரிச்சென்ற தானவன் பாரில் விழ மடித்தாய் ;
நெஞ்சில் வந்திடர்செய்யும் வெஞ்சினப் பேய்களை
நீறுசெய் துன் அன்பில்
மாறில்லா திருக்கச் செய் (பால)

288. ஸ்ரீராம் ஜயராம்

(நாராயணகௌளை) (ஆதி)

ப : ஸ்ரீராம் ஜயராம் ஜயஜயராம் (ஸ்ரீ)

அ : நாரா யணஓம் நமச்சி வாய, வெனும்
சாரமான நல்ல தாரக மந்திரம் (ஸ்ரீ)

ச: சஞ்சலத் தைக்கெடுத்துச் சாந்தத்தைக் கொடுப்பது ;
அஞ்சலென்றே என்றும் அச்சம் ஒழிப்பது ! (ஸ்ரீ)

காமாதி யரக்கரைக் கட்டுடன் அழிப்பது ;
நேம நிஷ்டையுள்ள நெஞ்சிலே செழிப்பது ! (ஸ்ரீ)

ஆரமு தினும் இன்பம் அன்பருக்காவது ;
நாரத முனி சொன்ன ஞானத் திரு மந்திரம் (ஸ்ரீ)

289. நித்தியம்

(கானடா) (ஆதி)

ப: நித்தியம் பக்தி செய்வோம்—மனமே
நீலமேக ச்யாமள மூர்த்தியை நினைந்தே (நித்)

அ: சத்திய வாக்குடன் சாந்த ஹ்ருதயத்துடன்,
சாதுக்க ளுடன் கூடி மாதவா ஹரேயென்றே (நித்)

ச: ஆசையாணவப்பேய்கள் வீசும் வலைப்படாமல்
நேசமுடனே ரவி தாஸப்ரபுவை நம்பி (நித்)

290. ஒருகணமாயினும்

(தேவகாந்தாரி) (ஆதி)

ப: ஒருகண மாயினும் மறவேனே—என்
உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொண்ட இறைவனே—உன்னை

அ: குருவும் குலதெய்வமும் கொண்ட மணாளனும்,
கோவர்த்தன கிரிதர கோபால சாமி நீயே (ஒ)

ச: சிறியவயதில் என்னைப் பிரியமுடன் கைப்பற்றி
ஜீவநாத ஞன பாவஞ திதனே,
அறிவு வந்ததுமுதல் ஆசை நேசனும் உன்னை
அன்புசெய் மீராவின் இன்பமணாளனே (ஒ)

291. உன்னை மறந்து

(ஹிந்துஸ்தான் தோடி) (ஆதி)

ப : உன்னை மறந்து நான் உய்வேனோ—என்
உயிர்க்குயி ராகிய தெய்வமே—கண்ணா (உன்)

அ : என்னை மறந்தாலும் இகத்தை மறந்தாலும்
அன்னத்தை மறந்துநான் ஆருடல் மெலிந்தாலும் (உன்)

ச : சுந்தர ச்யாமள இந்து வதனா,
ஜோதி ஸ்வரூபாநான் காதல்கொண்ட மதனா
மந்தஹாஸ ரமணா மனோஹரா
மாதவா, கிரிதர கோபால முரஹரி (உன்)

292. நம்பியனுதினம்

(காம்போதி) (ஆதி)

ப : நம்பியனுதினம் அன்புசெய்வோம் வாரீரே
நாராயணா ஓம் எனவே—ஜகத்திரே (நம்)

அ : இன்பவழியிதுவே இகபர சுகமெல்லாம்
இனிது நமக்கருளும் தனிப்பெருங் கருணையை (நம்)

ச : பித்துப்பிடித்து மாய வத்துவில் மயங்கியே
பேய்மனம் பேராசை நோய்பிடித் தலையாமல்,
நித்தியனை சுத்த நிரஞ்ஜனா னந்தனை
நினைத்து நினைத்துருகி அனைத்தும் அவனென்றே (நம்)

293. கிரிதரநாதா சரணம்

(நாகநந்தினி) (ஆதி)

ப : கிரிதரநாதா சரணம்—எம்மைக்
கேடின்றிக் காப்பாயித் தருணம்—ஐய (கிரி)

அ : பரம சுகானந்தப் பொருளே—நல்ல
பக்தரைப் பாலித்திடும் திருவருளே (கிரி)

ச : நேருக்கு நேராக வருவாய்—என்
நெஞ்சினுக் காறுதல் தருவாய்
ஊருக்கும் பயமில்லை, உறவுக்கும் பயமில்லை;
பாருக்கும் பயமில்லை, போருக்கும் பயமில்லை (கிரி)

294. என்ன நான் செய்குவேன்

(ஸஹாணு) (ஆதி)

ப : என்னநான் செய்குவேன்—எங்கே நான் செல்லுவேன்
ஏழைக்கு வழிகாட்டுவாய்—தீனரக்ஷகா (என்)

அ : கன்னங் கரிய காட்டில் கரடிபுலி மிரட்டக்
கண்ணில்லாச் சேய்போலே கலங்குகின்றேன் ஐயா (என்)

ச : சண்டைசெய்யும் உலகைக் கண்டுகண்டு வெறுத்தேன்
சம்சார பந்தத்தைச் சலித்துச் சலித்தறுத்தேன்
கொண்ட கணவனும்கொடுமைசெய் தோட்டினன்
கோமள கிரிதர ச்யாமா பரந்தாமா (என்)

295. கண்ணே என் கண்மணியே

(நீலாம்பரி) (ஆதி)

கண்ணே என் கண்மணியே—நந்தலாலா
கருணைக் கடலமுதே—நந்தலாலா
விண்ணே விளக்கொளியே—நந்தலாலா
வேதமுடி மணியே—நந்தலாலா

நெஞ்சான தொட்டிலிலே—நந்தலாலா
நித்திரை செய்திடுவாய்—நந்தலாலா
கஞ்ச மலர்முகத்தை—நந்தலாலா
காணப் பரிதவித்தேன்—நந்தலாலா

நின்னைப் பிரிவேனோ—நந்தலாலா
நீல மணிவிளக்கே—நந்தலாலா
பொன்னும் புவியின்பமும்—நந்தலாலா—உன்
புன்னகைக் கிணையாமோ—நந்தலாலா

296. கிரிதர கோபாலனே

(ஹிந்துஸ்தான் பைரவி) (ரூபகம்)

ப : கிரிதரகோ பாலனே என்
பிரியமான ஒருவன்—ஐய (கிரி)

அ : அரிய உறவும் பொருளும் சுகமும்
அவனே...என் இறைவன்—ஐய (கிரி)

ச : அன்னை தந்தை சுற்ற மென்னும்
அபிமானத்தை விடுத்தேன்
என்னை முற்றும் கண்ண னுக்கே
ஏக போக மாகக் கொடுத்தேன் (கிரி)

ஆர்வக் கண்ணீர் ஊற்றி ஊற்றி
அன்புப் பயிரை வளர்த்தேன் !
மீரா காந்தன் மீதென் ஆத்ம
விருப்ப மெல்லாம் வைத்தேன்—ஐய (கிரி)

297. கண்ணனே என் கணவன்

(ஸிம்மேந்திர மத்திமம்) (ஆதி)

ப : கண்ணனே என்கணவன்—வேறு
கருத்துமில்லை மனப் பொருத்தமும் இல்லையே (க)

அ : மண்ணுல கத்திலே புண்பட்ட தெல்லாம் போதும்
மாதவ னுக்கேஎன் காதலெல்லாம் எப்போதும் (க)

ச : அந்திப் பறவை போலே ஆட்டமெல்லாம் அடங்கி,
அந்தக்கரணம் அவன் சிந்தையிலே ஒடுங்கி,
பந்த வினைகளெல்லாம் சிந்தத் தவம்புரியும்
பரிசுத்த நிலைதந்த கிரிதர கோபாலன் (க)

298. பரவச நடம்

(மால்கோஸ்) (ஆதி)

ப : பரவச நடம்புரிவோம்—தெய்வ
பக்தியுடனே சித்த சுத்தியுடனே பாடி (பர)

அ : முரளீ கானவி லோலா கோபாலா என்றே
மோகமுடனே ஆத்ம தாகமுடனே கூவி (பர)

ச : அறியாத மூடர்கள் பரிகாசஞ் செய்தாலென்ன ?
ஆத்திரங் கொண்டவர் அடித்துவைதால் என்ன ?
வெறிகொண்ட உலகத்தை வெறுத்துத் துறந்து சுகம்
விளைக்கின்ற சாந்தனை மீராகாந்தனை எண்ணிப் (பர)

299. பாஹி பாஹி

(காபி) (ரூபகம்)

ப: பாஹி பாஹி பதித பாவனு—இந்தப்
பாச உடலை வீசு கின்றேன் (பா)

அ: வேகநதியாய் விழுங்குவாய்—இந்த
வேதனைச்சுமை ஏதுக்கினிமேல் ? (பா)

ச: நல்ல பாம்பை மல்லிகை மாலையாய்
நஞ்சை யமுதாய் நயந்து செய்தாய்;
அல்லற் பிறவித் தொல்லை தீர்ப்பாய்
ஹரிஹரிகிரி தரகோபாலா (பா)

300. பரமசுகானந்த

(கல்யாணி) (ஆதி)

ப: பரமசுகானந்த தரிசனம் கண்டேன்
பதிதபாவனு சரணம், சரணம், சரணம் (பர)

அ: மரணபயமும் இல்லை ; மாற்றுர் துயரும் இல்லை
மங்கள சுதந்தர மாதவ ஜோதியின் (பர)

ச: பொங்கும் புன்னகைவளர் பங்கய முகமும்
பூங்குழல் ஊதிடும் திங்கனி வாயும்,
கங்குலைப் பிளந்துளக் கவலையைத் தீர்த்திடும்
கண்ணன் கரியமேக வண்ணன் கிரிதரனின் (பர)

301. தரிசனம் தரவேண்டும்

(பேஹாக்) (ஆதி)

ப: தரிசனம் தரவேண்டும்—என்
ஜன்மம் கடைத்தேற வேண்டும்—கண்ணு (தரி)

அ: பிரிந்தினி வாழேன் பரிந்தெனை ஆட்கொள்வாய் (தரி)

ச: நீரின்றி மலருண்டோ—கண்ணு
நீயின்றி நானுண்டோ ?
ஆருயிர் வாழ்வினை ஐக்கியம் செய்துகொள்
ஆசைவே றில்லையுன் தாசி மீராவுக்கே (தரி)

302. அற்புதமாகிய

(ரதிபதிப்ரியா) (தேசாதி)

ப : அற்புத மாகிய விருந்தே—ஹரி
நாம சுதாரஸ மருந்தே—மனமே
ஆர்வமுடன் அதை அருந்தே— (அற்)

அ : கற்கண்டு பாலடைக் கட்டி மிட்டாயினும்
கனிரசப் பாகினும் இனிதினி நினி திது (அற்)

ச : தின்னத் தின்ன ருசி தரும் தேவ கானசஞ் சீவி
அன்னம் பரமான் னத்தினும் அருந்திடின் மகிழும் ஆவி
ஆனந்த மாயிதைச் சேவி—
அருள்பெறுவாய் சிரஞ் சீவி (அற்)

303. உள்ளம் உருகி

(நடபைரவி) (ரூபகம்)

ப : உள்ளம் உருகிப் பஜனை செய்குவோம்—ஹரி
ஓம் தத்ஸத் ஓம் ஹரியென (உள்)

அ : துள்ளித் திரியும் கள்ள மனதின்
துடிப்பும் வஞ்ச நடிப்பு மின்றியே (உள்)

ச : வாடும் பயிர்கள் செழிக்க—வான்
மழையமுதம் பொழிவான்
பாடும் அன்பர் களிக்க—அருட்
பண்கள் கொண்டு தருவான்
ஊடும் பாவும் போல உயிரில்
கூடி வாழும் அழக னுடனே
உண்மை யாகக் குலவி—அமரத்
தன்மை வந்து நம்மை யடைய (உள்)

304. பாரமெல்லாம்

(முகாரி) (ஆதி)

ப : பாரமெல் லாம்பரந் தாமனிடமே வைத்து
பக்திசெய் சுத்த மனமே (பார)

அ : தாரணி யனைத்தையும் தாங்கும் புருஷோத்தமன்
தர்மரக்ஷகன்—சாமி—சர்வாந்தர் யாமி—நேமி (பார)

ச : பக்தபராங்குசர் பாண்டவ வீரர்
பாகவத சுகர் ஏகநாதர் மீரா
சித்த ரஞ்ஜனனுக்கே பித்தாகிப் பேரின்ப
சித்தியடைந்தபடி இத்தினமும் பெறுவாய்— (பார)

305. நம்பி யிரு

(பைரவி). (ஆதி)

ப : நம்பி யிரு மனமே—எந்
நாளும் குறைவில்லே—ஆளும் கடவுளுண்டு (நம்பி)

அ : துன்பங்கள் வந்தாலும் சுற்றங்கள் கசந்தாலும்,
இன்பந் தரும் ஹரி தஞ்சம் தஞ்சம் என (நம்பி)

ச : நாசஞ்செய் அஞ்ஞான பாசத்தை விடு விடு
மோசஞ்செய்திடு மோகா வேசத்தைக் கெடு கெடு
நேசமெல்லாங் கோவிந்த ராசனிடமே நடு,
தாசஞ்செய ஶ்ரீநி வாசன் பதத்தைத்—தேடு
தன்னல மற்றிரு—சன்னத முற்றிரு
உன்னத நிலேதரும்—பன்னக சயனனே (நம்பி)

306. அன்பார

(உசேனி) (ஆதி)

ப : அன்பார உன்னேநான் அலங்காரம் செய்தே என்
அகக்கண்ணுற் காணேனே—ஹரிமாதவா (அன்)

அ : பண்பான மனதிலுன் பரவடிவை நாட்டியே
பக்தி பரவசமாகிப் பாமாலே சூட்டியே (அன்)

ச : அந்தக் கரணங்களே அணிமணி யாக்கி
ஆயிர நாமத்தால் அர்ச்சனே சேவித்து
பந்த தொந்த மில்லாச் சிந்தையை நிவேதித்து
பாஹி ராதா ரமணு பாஹி சுகுணு என்று (அன்)

307. ஆத்மாராமா

(சிந்துபைரவி) (தேசாதி)

ப : ஆத்மா ராமா ஆனந்த ரமணு
அச்சுதா கேசவா ஹரிநா ராயணு (ஆத்)

அ : பூத்த மலர்போலே புன்னகை புரிவாய்
பூரண சக்தியை மழையெனப் பொழிவாய் (ஆத்)

ச : துஷ்ட ராக்ஷஸரைத் தூருடன் கொய்வாய்
துருவாதி முனிவரை நிருபராய்ச் செய்வாய் ;
அஷ்டமா ஸித்திகள் அன்பருக் களிப்பாய்
அவனியைக் காத்திட அவதரிப் பாயே (ஆத்)

308. கலிகாலம்

(நாட்டைக்குறிஞ்சி) (ஆதி)

ப : கலிகாலம் என்றுநின் கருணையை மறைத்தாயோ
கண்ணா...கண்ணா...கண்ணா—மணிவண்ணா (கலி)

அ : வலிய இரணியனை வஞ்சகக் கம்ஸனை
மமதைத் தசமுகனை வதைத்த பரசூரனே (கலி)

ச : நாத்திகக் கிண்டலும் ஆத்திரப் போட்டியும்
நலங்கெடும் போரும் நரகக் கொடுந் துயரும்,
தீர்த்திந்த உலகினைக் காத்தலுன் கடனன்றோ ?
தினமணியே—பக்தர்—மனமணியே சரண் (கலி)

309. எங்கள் கவலை

(சங்கராபரணம்) (ஆதி)

ப : எங்கள் கவலை தீர்க்க
இரங்கி வருவாய்—இங்கே
சங்குசக்கர பாணியே—ஸ்ரீ முரஹரி (எங்)

அ : கங்குலைப் பிளந்திடும் கதிர்மணிச் சிங்கம்போல்
கட்டுகளைப் பிளந்து கலக்குந் துயர் களைந்தே (எங்)

ச : அலை யலை யாக மோதும் ஆசா பிசாசுகள்
ஆணவ வெறிகொண்ட அசுரக்கொடு மாயங்கள்,
புலியெனப் பாய்ந்திடும் போர்மதக் கோரங்கள்
போக்கி அதர்மங்களை—நீக்கி உலகமைதி
யாக்கிப் புதுயுகத்தை—ஊக்கி நடத்திடவே (எங்)

310. ஆசார விவகாரம்

(பேகட) (அடதாள சாபு)

ப : ஆசார விவகாரம் அவரவர் விட்டிலே;
ஐக்கியம் வேண்டுமடா—நாட்டிலே (ஆசா)

அ : நேசங்கொள் ஸ்ரீ ஹரி தாஸருக் குலகெல்லாம்
தேசமே ; உயிரெல்லாம் தெய்வசக்தி மயமே (ஆசா)

ச : நீட்டலும் மழித்தலும் நெற்றியைத் திட்டலும்
கூட்டலும் கழித்தலும் காட்டிப் பயனென்ன ?
வாட்டமின்றி மன நாட்ட மொன்றி கீதை
காட்டும் வழியிலே கூட்டுற வுடன் வாழ்வோம் (ஆசா)

311. வெளிமயக்கு

(ஆபோகி) (ஆதி)

ப : வெளிமயக் கேதுக்கடா—மனிதா, புனிதா
விடுதலை பெற்றுள்ளே கெடுதலை நீத்தோர்க்கு (வெளி)

அ : ஒளிமய மாய் வான வெளியில் உலாவிடும்
உதய சூரியன் போலே
இதய பரிசுத்தர்க்கு (வெளி)

ச : காசி யாத்திரை செய்தால் கர்மவினை போகுமோ ?
கரடி வளர்த்தாலே கடுஞ்சினம் சாகுமோ ?
தேசத்திலே ஹரி தாஸனைத் தொண்டுசெய்யும்
நிமலர்க்குத் தம்மை நிவேதித்த நேசர்க்கு (வெளி)

312. அந்தரங்கத்தில்

(சாரங்கா) (ஆதி)

ப : அந்தரங்கத்திலே வந்துவந் தினித்திடும்
ஆத்மா ராமனை நினைவாய்—மனமே (அந்த)

அ : விந்தை விந்தை யான தந்திர வேடமேன் ?
விருப்பு வெறுப்பில்லா விமல வெளி யான (அந்த)

ச : பொன்செயும் வாதமும் புத்தக வாதமும்,
பொருளறி யாதவெறும் போலிப் பிடிவாதமும்,
அன்னத்திற்கே போடும் அரகரா நாதமும்,
அஞ்சுபூதஞ் சிரிக்கும் பஞ்சை விநோதமே...
அகந்தை மமதையின்றி உகந்துள் ளடங்கி நின்று
சுகந்தருந் தனையின்றிச் சுகந்தருந் தவமொன்றி (அந்த)

313. கண்டாலே

(சக்ரவாகம்) (சாபு)

ப : கண்டாலே கலி தீருமே—கண்ணா உன்னைக்
கலந்தாலே சுக மாகுமே (கண்)

அ : உண்டாலே நல்லமுதம் உள்ளே பசி தீரும்
உருவுக்குள் அருவான ஒருவாளன் னுயிருள்ளே (கண்)

ச : பெரிய வரங்களுக்குப் பீடிகை போடவில்லை—
பித்துல கோர் மெச்ச சத்தம்போட வில்லை—
கருணாலயா, உனது சரணார விந்தத்தில்
காதலெல்லாம் வைத்தே காத்திருக் கின்றேன் ஐயா (கண்)

314. அன்பே ஆனந்தமாம்

(பரஸ்) (ஆதி)

ப: அன்பே ஆனந்தமாம்—சட கோபர்
அத்தைத்தின் றுங்கிருந்தே அறிவுடன் புரிந்தநல் (அன்பே)

அ : உன்பரம் என்றுள்ளே தன்பரம் பொருள் கூடி
இன்பமிதுவே யென்று நம்பும் பராங்குசரின் (அன்பே)

ச : தேனும் பாலும் சீனியும் தெளிந்த ரசமும் போலே,
தித்திக்கும் அமுதனை சித்தத்தி லேகலந்தே
யானும் முக்குணசகந் தானும் கதிர்விரிந்த
வானும் உயிரை ஆளும் கோனும் ஹரிதானெனும் (அன்)

315. அன்பிலே ஆழ்வார்கள்

(கேதாரகௌளை) (ஆதி)

ப : அன்பிலே ஆழ்வார்கள் வாழ்க, வாழ்கவே
ஆசாரி யார்கள் வாழ்கவே—ஓம் ஐய ஹரி (அன்)

அ : எம்பெரு மானுக்கே தம்முயிருடல்பொருள்
எல்லாம் நிவேதித்தே ஏகபக்தி செய்திடும் (அன்)

ச : வீரத் திருமங்கை, விஷ்ணுசித்தர், பாணர்
விப்ரநா ராயணர் வேதத் திருமழிசை
சேரக் குலசேகரர் ஸ்ரீ ரங்க நாயகி,
சாரயோகி திவ்ய சடகோப ராதிய (அன்).

ஆளவந்தார், நம்பி, அழகிய மணவாளர்,
அரிய யதி ராஜர் ஆகம தேசிகர்
நாளெலாம் ஓம்நமோ நாராயண வென்றே
நம்பிப் பன்னராய் எம்பிரா னைக் கலந்தே (அன்)

316. ஆண்டாளே

(காம்போதி) (ஆதி)

ப : ஆண்டாளைப் போலுனை வேண்டிமையல்கொண்டேன்
அழகிய மண வாளனே—ஸ்ரீரங்க ராஜா (ஆண்)

அ : நீண்ட கனவினிலும் நின்ற நனவினிலும்
நீலமணி வண்ணுநின் கோலமெனைத் தழுவ (ஆண்)

ச : சோறும் பருகுகின்ற நீரும் சுற்றிலுங்காணும்
பாரும், என்னுயிர் நிலே வேரும், பரமாத்மாநீ
மாறும் பிறவிகடைத் தேறும் மருந்துநீயே
மாதவா, கோவிந்தா, யாதவர் சிங்கமே (ஆண்)

317. சிங்கம்

(சைந்தவி) (ஆதி)

ப : சிங்கம் இருக்கிறன்—அஞ்சாதே—நர
சிங்கம் இருக்கிறன்—மனமே (சிங்க)

அ : தங்கத் தணல் போலே சத்திய ஜோதியாய்
தாசரை வருத்திடும் நீசரை யழித்திடச் (சிங்க)

ப : பாத்திர மாகிய பக்தப்ரஹ்லாதனை
பகைத்துத் தொகைத்துமிகப் பங்கப் படுத்திய
நாத்திகக் கனகனை ஆத்திரந் திரவே
நகத்தால் பிளந்த விஷ்ணு நாராயணன் வீரச் (சிங்க)

318. அத்தாட்சி

(தேவமனோகரி) (ஏகம்)

ப : அத்தாட்சி யான் மனமே—நாராயணன்
அன்பரைக் காப்பான் தினமே (அத்)

அ : பித்தனேனேயும் ஒரு பிள்ளையெனப் பேணி
புத்திபுகட்டி நல்ல புகலளித்தான் எம்மான் (அத்)

ச : ராமதாஸ் துளஸிதாஸ் நாம—ஞானதேவர்
ரவி—ஹரிதாஸர் மீரா புரந்தரரும்
நாமரசமருந்திக் காமஜயம் பொருந்தி,
நம்பிக் கடைத்தேறிய எம்பெருமான் காப்பான் (அத்)

319. இஷ்டப்படி

(நாயகி) (ஆதி)

ப : இஷ்டப்படிக் கிந்த ஏழையை நடத்துவாய்
எம்பெருமானே சரணம்— (இஷ்)

அ : அஷ்டமூர்த்தியே ஹரி ஹரசிவ நாரணு
அல்லா பரம பிதா எல்லாம் வல்ல பொருளே ! (இஷ்)

ச : எட்டும் இரண்டும் ஐந்தும் இன்னதென் றறிகிலேன் ;
ஏட்டைத் துளக்கும் பூச்சி பாட்டைச் சுவைக்குமோ ?
குட்டிக் குட்டி யேனும் மட்டித் தனத்தை நீக்கி
குறையறச் சிறையறக் கரைசேரென் துரையே உன் (இஷ்)

320. பித்தனைப்போலே

(ஸகானா) (ஆதி)

ப : பித்தனைப் போல நான் சித்தங்கலங்கியே
பிதற்றி யலைகிறேன் நித்தமுன் பேரையே (பித்)

அ : பத்தியு ஞானமும் பழுதில்லாக் கருமமும்
பரம பதநிலையும் ஹரிநாம ஜப மென்றே (பித்)

ச : தானமும், தருமமும், தவயோக மருமமும்,
சாதன சாத்யமும், சாதுசங்க சுகமும்,
வானமும் பூமியும் தானென நிறைந்த நீ
மனதுவைத் தாலே வரும் எனதுமுயற்சியின்றிப் (பித்)

321. தீன ரக்ஷகா

(கல்யாணி) (ஆதி)

ப : தீன ரக்ஷகா தேசசம் ரக்ஷகா
திங்கு நீங்கி நன்மை ஓங்கத் துணைசெய்வாய் (தீன)

அ : ஞான ஜோதியே அஞ் ஞானம் போக்குவாய்
நாயடிமைத் துயர் போயொழியச் செய்வாய் (தீன)

ச : சிந்தையில் உன்னே வந்தனம் புரிந்தே
தேசசேவை செய்ய ஆசை கொண்டுளோம்
பந்த மற்ற சுதந்தரம் அருள்வாய்
பாரதம் புரிந்த பார்த்தசா ரதியே (தீன)

322. இன்னும் சுதந்தரம்

(இந்தோளம்) (ஆதி)

ப : இன்னும் சுதந்தரம் காணேனே—ஜக
திசா ஸ்ரீநி வாசா சுயம்ப்ர காசா (இன்)

அ : வன்மனக் கொடுங்கோலில் வாழப் பிரியமின்றி
வாய்விட் டலறினேன் ஒய்வின்றி வருந்தினேன் (இன்)

ச : பாசபந்த வினே நீங்காதோ—நின்
பரமகருணே என்னேத் தாங்காதோ— (இன்)
நாசப்படையும்பின் வாங்காதோ—ஐயா
நல்லருள் அரசுமுன் ஓங்காதோ—
நரகவேதனேதரும் அரசக் கொடுங்கோலின்றிப்
பரம சுகவெளியில் பயமின்றி உலவிட (இன்)

323. நாத்திகர்

(சிம்மேந்திரமத்திமம்) (ஆதி)

ப : நாத்திகர் நகையாரோ ?—உன்னே
நம்பியிருக்கும் என்னே வம்புசெய் தால் இன்னும்(நாத்)

அ : சாத்திரத்தைக் கொளுத்திச் சமயங்களேப் பழித்தே
சாமியில்லே யென்னும் காமிக ளாகிய (நாத்)

ச : எல்லாமுன் செயலென்றே எண்ணினேன்—என்
இதயத்திலே பூசை பண்ணினேன் ;
தொல்லேயெல்லாம் பொறுத்த புண்ணினேன்—ஆத்ம
சுதந்தரம் பெற உன்னே நண்ணினேன்—ஐயா
கதிநீ மதிநீ விதிநீ பதிநீயே
கண்ணுநீ காட்சிநீ கருத்துநீ எனும் என்னே (நாத்

324. இதுவோ விதி

(எதுகுலகாம்போதி) (ஆதி)

ப : இதுவோ விதி யப்பனே—உன்னடியார்க்கும்
இந்த உலகில் எப்போதும்—பரம்பொருளே (இது)

அ : பொதுநல மேபுரிந்த புண்ணிய சீலர்கள்
புல்லர்செய் துன்பத்தால் அல்லற் படுவதும் (இது)

ச : நலஞ்செய்த கிறிஸ்துவும் சிலுவையில் மரித்ததேன் ?
நல்ல நபி நாயகம் கல்லெறி பட்டதேன் ?
புலவன் சங்கரன் விடம் புகுந்து மடிந்ததேன் ?
புண்ணிய மீராவும் கண்கபிந் துடைந்ததேன் ? (இது)

கண்ணனைத் துயர்செய்யக் கம்ஸன் முளைத்ததேன் ?
கார்மேக ராமனைப் போர்மேகம் வளைத்ததேன் ?
மண்ணுலகிற்கு நலம் பண்ணும் பயனிதுவோ ?
மாதவ சீலர்கள் வேதனைப் படுவதேன் ? (இது)

325. கண்ணா கருணா

(நாதநாமக்கிரியை) (ஆதி)

ப : கண்ணா கருணா சாகரனே—ஒளி
காட்டாய் திவா கரனே (கண்)

அ : தண்ணார் கருமுகில் வண்ணா தாமரைக்
கண்ணால் பாரென்னை சாரதியே—அன்புக் (கண்)

ச : கரியழைக்கவே நீ வரவில்லையோ—உன்
கருடனுக் குடம்பு சரியில்லையோ ?
முரஹரி கோவிந்தா ! நரநா ராயணா
முக்குணப் போர்வெல்லப் பக்கநின் றருளாய் (கண்ணா)

326. ஜாலம் ஏனப்பா ?

(வசந்தா) (ரூபகம்)

ப : ஜாலம் ஏனப்பா—சங்கட ஹரணா—மாயா (ஜாலம்)

அ : சிலர் துன்பத்தைத் தீர்க்க வேகமாய்க்
கோலம் கொண்டு வரும் காலம் இல்லையோ (ஜாலம்)

ச : பத்துருக் கொண்டுநீ சத்துருக்களைப்
படுத்ததும் வெறும் கவியோ ?
பாஞ்சாலி மானம் காத்த தெல்லாம்
பழைய கட்டுக் கதையோ ?
தூய மனதோர் பத்தியின் பலன்
தீயர் கையில் உதையோ ?
தீன ரக்ஷகன் அலையோ ?—நின்
திருவருளுக்கும் விலையோ ?—நின்
சரத்திற் கென்இடர் மலையோ ?—உனது
சக்கரஞ் சுழல விலையோ—இன்னும் (ஜாலம்)

327. சுதந்தர வரம்

(கரடி) (ஆதி)

ப : சுதந்தர வரம் தருவாய்—நாங்கள் படுந்
துயர்களை நீக்க வருவாய்—ஜகத்ரக்ஷகா (சுதந்)

அ : கதந்தரும் காமாதிக் கள்ளப் பிசாசுகள்
கட்டடிமை யாக்கிக் கசக்கியுண் ணுமலே (சுதந்)

ச : ஆயுத மாயத்தால் அதர்ம ராக்ஷஸ பலம்
அறத்தினை யழித்தெங்கள் ஆயுளைப் பிழியாமல்,
நீ யெங்கள் அரசனுய் நாங்களுன் அடியராய்
நிமிர்ந்து நடந்திட நெஞ்சங் குளிர்ந்திடச் (சுதந்)

328. சுந்தராங்கனை

(காமாஸ்) (ஆதி)

ப : சுந்த ராங்கனைச் சிந்தை செய்குவோம்
சுரநாதனை வரதாயகனை (சுந்த)

அ : மந்த ஹாஸனை மதுர பாவனை
மாதவனை வேணு நாத லோலனை (சுந்த)

ச : கரிர க்ஷகனை கிரி தாரியை
காளிங்கநர்த் தன மூர்த்தியை
பரிவாகிய பரமாத்மனை
பார்த்தசா ரதியை ஆத்மதிர ராகச் (சுந்த)

329. ஹரிஸ்மரணே

(ஸ்ரீரஞ்சனி) (ஆதி)

ப : ஹரிஸ்மரணே யுடன் சேவை செய்வோம்
ஆருலகில் அரு ளாட்சி யோங்கவே (ஹரி)

அ : நர மானிடர் அமர வாழ்வுபெற
ஞானபக்தி கர்ம மான சாதனத்தால் (ஹரி)

ச : அகங்கார மம கார கோர மின்றி,
ஆத்மநேசமும் அர்ப்பணமும் கொண்டே
பக வானுக் கென்றும் பலனே அளித்தே
பணிவுடன் விரத் துணிவுடன் கூடி (ஹரி)

330. நாணம்

(ஆனந்தபைரவி) (ஆதி)

ப : நாணமென்னடீ—மனமே—கோபி
நாதனே நீயெப் போதுங்கலந்திருக்க (நாண)

அ : காணும் உலக மெல்லாம் வேறுகானத்திலே
காதல் மயமாக்கிய ராதா காந்தனேச் சேர (நாண)

ச : கண்ணன் அறியாத எண்ணமொன் றுள்ளதோ ?
கண்ணின் கோணத்தி லேயுன் கருத்தின் கோணல்
காணுதே.
விண்ணகச் சுடருக்கு விளம்பரம் வேண்டுமோ ?
வேட்கை முகத்துக்கு விளக்கவுரை வேண்டுமோ (நாண)

331. நினைவிருக்கும்போதே

(மாயாமாளவகௌளை) (ரூபகம்)

ப : நினைவிருக்கும் போதே உன்னே
நினைக்க வேண்டும் ஸ்ரீஜயஹரி (நினை)

அ : சினத்தை வென்று மனத்தை வென்று
சித்த மடக்கி பக்தி யுடனே (நினை)

ச : பூத்து மணந்து வாடி யுதிரும் பூவைப் போலும் தேகம் ;
பொருந்தி யிருந்து வருந்திப் போகும்
புவிப் பொருள் தரும்போகம் ;
சாத்திரங்களும் மறந்து போகும்
சார்ந்த உறவும் சப்பென் றேகும் ;
ஆத்மஞான பக்தி கூடி அன்பருடனே ஆடிப் பாடி(நினை)

332. பக்தியுடன்

(சாமா) (ஆதி)

ப: பக்தியுடன் அனு ரக்தியுடன் உன்னைப்
பாடி ஓங்காரத்திற் கூடுமின்பம் அருளாய் (பக்)

அ: சத்திய வாக்குடன் சன்மார்க்க நோக்குடன்
சாதுசங்கத்துடன் ஜயராமக்ருஷ்ண வென்றே (பக்)

ச: பண்ணறிந்தே தாள எண்ணறிந்தே—ஞானப்
பய னறிந்தே ஸ்ருதி லயமறிந்தே—அருள்
கண்ணறிந்தே உன்னைக் காணும் வகையறிந்தே,
கருணையைக் கூவிநான் அருணக்குயில் போலே (பக்)

333. வைராக்ய நிலை

(மத்தியமாவதி) (சாபு)

ப: வைராக்ய நிலை எளிதோ—ஞான (வை)

அ: தைரியமானசுத் தாத்ம சுதந்தரனய்
ஸமதம திதிக்ஷாதி சாதனஜயம் பெற்ற (வை)

ச: துறவுக் கோட்டையைப் பாச வுறவுகைப் பற்றுமோ ?
தொடைநடுங்கிக்கோழை படையெடுக்கக் கிட்டுமோ ?
பிறவிப் பிணியை மாற்றும் பெரிய துரிய நிலை
பெற்றுப்பற் றற்றுள்ளே பேரின்ப நிட்டையாம் (வை)

334. கண்ணென்ன

(சௌராஷ்ட்ரம்) (ஜம்பை)

ப: கண்ணென்ன கண்ணே—மனக்,
கண்ணில் இலங்கும் கண்ணனைக் காணாத (கண்)

அ: பண்ணென்ன பண்ணே—சத்ய
பாமை நாதனைப் பாடி மகிழாத
பண்ணென்ன பண்ணே (கண்)

ச: கலையென்ன கலையே—கலைக்
கற்பனை தாண்டிய அற்புதங் காணாத
கலையென்ன கலையே— (கண்)

நிலையென்ன நிலையே—என்றும்
நிலையான நிலையிலே அலையாது நில்லாத
நிலையென்ன நிலையே (கண்)

335. மேக கர்ஜனை

(புன்னுகவராளி) (ஆதி)

ப : மேக கர்ஜனையைப் போல—மனத்
தாகந் தீர வருவாய்—ஹரி ராம க்ருஷ்ண (மேக)

அ : சோகமிஞ்றி யிந்த மோகவனந்தரத்தில்
ஏக பக்தியுடன் வேகமாய்க் கூவினேன் (மேக)

ச : பூரண மானவுன் காருண்ய மழையின்றிப்
போகம் செழித்திடுமோ—வி
வேகந் தழைத்திடுமோ—தவ
யோகம் பழுத்திடுமோ—என்
ஊகம் பலித்திடுமோ—
நாரணனே—ஜகத் காரணனே—ஜீவ
நாயகனே—சுக—தாயகனே சரண் (மேக)

336. வனமாலீ

(மால்கோஸ்) (ஆதி)

ப : வனமாலீ ப்ருந்தா...வனமாலீ—வாவா (வன)

அ : அனவரதமும் உன்னை ஆசையோ டழைக்கிறேன் (வன)

ச : இரவும் பகலும் இந்த யமுனு தீரத்தில்
கரவின்றிப் பிரிவின்றிக் கைகோத்து நடஞ்செய்வோம் ;

காளிங்க நர்த்தனனே—கம்ஸாதி மர்த்தனனே—ராதா
கேளீ விலாஸா— ஜகதீசா சர் வேசா (வன)

337. கண்டாயோ

(சாவேரி) (திரிபுடை)

ப : கண்டாயோ சகியே—என் அழகனைக்
கண்டாயோ சகியே (கண்)

அ : தண்டாமரைக் கண்ணுல் உண்டென் மனதையிப்போ
திண்டாட விட்டெங்கோ கன்ருேட்டித் திரிகிருன் (கண்)

ச : அன்பரைக் கைவிடேன் என்பதை மறந்தானோ ?
அகடவிகடமெல்லாம் யாரிடம் பயின்றானோ ?
இன்பமாக வந்தென் இதயத்தில் விளையாடி
ஏமாற்றிப் போன ஆத்ம
ராமன் பரந்தாமனைக் (கண்)

338. பகையேதினி

(தோடி) (ஆதி)

ப : பயமேதினி பகையேதினி—
பட்டாபி ராம பாண மிருக்கையில் (பய)

அ : துயர்செய் யசுர துஷ்டக் கும்பலை
துண்டுசெய்யும்கோ தண்டபாணி துணை (பய)

ச : வெறிபிடித்த பொறுமைப் படையின்
வேதனை கெடவே வீரசக்தி ராமன்
அறிவாகியென் ஆற்றலாகியென்றும்
ஆருயிர்க் கபயம் கோரி யீந்தபின்னே (பய)

339. அழகா

(தன்யாசி) (ரூபகம்)

ப : அழகாநின் எழிலைச் சொல்லால்
எழுத லாகுமோ ?—மண (வழ)

அ : பழகியத்யானத் திரையில் அன்பு
குழைத்த ஏழு குரலைக் கூட்டி (அழ)

ச : கலைக ளெல்லாம் வளருகின்ற
கனவுப் பீலியால்
உலைவிலாத நவரசங்கள்
உணர இன்பம் புணர ஓங்கும் (அழ)

340. கனிமதுர கீதம்

(மோகனம்) (ஆதி)

ப: கனிமதுர கீதம் பொழிவானே—அன்புக்
கண்ணனென் சரணமாம் பண்ணுறு குழலிலே (கனி)

அ: இனியவன் அமுதினைப் பருகி...பருகி...
என்பர மானந்தம் பெருக பெருகவே (கனி)

ச: நாத சுகத்திலேநான் சொக்க—சொக்க—ஜீவ
நாதனிடமென் னுயிர் சிக்க—சிக்கவே
பாதகக் கவலைகள் உட்க, உட்கவே
பரிசுத்த த்யானத்தில் ஹரிக்ருஷ்ண கோவிந்தன் (கனி)

341. என்ன கவலை

(தேவகாந்தாரி) (ஆதி)

ப: என்ன கவலை இனிமேல்—மனமே (என்)

அ: பன்னக சயனனை பத்மநாப ஹரியை
மின்னுடலுள்ளே உயிர் மன்னனென் றறிந்தபின்(என்)

கற்பனை யாகிய அற்பக் கலைகடந்தே
கருதக் கருதச் சுகம் பெருகும் திருவருளின்
ஒப்புயர் வில்லாத சிற்பரா னந்தனை
ஒன்றிக் கலந்து சுகங் கண்டுகண்டு வந்தபின் (என்)

342. பக்த சிகாமணி

(பேஹாக்) (ஆதி)

ப: பக்தசிகாமணி யவனே—இந்தப்
பாரெல்லாம் பரமனைப் பார்ப்பவனே (பக்)

அ: உத்தம சீலன், சத்திய சந்தன்
ஊருக் குதவிடும் பேரனு கூலனும் (பக்)

ச: மாதரைத் தாயென மதித்திடுந் தூயன்,
மாசிலா நல்லுரை பேசிடும் வாயன்
சாதிமதமுணரா சர்வாத்ம நேயன்
சாந்த பராயணன் சாதுசங்க ப்ரியன் (பக்

343. ஆடுகிருன்

(காபி) (திரிபுடை)

ப : ஆடுகிருன் என்னுள் பாடுகிருன்—கண்ணன்
ஆனந்த ராதையுடன் (ஆடு)

அ : ஓடுகிருன் மன வீடு நிறைந்தவன்
உச்சிக் கமலத்தில் சச்சிதா னந்தமாய் (ஆடு)

ச : காற்றென வந்தென்னைக் கட்டி யணைப்பான்
கதிரெனக் கண்ணுள்ளே புதுமைகள் காட்டுவான்
கூற்றென வந்துமிக் கூட்டை பிரித்திடுவான் ;
கொஞ்சும் குழந்தையாக
நெஞ்சத் திருந்து நிதம் (ஆடு)

344. பாராலயத்தில்

(மாண்டு) (ஜம்பை)

ப: பாரால யத்தில் ஆடும் பரமனுக்கு மங்களம் (பா)

அ : ஆருயிரை மேனி கொண்ட அமர னுக்கு மங்களம் (பா)

ச : பூரண னந்தனுக்கு போதஸ்வ ரூப னுக்கு
பொய்யிலாத மெய்ய னுக்குத்
துய்யனுக்கு மங்களம் (பா)

ஹரிநாம ஸங்கீர்த்தனம்

முற்றிற்று

ஹரிஓம் தத்ஸத்

5. சாதன கீதம்

345. ஆண்டருள்

(கல்யாணி) (ஆதி)

ப : ஆண்டருள் பரம்பொருளே—உன்னை
அன்பினால் வணங்கினேம்
இன்பத் திருவருளே—எம்மை (ஆண்ட)

அ : வேண்டுநல் லடியார்க்கு வெற்றிமேல் வெற்றியீவாய் ;
வேறுவேறு மதமாம் ஆறுண்ட கட லாவாய் (ஆண்ட)

ச : கனிரஸப் பாகுடன் கட்டிக் கரும்பும் போலே
கலந்துள்ளே தித்திக்குங்
கருணை யமுதே போற்றி !
இனியவுன் ஆசியால் எல்லாரும் வாழ்கவே !
இகபர நலமெலாம்
சகமெங்குஞ் சூழ்கவே— (ஆண்ட)

346. சாதனம் செய்ய

(ஆனந்தபைரவி) (திரிபுடை)

ப : சாதனம் செய்ய வாரீரே . . பரமபக்தி
சாதனம் செய்ய வாரீரே (சா)

அ : சாதி மதவிகாரச் சண்டைகளை விடுத்தே
சகலர்க்கும் பொதுவான
சன்மார்க்கத் தைப்பிடித்தே (சா)

ச : காட்டுக் குரங்குபோலே கனிவகை யுண்டென்ன ?
கயத்தினிற் கொக்குப்போற் கண்மூடி யிருந்தென்ன ?
நீட்டி மழித்தே வேடம் காட்டிப் பயனென்ன ?
நிலையாகிச் சித்தத்தை அலையாது காத்திடும் (சா)

347. சாதனம் செய்!

(தேவகாந்தாரி) (ஆதி)

ப : சாதனம்—செய்—செய்—மனமே
சதாபக்தி...ஞான கர்ம (சாத)

அ : ஆதிப் பரம்பொருளை—ஆளுந் திருவருளை
அகநாயகனை
சுகதாயகனை—நினைந்தே (சாத)

ச : சித்தத்திரைகளைத் தியானத்தி லடக்கி,
சீறுங் காமாதிப் பேயின் சேட்டைகளை ஒடுக்கி,
சுத்தஸமரஸ ஸன்மார்க்க ஜோதியில்,
சுதந்தரா னந்தமாம்
பதந்தரும் பூர்ண யோக (சாத)

348. மனிதராய்ப் பிறந்தவர்

(மணிரங்கு) (சாய்ப்பு)

ப : மனிதராய்ப் பிறந்தவர் ஆத்ம சுராஜ்யத்தின்
மன்னர்கள் ஆவிரே (மனி)

அ : புனித மதியாலே புலன்களை யடக்கியே
மனதினை வென்று நன் மந்திரி யாக்கியே (மனி)

ச : கனியாத மாமரம் கறக்காத பசுமாடு,
காரில் விதைக்காத ஏர்நிலம் என்னவாம் ?
இனிதறம் பொருளின்பம் அனுபவித்தே வீட்டை
இயல்புடன் ஆளாத இகவாழ்வும் என்னவாம் (மனி)

349. ஆராய்ந்து பார்

(சாரங்கா) (ரூபகம்)

ப : ஆராய்ந்து பார் மனிதா—
"நான் யார் ?" என்றே (ஆ)

அ : பூராய மாகவுட் பொருள் "அது" எது வென்றே (ஆ)

ச : கண்ணில் இருந்துலகைக் காண்பதெது வென்றே (ஆ)
நாவி லிருந்து சுவை நயப்பவன் யாரென்றே (ஆ)
உள்ளத்தி லேயொளிர்ந்த உண்மை எது வென்றே (ஆ)
இதயத்தில் துடித்திடும் இன்பம் எதுவென்றே (ஆ)
அறிவும் அறிபொருளும் அறிவோனும் யாரென்றே (ஆ)
உயிர்க்குயி ராய்க்கலந்த உத்தமன் எவனென்றே (ஆ)

350. உண்டென நம்பிடுவாய்

(ஹிந்தோளம்) (ஆதி)

ப : உண்டென நம்பிடுவாய்—மனமே இந்த
உலகெலாம் பரவிய உயர்பரம் பொருளை நீ (உண்)

அ : தொண்டரைக் காத்திடுந்
தோன்றாத் துணையதுவாய்
சொல்லைக் கடந்ததுவாய்
எல்லார்க்குமே பொதுவாய் (உண்)

ச : சாந்த நிறைவாம் அது, தியானத்தில் வருவது,
சந்ததம் ஆனந்த சக்தியைத் தருவது ;
காந்தத்தில் ஊசிபோற் கலந்தது ஜீவனில்
கண்ணுங் கதிரொளியுங்
காட்டும் அறிவு மாகி (உண்)

351. அடக்கியாள

(கரகரப்ரியை) (திரிபுடை)

ப : அடக்கி யாள வேண்டும்—ஐந்து புலன்களையும்
அடக்கி யாள வேண்டும்—மனிதா நீ (அ)

அ : துடுக்குத் தனமாகத் துள்ளித்துள்ளிக் குதித்துத்
துக்க விஷயங்களில் சிக்கி யலையாமல் (அ)

ச : ஆசை யூறும் பொருளிற் பாசம் வைக்காமல்,
ஆணவப் பேயின் கை அகப்பட்டு விழிக்காமல்,
நேசமெல்லாம் சிவப்ர காசமாகப் பூத்து,
நிர்க்குண ஞானமாம் பொற்கனி பழுத்திட (அ)

352. கொட்டமடங்கி

(சாவேரி) (ஆதி)

ப : கொட்ட மடங்கிச் சும்மா இருப்பாயே—மனக்
குரங்கே உன் சேட்டையை விடுப்பாயே (கொட்)

அ : குட்டிக்கரணம் போட்டுக் குப்பையில் விழுகின்றாய்,
குடிகாரப் பேய்போலே கூக்குர லிடுகின்றாய் (கொட்)

ச : பொழுதைக் கொலைபண்ணும் புல்லரைக் கூடாதே,
பொய்யினை மெய்யென்றே புத்திகெட் டோடாதே ;
கழுதைக் குபதேசித்த மொழியென நடக்காதே,
கரடியி யோட்டிய கதையை நடிக்காதே ;
வஞ்சப் புலன்வழியே வாசலுக் கோடாதே,
வம்பு வழக்குகளை வலியந் தேடாதே ;
குஞ்சித பாதத்தைக் கொஞ்சம்விட் டகன்றாயோ
கொடுப்பேன் உதை—வாலை வெடுக்கென் றறுப்பேனடா
(கொட்)

353. சத்திய ஜோதியை

(காபி) (ஆதி)

ப : சத்திய ஜோதியை பக்தி செய்வோம் வாரீர்
ஸமரஸ ஸன்மார்க்க சபையினிற் சேரீர் (சத்)

அ : சித்த சலன மின்றித் தியானத்தில் ஊன்றி
சிந்தனைக் கமுதமாய் வந்துவந் தினிக்கும் (சத்)

ச : சாதிமதபேத சாத்திர கோத்திரச்
சண்டைகளை விடுத்துச் சாதனத் தாலே,
ஆதிப் பரம்பொருளின் அருளினை நாடியே...
ஆத்தும நேயத்தில் அனைவரும் கூடியே (சத்)

354. இதயகுகை நடுவில்

(கானடா) (தேசாதி)

ப : இதய குகை நடுவில் மனது லயமடைந்தே
இருந்தபடி யிருந்து—மகிழேனோ ?

உதய நிலை யொடுங்கி உயிரிற் கலந்துறையும்
ஒருபொருளை யுணர்ந்தவ்—வறிவாகி,

அதன் உயர்ந்த துரிய முடியில் நிராசை யெனும்
அமிர்த சஞ்சீவிரசம்—பருகேனோ ?

பதியன் பளித்து வளர் மவுனப் பெருவெளியில்
பரம சுகமளித்து—நடராஜா !

355. இதயக் கதவைத்திற

(குந்தலவராளி) (ஆதி)

ப : இதயக் கதவைத் திறந்தருள்
ஈசனே, அன்பர் நேசனே—என் (இத)

அ : பத மலரிலே வாழ்வின் பாரத்தை வைக்கவே
சுதந்தர மாக வுன் சுகத்தினிற் சொக்கவே (இத)

ச : காரினை உலுப்பிடும் காற்றினைப் போலவே,
கமலத்தை மலர்த்திடும் கதிரொளி போலவே,
பூரண மாகவுன் பூங்கரத் தாலே,
புண்ணியனே, கா ருண்ணியனே—என் (இத)

356. எத்தனைக் கோணலடி

(பிலகரி) (ஆதி)

ப : எத்தனைக் கோணலடி—ஏழை மனமே (எத்)

அ : பித்துக் கொண்டு குடித்த பெரிய பேய்க் குரங்குபோல்,
கத்திக் குதிக்கின்றாய் கண்தலை தெரியாமல் (எத்)

ச : நீதியில்லை யென்றே நிலிக்கண்ணீர் வடிப்பாய்,
நில்லுசும்மா என்றால் நெளித்துநீ நடிப்பாய்;
நாதனழைத்தபோது பூதஞ்சி செய்கின்றாய் ;
நல்லது சொன்னாலும் நாய்போலே விழுகின்றாய் (எத்)

357. கவலைப்படாதே மனமே

(பைரவி) (ஆதி)

ப : கவலைப்படாதே மனமே—என்னவந்தாலும்
கவலைப் படாதே மனமே (கவலை)

அ : கவலையென்பது மாயக் கசடன்றி வேறில்லை;
கண்விழித்தால் பகற் கனவன்றி நிசமில்லை (கவலை)

ச: புல்லிய சுகங்களைத் தேடுவார்—வாயாற்
புலியென்முற் கிலிபிடித் தோடுவார்—தூய
நல்லரன் மார்க்கத்தைச் சாடுவார்—நிதம்
நாக்கை வளர்க்கத் திமை தேடுவார்—என்
சானை தேகத்தை—விறைக்குவார் அவரே,
சஞ்சலப் பட்டுப்பட்டுச் சாவை யழைப்பாரே— (கவலே)

கூற்றை யுதைத்த சிவன் காப்பானே—அன்பர்
குறைகளை யெல்லாம் அவன் தீர்ப்பானே—வேகக்
காற்றைப்போல் வந்து கதி சேர்ப்பானே—அவன்
கையில் இருப்பதிந்தப் பூப்பாரம்—இதை
அறிந்தவரே—ஞானம் தெரிந்தவராம்—உன்னுள்
அருட்பெருஞ் ஜோதியாம்—ஆண்டவன் இருக்கையில்
(கவலே)

358. ஆராய்ந்து பாராய்

(காம்போதி) (ரூபகம்)

ப: ஆராய்ந்து பாராய் நீ அன்புமனமே நிதமும்
அறிவான ஜோதி அதுவே (ஆரா)

அ: பாரால யத்தினிலே பரிதியென விளையாடும்,
பரிவான பரஞ்சுடரைப்
பரிசுத்த உள்ளத்தால் (ஆரா)

ச: அருவாகிப் பரசக்தி உருவாகிக் குருவாகி,
ஆர்வமுட னேகூவும் அடியாரின் அருகாகி,
கருணைசெயுங் கடலாகி, உடலாகி, உயிராகிக்
கதியாகி, பரமசுக நிதியான பொருளைநீ (ஆரா)

359. அது நீ

(சுருட்டி) (ஆதி)

ப: அது நீ என்றறிவாய்—மனிதா (அது)

அ: எதுவே உயிர்க்குயிராய்ப்
பொதுநடம் புரிவதோ (அது)

ச: பேதமில் லாதது, பிறப்பிறப் பற்றது
பிரியாத உணர்வது பேரின்ப மானது
சாதிமத மில்லா போத ஸ்வரூபமாம்
சகஜநியா னத்தில் விகசிக்கும் தீபமாம் (அது)

360. குருநாதன்

(மத்யமாவதி) (ஆதி)

ப : குருநாதன் அவனே—அவனை நீ
கும்பிடு நன்மனமே (கு)

அ : இருவினைப் பகையின் இடர்களைக் களைந்தவன்
இருந்நபடி யிருக்கும் இரகசியம் அறிந்தவன் (கு)

ச : யாரையும் இகழாமல், யாரையும் புகழாமல்,
யாரையும் கெஞ்சாமல், யாரையும் கொஞ்சாமல்,
ஊருக் குபகாரியாய், யாருக்கும் பாரமின்றி
உண்மைப் பொதுவெளியில் உலவிடும் யோகியாம் (கு)

சண்டமா ருதத்திலும் சலியாத் விளக்கவன்;
தமவிருள் போக்கிடும் தங்கக் கதிரோனவன்;
கொண்ட லிசைத்திடக் குதிக்கும் மயிலனையான்
கோஹம் ஸோஹம் என்றே கூவும் குயிலனையான் (கு)

361. நானெனும்

(கீர்வாணி) (ஆதி)

ப : நானெனும் பற்றில்லா மோனி—அவன்
நாளு விகாரமில்லா ஞானி (நா)

அ : ஊனுயிருடலினை வானுலகரங்கினை
ஓடும் படச்சுருளின் நாடகமெனக்கண்டே (நா)

ச : மோசம் போகாதுலகில் முற்றிலும் விழித்தவன்
மூடுமந் திரமில்லா முத்தன் பரிசுத்தன் ;
ஆசையால் அலையாத ஆனந்தப் பொய்கையில்
அறிவன்னம் போலவே ஆடி அருள்கூடியே (நா)

362. பூரண ஞானி அவனே

(தேவகாந்தாரி) (ஆதி)

ப : பூரண ஞானி யவனே—உலகினில்
புருஷோத்தமன் அவனே (பூரண)

அ : திரன்—மனத்தை வென்ற சூரன்—எதற்கும் அஞ்சா
வீரன்—எல்லார்க்கும் உபகாரன்—நிர்விகாரன் (பூரண)

ச : 'அது' வென்று வேதஞ்சொல் பொதுநடப் பொருளினை,
ஆருயிர்க் குயிரென்றே அறிபவன், அருளினால் ;
எது வரினும் கவலை யில்லாமல் இருப்பவன் ;
ஏகரசமாய்ச் சிவ போகரசம் புசிப்பவன் ! (பூரண)

ஸாத்விக ராஜஸத் தாமஸ குணங்களின்
சண்டைசச் சரவெல்லாம் சாட்சியாய்க் காண்பவன் ;
ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தால் அனைத்துந் 'தான்' என்பவன் ;
ஆழக்கடல் போலவே அமைதியாய் இருப்பவன் (பூரண)

363. கதிதரும் கடவுளை

(ஆபோகி) (ஆதி)

ப : கதிதருங் கடவுளைத் துதித்திடுந் தொண்டர்க்குக்
கவலை யுண்டோ மனமே ? (கதி)

அ : சுதியுடன் இசையெனச் சுடருடன் கதிரெனச்
சுத்த மனங்கலந்து தித்திக்கும் சுகமாகிக் (கதி)

ச : ஊருன்னை வைதாலும், யார்சதி செய்தாலும்,
உறுதியாய் இருந்துநீ உள்ளன்பு செய்குவாய்.
சூரிய ஜோதியைச் சூறை யணைக்குமோ ?
சுதந்தர யோகியைத் தொல்லைகள் வளைக்குமோ ? (கதி)

364. தெள்ளத் தெளிந்திடும்

(அடாணு) (ஆதி)

ப : தெள்ளத் தெளிந்திடும் அருளே—உன்
சித்தத்தில் குடிகொண்ட பொருளே (தெள்)

அ : கள்ளக் காமமயக்கம் கொள்ளை கொள்ளாதுன்னை
கண்விழித்திடின்—ஒரு—புண்ணிய ஜோதியாய் (தெள்)

ச : ஆணவ மாயத்தை அடியுடன் போக்கிய
அந்தக் கரணத்தையே,
ஊணென ஊட்டிடின் உண்மை யறிவாகி,
உள்ளத்திற் பேரின்ப வெள்ளம தாகியே (தெள்)

365. ஏன் பிறந்தாய் மனமே?

(பைரவி) (ஆதி)

ப : ஏன்பிறந்தாய் மனமே—இவ்வுடலிலே ? (ஏன்)

அ : காளிருட் காட்டினிலே,
கண்ணிலாச் செய்போ லென்னைக்
கவலைக்கே ஆளாக்கித் திவலை யறிவுமின்றி (ஏன்)

ச : நம்பன் பெயரைச் சொன்னால் நரந்திகம் பேசுவாய் ;
நாசக வினைக்கேந் காசினை விசுவாய் ;
துன்பப் படுகுழியில் துள்ளித் துள்ளி விழுவாய் ;
சுத்தசன் மார்க்கஞ்சொன் னாலோ தூங்கி விழுவாய் ;
அன்புள்ள பெரியாரை அலட்சிய மாக வைவாய் ;
ஆசைப் பிசாசுகளை ஆரோப சாரம் செய்வாய் ;
உன்பழிபாவத்தின் தின்மை யனுபவிப்பாய் ;
உள்ளத்தைச் சொன்னாலோ
வெள்ளெனவே சினப்பாய் (ஏன்)

366. இதுவே துறவறம்

(கரகரப்ப்ரியா) (திஸ்ரஏகம்)

ப : இதுவே துறவறமே—மனமே
ஈசனு லயமான காமினி தன்னிலே (இது)

அ : இதய சாந்தி யுடனே இருவினைப் பற்றின்றிப்
பொதுநலஞ் செய்—பரி
பூரணன் பூஜையாய் (இது)

ச : காஷாய வேஷமும் கமண்டலப் பிச்சையும்,
காடுமலை வாசமும் கவலையை நீக்குமோ ?
ஆஷாட பூதிக்கும் அன்புநிலை வருமோ ?
ஆண்டிமடம் புகுந்தால் அகம்பாவம் போகுமோ ?
அறிந்த அமைதியுடன் நிறைந்த சமதையுடன்
அறந்தழைக்கப் பணிசெய் சிறந்த கருத்துடனே. (இது)

367. அருளே உலகம்

(கரகரப்ரியை) (ஆதி)

ப : அருளே உலகமென்போம்—அதன்
அகண்ட விளக்கமே ஆருயிர் வாழ்க்கையாம் (அருளே)

அ : இருளினை நீக்கிடும் இரவிக் கதிர் போலே
எங்கும் சின்மய மாகப் பொங்கும் பரம்பொருளின்(அரு)

ச : நூற்ற நூலின் கண்டே நெய்த புடவையாகும்;
நுவலும் சிந்தனைகளே கவனஞ்செய் கவியாகும்
காற்றின் அசைவே உயிர் காக்கும் உயிர்ப்புமாகும்,
கடவுளின் ஆணையாய் இடமகல விரிந்த (அருளே)

368. காவானோ

(சாவேரி) (சாய்ப்பு)

ப : கா வா னோ...தினமே—கடவுளுன்னை
கைவிடு வானோ மனமே— (காவா)

அ : நாவாரப் போற்றியே தேவாரம் பாடிய
நாயன்மார்க் கருள் செய்த நடராஜ துரை யுன்னைக்(காவா)

ச : கண்ணப்பன் எச்சிலும் உண்ணமு தெனக் கொண்டான்,
கல்லும் படகாய் அப்பர் கரைசேரவே கண்டான் !
மண்ணுயிர் செழித்திட விண்ணமு தஞ்சுரந்தான்,
மாதா பிதாக்களினும் தாதாவெனச் சிறந்தான் (காவா)

369. அறியாயோ

(கன்னடகவுளை) (ஆதி)

ப : அறியாயோ நெஞ்சமே—இறைவனை
அடையா யோ தஞ்சமே—இன்னமும் (அறி)

அ : பொறிவழி யாக நீ புறஞ்சென்று திரிவாய்
அறிவினுக் கறிவாகும் அந்தர்யாமியை நன்றே (அறி)

ச : நால் வகைத் தோற்றமும் ஏழுயிர் ஏற்றமும்,
நானு வுயிர்களுந்தன் மேனியாய்ப் போர்த்தவன்
பாலில் வெண்ணெய் போலப் பகுப்பறும் புண்ணியன்
பரமபதியைப் பசு பதியைப் பரகதியை (அறி)

370. ஓரறிவு

(கேதாரகௌளை) (ஆதி)

ப : ஓரறிவு முதல் ஆறறிவு வரையும்,
உயிர்க்குயிர் ஆனவன் ஒருவன்—அறிவாய் மனமே. (ஓ)

அ : பாரபக்ஷ மில்லாப் பரம கருணா கரன்
பரிதிபோல் அருளின்பம் பாலிக்கும் பரமன்—அவன் (ஓ)

ச : முத்துக் குளிப்பவர்போல் சித்தத் திரைவிலக்கி,
மூழ்கி மூழ்கி யுள்ளே ஆழத்திலேதேடு...
பக்திஞான கர்ம சித்தியை நாடு...
பார்வையுள் ளாக்கி யங்கே
பார்ப்பானை கூடு—நெஞ்சே (ஓ)

371. கண்ணுள்ள போதே

(நாட்டை) (ஆதி)

ப : கண்ணுள்ள போதே நான்—காணேனோ—என்
காதலைக் கொள்ளை கொண்ட
கள்ளா...உனை...உள்ளாரக் (கண்)

அ : என்னு மெண்ணங்க ளெல்லாம்
பண்ணும் பணிக ளெல்லாம்
இயம்பு மொழிகளெல்லாம் சுயம்புவுன் மயமாகிக் (கண்)

ச : உடலினில் உயிருள்ள போதே—உன்
உணர்வினை மற வாதே...
கடத்திலே காற்றுள்ளபோதே—அந்தக்
கரணங்கள் பிசகாதே...
திடபக்தி கொண்டுநான் மடமையிருளை வென்றே,
இடமகல் உலகிலும் என்னுள்ளும் யானாகக் (கண்)

372. நீந்திக் கரைசேர

(உசேனி) (ஆதி)

ப : நீந்திக் கரைசேர வேண்டும்—ஐயா இந்த
நீர்கட லாகிய வாழ்வின் அலைகளை (நீ)

அ : சாந்த உறுதி கொண்டே சஞ்சலமில்லாமல்,
சத்துவ ராஜஸ தாமஸ குணமெல்லாம் (நீ)

ச : ஆசைத் திமிங்கிலங்கள் பிடிக்காமல்—என்னை
அச்சப்பிசாசுகள் அடிக்காமல்—கர்ம
பாசச் சுழலிற் கண்ணீர் வடிக்காமல்—உன்
பரமக்ருபையாகிய படகினை விடுக்காமல் (நீ)

373. பஞ்சகோசாதீதனை

(ஆனந்தபைரவி) (ஆதி)

ப : பஞ்சகோ சா தீதனை—நெஞ்சார நினைப்பதே
பக்திசாதனம் அறிவாய்—மனமே (பஞ்)

அ : வஞ்சமின்றி மமதை கொஞ்சமும் இன்றியே
அஞ்சு புலன் வழியே அலையாது நிலைநின்றே (பஞ்)

ச : கலையுரை பலமதக் கற்பனைகளும் வேண்டாம் ;
கட்டுக் கதை வலையிற் பட்டுமுழிக்க வேண்டாம்,
பலபல வுலகிற்கும் பரமன் ஒருவனையே
பாருள்ளே நேராகப் பூரண ஜோதி ; ஓம் (பஞ்)

374. உள்ளது

(கமலாமனோஹரி) (ஆதி)

ப : உள்ளது பரம் பொருளே—இந்த
உண்மையறிந்துகொண்டால்,
பன்மதத்தொல்லை யில்லை (உள்ளது)

அ : தெள்ளத் தெளிந்திடும் தியான சமாதியில்,—
தேஜோன் மயமான திவ்யஸ்வ ரூபமாய் (உள்ளது)

ச : காரைக் கட்டிடமில்லை ; கல்செம் புருவு மில்லை.
கட்டு காணிக்கை யென்றும் பட்டரு மங்கில்லை.
பாரெல்லாங் கோயிலாய்ப் பரந்து நிறைந்த பரா,
பரனுக்கும் நமக்குந் தரகரொன் றில்லையே (உள்ளது)

375. நீ யல்லால்

(தோடி) (ஆதி)

ப : நீயல்லால் எனக்கொரு நிலையில்லை—உன்
நேசமல்லால் ஒரு கலையில்லை—பரமா (நீயல்)

அ : பேய்மனம் அடங்கியுன் பெருங்கருணை தன்னைப்
பிரியாமல் இருந்திடும் வரந்தருவாய் அப்பா (நீயல்)

ச : ஊனுயிர் வாழ்வொரு பரதேசி—இந்த
உலகம் பிரம்மாண்டத்தில் ஒருசிறு தூசி
யானென உயிர்ப்பதும் இறைவநின் ஆசி
எனக்குன் அருள் மந்திரம் உபதேசி—குருவே (நீயல்)

376. மணமலர்

(பிலஹரி) (ஆதி)

ப : மணமலர் போலே நீ வாழ்வாயே—மனமே
மங்கள நாயகன் தங்கத் திருவடிக்கே (மண)

அ : கணமிருந் தாலுமதன் குணமுள்ள புன்னகை
காட்டும் வண்டிற்குவிருந் தூட்டும் ; அருளோதய (மண)

ச : பரம சாந்தமான மரக்கிளையிலே பூத்தே
பக்தி மகரந்தத்தைப் பருகிநிதம் பழுத்தே,
துரிய சிவானந்தஞ் சொட்டும் ரசஞ் செழித்தே,
தொண்டரெல் லாம்பருகக் கண்டு கண்டு களித்தே (மண)

377. ஆனந்த சுதந்தரமே

(கரகரப்ரியை) (தேசாதி)

ப: ஆனந்த சுதந்தரமே—என்
ஆத்மநாதன் அருள் பூத்த திவ்ய ஜீவனம் (ஆ)

அ: ஞான முறுவல் வீசி மோனந்தனிலே பேசி,
நானென்பதனை அவன் தானென்றணைத்துகொண்டான்(ஆ)

ச: பொன்னில் மணியைப் போலே தன்னுள் எனைப் பதித்துப்
பூரண சக்தியைப் பொழிந்தென்னு ளேவசித்து,
முன்னிலை யுலகெல்லாம் மோட்ச வீடாய் மதிக்க
முத்திக் கரும்பையென்னுள் வைத்து வளர்த்து விட்டான்(ஆ)

378. இதுவே சுக நிலை

(அமீர்கல்யாணி) (ஆதி)

ப: இதுவே சுகநிலை, சுயநிலை,—மனமே
இரண்டறக் கலந்த நிலை—என்றும் (இது)

அ: அது தான் ஆகிய இதயப்ரஹ்ம நிலை,
ஆனந்த நிலை இதுவே...மனமே (இது)

ச: என்றும் சலனமின்றி, இருந்தபடி யிருக்கும்,
ஏகாந்த போக நிலை ;
வென்று பேதபுத்தியை வேறற்ற ஒன்றாகும்,
வேதாந்த நிலை அதுவே...
கொன்றகங் காரத்தைக் கொடுத்துக் கொடுத்துத்தன்னை
குலவும் துரிய நிலையே...
ஒன்றும் பாவசமாதி ஓம்தத்ஸத் என்னும் நிலை,
உண்மை அமர நிலையே மனமே (இது)

379. புண்ணியம்

(ஷண்முகப்ரியா) (ஆதி)

ப: புண்ணிய வழியிதுவே—வீண்
பொழுது போக்காமல் வாழ்வைப்
பழுது செய்யாமல் காக்கும் (புண்)

அ: எண்ணத்தை உறுதியாய் இறைவனிடமே நாட்டி
இயல்பாய் இருந்தபடி இன்னுயிரை ஆட்டும் (புண்)

ச: கொலைபுலை கட்காமம் கோபதாபங்கள் இன்றிக்
கொடுமையின்றிப் பிறரை அடிமைசெய்தலும் இன்றி,
உலகினுக் குதவியாய், உழைத்ததை ஈந்துண்டு,
உன்மனச் சாட்சிக்கே உண்மையாய் நடந்திட்டால் (புண்)

380. நிந்திக்கலாமோ

(செஞ்சுருட்டி) (ஆதி)

ப: நிந்திக்க லாமோ மனமே—எங்கும்
நிறைவான பரமனின் உருவான உலகை நீ (நிந்தி)

அ: எந்தச் சாதிமதமும் எந்த நிறமும் இல்லா,
ஏகரஸ சுத்தான்மா தேகியென் றறிந்தபின் (நிந்தி)

ச: நீர்பனி ஆவிபோல், மோர்நெய்யும் பாலும்போல்,
நிலம்பயிர் ஜலமும்போல் பலவிதமாய்க் கலந்தே,
ஓர்பர மாத்மனே உயிர்க்குயி ரானதை,
உணர்ந்துணர்ந் துள்ளார ஒருமையுண்டான பின்பு (நிந்தி)

381. கண்ணாரக்காணும்

(சங்கராபரணம்) (ஆதி)

ப: கண்ணாரக் காணும்—இகமே—அறிவான
கடவுளின் அருளகமே—மனமே (கண்)

அ எண்ணிலா வுயிரெல்லாம் ஏகசை தன்யக் கோவை,
இரவிமதியதன் இருவிழிப் பார்வையாம் (கண்)

ச: பூவுயிர்க் கன்பில்லாப் பூஜையும் பலிக்குமோ ?
பூதசரீர மின்றி நாதாத்மா களிக்குமோ ?
பாவைக்கூத் தரசனும் பட்டம் வகிப்பானோ ?
பரிவும் பணியுமில்லாப் பரிபாகி சுகிப்பானோ ? (கண்)

382. உன்னுயிர்

(தன்யாசி) (ஆதி)

ப: உன்னுயிர் வேறில்லை மன்னுயிர் வேறில்லை,
உணர்வாய் நீ மட நெஞ்சமே ! (உன்)

அ: என்னதி யானென்றே தன்னலம் பேணி நீ
எந்த உயிரினுக்கும் தொந்தர வாகாதே (உன்)

ச: கலகஞ்செய் மதங்களை விலகி நின்றே, பொது
நலஞ்செய்து, மாந்தரைக் குலமொன்றாய் நேசித்தே
மலையருவியைப்போலே உலகுக் குபகாரியாய்
வாழ்ந்துசெல் ; வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த பயனிதுவே (உன்)

383. பாடுபட்டு

(வராளி) (ஆதி)

ப : பாடுபட்டுப் பிழைப்போம்—மனிதா
பலருக்கு நலம்வர உழைப்போம் ! (பாடு)

அ : ஓடுபற்றித் திரியோம்—வேர்வை !
ஊற்றிநம் உடலினை வளர்ப்போம் ! (பாடு)

ச : கோடித் தொழில்கள் உண்டே—இங்கே
கூழுக்குப், பஞ்சமினி யுண்டோ ?
வாடிடும் வறுமையெல்லாம்—சோம்பலால்
வந்த பெருந்துய ராமே ! (பாடு)

வேஷத் துறவை விட்டே—கர்ம
வீரத் துறவிகளாய்த் தலைநிமிர்வோம்
காஷாயச் சாமிகளும்—இனிக்
கப்பறை ஏந்தாமல் கலப்பை பிடிப்போம் ! (பாடு)

உழைக்காத கைகளுக்கு—மனிதா
உண்ண உரிமையில்லை மண்ணுலகில்,
பழக்கிய கைகளினால்—இந்தப்
பார்வின் னுகுங்கர்ம யோகஞ் செய்வோம், (பாடு)

384. வாழலாம்

(சகானா) (ரூபகம்)

ப : வாழ லாம் மனமே—இளம்
வனப்புடனே நூறு வயது (வாழ)

அ : தாழ்விலாது நோயிலாது,
தங்கவுடலில் மங்களமாய் நீ (வாழ)

ச : காற்றுங் கதிரும் போற்றி யுழைத்துக்
காய் கனி தானியம் புசித்து
கூற்றினுக்கும்அஞ்சா சக்தி,
குண்டலிக் கனலிற் குளித்துக் களித்து (வாழ)

பிரம சரியக் கல்வி கற்றுப்
பிரிய மான மனையை ஏற்று,
அறம்பொரு ளின்ப வீடளித்திடும்
ஆண்டவன் திரு அருளைக் கூடி. (வாழ)

385. தேனைச் சேர்க்கும்

(சுத்தசாவேரி) (ஜம்பை)

ப : தேனைச்சேர்க்குந் தேனீபோலத்தியாகம் செய்வோமே! (தே)

அ : வான மேகம் போல உலகில் வளம் பொழி வோமே ! (தே)

ச : பாடுபட்டுத் தேடித் தேடிப் பங்கு வைத்துண்போம் !
நாடு செழிக்க வீடு செழிக்க நன்மை தழைக்கவே ! (தே)
விண்ணுலகை மண்ணுலகில் விளங்கக் காணுவோம்
பண்ணும் பணியைப் பரமன் பூஜை யாகப்பண்ணுவோம் (தே)
பலமதத்தின் சள்ளையின்றிப் பக்தி ஞானத்தால்—இந்த
உலகவாழ்வை இலகுங் கர்மயோக மாக்குவோம்—சுத்த
போக மாக்குவோம் (தே)

386. திவலை

(சுருட்டி) (ரூபகம்)

ப : திவலை யேனும் கவலை யில்லா
திவ்யஜீவனம்—செய்வோம் (திவ)

அ : சவலைக் குழந்தை போலவே பரா
சக்தியிடத்தில் வைத்து பாரம் (திவ)

ச : மானமாகத் தொழில் செய் துண்டு,
மாசி லாத மனது கொண்டு,
தான மாகத் தன்னைத் தந்து
தருமஞ் செய்யுங் கரும யோகம் (திவ)

ஒப்பில்லாத பரம்பொருளாம்
ஒருவனைச் சரண் புகுந்து கலந்தே,
அப்பர் வள்ளுவர் ஆழ்வார் போலே நாம்
ஆத்மானந்த சுதந்தரத்தில் (திவ)

387. இன்ப மயம்

(பந்துவராளி) (ஆதி)

ப : இன் பமய மான பூரணன்—அவன்
இந்த உலகினைச் செய்தனன் (இன்ப)

அ : துன்பம் இங்கே வந்த தேனடா—அதன்
தூருன் பேதமனந் தானடா ! (இன்ப)

ச : நிட்டை புரியும் மலையிலே—அதை
நீளிசை பாடி மகிழ்வுடன்
கட்டித் தழுவும் நதியிலே—நான்
காண்பதுங் கேட்பதும் இன்பமே ! (இன்ப)

காடு திருத்திடுங் கத்தியைப்—பிறர்
கழுத்தி லழுத்தினுன் மானிடன்
கூடி நலஞ்செய்யும் ஊரிலே—வெடி
குண்டுகள் போட்டவன் மானிடன் (இன்ப)

சூரிய வட்டமும் இன்பமே—கடல்
சோபனம் பாடலும் இன்பமே !
கார்தன்னைப் பெய்து மறைந்திடும்—தியாகக்'
காட்சியுங் காணரும் இன்பமே ! (இன்ப)

சேயின் மழலையும் இன்பமே—வீர
திரர் கலைகளும் இன்பமே !
தாயின் உள் ளன்பிலும் இன்பமே—யோக
சாதன வாழ்விலும் இன்பமே... (இன்ப)

388. காமமே நரகம்

(பீம்ப்ளாஸ்) (ஆதி)

ப : காமமே நரகமடா—உன் மதியினைக்
கலக்கிடும் விரகமடா—அட மனிதா (காம)

அ : கோமள முகங்காட்டிக் கொஞ்சிடும் வஞ்சம்
கொத்திடும் பாம்பதன் முத்தமும் நஞ்சம் (காம)

ச : வெட்டுமின் நகையுடன் விழிவலை வீசும் ;
வெள்ளைப் பணம் பிடுங்க உள்ளுருகப் பேசும் ;
பட்டும் சரிகையும் பகட்டும் பகல் வேஷம் ;
பரவச பஞ்சணைச் சுகம் எம பாசம்—படுமோசம் (காம)

தளுக்கி மினுக்குவதும் சஞ்சல மாயம்
 தழுவி முயங்குவதும் அழுகணி நோயே ;
வழுக்கி விழுந்ததும் வரும் கஷ்ட காலம் ;
 வருணச் சிங்காரமெல்லாம் மகேந்திர ஜாலம் (காம)

கல்லுங் கரைந்துருகக் கவர்ந்திடும் தோற்றம்
 கண்ணியிற் சிக்கினால் கலகப்போ ராட்டம் ;
அல்லிபோல் அணைந்துனைத் தொல்லையில் மாட்டும்
 ஆயுளைப் பிழிந்தழி நோயினில் வாட்டும் (காம)

தொட்டுக்கொண் டாலுடன் தொடரும் கவலையே
 தொத்துநோய் போலுமிப் பித்துறு வலையே ;
பட்டுக்கொண்டால் அதன் பாரமோர் மலையே ;
 பகைத்துக்கொண் டால்வரும் படுமோசக் கொலையே (காம)

389. இல்லற வாழ்வினிலும்

(செஞ்சுருட்டி) (ஆதி)

இல்லற வாழ்வினிலும்—பே
 ரின்பம் பெருகும் உண்மை அன்பிருந்தால்;
நல்லகற் பரசியுடன்—கலை
 நயந்தரும் ஆவேசப் பயனுடனே,

கல்வியின் செழிப்புடனே—ஒரு
 கைத்தொழில் புரிந்துண்ணும் களிப்புடனே,
பல்லுயிர்க் குயிரான—அருட்
 பரமனை நினைந்திடும் மனமுடனே (இல்ல)

காருயிர் தென்றலைப்போல்—நெஞ்சக்
 கவலையை நீக்கிடுங் கனிவுடனே,
நீருயிர் பூங்கொடி போல்—செழி
 நிலமுயர் பயிரென நலமுடனே,

ஆருயிர்க் கலப்புடனே—வளர்
 அறம்பொருள் இன்பத்தின் சிறப்புடனே,
ஓருயிர்க் கடவுளுடன்—ஒன்றி
 உள்ளத்தில் ஆனந்தம் ஊறிடவே (இல்ல)

வேகமும் வெள்ளமும்போல்—நாதம்
விளைந்திடும் விணையும் தந்தியும்போல்,
தேகமுந் தேகியும்போல்,—புதுத்
தேன்மலர் அழகுடன் நறுமணம்போல்,

போகமும் யோகமுமாய்—நல்ல
பொருளுடன் பொருந்திய வரகவிபோல்
ஏகமாய் வாழ்ந்திடலாம்—சக்தி
ஏறீடும் ஆனந்த வீறுடனே (இல்ல)

390. புதிய யோகம்

(ஆரபி) (ரூபகம்)

ப : புதிய யோகம் பயில்வோம்—உலகில்
பூரணராய்ப் பொலிவோம் (புதிய)

அ : அதிவிசால மாகி—வாழ்க்கை
அமரத் தன்மை சேரப் (புதிய)

ச : அன்பில் ஒன்றுபட்டே—அருள்
அழகை நாளும் போற்றி,
இன்பமான பொருளைத்—தூய
இதயந் தன்னிற் கூடிப் (புதிய)

புரிந்திடுந் தொண்டுகளை—அவன்
பூசனை யாக்கிடுவோம்.
தெரிந்திடும் உலகினிலே—நர
தேவரை ஆக்கிடுவோம் (புதிய)

391. உண்டு பிழைக்க

(மத்தியமாவதி) (ரூபகம்)

ப : உண்டு பிழைக்க வேண்டும்—மனமே,
உயிர்க்கொலையின்றிப் பயிர்க் கனிகளை (உண்டு)

அ : வண்டு போல வேலை செய்து
வந்ததைக் கொஞ்சந்
தந்து பிறர்க்கும் (உண்டு)

ச : சுபிருபியான தூய உணவை
சுத்தாத்ம நிவேதன மாகப்
பசியறிந்து, பதமறிந்து
பஞ்சபூத நிறையறிந்தே (உண்டு)

392. தினமிரு வேளை

(சாமா) (ஆதி)

ப : தினமிரு வேளையும் ஓம்சுத்த சக்தியென்றே
தியானம் செய்தாலே போதும் (தின)

அ : மனதின் சேட்டை யொடுங்கி
மற்ற நினைவடங்கி (தின)

ச : ஓம் எனும் பரம்பொருள் நாமரூப மற்றது,
ஒப்புயர் வில்லாத தற்பரஞ் சுடரது ;
நாமெனும் பொருளது நாளுவிகாரமில்லா
நல்ல படிகம்போன்ற துல்யஞானமென்றே (தின)

சாதுசங்கத்தாலும், சாத்விக உணவாலும்,
சன்மார்க்க நடையாலும், சத்குரு பணியாலும்,
பேதமில் மதியாலும், வாதமில் அறிவாலும்,
பெரிய பரம்பொருளைத் துரிய நிலையினிலே (தின)

393. கவலைப்படுவதேனோ

(சாரங்கா) (சாயப்பு)

ப : கவலைப்படுவதேனோ சவலைமனமே—
கருணாகரன் காப்பான் உனையே— (கவலை)

அ : அவலை நினைத்து வெறும் உமியை இடிக்காதே,
அருள்மொழி கேளாமல் அகராதி படிக்காதே (கவலை)

ச : நானிருக்கப்பயம் ஏனென நவின்றவன்,
நாடிய வரந்தரத் தேடிமுன் நின்றவன்,
ஞானப்பரமன் சந்நி தானமுன் உள்ளமே,
நன்றாய்த் தெளிந்தாலிதை
ஒன்றாய் இன்புற லாமே (கவலை)

394. சதானந்தத் தாண்டவம்

(ஸ்ரீ) (ரூபகம்)

ப : சதானந்தத் தாண்டவம் புரிவாய்—சச்சி
தானந்தநட ராஜ துரையே (சதா)

அ : பதாம் புயத்தை என்னுள் நாட்டி
பரமபக்தி பரவசத்தை
பகலுமிரவு மென்னுள் ஊட்டிச் (சதா)

ச : சரியை கிரியை யோக ஞான
சாதனந் தரும் நாத வடிவாய்,
துரிய முடியிற் பிரியாதுன்னைச்
சுத்த சக்தி சித்தி காட்டி,
அத்து வைத முத்தி கூட்டி,
தோம், தோம், ததிங்கிண
தரிகிட தகஜிமி தோமென (சதா)

395. ஆனந்தமான

(சிம்மேந்திரமத்திமம்) (ஆதி)

ப : ஆனந்த மானசுத் தாத்மப் பொருளை
நானெனக் கலந்து நலம்பெறல் யோகம் (ஆன)

ச : பொறிபுலன் அடைப்பது புரிதவ யோகம்,
பொதுநலம் புரிவது வே கர்ம யோகம்,
அறிவது வாவது வே ஞான யோகம்
அன்பே யாவது வே பக்தி யோகம் ; (ஆன)

உடலினை உறுதிசெய்; அதுஹடயோகம்,
ஓமொலி கேட்பது வே ஜபயோகம்,
இடமகல் சக்தியை இருவரும் வளர்த்தல்,
இல்லறத்தார் செயுந் தாந்திர யோகம்; (ஆன)

தியானத்திலே ஆத்ம ஞானத்தை யடைந்து,
தெய்வ சக்திபல மெய்தி யியல்பாய்,
வான்கதிர் காற்றென மழை நதி யெனவே,
வாழ்வதுவே சுத்த மாதவ யோகம் ! (ஆன)

396. அஷ்ட சித்தி

(நாட்டைக்குறிஞ்சி) (ஆதி)

ப : அஷ்டமா சித்தி அடைவோம்—அனைவோரும் (அஷ்)

அ : எட்ட உலகிலேதன் வசமாதலே வசித்வம்,
மாறிலாத் தானேதான் ஆதலே ஈசத்வம் (அஷ்)

ச : ஆணவந் தேய்தலே அணிமாவாம்—உள்ளே
அன்பைப் பெருக்கலே கரிமாவாம்—துள்ளும்
மான்மனம் அடக்கலே லகிமாவாம்—தூய
வாய்மை யுணர்வதே மஹிமாவாம்—என்றும் (அஷ்)

அகமுகப் படுவதே பிராப்தி—சர்வாத்தும
அறிவே பிராகாம்யம் ; அறிந்து பயிலுவோம்
இகபர சுகமெல்லாம் இதய குகாத்மனாய்,
இருந்தபடி இருந்தே அருந்தும் பரமானந்தம் (அஷ்)

397. சுத்த ஸ்வரூபன்

(பூர்வகல்யாணி) (ஆதி)

ப : சுத்தஸ்வரூபம் அதுவே—எல்லார்க்கும்
சுதந்தர மான பொதுவே !—மனமே (சுத்)

அ : சக்தி சதாசிவ விஷ்ணுப்ரம்மாவென் றுலும்,
தந்தைஅல்லா யஹோவா அஹூரா னென்றுலுமே (சுத்)

ச : பெயர்வடி வாகிய பேதங் கடந்தது,
பேச்சிலு மூச்சிலும் பிடிபடா ஒன்றது,
உயர்மதி தியானத்தால் உள்ளாரக் காண்பது
ஓம்தத்ஸத் ஓம் என்ற மந்திரம் பூண்பது (சுத்)

398. உள்ளக் கதவை

(ரீதிகௌளை) (ரூபகம்)

ப : உள்ளக் கதவைத் திறந்தருள
உதய மாச்சுதே—என்—இதயத் தெய்வமே ! (உள்ள)

அ : கள்ள மடமை யிருளொழிந்தது,
கனக முகத்தைக் காட்டி, என்
மனக்கவலையை ஓட்டி (உள்ள)

ச: உலக மெல்லாம் அருட்பெருஞ் சோதி
ஒளிர நான்கண்டு குளிர
கலக மில்லா ஆத்ம நேசங்
கலந்து சிறந்து வளர, (உள்ள)

பலபலமத வாத மெல்லாம்
பகல்கண்ட பனி யாக
சலசலத்துன தருள் வாணியென்
சந்தக் கவியில் வந்து பாடவே (உள்ள)

399. ஆனந்த வாழ்க்கை

(நீலாம்புரி) (சாய்ப்பு)

ஆனந்த வாழ்க்கையை நாடுவோம்—வாரீர்
அமர ஊற்றை உள்ளே தேடுவோம்
மானிடர் தேவராய் மாறுவோம்—சாகா
மருந்தை அனுபவித்துக் கூறுவோம் (ஆன)

துன்பத்தைத் தூவெனத் தள்ளுவோம்—ஆத்ம
சுதந்தர சாதனத்தைக் கொள்ளுவோம்.
அன்பே கடவுளென நாடுவோம்—நாம்
அகில ஸமரஸத்திற் கூடுவோம் (ஆன)

மூலக் கனலை உச்சிக் கேற்றுவோம்—அங்கே
முச்சுடர் நிலயத்தைக் காட்டுவோம்
பாலொத்த வெண்ணிலவில் ஆடுவோம்—அங்கே
பரநாத கீர்த்தனங்கள் பாடுவோம்—நாம்
பரவச சக்தியுடன் ஆடுவோம் (ஆன)

400. வீடுதரும் ஆதியை

(யதுகுலகாம்போதி) (ஆதி)

வீடுதரும் ஆதியை ஆடுபரஞ் ஜோதியை
வீதியிலே தேடினேன்—சிலகாலம்!
மீதுறுத்தி உச்சியிற் சேறுகின்ற வாயுவை,
மேனியைப்பொன் னுக்கினேன்—சிலகாலம்.

ஏடுகற்ற வாதிலே, மேடையின் புகழிலே
ஈடுபட்டு மூன்றனன் சிலகாலம்
ஈனமதி யெங்குமே போனபடி போயதை
என்முகம் திருப்பினேன் சிலகாலம்.

காடுகரை எங்குமே நாடிசுத்தி செய்யவே
காயகற்பந் தேடினேன்—சிலகாலம்,
கார்வரை முழையிலே கல்லுருவைப் போலவே
கால்மடித் தமர்ந்தனன் சிலகாலம்.

பாடிநிதம் ஆடியே, பத்தி நிட்டை கூடவே,
பக்குவ மளித்தனை—குருநாதா !
பார்வதி சமேதனாய் அம்பலத்தில் ஆளுமென்
பரமனே சரணம் ஓம்—நடராஜா !

401. ஓர் சிறந்த தவ ராஜ

(வேகடை) (ஆதி)

ஓர்சிறந்ததவ ராஜசிங்கமென்
உள்ளத்தே நடன மாடு கின்றனன் !
ஓம்சுத்தோஹமெனப் பாடு கின்றனன்—பரமாத்மா

கார்சுரந்தமழை போல ஆனந்தக்
கண்சு ரந்தகரு ணைப்ர வாகத்தால்,
கன்மமான மல மாசை நீக்கினன்—குருநாதன்

பார்சிறந்த சிவ போக மீந்தவன் !
பழுதிலாப்ரணவ தேக மீந்தவன் !
பண்சுமந்தமதி யூக மீந்தனன்—பரநாதன் !

சீர்சிறந்ததிருத்தொண்டர் தொண்டுசெய்
தேவ தேவன் ; திருவாசகஞ் சொலும்,
சிற்சபேசன் எனை ஆண்டுகொண்டவன்—நடராஜன்

402. தந்தேன்

(வசந்தா) (திரிபுடை)

தந்தேன் உனக் கென்னுட லாவியும்
தயவாயெனை யாளு மகேசனே
சிந்தைக்கமு தாகிய சிற்சுக—ரசத்தனே !

எந்தாய் எனக் கின்றுணை யாகிய
தந்தாய், உனக் காயிரம் வந்தனம் !
சிந்தாகுலந் தீர்த்தனை ஆனந்த—தெள்ளூற்றே !

இந்தப்பிற விப்பய னெய்திட
  இனிநான்பிற வாவண முய்திடத்
  தந்தாய் சிவமங்கள சாதனம்—சகசோதி

தந்தத்தன தானன தானென
  சகசத்தனி நிட்டையி லாடிட
  வந்தாய் சரணம் சரணம் குரு—நடராஜா !

403. ஆனந்த கீதம்

(நாதநாமக்கிரியை) (ஆதி)

ஆனந்தம் ஆனந்தம் என்போம்—பர
  மானந்த மேயுல கானதென்றறிவோம் (ஆன)

சச்சிதானந்த வைபோகம்—இந்த
  தாரணி வாழ்வு பராசக்தி யோகம் ;
அச்சத்துயர் மனமோகம்—பல
  வாகிய யாவும் பிரம்மத்தில் ஏகம் (ஆன)

உள்ளத்தில் அன்பினை நாட்டி—எல்லா
  உயிர்களும் ஒன்றெனும் ஒற்றுமை காட்டி ;
வெள்ளத்தில் தோணியைப் போலே—கால
  வேகத்திற் செல்வோம் விவேகத்தி னாலே (ஆன)

என்றும் உயிர்க் குயிராகிப்—புவி
  எங்கும் விளையாடும் ஏக ரஸத்தை
ஒன்றியுணர்வதே யோகம்—அந்த
  ஒற்றுமையாலே சமத்துவ மாகும் (ஆன)

எண்ணித் துணிவது யோகம்—அதை
  ஈசனின் பூசையாய் இயற்றலும் யோகம்
உண்ணலும் உறங்கலும் யோகம்—இந்த
  உடலுயிர் வாழ்க்கையுங் கடவுளின் யோகம் (ஆன)

சாதன கீதம்

முற்றிற்று

7. சுத்த சன்மார்க்க கீர்த்தனங்கள்

404. தேனும் பாலும்

(தோடி) (ரூபகம்)

ப: தேனும் பாலும், அமுதும் பொழிகவே—பரமாஉன்னைத்
திதிக்கத் திதிக்கத் துதிக்குமென் நாவிலே (தேனும்)

அ: ஞானானந்த கான ரசத்தை
ஞாலம் பருகி நன்மை பெருகத் (தேனும்)

ச: சித்த வீணை சிவசிவவெனத் தெளிந்த மந்திரம் செபிக்க,
திம் திரிகிட தோம்என உள்ளம் தீஞ்சுவைகண்டு குதிக்க,
சுத்தசன்மார்க்க சத்திய கீர்த்தனம்,
சுரந் திகபர சுகந்தர—அருள் (தேனும்)

405. சன்மார்க்கம்

(பைரவி) (ஆதி)

ப: சன்மார்க்கம் இது சகத்திரே—நல்லோர்
சாதனம் செய்திட வகுத்தாரே (சன்)

அ: பன்மார்க்கத்தின் சாரம்— பக்தி பரோபகாரம்
துன்மார்க்க மில்லாத தூய சதாசாரம் (சன்)

ச: சத்திய தருமத்தைத் தயங்காது தாங்குவீர் ;
சஞ்சலப் பேய்களைக் கொஞ்சாது நீங்குவீர் ;
நித்தியப் பொருளையே நெஞ்சில் உபாசிப்பீர் ;
நின்மலர் சங்கத்தை நிதநிதம் நேசிப்பீர் ! (சன்)

துயர்தரும் ஆசையைத் துரிதமாய் நீக்குங்கள் ;
தொந்த பந்தவினையைத் துண்டுதுண் டாக்குங்கள் ;
இயல்பென்றுந் திரியாமல் இல்லறம் பேணுங்கள் ;
இயற்கையின் ஆடலை மயக்கறக் காணுங்கள் ! (சன்)

பெருக்கும் புகழுக்கும் பேராசை கொள்ளாதீர் ;
பேத புத்தியினாலே சாதிகொண் டெள்ளாதீர் ;
ஊருக்கு நல்லதை உடன்செய மறவாதீர் ;
உள்ளதை இல்லையென் றொருபோதுங் கரவாதீர் ; (சன்)

ஈட்டிய பொருளினை ஈந்துண்டு வாழுவீர் ;
இருளும் வறுமையும் ஏகிடச் சூழுவீர் ;
நாட்டினி லே நல்ல ஞானவொளி வீசுவீர் ;
நயமுள்ள உண்மையைப் பயமின்றிப் பேசுவீர் ! (சன்)

மானத்தை உயிரினும் மாண்பெனக் காக்குவீர் ;
மானிடத்தைத் தெய்வ மந்திர மாக்குவீர் ;
தின ரகஷகனை தியானத்தாற் கூடுவீர்,
தேவஜீவனம் பெறத் திருவரு ளாடுவீர் ! (சன்)

406. விபரீதம்

(முகாரி) (ஆதி)

ப : விபரீதம் மனமே—ஏனிந்த (விப)

அ : அபசார நிந்தையும் அகம்பாவச் சிந்தையும்
ஆகாசக் கோட்டையில் அதிகார விந்தையும் (விப)

ச: பேசிப்பேசிப் பொழுதை பெருங்கொலை செய்வதேன் ?
பேராசைப் பித்தத்தால் ஊராரை வைவதேன் ?
ஆசையா ணவங்களால் மோசமாய் நடப்பதேன் ?
அறிவைப்பொய்ப் புலன்வழி அலைந்திட விடுப்பதேன் (விப)

பணந்தேடி யுதவாமல் பதுக்கிநீ வைப்பதேன் ?
பாப புண்ணியங்களைப் பாராது நடப்பதேன் ?
குணந்தனைப் போற்றுது குற்றமே காண்பதேன் ?
குப்பைத் தொட்டியில் வாழ்வைக் கொட்டிவீ ழுவதேன் ?
(விப)

நீதியைக் கைவிட்டுச் சாதியை மதிப்பதேன் ?
நெஞ்சி லுணர்ச்சியின்றி நீலிக்கண் ணுகுப்பதேன் ?
போதகுரு மீதும் பொய்ப்பழி புனைவதேன் ?
போலித்தோ லழகையே பொழுதெல்லாம் நினைவதேன்
(விப)

அடுத்தவர் வாழ்க்கையைக் கெடுத்திடப் பாய்வதேன் ?
ஆகாச குண்டனுய் அறிவின்றி, மாய்வதேன் ?
எடுத்ததற்கெல்லாம் நாய்போல் எரிந்து விழுவதேன் ?
ஏமாற்று மாயத்தை காமுற்றுத் தொழுவதேன் ? (விப)

மோகக் குழியில் கண்ணை மூடிப்போய் விழுவதேன் ?
முத்தி நெறி சொன்னால் மூக்காலே அழுவதேன் ?
தாகம் பசி என்றால் தாழ்ப்பாள் இறுக்குவதேன் ?
தம்படிக் காசிற்கும் சண்டை முறுக்குவதேன் ? (விப)

போக சுகமெல்லாம் புளிப்புத்தட்டிப் போகும் ;
புதைந்த பணத்தைக் காலப் பூதங்கொண்டேபோகும் ;
தேகம் விழு முன்னே தேகியைத் தேடுவாய் ;
திவ்விய நாமசங் கீர்த்தனம் பாடுவாய் ! (விப)

407. வாயைத் திறந்து

(ஆனந்தபைரவி) (ரூபகம்)

ப : வாயைத் திறந்து பேசலாகாதோ—பொது
மன்றில் உலகம் ஒன்றி வளர (வாயை)

அ : தாயுந் தந்தையுந் தாரக முமாய்
தரணி யாளும் தரும துரையே (வாயை)

ச : சாதி சமயச் சண்டை ஒழியும்
சாத்திரவா தங்கள் அழியும்,
சோதி யமுதம் வாழ்விற் பொழியும்
சுத்தசுதந்தரம் ஒளிரும்
பேதபுத்தி பிறகிட் டிரியும்
பெரியசம ரஸம் விரியும்
நீதியாம் அரு ளாட்சி நிலவும்
நித்திய மான சத்தியம் பொலியும் (வாயை)

408. சிந்தித் தன்பு

(பைரவி) (ரூபகம்)

ப : சிந்தித் தன்பு செய்து காணுவோம்—ஜக
ஜீவ னுள்ளே சிவம் பொலிவதைச் (சிந்தித்)

அ : பந்த மின்றித் தொந்த மின்றிப்
பரம சுத்த சமரஸமாய்,
மந்த மாருதம் வளரும் காலை
மலரிற் பூத்த மணத்தைப் போலே (சிந்தித்)

ச : அலையும் மனதை உள்ளி முத்தே
ஆடா மணி விளக்கைப் போலே
கலைய றிந்து நிலைநி றுத்திக்
கண்ட தீரர் காட்டும் வழியே (சிந்தித்)

409. விளையாடலே உலகம்

(கல்யாணி) (சாய்ப்பு)

ப : விளையாட லே உலகம்—அதில் இரு
வினையாலே வரும் கலகம்--மனமே (விளை)

அ : உளையாத ஞானிகள் உணர்வார் இதன் சேட்டை
உள்ளியை உரித்திடின் உள்ளே லொட லொட்டை (விளை)

ச : நானென்றோர் ஆணவம் நானாருபமாய்க் காட்டும்
நல்லதும் பொல்லதும் அல்லல் செய்தே வாட்டும்.
தானென் றெழுந் துள்ளே சாட்சியாம் பசுபதி
சாட்டை கட்டி யாட்டும் சக்தி விலாசமாம் (விளை)

410. சிரிக்கத்தான் வேண்டும்

(சுருட்டி) (ஆதி)

ப : சிரிக்கத்தான் வேண்டு மம்மா—மனக்கு ரங்கின்
சேட்டையைப் பார்த்துச் சும்மா— (சிரி)

அ : எரிக்கும் காமக்குரோதம் தரிக்கும் நாடகக் காட்சி
அரிக்கும் வஞ்ச வலையை அறுத்தெறி வதே மாட்சி (சிரி)

ச : கேட்டுக் கேட்டுப் புளித்த கிழட்டுப் பழங்கதையே
கிளர்ச்சியெல்லாம் ஆங்கார வளர்ச்சி தரும் உதையே.
ஆட்டுக் குட்டிக்கு நரி அரிய துணையாகுமோ ?
அபத்தக் களஞ்சியன்பேர் அரிச்சந்திரன் ஆகுமோ ? (சிரி)

411. ஆளவேண்டும் என்றால்

(கேதாரகௌளை) (ஆதி)

ப : ஆள வேண்டும் என்றால், அகங்காரத்தை அடக்கி
ஆள வேண்டும்...மனிதா—இனிதே (ஆள)

அ : கோளும் பொறுமையும் குட்டிக் கலகம் செய்யும்,
தேளுக் கிடங்கொடுத்தால் தினந்தினங் கொட்டும் கையை
(ஆள)

ச : பாரைக் கொலை செய்து வீரனெனவே பேசும்,
படையெடுத்தே கொடியர் குடியைக் கெடுக்கும் பாசம் ;
ஊரைக் கவர்வதுபோல் உயிரைக் கவரும் நாசம் ;
உண்ட விட்டுக்கிரண்டே உன்னும் படு மோசம் (ஆள)

412. சகஜமான நிலை

(தன்யாசி) (ரூபகம்)

ப : சகஜ மான நிலையில் இருந்தால்
சலனம் ஏன் மனமே—என்றும் (சகஜ)

அ : அகமக மென்றே சுககனமாகும்
அதனைக் கூடி இதயக் குகையில் (சகஜ)

ச : அன்பாகிநல் அருளாகியுள்
அறிவாகிப் பே ரின்ப மாகியே,
தென்பா லப்பன் சிநமுத் திரையால்...
சிவனில் மகா தேவனைக்கூடிச் (சகஜ)

413. மங்களகர

(மாயாமாளவ கௌளம்) (ரூபகம்)

ப : மங்கள கர மஹா தேவனே—புவி
மந்திரம் வளர் சுந்த ரேசனே (மங்கள)

அ : சங்கர சக லாத்ம நாதனே—சுத்த
சமரஸசன் மார்க்க போதனே (மங்கள)

ச : எட்டுக் குணமும் எட்டு வடிவும்,
எட்டுச் சித்தும் இயற்கை யாகி
எட்டுத் திக்கும் எட்டறத்தினை
இயற்றி எம்மைப் பயிற்றும் இறைவா (மங்கள)

414. ஆதாரமான

(சாவேரி) (ஜம்பை)

ப : ஆதார மானபர மாத்மஜய நாயகனை
ஆர்வமுடன் கூவி யணைவோம்—மனமே (ஆதா)

அ : வேதாக மச்சிகர ஜோதியினை மேதினியில்
விரிவான உயிரெங்கும் அறிவாக விளையாடும் (ஆதா)

ச : சண்டைமதம் அணுகாது ஸாமீப ஸாலோக
ஸாரூப ஸாயுஜ்ய உபசாந்த பதவிதரும்,
பிண்டத்தி லிருந்தபடி அண்டத்தில் இருக்கின்ற
பிரமத்தைத் துரியத்தைப் பிரிவரிய சிவசத்தை (ஆதா)

415. நிம்மதியாக

(அசாவேரி) (சாய்ப்பு)

ப : நிம்மதி யாயிருந்தே நின்னைத் துதிக்கவருள்
நிகரில்லா மாணிக்கமே—எந்த நாளுமே (நிம்)

அ : எம்மத உண்மையும் சம்மத மாகிய
ஏகமே சுத்தான்ம போகமே உனைக் கூடி (நிம்)

ச : குண்டுணி நாய்பின்னே குலைக்காமல்—பிறர்
கோபப் பொறுமைப்புயல் அலைக்காமல்,
அண்டப் புளுகரும், அவதாரப் புளுகரும்,
அடிமைசெய் தின்னுயிர் குடிக்காமல்—ஐயா (நிம்)

416. கள்ளரைப் பிடித்திடுவோம்

(பிலகரி) (தேசாதி)

ப : கள்ளரைப் பிடித்திடுவோம்—ஞானத்தடியால்
கண்டித்து விரட்டிடுவோம்—வாருங்கள் (க)

அ : மெள்ளப் புலன் வழியே உள்ளே புகுந்தறிவைக்
கொள்ளை கொண்டே நாளும் சள்ளைசெய்யும் பொல்லாத (க)

ச : காமக் குரோத லோப மோகக் கொலைகாரரைக்
கட்டிவை ராக்கியத்தால் வெட்டிப் புதையுங்கள்.
தீமனத் திருடரைத் தியானத்தால் திட்டுங்கள்.
சீறும் பாம்புக்குத் தடி காரன் மந்திர வாதி (க)

417. மாமாய உலகென்னை

(நாதநாமக்கிரியை) (ஆதி)

ப : மாமாய உலகென்னை ஏமாற்றி டாதபடி
மன்னு தடுத் தாளுவாய்—சிவனே (மா)

அ : காமாலைக் கண்களும் காம வலைகளும்
கதியென உன்னை நம்பும் மதியினைக் கலக்காமல் (மா)

ச: எட்டி பழுத்தாலும் இனிய கனியாகுமோ ?
இயற்கைக் கோணலை நேரே யியற்றிட லாகுமோ
கட்டிக் கரும்பிற் புழுக் கண்டிடின் உணவாமோ ?
கருத்தொன்று செயலொன்ருய் வருத்தி வருகின்ற (மா)

418. மையல்கொண்டு

(கமாபி) (ரூபகம்)

ப: மையல் கொண்டுன் மகிமை பிதற்றுந்
தையல லாகினேன்—பரனே (மை)

அ: கையிற் கிடைத்த கனியே—என்
கண்கருத்தினுக் கினியாய்—ஐய (மை)

ச: பெண்ணை மயக்கிப் பிரியங் காட்டிப்
பித்தும் ஏற்றினாய்,
கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில் விட்ட
கதையை மாற்றினாய்.
பின்னும் முன்னும் மின்னி மின்னிப்
பிறகு மறைவதேன் ?
போசாய் ஹ்ருதய வாசா நான்
பாசங் கொண்ட நேசா நேசா (மை)

419. சொல்லத் தரமா

(ஹரிகாம்போதி) (ஆதி)

ப: சொல்லத் தரமா—நின்
சொரூப சாக்ஷாத் கார சுகபோகம் (சொல்)

அ: வெல்லமென்ருல் வெறும் வாய் இனிக்குமா ? (சொல்)

ச: கல்வி கேள்விகளும் கற்ற நடிப்புகளும்,
கனதனசாம் ராஜ்யச் செருக்குகளும்,
எல்லைக் குள்ளே சில்பொழு திருந்துபோம்,
எல்லையற்ற செல்வ மான
இன்பமே ! என் அன்பி னாலும் (சொல்)

420. இந்த அகம்பாவம்

(கௌளிபந்து) (சாய்ப்பு)

ப : இந்த அகம்பாவம் வேண்டாம்—மனமே
ஏதுக் கென்னைச் சும்மா வாதுக் கிழுக்கின்றாய் (இந்த)

அ : தந்திர வலையிலே தளுக்காகப் பிடித்தென்னைச்
சந்தி சிரிக்க வைக்கும் சகசால மாயமே. (இந்த)

ச : சேரியன் தறியிலே சேட்டைக் குரங்கு போலே
தேகத்தி லேபுகுந்து திமிசம் பண்ணும் பேயே...
ஆணவமே உன்னை ஆண்டவன் பாதத்தில்
அழுந்தக் கட்டியொழித்தேன் விழுந்து கும்பிடுவாயே
(இந்த)

421. பட்டது போதும்

(பியாகடை) (ஆதி)

ப : பட்டது போதும் அப்பா—என்முகம்
பாரருட் சோதி யப்பா— (பட்)

அ : கட்டி யணைத் தென்னைக் குட்டிக் குட்டிப் பிடுங்கிக்
கலகமே தொழிலாகும் உலகப் பிடாரியிடம் (பட்)

ச : குரங்கும் புலி நரியும், கூத்தாடும் இவள்—அகம்
கொள்ளைப்பொன் கொட்டினால் குளிரும் இவள் முகம்.
சிரங்குக்கை பார்த்திடப் பெருங்கண்ணா டிவேண்டுமோ ?
செத்தாலும் போகுமோ சென்மவாசனை ஈண்டு (பட்)

422. ஒட்டிய குரங்கினை

(சாமா) (ஆதி)

ப : ஒட்டிய குரங்கினை—உள்ளே யழைப்பாரோ,
ஓகோ மட நெஞ்சமே— (ஒட்டி)

அ : வீட்டினிற் புகுந்ததன் சேட்டைகள் போதாவோ,
வீதிச் சனியனைச் சாதம்போட் டழைப்பாரோ ? (ஒட்டி)

ச : முள்ளினை மலரென்று முத்தங் கொடுப்பாரோ?
முட்டிக்கால் கழுதையைப் பட்டத்தில் வைப்பாரோ ?
கள்ளப் புருஷன் கன்னி காதானஞ் செய்வானோ ?
கண்டாலே தெரியாதோ கருங்குரங்கின் கதை (ஒட்டி)

423. மனச்சாட்சி

(ஸ்ரீரஞ்சனி) (ஆதி)

ப : மனச் சாட்சியின் வழிநீ நடந்தால்,
வாய்மை யாக நீ வாழலாம் மனமே (மன)

அ : எனதி யாரெனும் இறுமாப்பை விட்டு,
இறைவனுக் குன்னையே ஈந்து சாந்த மாக (மன)

ச : மாரி கோடை ஆடி, வசந்த காலங்கள்
வானி யற்கை வழி வந்துசெல் வதுபோல்,
காரிய உயிரும் கரும யோகம் செய்து,
கவலை யற்றநிஷ் காம்ய வாழ்வுடனே (மன)

424. ஆன்ம நேயம்

(குந்தலவராளி) (ரூபகம்)

ப : ஆன்ம நேய ராக வாழுவோம்—உள்
அன்பு நாத னைப்பின் பற்றி (ஆன்)

அ : தேனைச் சேர்க்கும் வண்டுபோலத்
திருவுலகத் தொண்டு செய்தே (ஆன்)

ச : அருவமான தலைவனுக்குப்
பருவகாலப் பவனி போல
உருவு கொண்ட கருமவேள்வி
மறுவிலாது வழங்கி நாளும் (ஆன்)

425. அல்லி மலர்ந்தது

(வசந்த) (ஆதி)

ப : அல்லி மலர்ந்த தம்மா—என்னை
அந்திவந் தழைத்த தம்மா ! (அல்லி)

அ : முல்லையுந் தென்றலும், மோகன வானிலே
முழுமதி நிலவிலே முத்தமிட் டாடு தம்மா (அல்லி)

ச : நட்சத்தி ரமணிந்த நாயக சக்தியின்
நாதவீணை வந்து காதினைக் கொஞ்சு தம்மா !
அட்சர ப்ரம்மத்தின் அதிசய உலகிலே
ஆடுவோம் ஆனந்தம் பாடுவோம் சகிகளா (அல்லி)

426. அந்தி வேளை

(பந்துவராளி) (ரூபகம்)

ப : அந்தி வேளை அழகு கொஞ்சுதே—என்
ஆத்ம நாதன் காதல் மிஞ்சுதே—சகியே (அ)

அ : சுந்தரமணி பூண்டசோம
சுந்த ரேசன் மந்த காசன்,
வந்தெனைக்கைப் பற்றி வாச
வசந்தத்தோ டுலாவுகின்ற (அ)

ச : சன்னையேசம் சாரக் கடலென்றேன்—உப
சாந்த ஞான காந்தன் என்னை
முள்ளை விட்டு மலரை முகரென்றான்—அந்த மலரினுள்ளே
கள்ளை யுண்ணும் வண்டு போலக்
கடவு ளன்பைக் கருதிக் கருதி,
அள்ளிக் கலக்கும் வாழ்வே— பர
மானந்தம் அனந்தம் என்றான் (அ)

427. இயற்கையுள்ளே

(பூர்வ கல்யாணி) (ரூபகம்)

ப : இயற்கை யுள்ளே இலகும் ஈசனே—என்
இதயத் துள்ளே வந்து பேசினான் (இயற்)

அ : தயக்க மின்றி மயக்க மின்றி
தரும வழியிற் கருமம் செய்யென (இயற்)

ச : அந்தி வேளை சந்தித் தென்னை
'அமைதி' அமைதி அமைதி யென்றே,
அருளோதய நகைபுரிந்தே
கருணை கருணை கருணை என்பான்
அல்லும் பகலுமாய்ச் செல்லும் காலத் தேரில்
உள்ளபடி யிரு நல்லதுறும் என்றே (இயற்)

428. பொது நலம்

(கல்யாணி) (ஆதி)

ப : பொதுநலம் புரிந்திடும் புண்ணியர் வாழ்வினைப்
போற்றிடு நன் மனமே (பொது)

அ : முதுநல முடனே நற் புது நலமும் போற்றி
முன்னேற்ற வழியிலே முயன்று முயன்று நிதம் (பொது)

ச : ஊரைத் திருத்து முன்னே உன்னைத் திருத்திக் கொண்டு,
உள்ளூரை செயல்களில் ஒன்றுபட் டுண்மை கண்டு,
கார்கதிர் வான் கடல் காற்றரு விகளைப்போல்,
கடவுளின் இயற்கையைத் திடமுடன் பின்பற்றிப் (பொது)

429. ஆறுதல் அளிக்கும்

(இந்தோளம்) (ரூபகம்)

ப : ஆறுதல் அளிக்கும் நேசனே—சுத்
தாத்ம ஞான ஹ்ருதய வாசனே (ஆறு)

அ : வேறு வேறு சமய பேதம் விட்டுன் அருளைப் பற்றி நின்று
விருப்பி லாது, வெறுப்பி லாது,
செருக்கி லாது சேவை செய்யும் (ஆறு)

ச : குழலைப் போலக் கொஞ்சும் இசையும்
குழந்தை போலத் தெளிந்த மனமும்,
எழிலைப் பரப்பும் இரவி நிலையும்,
ஈந்த வந்த சாந்த மாக (ஆறு)

430. மனப் பொருத்தம்

(மத்தியமாவதி) (சாய்ப்பு)

ப : மனப்பொருத் தமே போதும்—சாதி
மதபேதம் வீண் வாதம்—என்காதலா (மனப்)

அ : தினகர கிரணம்போற் சேர்ந்துன்னைப் பிரியாமல்,
சித்தம் வைத் தேனை யாளாய் தெய்வசி காமணியே (மனப்)

ச : பூமாலை, புகழ் மாலை, பொன்மாலை வேண்டிலேன் ;
பூந்தமிழ்ச் சோலையில்
திந்தமிழ் மலர்களின்
பாமாலை சூட்டிஎன் பரமா என்றுன்னைப்
பத்திசெய் உள்ளத்தில் வைத்துச் சுகித்திடவே (மனப்)

431. கடவுளைக் காணுமினே

(காணடா) (ஆதி)

ப : கடவுளைக் காணுமினே—கண்ணுறரவே
கருணையைப் பூணுமினே (கட)

அ : திடங்கொண்ட மலையிலே, நடமிடு நதியிலே,
திரைகடல் வெள்ளத்தில், தெளிந்தநல் உள்ளத்தில்(கட)

ச : எழில் பெறும் இயற்கையில், தொழில்புரி யும் கையில்,
இளந்திருக் காதலர் உளமகிழ் அன்பினில்,
செழிவயல் விளைவிலே, பொழியும் வான் வளைவிலே,
செங்கதிர் மதியிலே சிரித்து விளையாடும் (கட)

432. சித்த நிம்மதி

(காம்போதி) (ஆதி)

ப : சித்தநிம் மதியிலே தித்திக்கும் உணர்வான
திவ்யபரஞ் சோதியே (சித்த)

அ : பக்தி பரவசத்தால் சுத்த யோகிகள் காணும்
பசுபதி, ஜகபதி பரம தயாநிதியே (சித்த)

ச : முக்குணத் திரையின்றி, மும்மலக் கறையின்றி,
முப்புடித் தளையின்றி முத்தொழில் விளைவின்றி,
சிக்கிலா சகஜதி யானத்தி லே வளரும்
தேஜோன்மய மான தேவாதி தேவனே (சித்த)

433. நானாகிய

(கமாஸ்) (ஆதி)

ப : நானாகிய ஆனந்தமே
நரவினை மாற்றும் அமராமிர்தமே (நானு)

அ : தேனாகி யுள்ளே தித்திக்கும் உருவே
தியானமந் திரத்தின் மோனசத் குருவே (நானு)

ச : மனவிருள் மாற்றும் தினகரனே,
வா யுரை சொல்லா மாயாவியே
கனமான பாசக் களிம்பினை நீக்கிக்
கனகமாக்குஞ் சிதா காசமார் விளக்கே (நானு)

434. அடடா

(அடாணா) (ரூபகம்)

ப : அடடா நர மனிதா—உன்
ஆணவ மாயத்தை விடடா !

அ : சுடடா பொய்மையைச் சுடடா
சுற்றிச் சுற்றிவளை பற்றுறு மாயத்தை விடடா (அடடா)

ச : கள்ளக் காமாதிகள் உள்ளேவராமலே தடடா
கொள்ளைபோனபின்பு கொல்லையைச் சாற்றினென் மூடா ?
எள்ளைமல்லயாக்கி ஏய்க்கும் கலையிற் புகாதேடா...
இன்ப மிருக்கிற தன்பு நிலையிலே பாரடா (அடடா)

435. சித்தமலையாமல்

(நீலாம்பரி) (ஆதி)

ப : சித்தம் அலையாமல் தியான நித்திரை கொள்வாய்
சின்மயத் தொட்டிலிலே—ஜீவசிசுவே

அ : சுத்தோஹத் தென்றலே சுகமாகத் தாலாட்டச்
சோகமோகதாகத்தின் வேகமெல் லாம் அடங்கி (சித்த)

ச : புலன்களும் கரணமும் புத்தியி லேயடங்கிப்
புத்தி இதயம் அடங்கி,
சலனமில் லா இதயம் சாட்சியி லேயடங்கித்
தானேதான் ஆகிடவே, (சித்த)

436. பரம சச்சிதானந்த

(நாட்டைக்குறிஞ்சி) (ரூபகம்)

ப : பரம சச்சி தானந்த குருவே—ஓம் நம (பர)

அ : நரஜன்மத்தை அமரமாக்கி,
நானூர் என்னும் ஞானம் ஊக்கிய (பர)

ச : இருந்த பொருளை இருந்த படியே இருந்து காட்டினாய் ;
இங்கும் அங்கும் அலைந்திடும் மன இருளை ஓட்டினாய்
வருந்தும் பிறவி திருந்தி இன்பம்
அருந்த யோக மருந்து தந்த (பர)

437. உள்ளந் துடிக்குதடா

(மோகனம்) (ஆதி)

ப : உள்ளந் துடிக்கு தடா—பரமா
ஊனும் உருகுதடா (உள்)

அ : கள்ளத் தனமாய் வந்தென் காதலைக் கொள்ளை கொண்டு
மெள்ள நழுவலாமோ ? வள்ளல் உனக்கழகோ (உள்)

ச : காற்றுடன் கனலினைக் கலக்க விடுக்கிறாய் ;
கத்து குயிலுக்கும் கற்றுக் கொடுக்கிறாய் ;
போற்றிய சிவனை ஆற்றிலே விடுவாயோ
புருஷனென் றுலகினுற் புகலப் படுவாயோ ? (உள்)

438. ஆதியான

(கேதாரம்) (திரிபுடை)

ப : ஆதி யான வேத சாரமே—சச்சி
தானந் தமே (ஆதி)

அ : பேதமில்லை தர்க்க வாதமில்லை பர
நாத உருவுடன் சோதி மயமதே (ஆதி)

ச : வட்ட வுள்ளத்தின் நட்ட நடுவிலே
வெட்டு மின்ன லெனும்
தொட்டு ணர்ந்திடின் எட்டுத் திக்கிலும்
தட்டிலா நட மிட்டிடும்—அது (ஆதி)

439. உள்ளங்கை நெல்லி

(சங்கராபரணம்) (ஆதி)

ப : உள்ளங்கை நெல்லிபோல் உலகினை அறிகுவாய்—
உன்னைநீ அறி மனமே (உள்ள)

அ : நள்ளிரா விற்கமைதி நாம்சொல்ல வேண்டுமோ ?
நட்டுவன் பிள்ளைக்குக் கொட்டிக் காட்டவேண்டுமோ ? (உள்ள)

ச : பக்குவமில்லாமல் பாரைத் திருத்தாதே ;
பாதிக் கிணறு தாண்டும் படுமுட்டா ளாகாதே
திக்கறி யாமலே தேரை நீ ஓட்டாதே,
தெய்வ சக்தியில்லாது கைவலி காட்டாதே (உள்ள)

440. வருவது சொன்னேன்

(செஞ்சுருட்டி) (ஆதி)

ப : வருவது சொன்னேன் நான் ; படுவது படுகநீ
வம்புசெய் மட மனமே (வரு)

அ : திருவுறும் பரசாந்தம் திரிபுலன் பெறுவதோ ?
செக்கும் சிவலிங்கமும் மக்குநா யறிவதோ (வரு)

ச : உள்ளந் திருந்தாவிடில் உலகந் திருந்துமோ ?
உடலுக்குச் சோறின்றி ஊருக்கு விருந்தாமோ ?
கள்ளப் புருஷனுக்குக் கன்னிகா தானமோ ?
காளியை உழுகாது கண்டு குடிமானமோ ? (வரு)

441. நம்பவேண்டும்

(சகானா) (ஆதி சவுக்கம்)

ப : நம்ப வேண்டும்—ம னி தா—பரம்பொருளை (நம்)

அ : வம்பு வழக்கை விட்டு மாசற்ற மனந் தொட்டு,
தம்பம் அகூயை யின்றித் தாஸனாய்க் கும்பிட்டு (நம்)

ச : நாத்திகப் படிப்பின்றிச் சாத்திர நடிப்பின்றி,
நாயன்மார் போலவே தூய வுள் ளன்புடன்
பாத்திர மாயருட் பணிசெய்து வந்திப்பாய் ;
பரம கருணாநிதி வருமுன் அந்தரங்கத்தில் (நம்)

442. கலகமின்றி

(கரகரப்ரியை) (ரூபகம்)

ப : கலக மின்றி உலக மெல்லாம்
கலந்து வாழலாம்—மனிதா (கல)

அ : பலபலமத பேத மின்றி
பரமன் அருளிற் கரணம் ஒன்றி (கல)

ச : அண்டமெல்லாம் ஆத்ம நாதன்
ஆடும் ஆலயம்.
ஆருயிர்த் தொகுதி யீசன்
ஆனந்த வடிவாம்
கொண்டு கொடுத்துக் குலமொன் றாகிக்
கூடிக் குடித்தாற் கூழும் அமுதாம் (கல)

443. கௌரி சிவமே

(ஸ்ரீ ராகம்) (திரிபுடை)

ப : கௌரி சிவமே சரணம்—சுத்த சக்திக்
கனலே நின் சரணம் (கௌரி)

அ : சௌரியமும், பலமும், தைரியமும், ஜயமும்
தன்மார்த்த வளமுடன் சன்மார்க்க மும் தருவாய்(கௌ)

ச : தட்டுத் தடைகளைப் பட்டெனத் தகர்த்தென்னைத்
தாக்கும் பகைக்குலத்தைப் போக்கி அமைதி யாக்கி,
எட்டெட்டுத் திக்கினிலும் வெற்றி முழக்க முடன்
ஏகியுன் பணி செய்யும் யோகசித்தி யருளாய் (கௌரி)

444. பவரோக வைத்தியனே

(தேவகாந்தாரி) (ஆதி சவுக்கம்)

ப : பவரோக வைத்தியனே—ஓம்சரண்
பரம கருணு கரனே (பவ)

அ : நவயுக பாரத சிவமய சக்தியால்
ஞாலத்திலே ஞான லீலைசெய்பவனே (பவ)

ச : எந்தெந்த மதங்களும் வந்து பணிந்திடும்
ஏக சமரஸத்தை யோகமுடன் அளித்தாய்.
பந்தமில்லாத அருட் சந்தக் கவிதை பாடிப்
பரவிடும் பேரின்ப வரமெனக் கருளுவாய் (பவ)

445. புது வாழ்க்கை

(வராளி) (ஜம்பை சவுக்கம்)

ப : புதுவாழ்க்கை தரவேண்டும்
பூரண குருவே--நல்ல (புது)

அ : மதுமலர் வனவண் டெனவே
மகிழ்ச்சி கொண்ட தொண்ட ருடனே (புது)

ச : தாழ்வு தீரப் பாரதசக்தி தழைக்க வேண்டினேன் ;
சண்டைப் பேய்கள் சாய சாந்தம் செழிக்க வேண்டினேன்;
வாழ்வுக் கலையே யோக மாக வளர வேண்டினேன் ;
வானமுதம் மாநிலத்தில் வழிய வேண்டினேன் (புது)

446. பண்டிகை

(மலயமாருதம்) (ஆதி)

ப : பண்டிகை கொண்டாடுவோம்—அருட்
பரமனைப் பரவிநல்
வரங்களை வேண்டிநாம் (பண்டி)

அ : எண்டிசை யுலகிலும் குண்டுப் புகை யொழிந்தே,
எல்லாரும் அன்புடன் ஏக ரஸமாய் வாழப் (பண்டி)

ச : பாடு பட்டுப் பிழைப்போர் வாடுதல் அகன்றிட
பணமுடன் ஈகையும் குணமுறப் பொருந்திட
நாடு வறுமையின்றி நல்வளந் தழைத்திட
நாளும்பே ரின்பம் வந்து வாழ்வினிற் செழித்திடப்(பண்டி)

447. மாதம் மும்மாரி

(ஹம்ஸாநந்தினி) (ஆதி சவுக்கம்)

ப : மாதம் மும்மாரி பொழிகவே—உலகெல்லாம்
மாதம் மும்மாரி பொழிகவே—உலகெல்லாம்
மங்கலப் பயிர் செழிக்கவே—ஜகதீச்வரியே (மாத)

அ : நிதெல்லாம் நிர்கவே—உழைத்தெல்லாரும்
சேமமாக வாழ்கவே—அருட்பொதுவில் (மாத)

ச : வறுமையும் அடிமைசெய் மடமையும் சிறுமையும்
வஞ்சமும் கொஞ்சமும் இன்றியுன் மக்கள்
ஒருமையும் உண்மையும் உயர்மலை தவழ்கிற
அருவிபோல் அன்புங்கொண் டருள்அர சாண்டிட. (மாத)

448. நினைவாய்

(நாயகி) (ஆதி சாதாரணம்)

ப: நினைவாய் மனிதா—இந்த
நிலவுயிர் யாவையும் நின்னுயிர் என்னவே (நினை)

அ : தனையறிந்த ஞானிக்குத் தானே உலகெல்லாம்
தண்மலர் பலவேனும் பண்ணும்பூசை ஒன்றும் (நினை)

ச : கறுப்புப் பசுமடியிற் கறந்தபால் கறுப்பாமோ ?
காட்சிகள் மாறிடின் கண்மணி மாறுமோ ?
வெறுப்பு விருப்பில் லாது விரிவாக நோக்கினால்
வேறுவே றுடலுளே விசையொரு சக்தியே (நினை)

449. பெண்மையே

(கீர்வாணி) (ஆதி)

ப : பெண்மையே சக்தியடா—அதைவணங்கும்
பெருமையே புத்தியடா---நரமனிதா (பெண்)

அ : கண்ணிரண் டென்னவே காதலுடன் கூடி,
காசினி வாழ்ந்திடக் கடவுள் இங்கே யளித்த (பெண்)

ச : ஆணின்றிப் பெண்ணில்லை பெண்ணின்றி ஆணில்லை,
அகில உலக மெல்லாம் ஆண்பெண் விளையாட்டே
பூணும் பொன்னும் போலே பூவும் மணமும்போலே
பொருந்தி இருபாலருந் திருந்திநாற் பயன்பெறப்(பெண்)

450. சீர்பெருக

(மந்தாரி) (ஆதி)

ப : சீர்பெருகச் செயம்பெருகத்
திரு மகளைப் பணிவோம்—மனமே (சீர்)

அ : ஊர்பெருகும் பேர் பெருகும்
உயிர் வாழ்க்கையில் ஒளிபெருகும் (சீர்)

ச : அழகினிலே கொலுவிருப்பாள்
அன்னைபராசக்தி புன்னகை யுடனே,
பழகும் வீட்டிலே பாக்கியங்க ளுண்டாம்
பத்ம லக்ஷ்மியை பக்திசெய் திடுவோம் (சீர்)

451. உன்னைப் போலவே

(லதாங்கி) (ஆதி)

ப : உன்னைப் போலவே பெண்ணைக்கண்டு வணங்கும்
உள்ள மீகுவாய் ஓம் சக்தியே (உன்)

அ : அன்னையே அமுதே அருளே அழகே,
அன்பு மயமான இன்பச்சங்கரியே (உன்)

ச : அகமாயை யென்னை அடிமை செய்யாமல்,
ஆசைப் பேய்களிடம் மோசம்போகாமலே,
சகஸ்ரார சித்தி தரும் சாதனத்தால்
சர்வம் சுத்தசக்தி ஜகமென் றறிந்தே (உன்)

452. தூண்டு சுடர்

(வாசஸ்பதி) (திரிபுடை துரிதம்)

ப : தூண்டு சுடரினைப் போலே—பரி
சுத்த சக்தியைக் காணாய்—உள்ளே (தூ)

அ : ஆண்டவன் அருள் சோதி—அதன்
அன்பு தரும் அனுபூதி—அந்தத் (தூ)

ச : சோர்வுந் துயரமும் போக்கும்—ஆத்ம
சுதந்தரத்தினை ஆக்கும். மிகப்
பாந்தமாய்—உப—சாந்தமாய் ஸர்
வாந்தர் யாமியின் காந்தமாய் ஒளிர் (தூ)

453. வீரசக்தி பவானி

(தர்பார்) (தேசாதி)

ப : வீர சக்தி பவானி—ஓம் காளி
வெற்றி யீந்தெமை யாளாய்—ஐய (வீர)

அ : காரி ருட்டிலும் கம்பி மின்னலைக்
காட்டி நல்வழி நாட்டும் அன்னையே (வீர)

ச : ஏற்ற மாகிய நாட்ட நத்தினை
நாட்ட மெய்த்துணை தருவாய்
கூற்றினையும் வெல்லும் ஆற்ற லருளுவாய்
குண்டலி யக்னி மஹேஸ்வரியே (ஐய)

454. மனத்தாகத்தை

(ஆபோகி) (ஆதி)

ப : மனத் தாகத்தை மாற்றி யருள்வாய்
வானமுதத் தேனை யானருந்தத் தந்தே (மன)

அ : கனமான மாயக் கானலை விரும்பேன் ;
காட்சியாக நினது கருணை வேண்டுகின்றேன் (மன)

ச : சத்திய ஞானமும் சாது சங்கமும்
சஞ்சலம் இல்லாத நெஞ்சகத் தெளிவும்
சுத்தசன் மார்க்கத்தின் சித்தியும் முத்தியும்
துரியவள நாட்டின் அரியவாழ்வும் ஈந்தென் (மன)

455. பாரத சக்தி

(ஹம்ஸத்வனி) (திஸ்ரஏகம்.) தகதகதகிடதகதகதகிட நோட்டு)

ப : பாரத சக்தி சத்திய ஜோதி
பரம கல்யாணி மஞ்சுள வாணி (பார)

அ : பாரினைக் காக்கும் பாவன சக்தி
பத்மினி காளி, பார்வதி தேவி (பார)

ச : தேன்மலர்போலே திருநகை முகமும்
வான்முகில் போலே வழங்கிடுங் கரமும்,
மோனமுத் திரையும் தியானநித் திரையும்,
ஞானநல் வளமும் ஆனசிற்சக்தி . (பார)

456. நானுனைக் கண்டு

(கௌளை) (திரிபுடை)

ப : நானுனைக் கண்டு களித்தேன்—ஜீவ
நாயகனே—சுக—தாயகனே— (நானு)

அ : வான்முகில் கண்ட மயிலினைப் போலே,
வசந்த மலர்கண்ட குயிலினம் போலே, (நானு)

ச : ஞாயிறைக் கண்ட தாமரை போலே,
ஞானியைக் கண்ட ஞானியைப் போலே—
தாய்வரக் கண்ட சேயினைப் போலே
தன்னையே கண்ட யோகியைப் போலே (நானு)

457. ஐந்து கோச

(சரஸ்வதி) (ரூபகம்)

ப : ஐந்து கோசக் கோட்டைக் குள்ளே
ஆளுகின்ற வேந்தா—சாந்த (ஐந்)

அ : எந்தனுக்குப் புலப்ப டாமல்
விந்தை செய்யும் கள்வா (ஐந்)

ச : மேகத் துள்ளே மின்னல் போலே
மிளிர்ந்து மிளிர்ந்து மறைவாய்...
தேகத்துள்ளே தேகியேநின்
மோகங்கொண்டேன் பேதை (ஐந்)

458. ஏழுமாமலை

(இராமப்ரியை) (ஆதி)

ப : ஏழுமாமலைகள் சூழ வுள்ளவே
ஏழை யெப்படி ஏறிச் செல்லுவேன்... (ஏழு)

அ : தூலப்ராண சூக்ஷ்ம விஞ்ஞான ஆனந்த
துரிய சித்து சத்தாம் பெரிய கோட்டைகளாய் (ஏழு)

ச : கண்ணைத் திறந்துன் கருணைத் துணைதந்து,
கடைத்தேறும் வழி காட்டி யாளுவாய் ;
மண்ணுட லுடனே உன்னைநான் கலந்தே
மாசிலாத பரமா காசஜோதி யாக (ஏழு)

459. அடைந்தேன்

(தேவமனோகரி) (ஏகம்)

ப : அடைந்தேன் உன்னை அன்புடன் ஐயா
ஆதரித் தருளாயே—பரமா (அடை)

அ : கடைத்தே றிடவுன் கருணையல் லால்வழி
காணேன் என்கண் மணியே இனிநான் (அடை)

ச : வானின்றிப் பூமி வளர்வதும் உண்டோ ?
மண்ணின்றிப் பயிரோ? பயிரின்றி உயிரோ ?
நானென உயிர்க்கும் நீயின்றி நானுர் ?
ஞானசிகா மணியே நடராசா (அடை)

460. என் பிழைகள்

(பூஷாவளி) (ஆதி ஒன்றரை இடம்)

ப : என்பிழைகளை மன்னிப் பாயப்பா
ஏழையேன் இனி வாழும் வகை காட்டி (என்)

அ : கன்ம ஜீவனால் கஷ்டப்பட்டுப் பட்டுன்
காலைப் பற்றிக் கொண்டேன் ; கருணை காட்டுவாய் (என்)

ச : குட்சியே நினைவாய்க் கட்சிகட்டி நாளும்
கோடிப் பாவஞ் செய்து தேடித்தேடித் தோற்றேன்,
சிட்சித்தது போதும் ; ரட்சிப்பா யினிமேல்,
சீர்பாத மன்றி ஓர்துணை யில்லேன் (என்)

461. ஆத்ம சக்தி

(சாருகேசி) (ஆதி)

ப : ஆத்ம சக்தி தருவாய்—என் னப்பனே
ஆத்ம சக்தி தருவாய்—உன்பணி செய்யும் (ஆத்)

அ : பூத்த பூப்போலப் புறவுடலானது,
புண்ணியா உனது எண்ணஞ் செய்கைபெற (ஆத்)

ச : அற்பதேகத்திற்குக் கற்பமூட்டியுமென்?
அழுக்குப் பாண்டமென்றும் அமுதகலசமாமோ ?
சிற்பரா சக்தி திருவிளை யாடலென்
சித்தத்தில் உன்னருள் வைத்துவளர்த்து நிதம் (ஆத்)

462. குறிஞ்சி மன்னவனே

(இராகமாலிகை) (ரூபகம்)

ப : குறிஞ்சி மன்னவனே—வீரக்
குமரனே குகனே—ஓம் (குறி)

அ : பரஞ்சுடர் மணியே—என்
பாழ்வினை நீக்கிடுவாய் (குறி)

(செஞ்சுருட்டி)

அன்பு வலையிற் பட்டேன்—உன்
அருளுக்கேயடிமை—முருகா
உன்பெயர் கேட்டதுமே—என்
உள்ளங் குளிருதடா (குறி)

(புன்னாகவராளி)

சண்முக சாமி யென்றால்—எனக்கொரு
சக்தி பிறக்குதடா—உன்
கண்மலர் கண்டுவிட்டால்—என்னைக்
காதல் கிறுக்குதடா—முருகா (குறி)

(வசந்தா)

ஆறுமுகம் என்றால்—எனக்கோர்
ஆறுதல் ஆகுதடா
மாறுமுகங் கண்டால்—என்
மனம் வெதும்புதடா—முருகா (குறி)

(பந்துவராளி)

வள்ளி மணாளன் என்றால்—எனக்கோர்
வாஞ்சை பிறக்குதடா—மனம்
புள்ளி மயிலேறி—உன்னுடன்
போகத் துடிக்குதடா—முருகா (குறி)

(மோகனம்)

நிலவுலகினிலே—உனைப்போல்
நேச னெனக்குண்டோ ?
தலைவணங்குகிறேன்—முருகா
சரவணபவனும் (குறி)

(குறிஞ்சி)

அடம்பிடித் திடர்செய்—அகங்
காரப் பகைவனைநீ
சுடர்நெடும் வேலால்—உடனே
சுட்டுப் பொசுக்கிடுவாய் (குறி)

463. சத்தியத்திற்கு

(கன்னட) (சாபு)

ப : சத்தியத் திற்குச் சாதி மதமில்லை
சந்தேகம் ஏன் மனமே— (சத்)

அ : சுத்தான்ம உணர்ச்சியே நித்திய வேதம்
சொல்லால் எழுந்ததெல்லாம் அவரவர் பேதம்(சத்)

ச : கீதை உபநிடதம் கிறிஸ்து மொழி குறள்
கேடறும் உண்மையை நாடுறும் வழிகளே...
பாதை பலவேனும் பட்டணம் ஒன்றே
பரிசித்துப் பாருள்ளே பார்ப்பானை நன்றே (சத்)

464. மறவாதருள்

(கருடத்வனி) (ஆதி ஒன்றரைக்களை இடம்)

ப : மறவாதருள் திருநாமத்தை
மஹாதேவநடராஜ சுத்தனும் (மற)

அ : உறவாக உன்றன் உணர்வொன்று போதும்,
ஓதுநூல்க ளெல்லாம் ஒழிந்தாலும் உன்னை (மற)

ச : கற்றகல்வியெல்லாம் மட்டுக்குள் அடங்கும்
கலைபெரிது ; காலமோ சிறிது.
சிற்றறி வன் யான் பெற்ற பயனெல்லாம்
சிவஞான மொன்றே அவனி வாழ்விலே (மற)

465. கூடி வாழுவோம்

(கமலா மனோகரி) (ஆதி ஒன்றரைஇடம்)

ப : கூடி வாழுவோம் குவலயமெல்லாம்
குலதெய்வ மொன்றே குலவுயிரும் ஒன்றே (கூடி)

அ : நாடுநிற சாதி மத பேத மெல்லாம்
நானுவி கார மான மனமே (கூடி)

ச : கோயிலும் தூபியும் கொத்தன் வேலையே
குருக்களும் சிலையும் வருக்கக் கொள்கையே
நேயமுன்றி யுள்ளே தூயஒன்றைக் கண்டால்,
நிறைவான அன்பால் குறையின்றி யிங்கே (கூடி)

466. அன்பு நிலை

(பரசு) (தேசாதி)

ப : அன்பு நிலையைக் கண்டால்—நம்பு மனமே—நீ
ஆண்டவனைக் கண்டிடுவாய் இன்பமனமே (அ)

அ : துன்பமெல்லாந் தொலையும் தூய மனமே
தொந்த பந்தங்களெல்லாம் சிந்தி யொழியும் (அ)

ச : மந்திரத்தில் வணங்கினும் வேற்றுமை யில்லை—
மசூதியிலே வணங்கினும் வேற்றுமை யில்லை
எந்தத்திசை வணங்கினும் வேற்றுமை யில்லை
எல்லாமும் கடவுள் இருக்கு மிடமே (அ)

பிரிவினை பேசாதே பேதை மனமே,
பெயரில் மயங்காதே பிள்ளை மனமே.
அறிவினை வளர்த்திடின் ஆசை மனமே.
அகமும் புறமும் சுத் தான்மமயமே (அ)

467. வினைக் கணக்கை

(குறிஞ்சி) (ரூபகம்)

ப : வினைப்பிறவிக் கணக்கைத் தீர்த்து
விடுதலை செய்வாய்—என்னப்பனே (வினை)

அ : இனிப்பிறவி யேது மின்றி
இகபரமெனும் வகையு மின்றி (வினை)

ச : கணக்குப் பார்த்து ஐந்தொகையும் கட்டினேனையா
கடனுடனெல்லாம் உடனுடனே கைமே லீந்தனன்
பணக் காம மண் பற்றுவழியில்லை ;
பரிந்தினி யென்னை உரிமை கொண்டே (வினை)

468. பரம பிதா

(சிந்துபைரவி) (ஆதி)

ப : பரமபிதா பரி பூரணந் தருவான்
பக்தி பரவசராய் வாருங்கள் (பர)

அ : கருணை புரிந்து நம்மைக் காக்கும் கடவுளைக்
கருத்துடன் வணங்கிடச் சேருங்கள் (பர)

ச : சேயுளங் கொண்டவர் தூயவுள் ளத்தில்
செஞ்சுடர் போலொளிர் ஜோதி
தாயினும் அன்புடன் சாது ஜனங்களைத்
தாங்கு சுத்தானந்த ஜோதி (பர),

சுத்த சன்மார்க்க கீர்த்தனங்கள்
முற்றிற்று

8. ஐக்கிய கீதம்

469. தியானமொன்றே போதும்

(தோடி) (ஆதி)

ப : தியானம் ஒன்றே போதும்—நல்ல
தெள்ளறி வோங்கிட உள்ள பொருள் விளங்கிட (தியா)

அ : மோனக் கடலினி லே—முத்துக் குளிப்பதுபோல்,
மூழ்கிப் பரமசுக வாழ்வு பெற்றுயர்ந்திட (தியா)

ச : விந்தை விந்தை மதங்கள் தந்தம் பெருமை பேசி
விளைக்கும் சச்சரவிலே சளைத்தேன் ; பொருளறிந்து
சிந்தை யடங்காத சந்தைக்கூச்சலே வேண்டேன்.
சிதானந்த ஜோதியைச் சதாசாதனஞ் செய்யும் (தியா)

470. பேசாது பேசிடும்

(ஆனந்தபைரவி) (ஆதி)

ப : பேசாது பேசிடும் பேரின்ப முதித்தாலே
பேசு மறை விளங்குமே—மனமே (பேசா)

அ : ஆசான் அமர்ந்து காட்டும் அசலநிஷ்டையில் நின்றே
ஆழ்ந்த சமாதியிலே அதுநானெனத் தெளிந்தே (பேசா)

ச : வேதாந்த சித்தாந்த நாதாந்த போதாந்த
யோகாந்தப் பொருளெல்லாம் ஏகாந்தத் தெளிவொன்றே.
மோகாந்த காரத்தில் தேகாத்ம புத்தியில்
ஊகம்விட் டலேயாமல் வேகப் புலனடக்கிப் (பேசா)

471. பேதமதவாத

(தன்யாசி) (ஆதி)

ப : பேதமதவாதச் சூதினில் மயங்காமல்
பிழைத்தேன் உன்னருளால்—பரம்பொருளே (பேத)

அ : ஆதி சத்திய வேத நீதி தருமமே
அறிந்தேன்—அதன்படி—இருந்தேன்—இருந்தபடி(பேத)

ச : விரல்கள் ஐந்தினுக்கும் கரமொன்று தாங்குமே ;
விரிந்த ஒன்றையுணர்ந்தால் விகாரங்கள் நீங்குமே
குரல்கள் பலவாயினும் கூட்டும் ஓங்காரம் ஒன்றே
கூடி உளங்குவிந்து நாடிப் பொருளறிந்து
தேடித் திகைத்திடாது விடுகண் டென்னுள்ளே (பேத)

472. வேற்றுமை

(தேவகாந்தாரி) (ஆதி)

ப : வேற்றுமை ஏன் மனமே—சாதிமத (வேற்)

அ : காற்றுக்கும் கதிருக்கும் ஆற்றுக்கும் கடலுக்கும்
கூற்றுக்கும் கும்பிக்கும் சாற்று மதங்க ளுண்டோ ? (வேற்)

ச : உடலொன்று உயிரொன்று உள்ளொன்று உறவொன்று
கடலொன்று மழையொன்று ககன ஜோதி யொன்றே (வேற்)

473. பள்ளிக்கூடம்

(துஜாவந்தி) (ஆதி)

ப : பள்ளிக்கூடம் வைத்து பிள்ளையெனக்கு நிதம்
பாடஞ்சொல்கின்றானே—பரமகுரு (பள்ளி)

அ : வெள்ளக் கடல் சூழும் விந்தை யுலக மெல்லாம்
தெள்ளிய நூலாயென் சிந்தை எழுதுகோலாய் (பள்ளி)

ச : மலரினிலே உடல் வாழும்வகை காட்டி,
வானச் சுடராலென் மனவிருள் ஓட்டி,
அலைகளி லேகுண நிலைகளை நீட்டியே
அனுபவத் தாலெனை அறிவுற வாட்டியே, (பள்ளி)

கவனங் குறைந்தாலோ காதினைக் கிள்ளுவான்
கணக்குப் பிசகினாலோ கடைசியில் தள்ளுவான்
அவனை அறிந்துவிட்டால் ஆனந்தங் கொள்ளுவான்
ஆசான் வேலையும் விட்டு நேசனாய்த் துள்ளுவான் (பள்ளி)

474. கவிதையைப் போலே

(கேதாரகௌளை) (ஆதி)

ப : கவிதையைப் போலே கனவினில் வந்தான்
கலைவரந் தந்தானே (கவி)

அ : அவனி யெல்லையைத் தாண்டி
அருள்வெளியைத் தீண்டிக் (கவி)

ச : வித்தக நவரசச் சித்திர மாகவே
புத்திளஞ் சொல்லில் அமைத்துத் தொடுத்தே,
பத்தி மணம் பரவச் சுத்த ஞானம் விரவப்
பணித்தென்னை அன்பினிற் பிணைத்த மனோகரன் (கவி)

475. சரணம் பரஞ்சுடரே

(ஸ்ரீ) (சாய்ப்பு)

ப : சரணம் பரஞ் சுடரே—என்
சாமி உன்னருட் காமி நான் (சரண)

அ : அரனாய் என்ஞான வரனாய்—ஜீவா
தரனாய்வா கங்கா தரனே பரனே (சரண)

ச : கோரும் வரமில்லை யாரும் எனக்கில்லை
கொடுத்தேன்—என்னையே
விடுத்தேன்—கவலையைத்
தடுத்தாள்—என்னையுள்
எடுத்தாள்—ரக்ஷகா (சரண)

476. ஆறுதல் கூற

(பரசு) (ரூபகம்)

ப : ஆறுதல் கூற யாரையா—உன்
அடிமைக் கிந்த அகந்தை யுலகிலே (ஆறு)

அ : வேறு வேறு சமயச் சுழலில்
வேதனைப்பட்டேன் ; சோதனைபோதும் (ஆறு)

ச : கருணையற்ற பலரை—நான்
கடவுள் என்று தொழுதேன்.
கவிதை பாடி யழுதேன்
காலடியினில் உழுதேன்—அவர்
கட்டளைகளை வழுவேன்—
அருளின்றினன் பொருளைக்கொண்டு
தெருவில் விட்டார் ; தீன னுக்கே
தெய்வமே இனி உனக்கே—பணி
செய்வ துறுதி உறுதி உறுதியே (ஆறு)

477. மெய்யனே

(நாதநாமக்கிரியை) (சாய்ப்பு)

ப : மெய்யா என்னைக்கா ஐயா—அன்பருக்கு (மெய்)

அ : பையேபார்த் திளித்திடும் பொய்வேடக் காரர்முன்
கையேந்தி யேமாந்தேன் ; ஐயோ பரிதாபம் (மெய்)

ச : சாந்தா—என்னருள் வேந்தா—சுத்தாத்துமக்
காந்தா—நிர்க்குணவே தாந்தா—உன்னைச்
சரண்புகுந்தேன்—இந்த—மரண உலகிலே
இரண மினியில்லை; தருணம், தருணம் (மெய்)

478. ஒகோ ஜகதீசா

(ஹரிகாம்போதி) (ஆதி)

ப : ஓகோ ஜக தீசனே—ஓடி
ஒளிவதேனோ நேசனே (ஓகோ)

அ : ஏகா ஹே! ஜகன் மோகனா—மனத்
தாகம் தாகம் ! சோகம் சோகம்... (ஓகோ)

ச : ஆர்வமாய்க் கூவினேன்—ஆவியின் ஆவியே
ஆபத்திற் குதவிடும் அமரசஞ் சீவியே
பாரில் அனாதிநான் பரிவுகொள்வாய் நீயே;
பாரமுன்மேல் வைத்தேன் எந்தாயே
பரமா பரமா
முறையோ முறையோ (ஓகோ)

479. சேவகம்

(சுரடி) (ரூபகம்)

ப : சேவகஞ்செய்யக் காத்தி ருக்கிறேன்
சித்தமாகவே—பரமா நின் (சே)

அ : பூவினில் வே றெவரடிமையும்
புரிந்திடாதுன் பூந் திருவடிச் (சே)

ச : சாக்குப் போக்குச் சொல்லிடாது
தாக்கடித்து மல்லி டாது
ஊக்க மாக உனது பணியைக்
காக்கக் காண் கருணைக் கடலே (சே)

காசு பணங்கள் கேட்க வில்லை;
கஞ்சிக்கும் ஒரு தொல்லையில்லை;
ஆசிபோதும் அன்பு போதும் ;
ஐயனேநின் அருமை போதும் (சே)

480. அன்பே உன்னை

(கானடா) (ரூபகம்)

ப : அன்பே உன்னைக் காத லித்தேன்—என்
ஆசை யெல்லாம் பூசைமல ராக்கி (அன்பே)

அ : தண்பனிக் காலைத் தங்கக் கதிர்களால்
அங்கந் தழுவியே பொங்கும் சுகமருள் (அன்பே)

ச : புத்துலகக் கலை எத்தனை போதித்தாய் ?
போகக் கனவுகள் எத்தனை சாதித்தாய் ?
சித்திரக் காவியம் சிங்கார ஓவியம்
சித்தத்தில் நாடகம் எத்தனை! சுத்தனே (அன்பே)

481. உன்னைக் காட்டுவார்

(கீர்வாணி) (ஆதி)

ப: உன்னைக் காட்டுவார் உலகில் இல்லையோ
உள்ளந்தோறும் உள்ள வள்ளற் பெருமானே (உன்)

அ : பொன்னைக் காட்டுவார்க்கு மின்னுடல் காட்டுவார்
பெண்ணைக் காட்டுவார் கண்ணைக் காட்டுவார்கள் (உன்)

ச : கற்றபுத்தகக் கந்தை காட்டுவார்
கற்பங் காட்டுவார் அற்புதங் காட்டுவார்—
சுற்று மனதைக் கட்டிவைத் தடங்கி
சுத்தயோக சமா திஸ்த ராகியுள்ளே (உன்)

482. புத்தியிரு

(ஜோன்புரி) (தேசாதி)

ப : புத்தியிரு மனமே—எப்
போதும் பஜனைசெய் சாது சங்கத்திலே (புத்)

அ : இந்திலும் அத்திலும் பித்துக்கொண் டலையாது,
சித்தம் நிலைத்தே ஹரி பக்தி சாதனஞ் செய் (புத்)

ச : மெத்தப் படித்தாலும் விண்ணை யிடித்தாலும்,
செத்தாரை எழுப்பிடும் வித்தை நடித்தாலும்,
மெத்தைமேல் மெத்தை கட்டிச் சொத்தைக் குவித்தாலும்,
மேன்மை யில்லை ; பர மான்ம நிலைபெறவே (புத்)

483. தாரக மந்திரம்

(சுருட்டி) (சாபு)

ப : உன்னத யோகிகள் ஓதிடு மந்த்ரம்
ஓம்சுத்த சக்திஓம் எனும் மந்த்ரம் (உன்ன)

அ : தன்னிக ரற்றதோர் தாரக மந்த்ரம்
தர்மார்த்த காம மோக்ஷ தாயக மந்த்ரம் (உன்ன)

ச : பக்தி செய்யச் செய்யப் பலம்மிகு மந்த்ரம்
பரம துரியசுக வரமருள் மந்த்ரம்
முத்தி வழி திறக்கும் மூல மஹாமந்த்ரம்
முக்கனல் மூட்டிடும் பக்குவ மந்த்ரம் (உன்ன)

484. ஏழையின் உபசாரம்

(ஸ்ரீரஞ்சனி) (ஆதி)

ப : ஏழையின் உபசாரம் ஏலையா—என்
இதயத்தைக் கொள்ளைகொண்ட பாலையா—கண்ணா (ஏ)

அ : கூழையும் அமுதெனக் குடிப்பாய்—அன்பர்
கூரை வீட்டிலும் குடி யிருப்பாய்—கண்ணையா (ஏ)

ச : விதுரன் கூழையுண்ட சதுரா—என்
விருந்தை யுண்ணவாவா, மதுரா
புதுப்பொலிவு மிகுந்த கதிரா—உன்
புகலன்றி எனக்கொரு
பொன்னில்லை புகழில்லை (ஏ)

485. அறியாதார் வம்பு

(கற்கடா) (ஆதி)

ப : அறியாதார் வம்பினைப் பெரிதாக எண்ணியே
அல்லற் படாதே மனமே (அறி)

அ : பொறிபுலன் கண்டதே பொருளென்க் கண்டபேர்
அருளுணர் வில்லாதார் அன்பினை உணராதார் (அறி)

ச : கனகயா ழிசையொலி கழுதைக்குப் புரியுமோ ?
கதிரிடும் அழகின்பம் கபோதிக்குத் தெரியுமோ ?
வனமலர் மாலையை மர்க்கடம் புகழுமோ ?
வரகவி யுணராத வறட்டு மதியினால் (அறி)

486. வஞ்சமில்லாதுன்னை

(முகாரி) (ஆதி)

ப : வஞ்சமில் லா துன்னைத் தஞ்சமென் றடைந்தேன்
வாசாம கோசரனே— (வஞ்)

அ : அஞ்சவரும் பகைவர் நஞ்சு வைத்த போதும்,
அஞ்சல் என் றென்னைக் காத்தாய்
அடைக்கலம், அடைக்கலம் (வஞ்)

ச : ஆற்றுப் பொறுமைகள் தூற்றித் திரிந்த போதும்,
அர்ச்சனை மலர்களை துச்சமாய் மிதித்த போதும்,
சீற்றங்கொண்டே சதிக் கூட்டம் செருத்த போதும்,
சித்தத்தி லிருந்து நீ சுத்தா எனைக் காத்தாய் (வஞ்)

487. தன்னை யறிந்தால்

(*தன்யாசி*) (ஆதி)

ப : தன்னை யறிந்தால் தானே பேரின்பம்
தாரகம் இது—மனமே (த)

அ : தன்பசிக்குத் தானே அன்னம் புசிப்பதுபோல்
அன்புக் குருபரன் அளித்த சாதனத்தாலே (த)

ச : பற்றலர் புலன்களைப் பற்றவி டாதபடி
பகுத்தறி வால் அடங்கி,
கற்றபடி நடந்து கருத்துளே படிந்து,
கட்டற்ற பற்றற்ற மட்டற்ற சுட்டற்ற (த)

488. சொல்லோவியம்

(*காம்போதி*) (ஆதி)

ப : சொல்லோவி யத்தாலுன் சொரூபத்யானம் செய்ய
வல்ல கவிதை தருவாய்... (சொல்)

அ : கல்லோவி யத்தினிலும் கலை சொட்டும் பேரின்பக்
கருணையா னந்தமே கலையின் சுதந்தரமே (சொல்)

ச : பொய்யகங் காரத்தின், போட்டி வராமலே
பொழுது போக்கவே சும்மா எழுதித்தள் ளாமலே,
மெய்யான உள்ளத்தில் ஐயநின் அழகினை
விதவிதமாக நான் புதிய பொலிவுடனே (சொல்)

489. சும்மா இருக்கின்ற

(*பூர்வகல்யாணி*) (திரிபுடை)

ப : சும்மா இருக்கின்ற சூட்சுமம் அறிந்திடின்
சுறுசுறுப்பென்ன சொல்வேன்—உள்ளே (சும்மா)

அ : இம்மா நிலங்களெல்லாம் இனிது படைத் தளித்தும்
ஏதொன்றும் சலியாத ஆதிப் பரம்பொருள்போல் (சும்மா)

ச : சிதா காச வெளியிற் சித்திரத் தீபம்போல்
சித்தம் அலையாது, சுத்தான்ம சேதனத்தில்,
நிதான சுககன தாதாகார நிஷ்டையில்
நிரதிச யானந்த பரமோன சாந்தத்தில் (சும்மா)

490. ஈந்தேன்

(துவஜாவந்தி) (ஆதி)

ப : ஈந்தேன் உன் கையினிலே—அன்புடனே
ஈந்தேன் உன் கையினிலே—என்னை (ஈ)

அ : சாந்தா எனையாளும் வேந்தா—மஹாசக்தி
காந்தா சரணம் சர் வாந்தர் யாமியே—என்னை (ஈ)

ச : நினைப்ப தெல்லாமுன்து நினைவாக—நான்
நேசிப்ப தெல்லாமுன் துணையாக
புனைவ தெல்லாமுன் புகழாக—நான்
புரிவதெல்லாம் பூ சனையாக.
தனியகந்தை யில்லாமல் அனைவரும்
இனிதுன் அருள் வழியே இன்புறும் பணிக் கென்னை (ஈ)

491. என்ன குறை

(பைரவி) (ஆதி)

ப : என்ன குறைசொல் மனமே—உனக்கினில்
என்ன குறைசொல் மனமே (எ)

அ : மின்னுட லுள்ளே உயிர் மன்னவா
உன்னை யறிந்து கொண்டாய்
உலக வாழ்க்கையில் பின்னே (எ)

ச : ஒப்பரிய பரம் பொருளில், அருளிலே
ஒன்றுபட்டாய்; என்றுந் தொன்றுதொட்டே
கற்பனை கடந்ததோர் அற்புத மாகிய
களிப்பில் கவலையின்றிக் குளிப்பாய்—நலஞ் செழிப்பாய்(எ)

492. இறப்பதில்லை

(கன்னடகௌளை) (ஆதி)

ப: இறப்ப தில்லை மனிதா—அறிந்தவர் (இ)

அ: பிறப்பறி யாதென்றும் இருக்கும் சுத்தான்மாவே
பிரிவறு நானெனத் தெரிவுறும் யோகிகள் (இ)

ச: பறவைக்கும் முட்டைக்கும் உறவினைப் போலே,
பார்வைக்குப் போர்வையிவ் வுடலே.
கறந்து காய்ச்சியுரக் குத்திக் கடைந்தெடுத்த
கலப்பறு வெண்ணெயைப் போலே,
கனியினில் விதையினைப் போலே
களிம்பறு கனகத்தைப் போலே—
கர்ம பந்தமற்ற காய தொந்த மற்ற
நிர்மல சுத்த சுதந்தர சித்தர்கள் (இ)

ஐக்கிய கீதம் முற்றிற்று.

9. அன்பு மாலை

493. அன்பு மாலை

(பந்துவராளி) (ரூபகம்)

ப : அன்பு மாலை சூட்டு கின்றனன்—என்
ஆசை மலரால் பூசை செய்தே (அன்பு)

அ : செம்பொற் காலை சேர்த்துக் கோத்துத்
திரிகரண சுத்தி யோடு,
நம்பும் அடியார் கூட்டத் துடனே
நமச்சி வாய ஓம் ஹர வென்றே (அன்பு)

ச : அந்தரங்க விசுவாசமும் ஆத்மானந்த சுகவாசமும்
சிந்தை யினிக்கும் கான ரசமும்
செறிந்தென் உள்ளம் சிலிர்க்கச் சிலிர்க்க (அன்பு)

494. தேடிடு நன் மனமே

(பரசு) (ஆதி)

ப : தேடிடு...நன் மனமே—உன்
சித்தத்தி லேயுள்ள சத்திய வத்துவைத் (தேடிடு)

அ : ஓடி யலைந்து நீ வாடிக் குலையாதே
உள்ளத்திலே இன்ப வெள்ளம் ததும்பும் அதைத்(தேடிடு)

ச : சத்த மதங்களிலே—வெறும்
சாப்பாட்டுச் சந்தையின் கூப்பாட்டிலே யில்லை
சுத்த சுயஞ் ஜோதியை—ஏட்டுச்
சொல்லாலும் கட்டிடக் கல்லாலும் காண்பமோ ?
சொக்கும் அன்புக் கொடியில்
மொக்கவிழ்ந் தூறுகின்ற
பக்குவத் தேனைநீ
மிக்கப் பருகிடவே (தேடிடு)

495. காதலைக் கொள்ளை கொண்ட

(சாவேரி) (ஆதி சவுக்கம்)

ப : காதலைக் கொள்ளை கொண்ட கள்வனை உலகிலே
காண்ப தெங்கே சகியே ? (காத)

அ : நாத வெளியினிலே சோதி மயமாக
நடமாடி என் உள்ளம்
இடங்கொண்ட, திடங்கொண்ட (காத)

ச : கொஞ்சுங் குழந்தை போன்ற நெஞ்சத் தெளிவிலோ ?
கொண்டல் வளரும் சோலை விண்ட மலரிலோ ?
பஞ்சபூ தங்களிலோ ? பரிதி மதிகளிலோ ?
பாராது பார்க்கின்ற பரமார்த்த கதியிலோ (காத)

496. கண்டுபிடித்தேனம்மா !

(சகானா) (ஆதி சவுக்கம்)

ப : கண்டு பிடித் தேனம்மா—என் கண்ணனைக் (கண்டு)

அ : அண்டையி லேயிருந்து கொண்டே மயக்கி யென்னை
அலையவிட்டஅந்தர் யாமியை அருளினால் (கண்டு)

ச : கலையிலும் சிலையிலும் கட்டுக் கதையிலும்,
கனதன வாழ்விலும் மனதிலுந் தேடினேன் ;
வலையினை வீசினால் வானமீன் சிக்குமோ ?
வஞ்சமில் அன்புள்ள நெஞ்சிலே புகுந்துநான் (கண்டு)

497. மின்னலாய் நடம் புரிந்தான்

(காம்போதி) (ஆதி)

ப : மின்னலாய் நடம் புரிந்தான்—சகியே—என்மன
மேகத்தைத் துருவியே
மோக மனோகரன் (மின்)

அ : தன்னிக ரில்லாத தங்கத் தணல் போலே
என்னுளே இலகிடும் இதயப் பரஞ்ஜோதி (மின்)

ச : தீம் தீம் தரிகிட தகதிமி தகதிமி
திமிகிட திமிகிட தகஜனு தரிகிட,
தோம் தோம் தாகிட தளாங்கு தரிகிட,
தொம்கிட தகர்தின தோம்
தின்னத்தோம் சிவோஹம் என (மின்)

498. கல்வியால்

(ஆரபி) (ஆதி)

ப : கல்வியால் என்ன பயனே—ஜீவ
காருண்ய நாதனைக் கருதி யுருகாத (கல்)

அ : சொல்லிலும் செயலிலும் சொல்லறும் சுகத்திலும்
தோய்ந்து தோய்ந் தனுபவம் வாய்ந்து மகிழாத (கல்)

ச : ஆச்சுப்போச் சென்றெதுகை அடுக்கினுற் கவியாமோ ?
அன்பிலா நேசமும் ஆபத்திற் குதவுமோ ?
பேச்சுக்கு ராவணன் பின்புகும்ப கர்ணனுய்ப்
பிதற்றிப் பொழுதுபோக்கும் உதட்டுக் கலையான (கல்)

499. கணவனென்று

(அடாணு) (ஆதி)

ப : கணவனென் றென்னைநீர் கைப்பிடித் தாலே போதும்,
காதலைத் தருகிறேன் சாமி—நான்
கலக்க மில் லாத சிவ காமி (கண)

அ : அணிமணி வேண்டிலேன் அன்பிருந் தாலே போதும்,
அகத்துக் காரியாகியுன் சுகத்துப் பணி புரிவேன் (கண)

ச : போலியலங்கார வேலையிலே சும்மா
பொழுதினைப் போக்கிட மாட்டேன்.
புக்ககத்தை யிகழ்ந்து பிறந்தகத் தைப்புகழ்ந்து
போருக்கு நாக்கினைத் தீட்டேன்.
வேளை தவருமல் உபசாரம் செய்தன்பு
மாலைகளை நிதம் சூட்டுவேன்...
காலையுங் கதிரும்போல் வேலையுந் திரையும்போல்,
கலந்துநீ நிறைந்தெனுள் இருந்திடும் சுகம்பெறக் (கண)

500. இகபரசுகமெல்லாம்

(கானடா) (ஆதி)

ப : இகபர சுகமெல்லாம் எய்திச் சிரஞ்சீவியாய்
இருந்திடலாம் மனமே—புகழ்
சிறந்திடலாமே தினமே (இக)

அ : சுகமாக விளையாடும் மகாசக்தி யருளினைச்
சஞ்சலம் இல்லாத நெஞ்சினிலே கண்டால் (இக)

ச : சாவதும் பிறப்பதும் சடவினை யுடலதே
சமநிலைப் பொருளினை எமனுந் தொடவல்லனோ ?
ஜீவ நதி யெல்லாம் சிவமய வெள்ளமே
சிவசா யுஜ்யமும் தெரியுமுன் உள்ளமே (இக)

501. மோகன முகம்

(பந்துவராளி) (ஆதி)

ப : மோகன முகம் கண்டேனே—என் ஆண்டவன்
முல்லை முறுவல் விண்டேனே—சகியே (மோக)

அ : ஊகமாய் என் ஆசை தாகமாய் வேண்டிய
ஏக நாயகன் யோக போக நாயகன் எம்மான் (மோக)

ச : அருண கிரணம்போல் கருணையொளி வீசும்
அன்புத் திருமுகமே
அழகிளம் எழில் என்றும் அமுதம்போல் வழிந்திடும்
ஆனந்தத் தேன் முகமே.
இருவினை ஒப்புடன் மலபரி பாகமும்
ஈந்திடும் சாந்த முகம்...
ஈந்திட ஈந்திடக் காந்தம்போல் ஈர்த்தென்னை
இரண்டறக் கலந்திடும்
பரந்த அருள் சுரந்த (மோக)

502. தேடிவந்து

(பூர்வகல்யாணி) (ஆதி)

ப : தேடிவந் தென்னுடன் ஆடி மகிழ்கின்றான்
தேவாதி தேவனடீ—சகியே (தேடி)

அ : வாடிவருந்த முன்னே ஓடியொளிந்தே மிக
மோடிசெய்தான் மன மோகன ஜாலனே (தேடி)

ச : குக்கூ வெனவே குயில் பக்கத்தி லே கூவ
அக்கக்கா எனக்கிளி ஆசைகள் பேசிட
நெக்குநெக் குருகியென் நெஞ்சக் கவலை சொல்லப்
பக்குவம். பார்த்தேயென்
சொக்க லிங்கப் பெருமான் (தேடி)

503. ஆசையலைகள்

(லேகடை) (ரூபகம்)

ப : ஆசை யலைகள் விசி யடித்தால்
அமைதி சேருமோ ?—பரனே (ஆசை)

அ : பாச பந்த வினையி னாலே படரும் காமத் தினவினாலே,
மோசமான மயக்கி னாலே மோக மான முயக்கி னாலே (ஆசை)

ச : பையவிழ்த்தாற் சிங்கம் என்றும்
கையி ளைத்தால் வெங்க மென்றும்,
பகட்டு மினுக்கு வேஷ மெல்லாம்
பார்த்துப் பார்த்துப் புளித்த தம்மா !
துய்ய சிவ சாட்சி யான
மெய்யவுன்னைப் பையக் கூடிச்
சுத்த போகந் துய்த்தி டாது
பித்துப் பிடித்த பேய்மனத்தில் (ஆசை)

504. சமநிலையில்

(வசந்தா) (ரூபகம்)

ப : சமநிலையில் இருந்து விட்டால்
சலனம் ஏன் மனமே—என்றும் (சம)

அ : அமைதி யான சாட்சி யாக
அறிவுக் குள்ளே அறிவ னாகி
இமைகள் போலே இரு வினையை
எண்ணி யின்ப துன்ப மின்றிச் (சம)

ச : இன்று போனால் நாளை உண்டு
இரவு போனால் பகலும் உண்டு,
வென்றி யுண்டு தோல்வி யில்லை
விசனப் பொய்யை வெட்டி யெறிந்து (சம)

பொன்றும் உடலில் என்றும் உள்ள
பொருளைப் பற்றி அருளைக் கூடி,
ஒன்று பட்டு மூன்று விட்டு
நான்கும் ஐந்தும் ஏழுந் தேறச் (சம)

505. நான் உனக்கு

(தோடி) (ரூபகம்)

ப : நான் உனக்குப் பாரம் ஆவேனோ—இந்த
ஞாலவுயிரைத் தாங்கும் அரசே (நான்)

அ : வானுக்குமின் அணுவும் பாரமோ ?
மங்கை பாகா கங்காதரா (நான்)

ச : மரத்தி னுக்கு மலர் கனியிலே
வளரும் பாரமோ ?
மாதி னுக்கு மதலை யின்பம்
நிது செய்யுமோ ?
உரத்த வீர னுக்கு வாளும்
கரத்தை நைக்குமோ ?
உலகில் ஐந்துவினையைத் தாங்கும்
ஒருவா என் குருநாதனே (நான்)

506. ஜீவ சேவை

(பைரவி) (ரூபகம்)

ப : ஜீவசேவை சிவபூஜையாய்ச்
செய்வதே தவம்—மனமே (ஜீவ)

அ : ஆவியுடலைக் கோவில் என்றே
பாவித் தன்பு மேவி நாளும் (ஜீவ)

ச : உண்டுடுத்து நாகரிகமாய்
உலக மாந்தர் ஒத்து வாழ
வண்டு போலத் தொழில்கள் செய்ய
வாய்மை ஞான ஒளி பரவவே,
எண்டிசையும் அழகும் கலையும்
கண்டு நெஞ்சங் களிக்கக் களிக்க,

துரிதம் :
ஏகத்திலே—சுத்த—போகத்திலே—ஆத்ம
தாகந்தணிந்துயர்—வாக நிலமெல்லாம் (ஜீவ)

507. ஏதுக் கிந்தப் பிறவி

(மோகனம்) (ரூபகம்)

ப : ஏதுக் கிந்தப் பிறவி வந்ததோ—அருளாண்டவனே (ஏது)

அ : காதல் வலையில் துடிக்கவோ—சும்மா
கற்ற வாதம் படிக்கவோ ?
சாது என்றே நடிக்கவோ—சக
சாலக் கண்ணீர் வடிக்கவோ—ஐயா (ஏது)

ச : பொன்னுக்காக மண்ணுக் காகப்
போர் புரியவோ ?
புகழுக் காக மேடை யேறிப்
பொழிந்து திரவோ ?
தன்னை யறிந்து, தலைவன் ஆணை
தன்னை அறிந்து, காலம் அறிந்து,
சகத்தை அறிந்து சிவத்தை அறிந்து
சுகத்தை அறிந்து திருத்தவோதான் ? (ஏது)

508. சித்தம் எப்படியோ ?

(ஹம்ஸத்வனி) (ரூபகம்)

ப : சித்தம் எப்படி அப்படியே செய்குவாய் சிவனே—உன் (சித்)

அ : கத்துக் குட்டிக் கதையில் லாமல்—நீ
வைத்த படிநான் வாழ வேண்டிநின் (சித்)

ச : கண்ணைக் காக்கும் இமையைப் போலுன்
கருணை என்னைக் காக்குமே...
கசிந்துருகி யன்பு செய்தால்
கவிமலர் நிதம் பூக்குமே.
மண்ணைக் காக்கும் விண்ணே—நான்
மகிழப் பொங்கும் பண்ணே—என்
கண்ணு களை கண்ணே—நான்
எண்ணியுருகும் புண்ணியனே (சித்)

509. நல்ல வார்த்தையே

(தன்யாசி) (ஆதி ஒன்றரைக்களை)

ப : நல்ல வார்த்தையே சொல்லு மனமே (நல்ல)

அ : புல்லறி வுடனே பொய்கோள் பொறுமை
புறங்கூற லின்றி அறங் கூறிடும் (நல்ல)

ச : பஞ்சு மூட்டையில் பட்ட தியென
பகைமூட்டி மிகப் பழி செய்திடும்,
நஞ்சு வார்த்தையை நெஞ்சினின் றொழித்தே
நாமகான ஜப தப சித்தி தரும் (நல்ல)

510. அன்பு செய்திடும்

(ஸ்ரீரஞ்சனி) (ஆதி)

ப : அன்பு செய்திடும் இன்பம் அருள்வாய்
ஆனந்த சிவனே அக நாயகனே (அன்பு)

அ : வம்பு பேசிப் பேசி வாயை விசி விசி,
வந்த வாழ்வை வீணே சிந்தி நொந்தி டாமல் (அன்பு)

ச : வரம்பி லாத துரிய சொரூப வானிலே,
வாய்க் கோட்டை கட்டி வசிக்க லாகுமோ ?
அரும்பசியும் நாவால் அன்னம் என்றால் போமோ ?
ஆராய்ந் தடங்கி அகமுக மாகி (அன்பு)

511. விதியென்று நீ

(முகாரி) (ஆதி)

ப : விதி யென்று நீ விசனப் படாதே
வீறு கொண்டுகடைத் தேறு மனமே (விதி)

அ : மதியூன்றிப் பரம பதி பாதம் ஊன்றின்
மன்றுள் ஆடும் சோதி நன்று காணுமே (விதி)

ச : ஏட்டு வாழைக் காய் இலைக் காகுமோ ?
எட்டி பழுத்தால் கட்டி மாம் பழமோ ?
பாட்டுக் கேற்றபடி பக்கவாத் தியம்போல்,
பண்ணும் பணியும் எண்ணும் புண்ணியமாம் (விதி)

512. கண்டு கண்டு

(சங்கராபரணம்) (ஆதி)

ப : கண்டு கண்டு நான் களிகூத் தாடினேன்
காமாரியை ப்ரேமா லயத்தில் (கண்)

அ : மொண்டு மொண்டு மூல சக்தி யமு துண்டு,
மும்மலந் தவிர்த்து நின்மல மாகவே

ச: சென்று சென்று வரும் சிவப்பறவை
சிவமயமான நலம் பெறவே,
என்றும் இன்பம் ஆகும் ஒன்றைக் கூடிநாம்
ஏகரச சுத்த போகசுகம் பெறக் (கண)

513. இன்னமும் மனம்

(கேதாரகௌளம்) (ஆதி)

ப: இன்னமும் மனம் இளக வில்லையோ ?
என்னையா ளுடைய அன்னை யப்பனே (இன்ன)

அ: முன்னிசைத் துன்னை மூலாதி முனிவர்
முத்தி பெற்ற தெல்லாம் பித்தர் காதையோ ? (இன்ன)

ச: கற்ற வித்தை யுன்னைக் காணப் போகுமோ ?
கனவுச் சோறு பசிக் குணவு மாகுமோ ?
பற்றில் லாத உன்னைப் பற்றிவாழவே
பசுபாசந் திரப் பதிஞானந் தர (இன்ன)

514. அறிவாகிய

(பூபாளம்) (ஆதி)

ப: அறி வாகிய பரப்ரஹ்மமே
அமுதமாகிய ஆனந்தமே—ஓம் (அறி)

அ: பொறிபுலன் மனம் புத்தியைக் கடந்த
போத சை தன்யமே பேதா பேதமே (அறி)

ச: ஊனு ருயிரில் நானுர் என்ற
ஒரு கேள்விக் கென்றும் வரும் இன்பமே.
தானன்றி யில்லாச் சகச ரூபமே,
தியான மந்திரத்தின் மோன திபமே (அறி)

515. மலய மாருதம்

(மலயமாருதம்) (ஆதி)

ப: மலய மாருதம் வரும் வேளையே—என்
மன்னன் வருவதாகச் சொன்ன வேளையே (மல)

அ: கலைக் கற்பனையைக் கடந்த சுத்தவனக்
கனிமலர் மணங் கலந்து விசு கின்ற (மல)

ச : மானாபிமான மான தொந்த மின்றி,
மருளின்றி மன ஒருமையில் ஊறும்
தேனருவியின் கான வேத நாதம்
சேரப் பேரின்பத்தை வாரி வாரி வீசும் (மல)

516. ஒருவனுக்கே

(கரகரப்பிரியா) (ஆதி)

ப : ஒருவனுக்கே உயிர் வாழ்கிறேன்—என்
உள்ளன்பை யெல்லாம் கொள்ளைகொண்ட நாதன் (ஒரு)

அ : அருவாய் உருவாய்க் குருவாய்ப் பிரியா
அறிவாகி யெங்கும் நிறையும் இறைவன் (ஒரு)

ச : பாரோரின் உரை நடை பாவனையை
பழுதைப் பேசி வீணாய்ப் பொழுதைப் போக்கிலேன்.
வேரான ஓங் கார சொரூபன்
விஞ்ஞான கலா வேந்தன் பரம சாந்தன் (ஒரு)

517. குற்றத்தையே

(சௌராஷ்டிரம்) (ஜம்பை)

ப : குற்றத்தை யே பார்த்தாற் சுற்றமில்லை யென்று
கூறிவா நல்ல மனமே (குற்ற)

அ : சிற்றறிவி னால் எனது கற்றறிவி னால்—உலகப்
பற்றறிவினால், அந்த முற்றறிவன் நோகச் செய் (குற்ற)

ச : அழகில்லை, குணமில்லை அணியில்லை பணமில்லை
ஆயிரம் குறையுடைய சேயிழை யானேனும்,
பழகியநன் மணவாளன் பரிவுமில்லை யெனிலிந்தப்
பாழுடலில் எனக்கென்ன வாழ்க்கை ? பரிபூரணன்
(குற்ற)

518. சுகமான நிலை

(ஆனந்த பைரவி) (ஜம்பை)

ப : சுகமான நிலை வேண்டின் அகம்பாவத் தைவிட்டுச்
சுத்தஓம் என்று பணிவாய்—மனமே (சுக)

அ : சகலகுண கல்யாணன், சர்வாந்தர் யாமியவன்
சரணின்றிப் பரமவுப சாந்தநிலை கூடுமோ ? (சுக)

ச: கரையற்ற தாகமுடன் கண்ணீரும் கம்பலையும்
காட்டு கின்ற காதலுடன் வாட்டு கின்ற ஆர்வமுடன்,
உரையற்று—வீண்வாதப்
பறையற்று—ஜகமாயப்
புரையற்றுப் பரபக்தி
நிறைவுற்ற வரையற்ற (சுக)

519. இன்பத்தை என்ன சொல்வேன்!

(சுருட்டி) (ஜம்பை)

ப: இன்பத்தை என்ன சொல்வேன் —சகியே
இன்பத்தை என்ன சொல்வேன்—நான் பெற்ற (இன்)

அ: அன்பைக் கொடுத்ததும் அழகிய மணவாளன்
அந்தக் கரணத்தில் வந்து கலந்ததன் (இன்)

ச: ஆண்டாளும் காரைக்கால் அம்மையும் மீராவும்,
அரியநம் ஆழ்வாரும் உரிமைகொண் டன்புசெய்
ஆண்டவன் ஆருயிர் பூண்டவன் வேண்டநான்
அகமாயை கெடுத்தென்னைச் சுகமய மாக்கிய (இன்)

520. அவனன்றி

(மாயாமாளவகௌளை) (ஜம்பை)

ப: அவ னன்றி ஓர் அணுவும்
அசையாதடி சகியே—
அமைதியே பரம சுகமே (அவ)

அ: நவமான் விளையாட்டால் எவனிந்த உயிருலக
நாயகனுய்க் கதிமோட்ச தாயகனுய் விளங்குவான் (அவ)

ச: வீரத்தை ஆரம்ப சூரத்தை வீணகங்
காரத்தைப் பேசாது வேதாக மங்களின்
சாரனும் சுத்தஒங் காரனும் அவன்மீது
பாரத்தை வைத்தெந்த நேரத்திலுந் துதிசெய் (அவ)

521. அரசே உன்

(தர்பார்) (ஜம்பை)

ப : அரசே உன் அடிமையைக் கரைசேரத் துணை செய்செய்
அகிலாண்ட கோடி ஆளும் (அரசே)

அ : முரமின்றி, உரையின்றி முத்தொழிலும் புரிகின்ற
முதல்வா நின் புதல்வன் செய்
முறைகேட்டு நிறைவேற்றி (அரசே)

ச : கண்ணீரால் என் பிழைகள் கற்பகோடி காலம்
கழுவியுன் கழல் பற்றினேன்.
எண்ணுவதும் பண்ணுவதும் உண்ணுவதும் உன்னுலே
என்னப்ப என் இறைவ
உன்னைச் சரண் புகுந்தேன் (அரசே)

522. எப்போதும் பிரியாமல்

(கல்யாணி) (ஜம்பை)

ப : எப்போதும் பிரியாமல் இருப்பாயென் னுள்ளத்தில்
செப்பரிய சுக நாதனே (எப்)

அ : தப்பிதங்கள் செய்தாலும் தண்டித்துக் கண்டித்துத்
தயவாகக் கூடியுன் மயமாகச் சுயமாக (எப்)

ச : நீயின்றி நானில்லை, நீரின்றி வளமில்லை;
நிலமின்றிப் பயிரும் இல்லை
தாயின்றிச் சூலில்லை; சேயின்றிக் குலமில்லை;
தன்னருளி லாதிந்த மண்ணுலக வாழ்வில்லை (எப்)

523. இது போதும்

(மத்யமாவதி) (ஜம்பை)

ப : இது போதும் அருளையனே—நாம்
இனமொத்து மனமொத்துத் தினமொத்தி ருந்தாலே (இது)

அ : சதுமறையின் சிரமான சகலகலை முடிவான
சாந்தா நீ என்னிதய வேந்தாகப் போந்தருளின் (இது)

ச : பொன்னிலே மணிபோலப் பூவிலே மணம் போல,
உன்னுளே நானாகி என்னுளேநீயாகி,
உயர்துரிய மலைமேலே
உணர்வரிய கலையாலே
ஒன்றாகி, நன்றாகி நின்றநிலை நின்றாலே (இது)

524. மன்னித்துக்கொள்

(காபி) (ஜம்பை)

ப : மன்னித்துக் கொள் ஐயனே—என்
மனவாக்குக் காயத்தின் வினையால் வரும் பிழையை (மன்)

அ : உன்னடிமை யான் என்னும்
உரிமையால் எனைத் திருத்தி (மன்)

ச : புலமாய வேடரிடம் பொய்யகங் காரரிடம்
பலமாயக் கள்ளரிடம், பரிவற்ற கபடரிடம்
அலைமோதி வலைமோதி (மன்)
அயர்ந்துனது திருவடியை
நிலையென்று பற்றினேன்
நீயின்றிக் கதியில்லை

525. காப்பாற்ற நேரமிதே

(பேகடை) (சாய்ப்பு)

ப : காப்பாற்ற நேரம் இதே—என்பசிதீரக்
கருணைசெய் ஆ ரமு தே (காப்)

அ : பார்ப்பானா யிருந்துமிப் பாவியைத் தீண்டாயோ
பற்றிய வீடணைக்கப் பஞ்சாங்கம் வேண்டுமோ ? (காப்)

ச : துட்டனாயினும் உன்னைத் துறந்துநான் பிழைப்பேனோ ?
தோற்கன்றைக் காட்டினும் பாற்பசு கறக்காதோ?
தொட்டுத் தொட்டுப் பார்த்தால் தோட்டியும் உறவாமே
தொன்றுதொட் டொன்றாக நின்றநீ கரவாமே (காப்)

526. அப்பா உன் புகழை

(எதுகுலகாம்போதி) (சாய்ப்பு)

ப : அப்பா உன் புகழை நான் எப்போதும் அன்புடன்
செப்பிடும் வரந் தருவாய் ! அப்)

அ : சப்பளை சளவென்றே தர்க்கமிட் டலேயாமல்,
சகமாயா சாலத்தால் சுகநிஷ்டை கலேயாமல் (அப்)

ச : சமயவாத உலகிற் சமநிலே கூடுமோ ?
சந்தைக் கூச்சலுக்குச் சரளியும் பாடுமோ ?
தமரஜப் புயலின்றி அமைதியுள் ளடங்கிநான்
சாம்ப சதாசிவ ஓம் ஹரி ஹரவென்றே (அப்)

527. மோனமயமான

(நீலாம்பரி) (சாய்ப்பு)

ப : மோன மயமான தியான நித்திரையிலே
ஆனந்தம் அனுபவிப்பாய்— (மோன)

அ : வானத்தி லே லய மான வளியைப் போலே
வாய்மனம் அடங்கிய தூய துரியபர (மோன)

ச : அந்தியில் மலர்ந்திடும் அல்லி மலர்போலே
அன்னே மடியுறங்கும் அமுதக் குழந்தை போலே;
விந்தையாய் ஊர்ந்திடும் விண்ணின் பவனி போலே
வேதாந்தத் தொட்டிலில் நாதாந்தந் தாலாட்ட (மோன)

528. இதுவென்ன

(காமாஸ்) (சாய்ப்பு)

ப : இதுவென்ன சமர்த்தடியோ ?—தோழி
இதுவென்ன சமர்த்தடியோ ? (இது)

அ : எதுபொருள் என்றென்னே ஏங்கவிட்டிப்புறம்
இடியென நகைக்கின்ருன் என்னவன் உட்புறம் (இது)

ச : ஊமையுண்ட கனி உரையா தினிப்பதுபோல்,
உரையில்லா துள்ளூறும் கரையில்லாப் பேரின்பம்
ஆம் அது நீயென்றன் அகத்தினிற் பேசியே
ஆயிரஞ் சமயத்திற் போய்விளே யாடினன் (இது)

529. விடமாட்டேன்

(நாட்டை) (சாய்ப்பு)

ப : விடமாட்டேன் உன்னினவை—என் அப்பனே
விடமாட்டேன் அருட் பிடியை... (விட)

அ : அடித்தாலும் கடுஞ்சொல்லால் இடித்தாலும் உன்னையே
அடைக்கலம் புகுந்த நான் அலுத்துக் கொள்ள மாட்டேன் (விட)

ச : கொண்டவனை விட்டுக் கண்டவனைப் பற்றும்
குலமகளும் பதரே
கோலைக் கொடுத்துப்பூ மாலையை வாங்கிய
குருடனும் பதரே
எண்டிசைக் கதிரவன் இலங்க விளக்கைத் தேடும்
இருவிழியும் பதரே
அன்னைபோல் அன்புடை அப்பா வுனை நினையா
அகமாயமும் பதரே...
இறந்தாலும்—உடலினிற் பிறந்தாலும்—உலகினைத்
துறந்தாலும் எங்குமே நிறைந்த பராபரமே (விட)

530. இன்பமொரு பக்கம்

(ரீதிகௌளை) (சாய்ப்பு)

ப : இன்பம் ஒருபக்கம் துன்பம் ஒருபக்கம்
இருவினை உலகினிலே—மனமே (இன்ப)

அ : அன்பர் ஒரு பக்கம் பகைவர் ஒருபக்கம்
அழகொரு பக்கம் அகோரம் ஒரு பக்கம் (இன்ப)

ச : சூரிய னுக்குப்பின் சூழும் இரவுண்டு
சுகபோகத் திற்குப் பின் துக்கசா கரமுண்டு,
பாருக்குச்சிருண்டு சிருக்குப் போருண்டு,
பத்தரைச் சோதிக்கும் சத்துருப் படையுண்டு (இன்ப)

531. அற்புதச் சிற்பி

(சக்ரவாகம்) (சாய்ப்பு)

ப : அற்புதச் சிற்பியடி—என் ஆண்டவன்
ஐந்தொழிலாளியடீ ! (அ)

அ : சிற்பரஞ் சோதி அவன் சின்மய நாதனவன்
சிந்தைக் கனவினுல் சிருட்டித் தொழில் செய்யும் (அ)

ச : உரையின்றிப் பன்மொழி உலவிடக் கவி செய்வான்,
உளியின்றித் துளியிலே உயிர் உருப் பல செய்வான்,
கரையின்றி இடமெல்லாம் கனவுகளை நெய்வான்,
கண்ணுக்குங்கருத்துக்குங்கரந்துறை அருள் மெய்யான்(அ)

532. சொல்லடி பசுங்கிளியே

(இந்தோளம்) (சாய்ப்பு)

ப : சொல்லடி பசுங் கிளியே—என்
சோகந் தணிக்கும் மன மோகனன் புகழையே (சொல்)

அ : எல்லையில் லாதவன் என்னுயி ரானவன்,
ஏகநாயகன் சுத்த போகநாயகன் புகழ் (சொல்)

ச : கண்ணுக்குள் இருந்தே நான் காணாது காட்டுவோன்
கரணத்தில் ஒளிந்தன்புக் கவியாக மீட்டுவோன்,
விண்ணிலும் மண்ணிலும் விளையாட்டுச் சேயவன் ;
விபரந் தெரியு முன்னே கவர்ந்த சுபநாயகன் (சொல்)

533. இது உனக்குத் தகுமோ ?

(கேதாரம்) (சாய்ப்பு)

ப : இது உனக்குத் தகுமோ—என் ஐயனே
இதுவுனக்குத் தகுமோ (இது)

அ : பொதுமறைப் பொருளெனப் போற்றிசெய் வாருன்னைப்
போர்செய்யும் மதங்களைப் பாரினிற் படைத்ததேன் (இது)

ச : விளையும் ஆனந்தத்தால் வியன்புவி யாக்கினை
விளையாட்டே வினையாக வேந்து நடாத்தினை ;
களையான உலகிலே கவலையும் துயரமும்
கண்ணீரும் புண்ணீரும் காண்மனங் கலங்குதே (இது)

534. ஆத்ம விசாரம்

(ஸ்ரீ) (ஆதி சவுக்கம்)

ப : ஆத்மவி சாரம் இன்றி அமைதிதான் வருமோ ?
அல்லற் படும் மனமே (ஆத்ம)

அ : நாத்திகப் படிப்பாலும், நான்எனும் தடிப்பாலும்,
ஆத்திரப் பேச்சாலும், அலங்கார வீச்சாலும் (ஆத்ம)

ச : தன்னலப் பேராசை முன்னலம் பெற்றிட
தரணிமகாநாடுகள் சர்ச்சை செய்தும் என்னே
உன்னத ஆத்தும நேய ஒருமை யின்றி
உலகினர் உள்ளத்திற் கலகங்கள் ஓயுமோ (ஆத்ம)

535. நல்லோரைக் காப்பவனே

(வாசஸ்பதி) (ஆதி)

ப : நல்லோரைக் காப்பவனே—உன்னை
நாடிப் பதமலர்கள் வாடாமல் அர்ச்சித்தேன் (நல்)

அ : பொல்லோர் பொறுமை என்னைக் கல்லால் அடித்திடினும்,
பொறுத்துக்கொண் டேயுனக்குப் பூமாலை தொடுத்தனன் (நல்)

ச : புகழ்ந்தாலும் உலகென்னை இகழ்ந்தாலும் பொருட்டில்லை.
பூசை மலரைக் கொண்டு வேசைக்கு முடிப்பனோ ?
மகிழ்ந்துநீ என் மண மாலையை ஏற்றாலே
வாழ்வு சிறந்த தென்று மங்களம் பாடிடுவேன் (நல்)

536. ஓயாத வினைச்சுழல்

(ஸரஸ்வதி) (ரூபகம்)

ப : ஓயாத வினைச் சுழலிலே—என்
உயிர்ப்படகு கலங்கு தையே (ஓயா)

அ : வாய்த் துடுப்பு துறைசேர்க்குமோ
மாம்பழம் என்றால் வாய் இனிக்குமோ (ஓயா)

ச : அனுபந்தமும் ப்ரதி பந்தமும்
அங்குமிங்கும் அலைமோதியே

இனுமினு மெனை இழுத்தலைக் காமல்
இன்பத் துறைசேர் அன்பு மயனே (ஓயா)

537. அந்தரங்கத்தில்

(ஸ்ரஸ்வதி) (ஆதி)

ப : அந்தரங் கத்திலே தந்திர மாகவே
ஆசை காட்டி வந்தானே—அழகப்பன் (அந்த)

அ : சந்தக் கவி மாலையைத் தந்ததே போதும் என்று
சல்லாபஞ் செய்தனன் எல்லாம் அறிந்தவன் (அந்த)

ச : வரதட்சிணையும் சீரின் வரிசைகளும் வேண்டான்,
மனமிருந் தாலே போதும், உனது பதியான் என்றான் ;
பரம பதத்தி னின்றென் பக்திக் குடில் புகுந்தான்;
பாக்கியத்-தால் எனது பர்த்தா வாக உகந்தான் (அந்த)

538. அறிவாகிய பயிர்

(லதாங்கி) (ரூபகம்)

ப : அறிவாகிய பயிர் விளைப்போமே—மனிதா
அகநி லத்தைப் பண்படுத்தி (அறி)

அ : அறமாகிய கலப்பை யாலே
ஆழ உழுதே அன்பை நட்டே (அறி)

ச : உண்மை யென்றும் உரத்தைப் போட்டே
ஊறும் ஆர்வ நீரை விட்டே,
கண்ணுறங்காக் காவல் காத்தே,
கனியை யெல்லாங் கடவுட் கீந்தே (அறி)

539. வாராது காரும்

(ஹம்ஸாநந்தினி) (ஆதி சாதாரணம்)

ப : வாராது காருமையா—பகைப் புயல்கள் (வா)

அ : வேரோ டெனைக் கெடுக்கப் போராடு மாயங்கள்
வீட்டைக் கொள்ளையடிக்கும் காட்டுத் திருடர்கள் (வா)

ச : காரியத்திற் கென்று காலைப் பிடித்து முன்னே,
காரியம் ஆனதும் கைவிட்டிகழ்ந்து பின்னே,
ஈரமில் லாத நய வஞ்சர், இறைவ நின்னை
இல்லையென்பார் மீண்டும் என்னைத் தொல்லை செய்ய (வா)

540. கவனமாய்

(சிம்மேந்திர மத்திமம்) (ஆதி சாதாரணம்)

ப : கவனமாய் இரு மனமே—இனிக்
கண்மூடித் தனங்களில் கண்கெட் டலையாமல் (கவ)

அ : எவன் எனக்குச் சமானம் என்றகம் பேசாதே,
இங்கிதம் அறிந்துநீ எல்லா ரிடமும் என்றும் (கவ)

ச : அடங்கி நடப்பதுவே அட்ட லட்சண மாகும்.
அச்சாணி யில்லாத்தேர் முச்சாணும் போகுமோ ?
கொர்டுக்கை நசுக்காத கொள்ளித்தேள் உறவாமோ ?
கோப நெருப்புடனே கொஞ்சிக் குலாவலாமோ? (கவ)

541. பஜனை செய்

(*ராமப்பிரியா*) (*ஆதி சாதாரணம்*)

ப : பஜனைசெய் அனு தினமும்—பர மாத்மனை
பஜனைசெய் அனு தினமும்—மனமேநீ (பஜ)

அ : சுஜன ரக்ஷகாபரி சுத்தபர மாக்ஷரா,
சுகுண குணுதித சுந்தராங்கா என்றே (பஜ)

ச : அன்னை தந்தையினும் அன்பு மிகுந்தவா
ஆனந்த நாயகா அத்யாத்ம ராமா ஓம்
சின்மய ராதானந்தா ஹரிக்ருஷ்ண ஓம்
சிவ நாராயண தேவாதி தேவா என்றே (பஜ)

542. செயலே

(*கௌளை*) (*ஆதி சாதாரணம்*)

ப : செயலே சிவ குணம்—தினம்
சிந்தித்து நலம் புரிவாய்—மனமே (செய)

அ : பெயலே வான் மழையாம்—வெறும்
பேருக்கும் புகழுக்கும் பேசிப் பயனென்ன ? (செய)

ச : வாய்ப்பந்தல் உயர்ந்தாலும் மழைக்குப் பாது காப்போ ?
மனைவி கட்டு முன்பே மகளுக்கு வளை காப்போ ?
காய்க்கு முன்னே கனிக் கடைக்கணக் காகுமோ ?
காரிய மாகு முன்பே விரியம் பேச லாமோ (செய)

543. வஞ்சனை பண்ணுதே

(*சாரங்கா*) (*ஆதி சாதாரணம்*)

ப : வஞ்சனை பண்ணு தே—பிறரை
வருத்தி நீ உண்ணு தே—மனமே (வஞ்)

அ : அஞ்சு பூதமும் உள்ளே "அடடா திருடா" என்ன
அகட விகடஞ் செய்தே ஆளையே மாற்றுதே (வஞ்)

ச : கன்னத்தில் முத்திட்டுக் கைப்பொருள் பறிக்காதே;
காரியக் கள்ளனுய்க் காதலைப் பிரிக்காதே ;
உன்னை விலைப்படுத்திப் பொன்னை வணங்காதே
உள்ளே யழுக்கு வைத்து வெள்ளை மினுக்காதே (வஞ்)

544. வந்திருந்து

(குந்தலவராளி) (திஸ்ரகதி)

ப : வந்திருந்து செல்லும் வாழ்விலே—என்றும்
வாய்மை யாக வாழும் ஒன்றெது ? (வந்)

அ : சிந்தைசெய்து பார் அனு தினம்—ஒரு
ஜீவ சாட்சி யுள்ள துன்னுளே ! (வந்)

ச : பந்த தொந்த பாசம் அற்றதாம்—அது
பாப புண்ய மற்ற ஞானமாம்
அந்த மாதி யற்ற மோனமாம்—சச்சி
தானந் தாத்மா நானென் றெண்ணுவாய் (வந்)

545. காத்திருப்பாய்

(சுப பந்துவராளி) (ரூபகம்)

ப : காத்திருப்பாய்—மனமே
காலை மாலை மலரும் கமலம் போலே (காத்)

அ : ஆத்ம நாதன் சந்நி தியிலே
அமைதியாக மமதை யின்றி நீ (காத்)

ச : சித்தச் சுழலை அடக்கி— உள்ளம்
தீப சிகைபோல் விளக்கி
அத்தைச் செய்வேன் இத்தைச் செய்வேன்
சித்தன் யான் எனும் பித்த மின்றிக் (காத்)

546. துடிக்குதையனே

(நாயகி) (ஆதி)

ப : துடிக்கு தையனே—என் உள்ளம்
தூண்டிற் பட்ட மீனைப் போலத் (துடிக்)

அ : பிடித்த பாசம் விடுத்துன் அருளை
அடுத்து வாழும் ஆசை கொண்டே (துடிக்)

ச : படபட வெனச் சிறக டித்துப்
பந்தச் சிறையைப் பட்டென் றுடைத்து,
விடுதலை யிசை விறிட் டுனது
வேத வனத்திற் காதல் கொண்டே (துடிக்)

547. எத்தனையோமுறை

(பைரவி) (சாய்ப்பு)

ப : எத்தனை யோமுறை யிட்டழைத் தாலும் உன்
இதயம் குழையாதோ—சாமி (எத்த)

அ : நித்திரை யிலும் இந்தச் சித்தக் குயிலுன்னை
நினைத்துநெட் டுயிர்ப்பதை மனத்தவா காணுயோ? (எத்த)

ச : நினைவுகள் யாவையும் கனவுச் சிறகடித்து
நின்னிடம் வரத் தாவுமே!......
நிகிலாண்ட நாயகா நின்சரண் சரணென்றே
நெஞ்சக் கிளி கூவுமே!
உனையலங் கரித்திடும் வனமலர் மாலைகள்
உதிர்ந்து வாடிக் குவியுமே!
ஊர்வலஞ் செய்திடும் கார்காலத் தேரிலே
உற்றென் கவலை திரச் சற்றருள் பரமனே (எத்த)

548. நாணம் ஏனடி ?

(மோகனம்) (ஆதி)

ப : நாணம் ஏனடி—ஞான வல்லியே
நாளும் பழகி ஆளும் நாதனிடம் (நாண)

அ : காணவேண்டு மென்றே காதல் கூறினுய்
கண்ணை மூடி ஏனோ விண்ணைப் பார்க்கிறுய் ? (நாண)

ச : பூமா லையுடன் பாமாலை சூட்டிப்
பொழுதெல்லாம் உருவை அழுது வேண்டுவாய்;
பேமா லமே ! கோமானின் முன்னே
பேசா ததேன் கூசு மின்னலே (நாண)

549. இடியிலும் புயலிலும்

(அடாணு) (ஆதி)

ப : இடியிலும் புயலிலும் இளைத்துவந்தேன் ஐயா
என்முகம் பாராயோ—ஐயா
இடர்களைத் திராயோ ? (இடி)

அ : அடிநிழலில் என்றும் குடி புகுந்தே யினி
அலையாமல், உலையாமல்,
நிலையா யிருந்திடவே (இடி)

ச : ஆணவச் செல்வரின் அடிமையாய் வாழாதுன்
அன்பனாய் வாழ்ந்திட வருளாய்
ஆரைப் புயலென்னை விசி யலைக்காதுள்
அமைதியில் வாழ்ந்திட வருளாய்.
கோணு மனம் நிமிரக் காணுமெய் வழியிலே
கொண்டெனை நடத்திட வாராய்.
கோவே—தண்ணருட் காவே
என்னுயிர்த் தேவே—இனியெங்கே
போவேன் உன் சேவகன் (இடி)

550. வந்த விந்தை

(மணிரங்கு) (தேசாதி)

ப : வந்த விந்தை கேளடீ—என்னுயிர் நாதன் (வந்த)

அ : சிந்தை யலைந்தலறித் தேடும்போ தொளிந்தவன்
செங்கண் அயர்ந்த நிசி என்கண்ணே என்றருகே (வந்த)

ச : இன்பதுன்பச் சுழலில் எற்றுண் டலறக்கண்டும்
ஏனென்று கேளாதவன்,
இளவேனிற் குயிலிடம் உளவெல்லாம் அறிந்தவன்
என்னுள்ளே யானனவன்

அன்பிற்குப் பணிசெயும் ஆனந்தன்
அறியாத மோனத்திலே,
அள்ளிக் கலந்தென்னைத் துள்ளி விளையாடினான்
மெள்ளச் சொல்லுவ தென்ன கள்ளன்கதையை யவன்
(வந்த)

551. வேலை தந்தாலே

(பூர்வ கல்யாணி) (சாய்ப்பு)

ப : வேலைதந் தாலே போதும்; கூலிவேண்டாம் ஐயா
வேதவனத் துரையே—உன் சோலையில் (வேலை)

அ : காலைக் கவிமலரால் மாலைதொடுத்துச் சூட்டிக்
காதலா நின் முகம் கண்டு கண்டு களிக்கும் (வேலை)

ச : ஞானச் சுடர் வடிவை நாதவடி வெழுதி
நவரச நிறந்திட்டி நாதா உன்முன் காட்டி,
மோன நிசியினிலே மோகங்கொண்டே பாடி—உன்
முத்து முறுவல் கண்டு பித்தேறிக் கூத்தாடும் (வேலை)

552. கண்டுன்னை

(நீலாம்பரி) (ஆதி)

ப : கண்டுன்னைக் கும்பிடவும் காணிக்கை வேண்டுமோ
கனகசபை யரசே— (கண்)

அ : பெண்டு பிள்ளைக்கு வரம் பெறநான் வரவில்லையே !
பிரியாமல் உன்பணி புரியும் எளிய தொண்டன் (கண்)

ச : பாடிப் பரவசமாய் ஆடி யுன்னைக்கொண் டாடும்
பத்தரின் பித்தனே ! பரிந்து பொன்னும் மணியும்
கோடிகோடி யாகக் கொட்டிக் கொடுக்க வல்ல
கோமானே செல்வச் சீமானே—உன்னைக் (கண்)

553. பேரிகை கேட்டு

(மத்யமாவதி) (சாய்ப்பு)

ப : பேரிகை கேட்டு வந்தேன்—அரசே நீ
பெரிய தருமதுரை அரிய உதாரன் எனும் (பேரி)

அ : பாருயிர் யாவிற்கும் படியளக்கும் துரையென்
பஞ்சந் தவிர்ப்பானென்றே நெஞ்சில்உறுதிகொண்டு (பேரி)

ச : பத்திப் பரதேசியாய்ச் சுற்றித் திரிந்துசிவப்
பித்துப் பிடித்துரக்கக் கத்திக் கத்தி யலுத்தே ,
சத்தம் அடங்கி மனம் சித்தத்தி லேயொடுங்கி
முத்தி பெறலாம் என்றே இத்தினம் உன் ஜெய (பேரி)

554. அன்பான உள்ளத்தில்

(கம்பீரநாட்டை) (ஆதி)

ப : அன்பான உள்ளத்தில் ஆனந்த சங்கீதம்
அள்ளிப் பருகிடுவோம்—உலகிரே (அன்)

அ : துன்பத்தைத் தணித்திடும் தூயசி தானந்தம்
தொந்தபந்த மில்லாத சுதந்தரா னந்தமே (அன்)

ச : பேரின்ப வீணையிற் பிறந்த நாதா னந்தம்
பிள்ளையின் மழலையிற் பேசும் ஜீவானந்தம்,
காரின்ப வானத்திற் காட்டும் கருணா னந்தம்
கலையைக் கடந்த யோக நிலைசேர் பரமானந்தம் (அன்)

555. என்புருக

(சௌராஷ்ட்ரம்) (ஆதி சவுக்கம்)

ப : பாராது பார்த்திருந்தால்—நெஞ்சக் கிளியே
பரமன் வருவானடீ நெஞ்சக் கிளியே (பாரா)

அ : பேராயிரம் பேசினும் நெஞ்சக் கிளியே
பெருமான் ஒருவனடீ நெஞ்சக் கிளியே (பாரா)

ச : நாம ரூபத்தினிலும் நானா மதங்களிலும்
நாதன் ஒளிந்தி ருப்பான் நெஞ்சக் கிளியே
ஓம்தத்ஸத் ஓமென ஓது கிளியே—அவன்
ஒளியாய் வருவானடீ நெஞ்சக் கிளியே—ஞானங்
கொஞ்சுங் கிளியே (பாரா)

556. சுத்த சக்தி ஓம்

(வசந்தம்) (ரூபகம்)

ப : சுத்தசக்தி ஓம் சுபம் என
ஜோதி கீர்த்த னாஞ்ஜலி—செய்வோம் (சுத்த)

அ : முத்தி வனத்தில் பூத்து மணக்கும்
பக்தி ஞான கர்ம மலரால் (சுத்த)

ச : கருணையன்பும் காதலின்பும்
கவலை யற்ற வாழ்வும்
இருவிகார மற்ற நட்பும்
இதய த்யான ஒளியும்
மருவிய மாந்தர் தேவராகி
மாசிலாத உலகில்
அருளரசு நிலவ சச்சி
தானந்தமயங் குலவிப் பொலிய (சுத்த)

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியாரின்

கீர்த்தனாஞ்சலி முற்றிற்று

ஓம் சுத்த சக்தி

கீர்த்தனாஞ்ஜலி

பாட்டு முதற் குறிப்பு

பாட்டு	பக்கம்
அஞ்சலாமோ நெஞ்சமே	24
அடக்கியாள	150
அடடா	186
அடைக்கலம் புகு மனமே	84
அடைந்தேன்	194
அது நீ	153
அதுவிது வெனாமல்	33
அத்தா அருளில்லையோ?	55
அத்தாட்சி	137
அந்த நாள் இனி வருமோ?	26
அந்தரங்கத்தில்	135,225
அந்தரங்க மெல்லாம்	53
அந்தி வேளை	183
அபயக் கரத்தை	22
அபராதங்கள்	123
அப்பா உன் புகழே	221
அப்பாவுன் பொன்னடி	7
அமரானந்த வாரியே	53
அமுதம்	119
அம்மா உன்னையே	115
அம்மா பரதேவி	114
அரசே உன்	220
அரட்டொன்று போட்டு	67
அருணோதயம் வருமோ?	57
அருவியைப் போல	3
அருவெனலாமே	33
அருள் புரிவாய்	2
அருளே உலகம்	156
அலங்காரம் போதுமடி	15
அலையாதே பேய் நெஞ்சமே	77
அலையாமற் பாருமையா	12
அல்லி மலர்ந்தது	182
அல்லும் பகலும்	63
அவனன்றி	219
அவனே வைஷ்ணவனும்	122
அழகா	145

பாட்டு	பக்கம்
அறியாதவர் வம்பு	205
அறியாயோ	157
அறிவாகிய	217
அறிவாகிய பயிர்	226
அற்புதச் சிற்பி	223
அற்புதமாகிய	132
அன்பார	133
அன்பான உள்ளத்தில்	231
அன்பிருந்தாலே போதும்	21
அன்பிலே ஆழ்வார்கள்	136
அன்புச் சிகாமணியே	45
அன்பு செய்திடும்	216
அன்பு நிலை	197
அன்பு மாலை	209
அன்பு வரந் தருவாய்	76
அன்பு வலையினிலே	89
அன்புள்ள கற்பகமே	100
அன்பே ஆனந்தமாம்	136
அன்பே உன்னை	203
அன்னை, அன்னை, அமுதம்	113
அஷ்ட சித்தி	170
ஆசார விவகாரம்	135
ஆசீர்வாதம் தருவாய்	112
ஆசை கொண்டேன்	4
ஆசை யலைகள்	213
ஆசையைத் தீர்ப்பாய்	61
ஆடுகிறான்	147
ஆண்டருள்	148
ஆண்டானை	137
ஆதாரமான	178
ஆதியான	187
ஆத்ம சக்தி	195
ஆத்ம தரிசனம்	21
ஆத்ம விசாரம்	224
ஆத்ம ஸமானமே	122
ஆத்மா ராமா	133

பாட்டு	பக்கம்
ஆராய்ந்து பாராய்	153
ஆராய்ந்து பார்	149
ஆருமில்லேன்	98
ஆமிபா வந்தென்னே	83
ஆர்வமாய்	79
ஆளவேண்டும் என்றால்	177
ஆறுதல் அளிக்கும்	184
ஆறுதல் கூற	201
ஆனந்த கீதம்	173
ஆனந்தக் கண்ணீர்	39
ஆனந்த சுதந்தரமே	161
ஆனந்த நடனம்	100
ஆனந்தமான	169
ஆனந்தமே	23
ஆனந்த வாழ்க்கை	171
ஆன்ம நேயம்	182
இகபர சுகமெல்லாம்	211
இடியிலும் புயலிலும்	229
இதய குகை நடுவில்	151
இதயக் கடலில்	38
இதயக் கதவைத் திற	152
இதய வெளி	6
இது உனக்குத் தகுமோ ?	224
இது தகுமோ ?	126
இது போதும்	220
இது வென்ன	222
இதுவே சுக நிலே	161
இதுவே துறவறம்	156
இதுவோ விதி	140
இந்த அகம்பாவம்	181
இயற்கையுள்ளே	183
இரவும் பகலும்	29
இல்லற வாழ்வினிலும்	166
இல்லே யென்பான் யாரடா	8
இவனுரோ சகியே	83
இறப்பதில்லே	208
இன்பத்தை என்ன சொல்வேன்	219
இன்ப மயம்	165
இன்பமொரு பக்கம்	223
இன்னமும் மனம்	217
இன்னும் சுதந்தரம்	139
இன்னும் வரவில்லேயே	18
இன்றும் வரவில்லேயென என்	87
இஷ்டப்படி	138
ஈசனே சக்தி விலாச	50
ஈந்தேன்	207
உண்டு பிழைக்க	167
உண்டென நம்பிடுவாய்	150
உதய சுந்தரி	110
உபதேசம் செய் அப்பனே	30
உருகிடுவாய்	82
உள்ளக் கதவை	170
உள்ளங்கை நெல்லி	187
உள்ளம் உருகி	132
உள்ளம் சிலிர்க்குதே	124
உள்ளது	159
உள்ளந்துடிக்குதடா	187
உனக்குச் சமானமாய்	23
உன்னயே காதலித்தேன்	26
உன் பாத காணிக்கையே	45
உன்னைக் காட்டுவார்	203
உன்னைத் தெளிந்திடுவாய்	77
உன்னைப்போலவே	191
உன்னை மறந்து	128
உன்னுயிர்	162
ஊருக்குப் பாரமாய்	72
எங்கள் கவலே	134
எங்கும் நிறைந்த	32
எட்டி நிற்பதும் எனையா ?	10
எண் சாண் உடம்பு	60
எண்ணி எண்ணி	20
எண்ணி யெண்ணி யுன்	39
எத்தனை இன்பங்கள்	108
எத்தனைக் கோணலடி	71, 152
எத்தனையோ முறை	229
எந்தாய் வாழ்கவே	104
எப்படிக் கூடுவேன்	60
எப்படிப் பாடினரோ ?	4
எப்படி யானறிவேன் ?	59
எப்போதும் பிரியாமல்	220
எப்போது வருவாயோ ?	13
எப்போது விடுதலேயோ ?	29
எல்லாம் சிவன் செயல்	19
எல்லாம் சிவமயம்	50
எல்லாம் நீயே அம்மா	92
எல்லார்க்கும் பொதுவான	46

பாட்டு	பக்கம்
எழுக, எழுக	80
எழுந்திரு கல்யாணி	98
எழுந்திரு நிஜ மனிதா	65
எனக் கருள் புரிந்திட	19
எனக்கென்ன மனக் கவலை	92
என் பிழைகள்	194
என்புருக	232
என்முகம் பாரையனே	58
என்ன கவலை	146
என்ன குறை	207
என்ன நான் செய்குவேன்?	129
என்னுயிர்க் குயிராகி	14
என்னைக் கைவிடுவாயோ?	56
ஏதுக்கிந்தப் பிறவி?	214
ஏதுக்குக் கவலை	44
ஏழுமாமலை	194
ஏழையின் உபசாரம்	204
ஏனிப் பாராமுகமோ?	36
ஏனோ தாமதித்தாய்?	55
ஏன் பிறந்தாய் மனமே?	156
ஐந்து கோச	193
ஐயா யாரொரு வீரஸந்யாசி	72
ஒரு கணமாயினும்	127
ஒருவனுக்கே	218
ஒருவா, என் இறைவா!	49
ஒன்றும் கவலை யில்லை	99
ஒன்றே பரம்பொருள்	71
ஓகோ ஜகதீசா	202
ஓங்கார ஸத்ய ஜோதி	46
ஓங்காரம்	1
ஓங்குக செஞ்சுடரே	97
ஓடிவாடா முருகா	89
ஓட்டிய குரங்கினை	181
ஓம் சச்சிதானந்தமே	46
ஓம் சிவம்	21
ஓம் சிவ ஷண்முக ஓம்	85
ஓம் சுத்த சாந்த யோகியே	36
ஓம் பராசக்தி	117
ஓயாத வினைச் சுழல்	225
ஓரறிவு	158
ஓரிடம் தாராயோ	73
ஓர் கணம்	38
ஓர் சிறந்த தவராஜ	172
ஹர ஹர சம்போ	62
ஹர ஹர சிவ ஹரி ஹரி	5
ஹரி ஸ்மரணை	142
ஜங்கார சுருதி	2
ஜய ஜய ஜய ஹே !	106
ஜாலம் எனப்பா	140
ஜீவ சேவை	214
ஜீவப் படகை ஓட்டும்	34
ஜீவ முரளியிலே	42
ஜீவன் முக்தி	81
ஜெய ஜெய சுத்த சக்தி	103
ஜோதி ஞான	93
ஸ்ரீரங்க ராஜா	124
ஸ்ரீ ராம் ஜய ராம்	126
கடவுளைக் காணுமினே	185
கடைத்தேற வேண்டும்	59
கணவனென்று	211
கண்ணனே என் கணவன்	130
கண்ணாரக் காணும்	162
கண்டவர்	120
கண்டாலே	136
கண்டாயோ	144
கண்டு கண்டு	216
கண்டுபிடித்தேனம்மா	210
கண்டுன்னை	231
கண்ணா	125
கண்ணா கருணா	140
கண்ணாரக் கண்டு	14
கண்ணாரக் காண்பது	61
கண்ணாலே	24
கண்ணுள்ள போதே	158
கண்ணுள்ளே	37
கண்ணொடுத்தாகிலும்	11
கண்ணென்ன	143
கண்ணே என் கண்மணியே	129
கதி தரும் கடவுளை	155
கயிலாச சிவ	5
கருணாகரனை குருநாதன்	75
கருணாகரனே	16
கருணை செய்வாய்	1
கலகமின்றி	188
கலக்கந் தவிர்த்து	116
கலிகாலம்	134

பாட்டு	பக்கம்
கலை வரம்	97
கல்லோ உனது நெஞ்சம் ?	56
கல்வியால்	211
கவலை நீங்க	60
கவலைப்படாதே மனமே	152
கவலைப் படுவதேனோ ?	168
கவனமாய்	226
கவிதையைப் போலே	201
கள்ளரைப் பிடித்திடுவோம்	179
கனவிலாகிலும் வந்து	54
கனி மதுர கீதம்	146
காடு மலையெல்லாம்	11
காதலாகினேன்	122
காதலைக்கொள்ளை கொண்ட	210
காத்திருக்கின்றேன்	28, 58
காத்திருப்பாய்	228
காப்பாற்ற நேரமிதே	221
காமமே நாகம்	165
காரணம் கேட்டு வாடி	15
காலடித்துகள் பெற	57
காலனை	88
காலனை உதைத்தவனே	52
காவாய் ஜகதீசனே	52
காவாயோ	157
கிரிதர கோபாலனே	129
கிரிதர நாதா சரணம்	128
குடியிருப்பாய் மனமே	93
குயிலே	88
குருநாதன்	154
குழலோசை	120
குறிஞ்சி மன்னவனே	195
குற்றத்தையே	218
கூடிவாழுவோம்	197
கைவிடாதே	63
கொஞ்சும் பண்	70
கொட்டமடங்கி	151
கொண்டி சொன்னதார்?	11
கோயில் உலகெல்லாம்	102
கோவிந்தராஜப்பெருமான்	121
கௌரி சிவமே	189
சகல கலாவாணியே	2
சகல பாக்கியமும்	109
சகஜ நிஷ்டையிலே	66
சகஜமான நிலை	178
சக்திக் கனல்	113
சக்தியை வணங்கிடுவோம்!	101
சங்கீதாஞ்சலி செய்குவோம்	83
சச்சிதானந்த ஸ்வரூபனே	51
சஞ்சலந் தீர்த்திடுவாய்	76
சதாமௌனி	68
சதானந்தத் தாண்டவம்	169
சத்தியத்திற்கு	196
சத்தியம் வெல்லும்	110
சத்திய ஜோதியை	151
சம நிலையில்	213
சமரஸக் கடலே	79
சம்மதி	39
சரணம் பரஞ்சுடரே	201
சன்மார்க்கம்	174
சாதனம் செய்	149
சாதனம் செய்ய	148
சாந்தமாக உன்	7
சாந்தமாய்	118
சாரதா தேவியே	102
சிங்கம்	137
சிதம்பரம் என	8
சித்தம் இரங்கி	47
சித்த நிம்மதி	185
சித்தமலையாமல்	186
சித்தம் எப்படியோ?	215
சித்தவுறுதி	17
சித்தாந்தம் இதுவே	75
சிந்தித் தன்பு	176
சிந்தையில் நினைத்ததும்	85
சிரஞ்சீவியா யிருப்போம்	49
சிரிக்கத்தான் வேண்டும்	177
சிரிப்புத்தான்	70
சிவ காமிகள்	22
சிவசக்தி தாயே	109
சிவசக்தி ஜயகௌரி	106
சிவ சிவ என நினை	48
சிற்றம்பலத் துரை	64
சீர் பெருக	191
சுகமான நிலை	218
சுகம் எது சொல்?	69
சுகவழி தனையறி மனமே	74
சுதந்தரம் தாரும்	17

பாட்டு	பக்கம்
சுதந்தர வரம்	141
சுத்த சக்தி	114
சுத்த சக்தி ஓம்	232
சுத்த பரமாத்மன்	65
சுத்தஸ்வரூபன்	170
சுந்தராங்கனை	141
சும்மா இருக்கின்ற	206
சூட்சுமஞ் சொல் ஐயனே	43
செயலே	227
சேவகன்	203
சொல்லடி ப்சுங்கிளியே	224
சொல்லத் தரமா?	180
சொல்லோவியம்	206
ஞாலமெல்லாம் உனது	73
ஞானப்பால்	9
தஞ்சம் தஞ்சம் உன்னடி	62
தடதடவென ருத்ரசண்டி	108
தந்தேன்	172
தரிசனம் செய்திடுவோம்	99
தரிசனம் தர வேண்டும்	131
தன்னை யறிந்தால்	206
தக்ஷனை	28
தாகந் தணித்தருள்	52
தாயே சரணம்	107
தாயே சிவகாமி	108
தாரக மந்திரம்	204
தியாகம் கிதா சாரமே	73
தியானத்தில்	78
தியானமொன்றே போதும்	199
தில்லைக்கு வழி காட்டுவீர்	31
தில்லை நடராஜனே	32
திவலை	164
தினமிரு வேளை	168
தீன தயாபரனே	43
தீன ரக்ஷகா	138
துடிக்குதையனே	228
தூக்கிய திருவடி	6
தூண்டு சுடர்	192
தெள்ளத் தெளிந்திடும்	155
தேடிடு நன் மனமே	209
தேடி வந்து	212
தேடு மனமே	121
தேவ ஜீவனம்	80
தேனும் பாலும்	174
தேனைச் சேர்க்கும்	164
நஞ்சையுண்ட கண்டனே	50
நடராஜா சரணம்	3
நம்ப வேண்டும்	188
நம்பித்தான் இருக்கின்றேன்	10
நம்பியனுதினம்	128
நம்பி யிரு	79, 133
நம்பின பேர்களை	88
நர்த்தனம் செய்யேனோ	13
நலமோங்கி வாழ்க	41
நல்ல வார்த்தையே	215
நல்லோரைக் காப்பவனே	225
நாணம்	142
நாணம் ஏனடி ?	229
நாத்திகர்	139
நாராயணி சரணம்	116
நானுகிய	185
நானுனைக் கண்டு	193
நானெனும்	154
நான் உனக்கு	214
நித்தியம்	127
நிந்திக்கலாமோ ?	162
நிம்மதியாக	179
நிர்விஷயனாய்	51
நிலையம் ஒன்று	78
நில்லாதே போ பகையே	44
நினைவாய்	190
நினைவிருக்கும் போதே	142
நீந்திக் கரைசேர	159
நீ யல்லால்	160
நீ யின்றி நானில்லை	16
நீ யின்றி யார்?	94
நீயே எனது ஜீவன்	16
நெற்றிக் கண்	35
பகையேதினி	145
பக்த சிகாமணி	146
பக்த ரக்ஷணி தாயே	115
பக்தி பரவசத்தால்	47
பக்தி மின்சாரம்	9
பக்தியுடன்	14
பசுபதியைத் துதி	49

பாட்டு	பக்கம்
பஞ்சகோசாதீதனே	159
படித்த மூடனே	37
பட்டது போதும்	181
பண்டிகை	190
பண்ணுடன் பணியுடன்	34
பந்தம் விட்டாலே	69
பயப்படாதிரு மனமே	112
பராதேவி	110
பரம சச்சிதானந்த	186
பரம சுகானந்த	131
பரமனைச் சிந்தைசெய்வோம்	30
பரமபிதா	198
பரமானந்தம் பெருகி	81
பரமேசனே	23
பரவச நடம்	130
பரிபக்குவம் தருவாய்	54
பரிபூரண சுதந்தரம்	104
பரிபூரணம் அருள்வாய்	68
பரிபூரணானந்த	37
பரிபூரணானந்தமே	7
பல்லாண்டு	112
பவரோக வைத்தியனே	189
பழநியப்பன் துணையே	87
பள்ளிக்கூடம்	200
பஜனை செய்	227
பாடு பட்டு	163
பாதமே துணை	45
பாதம் பணிந்தேனே	102
பாரத சக்தி	118, 193
பாரமெல்லாம்	27, 132
பாராலயத்தில்	147
பாரிலுன் துணை	96
பால கோபாலனே	126
பாஹி பாஹி	131
பித்தனைப் போலே	138
பிரிந்தினி வாழ்வேனோ	27
பிரியமாய்	116
பித்துப் பிடித்ததடா	94
பிருந்தாவனம்	125
புதிய யோகம்	167
புண்ணியம்	161
புது வாழ்க்கை	189
புத்தி யிது	204
புன்னகைப்பது நீயோ?	48

பாட்டு	பக்கம்
பூரண ஞானி அவனே	154
பூரண யோக மஹேஸ்வரி	115
பூரணனே	14
பெண்ணாசை மறந்து	12
பெண்மையே	191
பேசாது பேசிடும்	199
பேத மதவாத	199
பேரிகை கேட்டு	231
பொது நலம்	184
பொன்னை திருமுகத்தை	38
பொன்னொளிர் மேனி	66
போதும் போதும்	40
போ, போ ஜகன்மாயையே	67
போற்றி செய்வோம்	105
மங்களகர	176
மங்களமாய் வாழ்க	40
மங்கள நாமம்	4
மங்கள விளக்கு	25
மணமலர்	160
மயங்காதே	64
மருந்தொன்று	35
மலயமாருதம்	217
மறந்தாயோ உலகே	70
மறவாதருள்	196
மறவாமல் இரு மனமே	84
மறவேன்	20
மனச்சாட்சி	182
மனத்தாகத்தை	192
மனத்திரை	25
மனப்பொருத்தம்	184
மனமுருகி	30
மனிதராய்ப் பிறந்தவர்	149
மன்னித்துக்கொள்	221
மன்னித்து மறந்திடுவாய்	57
மாதங்கி சரணம்	107
மாதம் மும்மாரி	190
மாமாயவுலகென்னே	179
மானஸ சிவ பூஜை	42
மின்னலால்நடம்புரிந்தான்	210
முருகனை நினை மனமே	87
முருகன் என்றதுமே	86
முன்னிலும் முன்னவன்	32

பாட்டு	பக்கம்
மெய்யனே	202
மேக கர்ஜனை	144
மையல் கொண்டு	180
மோகன முகம்	212
மோகன வலை	19
மோன நிசியினிலே	6
மோனமயமான	222
யாரும் இல்லையோ ?	18
யார் செய்த சூது ?	27
யோகியை	66
வஞ்சமில்லாதுனை	205
வஞ்சனை பண்ணுதே	227
வந்த விந்தை	230
வந்திருந்து	228
வந்து வந்து	91
வந்தேமாதரம்	103
வரமருள்வாய்	17
வரம்	111
வருந்தருணம் இதுவே	31
வருவது சொன்னேன்	188
வருவாய் பரதேவதையே	95
வருவானோ வனக்குயிலே	25
வழி காட்டி நடத்தினான்	120
வனமாலீ	144

பாட்டு	பக்கம்
வா, கலாப மயில் மேல்	82
வாது செய்வதேன் ?	65
வாயைத் திறந்து	176
வாராது காரும்	226
வாராதோ கருணை	123
வாழலாம்	163
வாழ்க சுயம் ப்ரகாசம்	80
விதியென்று நீ	216
விபரீதம்	175
விடமாட்டேன்	222
விட்ட வழி	68
விளையாடலே உலகம்	177
வினைக் கணக்கை	198
வீடு தரும் ஆதியை	171
வீர சக்தி பவானி	192
வீர வடிவேல் முருகன்	90
வீர வுறுதி தருவாய்	100
வெளி மயக்கு	135
வெற்றி மேல் வெற்றி	90
வேலை தந்தாலே '	230
வேற்றுமை	200
வைத்தபடியே	18
வைராக்கிய நிலை	143
வைராக்கியம் தருவாய்	76

2878

ஸ்ரீ அரவிந்த ஆஸ்ரம அச்சகம்
புதுச்சேரி